
EBA/GL/2014/13

19. joulukuuta 2014

Ohjeet

valvojan arviointiprosessin (SREP) yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä

Sisältö

Luettelo kuvista ja taulukoista	5
EPV:n ohjeet valvojan arviointiprosessin yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä	6
Näiden ohjeiden asema.....	6
Raportointivaatimukset.....	6
1 osasto. Aihe, määritelmät ja soveltamistaso	7
1.1 Aihe	7
1.2 Määritelmät.....	7
1.3 Soveltamistaso	10
2 osasto. Yleinen SREP	11
2.1 Katsaus yleiseen SREP-kehykseen	11
2.2 Pisteytys SREP:ssä	16
2.3 Organisatoriset järjestelyt.....	17
2.4 Suhteellisuus ja valvontaan sitoutuminen	18
3 osasto. Pääindikaattorien seuranta	23
4 osasto. Liiketoimintamallianalyysi	25
4.1 Yleisiä näkökohtia.....	25
4.2 Alustava arviointi.....	26
4.3 Painopistealueiden yksilöinti liiketoimintamallianalyysia varten	27
4.4 Liiketoimintaympäristön arviointi	28
4.5 Nykyisen liiketoimintamallin analysointi.....	29
4.6 Strategian ja taloudellisten ennusteiden analysointi.....	30
4.7 Liiketoimintamallin elinkelpoisuuden arviointi	31
4.8 Laitoksen strategian kestävyys arviointi.....	32
4.9 Keskeisten heikkouksien tunnistaminen	32
4.10 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys	33
5 osasto. Sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointi.....	36
5.1 Yleisiä näkökohtia.....	36
5.2 Sisäisen hallinnon yleinen järjestelmä	37

5.3 Yritys- ja riskikulttuuri	37
5.4 Ylimmän hallintoelimen organisaatio ja toiminta	38
5.5 Palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt	39
5.6 Riskinhallintajärjestelmä	40
5.7 Sisäisen valvonnan järjestelmä	44
5.8 Tietojärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuus.....	45
5.9 Elvytyksen suunnittelu	46
5.10 Soveltaminen konsolidoidusti ja vaikutukset ryhmän yksiköihin	46
5.11 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys	47
6 osasto. Pääomaan kohdistuvien riskien arviointi.....	51
6.1 Yleisiä näkökohtia.....	51
6.2 Luotto- ja vastapuoliriskin arviointi.....	55
6.3 Markkinariskin arviointi.....	73
6.4 Operatiivisen riskin arviointi	87
6.5 Rahoitustaseen korkoriskin arviointi.....	104
7 osasto. SREP:n mukainen pääoman arviointi.....	116
7.1 Yleisiä näkökohtia.....	116
7.2 Täydentävien omien varojen vaatimusten määrittäminen	117
7.3 Yhteensovittaminen pääomapuskurivaatimusten ja makrovakausvaatimusten kanssa	121
7.4 TSCR:n määrittäminen	121
7.5 Omien varojen vaatimusten ilmaiseminen	122
7.6 Ylivelkaantumisriskin arviointi	124
7.7 Vaatimusten täyttäminen suhdannekierron aikana	124
7.8 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys.....	129
8 osasto. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi.....	132
8.1 Yleisiä näkökohtia.....	132
8.2 Likviditeettiriskin arviointi.....	134
8.3 Rahoitusriskin riskitason arviointi	138
8.4 Likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan arviointi.....	142
8.5 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys.....	153
9 osasto. SREP:n mukainen likviditeetin arviointi.....	156

9.1 Yleisiä näkökohtia.....	156
9.2 Likviditeetin kokonaisarviointi	156
9.3 Erytysten maksuvalmiusvaatimusten tarpeen määrittäminen.....	158
9.4 Erytysten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten määrittäminen.....	159
9.5 Erytysten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten ilmaiseminen	163
9.6 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys.....	165
10 osasto. Vakavaraisuuden kokonaisarviointi ja valvontatoimenpiteiden soveltaminen.....	169
10.1 Yleisiä näkökohtia.....	169
10.2 Vakavaraisuuden kokonaisarviointi	170
10.3 Pääomatoimenpiteiden soveltaminen.....	173
10.4 Likviditeettitoimenpiteiden soveltaminen	173
10.5 Muiden valvontatoimenpiteiden soveltaminen.....	174
10.6 Valvontatoimenpiteiden ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden välinen vuorovaikutus.....	182
10.7 Valvontatoimenpiteiden ja makrovakaustoimenpiteiden välinen vuorovaikutus.....	182
11 osasto. SREP:n soveltaminen rajat ylittäviin ryhmiin.....	184
11.1 SREP:n soveltaminen rajat ylittäviin ryhmiin	184
11.2 SREP:n mukainen pääoman arviointi ja laitoskohtaiset vakavaraisuusvaatimukset	186
11.3 SREP:n mukainen likviditeettiarviointi ja laitoskohtaiset vakavaraisuusvaatimukset	187
11.4 Muiden valvontatoimenpiteiden soveltaminen.....	187
12 osasto. Loppumääräykset ja täytäntöönpano.....	189
Liitteet	190
Liite 1. Operatiivinen riski, esimerkkejä tappioiden ja riskitekijöiden välisestä yhteydestä.....	190
Liite 2. Sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä koskevia valittuja lähteitä ja sääntelyvaatimuksia.....	191
Liite 3. Pääomaan kohdistuvia riskejä koskevia valittuja lähteitä ja sääntelyvaatimuksia	192
Liite 4. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä koskevia valittuja lähteitä ja sääntelyvaatimuksia.....	194

Luettelo kuvista ja taulukoista

Kuvio 1. Katsaus yleiseen SREP-kehykseen	12
Kuvio 2. Pääomaan kohdistuvia riskejä koskevan arvioinnin kulku	53
Kuvio 3. Omien varojen vaatimusten kerryttämisjärjestys	126
Kuvio 4. Havainnollistava esimerkki muutoksista pääomavaroissa (CET1) suhdannekierron aikana ja TSCR:n rikkomisesta	128
Kuvio 5. Havainnollistava esimerkki muutoksista pääomavaroissa (CET1) suhdannekierron aikana ja tavoiteasteen rikkomisesta	129
Kuvio 6. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnin osa-alueet.....	133
Kuvio 7. Havainnollistava esimerkki erityisen määrällisen maksuvalmiusvaatimuksen määrittämisestä	162
Kuvio 8. Havainnollistava esimerkki erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten määrittämisestä	163
 Taulukko 1. SREP:n soveltaminen eri laitosluokkiin.....	21
Taulukko 2. Valvontaan perustuvat näkökohdat liiketoimintamallin ja strategian pisteyttämistä varten	33
Taulukko 3. Valvontanäkökohdat sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen pisteyttämistä varten	47
Taulukko 4. Valvontaan perustuvia näkökohtia luotto- ja vastapuoliriskin pisteyttämistä varten .	72
Taulukko 5. Valvontaan perustuvia näkökohtia markkinariskin pisteyttämistä varten.....	85
Taulukko 6. Valvontaan perustuvia näkökohtia operatiivisen riskin pisteyttämistä varten.....	101
Taulukko 7. Valvontaan perustuvia näkökohtia muuhun rahoitustoimintaan sisältyvän korkoriskin pisteyttämistä varten	114
Taulukko 8. Valvontaan perustuvia näkökohtia pääoman riittävyyden pisteyttämistä varten.....	129
Taulukko 9. Valvontaan perustuvia näkökohtia likviditeettiriskin pisteyttämistä varten.....	153
Taulukko 10. Valvontaan perustuvia näkökohtia rahoitusriskin pisteyttämistä varten	154
Taulukko 11. Havainnollistava esimerkki likviditeetin kvantifioimisessa käytettävästä viitearvosta	162
Taulukko 12. Valvontaan perustuvia näkökohtia likviditeetin riittävyyden pisteyttämistä varten	166
Taulukko 13. Valvontaan perustuvat näkökohdat vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin pisteyttämistä varten	171

EPV:n ohjeet valvojan arviointiprosessin yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä

Näiden ohjeiden asema

Tämä asiakirja sisältää ohjeet, jotka on laadittu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 (EPV-asetus) 16 artiklassa säädetyllä tavalla. EPV-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.

Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Näin ollen Euroopan pankkiviranomainen odottaa kaikkien toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten, joille ohjeet on osoitettu, noudattavan niitä. Toimivaltaisten viranomaisten, joita nämä ohjeet koskevat, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne valvontakäytäntöihinsä asianmukaisesti (esimerkiksi muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontasääntöjään ja/tai ohjeitaan tai valvontamenettelyjään), mukaan luettuina tietyt, ensisijaisesti laitoksille osoitetut ohjeet.

Raportointivaatimukset

Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen (jäljempänä 'EPV-asetus') 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) 20. helmikuuta 2015 mennessä, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä esitettävä perustelunsa, mikäli ne eivät noudata ohjeita. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, EPV katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitus lähetetään osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2014/13". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

1 osasto. Aihe, määritelmät ja soveltamistaso

1.1 Aihe

1. Näissä ohjeissa täsmennetään direktiivin 2013/36/EU 97 artiklassa ja 107 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut vakavaraisuutta koskevan valvojan arviointiprosessin (SREP) yhteiset menettelyt ja menetelmät, mukaan lukien menettelyt ja menetelmät kyseisen direktiivin 76–87 artiklassa tarkoitettujen riskien luokittelun ja käsittelyn arviointia varten sekä saman direktiivin 98, 100, 101, 102, 104 ja 105 artikloiden ja 107 artiklan 1 kohdan b alakohdan huomioon ottaen toteutetut prosessit ja toimet.
2. Ohjeet osoitetaan EPV-asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.

1.2 Määritelmät

3. Näiden ohjeiden soveltamiseksi tarkoitetaan

‘pääomapuskurivaatimuksilla’ direktiivin 2013/16/EU VII osaston 4 luvussa täsmennettyjä omien varojen vaatimuksia;

‘menettelytapariskillä’ laitokselle aiheutuvien tappioiden nykyistä tai tulevaa riskiä, joka aiheutuu rahoituspalvelujen epäasianmukaisesta tarjoamisesta, tahalliset tai tuottamukselliset väärinkäytökset mukaan lukien;

‘likviditeetin hankintakapasiteetilla’ laitoksen valmiuksia pitää hallussaan tai saada käyttöönsä lisälikviditeettiä lyhyellä aikavälillä, keskipitkällä aikavälillä ja pitkällä aikavälillä stressiskenaarioiden perusteella;

‘luottoriskimarginaalin riskillä’ riskiä, joka aiheutuu velkarahoitusvälineiden markkina-arvon muutoksista niiden luottomarginaalin vaihtelujen seurauksena;

‘rahoitusriskillä’ riskiä, jossa laitoksella ei ole vakaita rahoituslähteitä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, mistä seuraa se nykyinen tai tuleva riski, ettei se pysty täyttämään rahoitusvelvoitteitaan, kuten maksuja ja vakuuksia, niiden erääntyessä keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä joko lainkaan tai ilman, että rahoituskustannukset nousevat sellaisessa määrin, jota ei voida hyväksyä;

'valuuttamääräisellä luotonannolla' luoton antamista luotonottajalle luottojärjestelyn oikeudellisesta muodosta riippumatta (esim. maksun lykkäykset tai muut vastaavat taloudelliset järjestelyt) muussa valuutassa kuin sen valtion laillisessa maksuvälineessä, jossa luotonottajan kotipaikka sijaitsee;

'valuuttaluottoriskillä' nykyistä tai tulevaa riskiä, jonka valuuttamääräinen luotonanto suojauksettomille lainanottajille aiheuttaa laitoksen voittovaroille ja omille varoille;

'sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyllä (ICAAP)' sisäisen pääoman tunnistamisen, mittaamisen, hallinnan ja valvonnan menettelyä, jonka laitos toteuttaa direktiivin 2013/36/EU 73 artiklan mukaisesti;

'sisäisen likviditeetin riittävyyden arviointimenettelyllä (LAAP)' likviditeetin tunnistamisen, mittaamisen, hallinnan ja valvonnan menettelyä, jonka laitos toteuttaa direktiivin 2013/36/EU 86 artiklan mukaisesti;

'laitoksen luokalla' laitoksen koon ja monimuotoisuuden sekä sen toiminnan laajuuden indikaattoria, joka osoittaa laitoksen merkittävyyden järjestelmän kannalta;

'korkoriskillä' korkojen epäedullisista vaihteluista laitoksen voittovaroille ja omille varoille aiheutuvaa nykyistä tai tulevaa riskiä;

'päivänsisäisellä likviditeetillä' varoja, jotka voidaan saada käyttöön pankkipäivän aikana, jotta laitos voisi suorittaa maksuja reaaliaikaisesti;

'päivänsisäisellä likviditeettiriskillä' nykyistä tai tulevaa riskiä siitä, ettei rahoituslaitos pysty hoitamaan päivänsisäisiä likviditeettitarpeitaan tehokkaasti;

'tieto- ja viestintäteknikkaan (ICT) liittyvällä riskillä' nykyistä tai tulevaa sellaisten tappioiden riskiä, jotka aiheutuvat teknisten infrastruktuurien laitteistojen ja ohjelmistojen sopimattomuudesta tai kaatumisesta, jotka voivat vaarantaa tällaisten infrastruktuurien ja datan käytettävyyden, eheyden, saatavuuden ja turvallisuuden;

'makrovakausvaatimuksella tai -toimenpiteellä' toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen makrovakaus- tai järjestelmäriskin käsittelemiseksi määrittämää vaatimusta tai toimenpidettä;

'merkittävällä valuutalla' laitoksen olennaisten tasepositioiden tai taseen ulkopuolisten positioiden valuuttaa;

'kokonaispääomavaatimuksella' SREP:n mukaisen kokonaispääomavaatimuksen (TSCR), pääomapuskurivaatimusten ja makrovakausvaatimusten yhteismäärää omien varojen vaatimuksina ilmaistuna;

'vakavaraisuuden kokonaisarvioinnilla' SREP-osatekijöiden arviointiin perustuvaa ajantasaista arviota laitoksen yleisestä elinkelpoisuudesta;

'SREP-kokonaispistemäärällä' laitoksen kannattavuuteen kohdistuvaa kokonaisriskiä kuvaavaa, vakavaraisuuden kokonaisarviointiin perustuvaa numeerista indikaattoria;

'maineeseen liittyvällä riskillä' laitoksen voittovaroihin, omiin varoihin tai likviditeettiin kohdistuvaa nykyistä tai tulevaa riskiä, joka aiheutuu laitoksen maineen vahingoittumisesta;

'riskinottohalulla' niiden riskien tyyppejä ja kokonaistasoa, joita laitos on halukas ottamaan riskinkantokykynsä rajoissa liiketoimintamallinsa mukaisesti strategisten tavoitteidensa saavuttamiseksi;

'pääomaan kohdistuvilla riskeillä' erillisiä riskejä, joilla toteutuessaan on merkittävä vakavaraisuusvaikutus laitoksen omiin varoihin seuraavien 12 kuukauden aikana. Näihin kuuluvat muun muassa direktiivin 2013/36/EU 79–87 artiklassa mainitut riskit;

'likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvilla riskeillä' erillisiä riskejä, joilla toteutuessaan on merkittävä vakavaraisuusvaikutus laitoksen likviditeettiin eri aikahorisonteilla;

'SREP-osatekijällä' jotakin seuraavista: liiketoimintamallin analyysi, sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten riskien valvontajärjestelyjen arviointi, pääomaan kohdistuvien riskien arviointi, SREP:n mukainen pääoman arviointi, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi tai SREP:n mukainen likviditeetin arviointi;

'rakenteellisella valuuttariskillä' riskiä, joka aiheutuu laitoksen omasta pääomasta, jota on käytetty offshore-toiminnoissa ja tytäryhtiöissä muussa valuutassa kuin emoyhtiön ilmoitusvaluutassa;

'valvontatarkoituksiin käytettävillä vertailuarvoilla' riskikohtaisia määrällisiä välineitä, jotka toimivaltainen viranomainen on kehittänyt esittääkseen arvion omista varoista, joita vaaditaan sellaisten riskien tai riskitekijöiden kattamiseen, joista ei säädetä asetuksessa N:o 2013/575/EU;

'selviytymisjaksolla' ajanjaksoa, jonka laitos pystyy jatkamaan toimintaa stressitilanteissa ja silti täyttämään maksuvelvoitteensa;

'kokonaisriskin määrällä (TREA)' kokonaisriskin määrää sellaisena kuin se on määritelty asetuksen N:o 2013/575/EU 92 artiklassa;

'SREP:n mukaisella kokonaispääomavaatimuksella (TSCR)' asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa määritettyjen omien varojen vaatimusten ja näissä ohjeissa vahvistettujen kriteerien mukaisesti määritettyjen täydentävien omien varojen vaatimusten yhteismäärä;

'suojauksettomilla lainanottajilla' tavallisia laina-asiakkaita ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla ei ole luonnollista suojausta tai rahoitussuojausta ja jotka siksi altistuvat luottovaluutan ja suojausvaluutan väliselle valuuttaerolle; luonnollisiin suojauksiin kuuluvat erityisesti tapaukset, joissa lainanottajat saavat tuloja vieraassa valuutassa (esim.

rahalähetyskäytäntöjä/vientitodistuksia), kun taas rahoitussuojaukset yleensä edellyttävät laitoksen kanssa tehtyä sopimusta.

1.3 Soveltamistaso

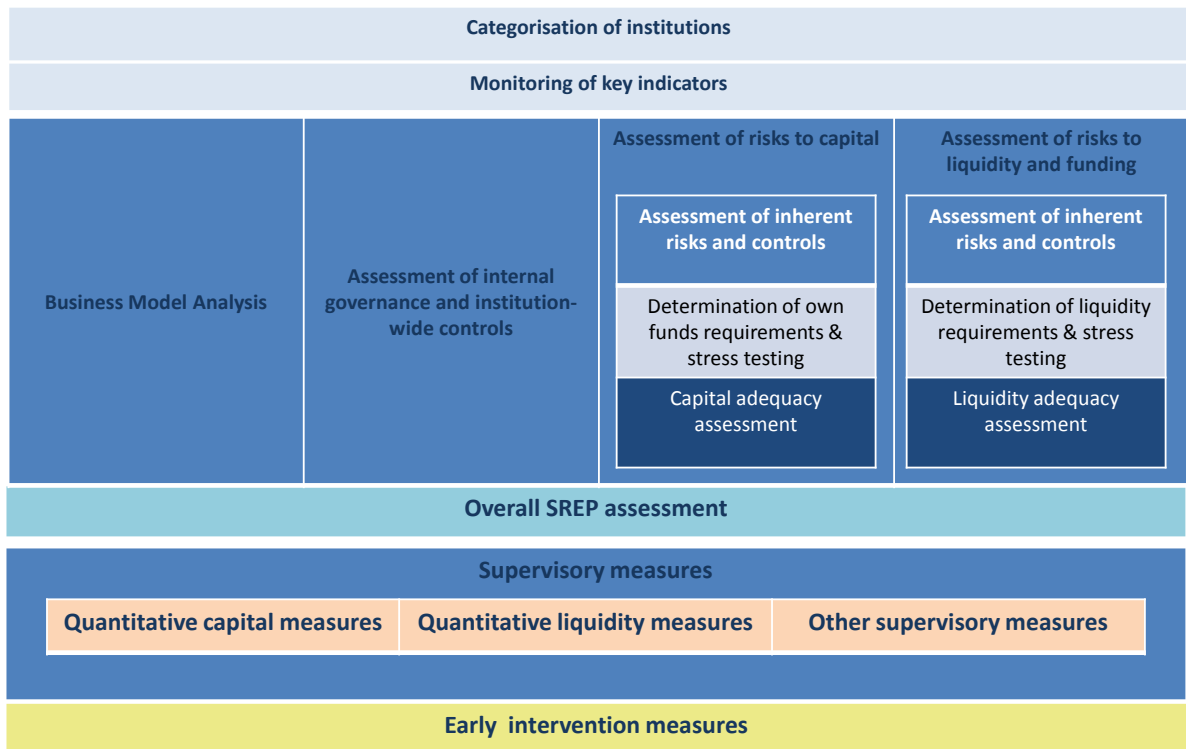
4. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi soveltaa näitä ohjeita direktiivin 2013/36/EU 110 artiklassa määrätyn soveltamistason mukaisesti noudattaen direktiivin 2013/36/EU 108 ja 109 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ja poikkeuksia.
5. Konsolidointiin sisällytettyjen emon- ja tytäryhtiöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi mukautettava arviointinsa perusteellisuus ja yksityiskohtaisuus vastaamaan soveltamistasoa, joka vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osastossa esitetyissä vaatimuksissa, ja eritoten otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 7, 10 ja 15 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 21 artiklan mukaisesti sovellettavat poikkeukset.
6. Jos laitoksella on tytäryhtiö samassa jäsenvaltiossa mutta sille ei ole myönnetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisessä osassa esitettyjä poikkeuksia, pääoman ja likviditeetin riittävyyden arviointiin voidaan soveltaa suhteellista lähestymistapaa keskittymällä sen arvioimiseen, miten pääoma ja likviditeetti jakautuvat yksiköiden kesken, ja mahdollisiin esteisiin pääoman tai likviditeetin siirrettävyydelle ryhmän sisällä.
7. Rajatylittävien ryhmien osalta menettelyvaatimuksia olisi sovellettava yhteensovitusti direktiivin 2013/36/EU 116 tai 51 artiklan mukaisesti perustetussa valvontakollegiossa. Näiden ohjeiden 11 osastossa selitetään yksityiskohtaisesti, miten näitä ohjeita sovelletaan rajat ylittäviin ryhmiin ja niiden yksiköihin.
8. Jos laitos on perustanut maksuvalmiusalaryhmän asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä ja sovellettava valvontatoimenpiteitä niiden yksiköiden osalta, jotka kuuluvat tällaiseen alaryhmään, maksuvalmiusalaryhmän tasolla.

2 osasto. Yleinen SREP

2.1 Katsaus yleiseen SREP-kehykseen

9. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitoksen vakavaraisuuden valvojan arviointiprosessi (SREP) käsittää seuraavat osatekijät, jotka esitetään tiivistetysti myös kuviossa 1:
- a. laitoksen luokitus ja tämän luokituksen säännöllinen tarkistaminen
 - b. pääindikaattorien seuranta
 - c. liiketoimintamallianalyysi (BMA)
 - d. sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointi
 - e. pääomaan kohdistuvien riskien arviointi
 - f. likviditeettiin kohdistuvien riskien arviointi
 - g. laitoksen omien varojen riittävyyden arviointi
 - h. laitoksen maksuvalmiusjärjestelyjen riittävyyden arviointi
 - i. vakavaraisuuden kokonaisarviointi ja
 - j. valvontatoimenpiteet (ja tarvittaessa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet).

Kuvio 1. Katsaus yleiseen SREP-kehykseen

2.1.1 Laitosten luokitus

10. Toimivaltaisten viranomaisten olisi luokiteltava kaikki valvontansa alaan kuuluvat laitokset niiden koon, rakenteen ja sisäisen organisaation sekä toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella seuraaviin luokkiin:

- ▶ Luokka 1 – direktiivin 2013/36/EU 131 artiklassa tarkoitetut laitokset (maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (global systemically important institutions, G-SII:t) ja muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (other systemically important institutions, O-SII:t)) ja tarvittaessa muut toimivaltaisten viranomaisten laitoksen koon ja sisäisen organisaation sekä sen toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden arvioinnin perusteella määäämät laitokset.
- ▶ Luokka 2 – muut kuin luokkaan 1 kuuluvat keskiuureet ja suuret laitokset, jotka toimivat kotijäsenvaltiossa tai joilla on huomattavaa rajat ylittävää toimintaa ja jotka toimivat useilla liiketoiminta-alueilla, muut kuin pankkitoiminnot mukaan lukien, ja tarjoavat luotto- ja rahoitustuotteita vähittäis- ja yritysasiakkaille. Erikoistuneet laitokset, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä ja joilla on merkittävä markkinaosuus liiketoiminta-aloillaan tai maksujärjestelmissään tai pörssissä.

- ▶ Luokka 3 – pienet ja keski suuret laitokset, jotka eivät kuulu luokkiin 1 tai 2, jotka toimivat kotijäsenvaltiossa tai joilla ei ole merkittävää rajat ylittävää toimintaa, jotka toimivat vain muutamilla liiketoiminta-alueilla tarjoten lähinnä luottotuotteita vähittäis- ja yritysasiakkaille ja joiden rahoitustuotteiden tarjonta on vähäistä. Erikoistuneet laitokset, joilla on vähemmän merkittävä markkinaosuus liiketoiminta-aloillaan tai maksujärjestelmissään tai pörssissä.
 - ▶ Luokka 4 – kaikki muut pienet, ei monimuotoiset kotimaiset laitokset, jotka eivät kuulu luokkiin 1–3 (esim. laitokset, joiden toiminta-ala on suppea ja joilla ei ole merkittävää markkinaosuutta liiketoiminta-aloillaan).
11. Luokituksen pitäisi heijastaa sen järjestelmäriskin arviointia, joka laitoksista aiheutuu rahoitusjärjestelmälle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä luokitusta perustana suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa sellaisena kuin se määritetään 2.4 jaksossa eikä laitoksen laadun kuvaamisen välineenä.
12. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä luokituksen perustana vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin tietoja ja alustavasta liiketoimintamallianalyysistä saatuja tietoja (ks. 4.1 jakso). Luokitusta olisi tarkistettava säännöllisesti tai merkittävän yritystapahtuman, kuten suuren divestoinnin, hankinnan tai tärkeän strategisen toimen yhteydessä.

2.1.2 Jatkuva riskinarviointi

13. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava jatkuvasti riskejä, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, seuraavilla toimilla:
- a. 3 osastossa täsmennetty pääindikaattorien seuranta
 - b. 4 osastossa täsmennetty liiketoimintamallianalyysi
 - c. 5 osastossa täsmennetty sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointi
 - d. 6 osastossa täsmennetty pääomaan kohdistuvien riskien arviointi ja
 - e. 8 osastossa täsmennetty likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi.
14. Arvioinnit olisi tehtävä 2.4 jaksossa täsmennettyjen suhteellisuuskriteerien mukaisesti. Arviointeja olisi tarkistettava uusien tietojen perusteella.
15. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että edellä esitettyjen arviointien havainnot
- a. dokumentoidaan selkeästi havainnoista tehtävässä yhteenvedossa,

- b. näkyvät pistemäärässä, joka on annettu näiden ohjeiden osatekijäkohtaisessa osastossa esitettyjen erityisohjeiden mukaisesti,
- c. tukevat muiden osatekijöiden arviointeja tai käynnistävät perinpohjaisen tutkinnan näiden osatekijöiden arviointien välisistä ristiriitaisuuksista,
- d. vaikuttavat vakavaraisuuden kokonaisarviointiin ja pisteytykseen, ja
- e. johtavat tarvittaessa valvontatoimenpiteisiin ja antavat tietoa tällaisista toimista päättämisen pohjaksi.

2.1.3 Pääoman ja likviditeetin riittävyyden säännöllinen arviointi

16. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava säännöllisesti seuraavien arviointien avulla laitoksen omien varojen ja likviditeetin riittävyys, jotta riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, voitaisiin kattaa luotettavasti:
- a. 7 osastossa täsmennetty SREP:n mukainen pääoma-arviointi ja
 - b. 9 osastossa täsmennetty SREP:n mukainen likviditeettiarviointi.
17. Näitä säännöllisiä arviointeja olisi tehtävä 1–3 vuoden väliajoin 2.4 jaksossa esitetyt suhteellisuuskriteerit huomioon ottaen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä arviointeja myös tiheämmin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava arviointia SREP-riskinarvioinnista saatujen merkittävien uusien havaintojen valossa, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että havainnoilla voi olla merkittävä vaikutus laitoksen omiin varoihin ja/tai maksuvalmiusjärjestelyihin.
18. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että arviointien havainnot
- a. dokumentoidaan selkeästi havainnoista tehtävässä yhteenvedossa,
 - b. näkyvät laitoksen pääoman riittävyyttä ja likviditeetin riittävyyttä koskevassa pistemäärässä, joka on annettu osatekijäkohtaisessa osastossa esitettyjen ohjeiden mukaisesti,
 - c. vaikuttavat vakavaraisuuden kokonaisarviointiin ja pisteytykseen ja
 - d. muodostavat perustan valvontavaatimukselle, jonka mukaan laitoksen omien varojen ja/tai maksuvalmiusjärjestelyjen on ylitettävä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetetut vaatimukset, tai tarvittaessa muille valvontatoimenpiteille.

2.1.4 Vakavaraisuuden kokonaisarviointi

19. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava jatkuvasti laitoksen riskiprofiilia ja sen elinkelpoisuutta 10 osastossa esitetyn vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin avulla. Tässä kokonaisarvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä mahdolliset riskit, jotka

voivat aiheuttaa laitoksen kaatumisen, kun otetaan huomioon sen omien varojen ja maksuvalmiusjärjestelyjen riittävyys, hallinto, valvontajärjestelyt ja/tai liiketoimintamalli tai strategia. Tämän perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä, onko tarpeen toteuttaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, ja/tai määritettävä, voidaanko laitoksen katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuva.

20. Arviota olisi tarkistettava jatkuvasti riskinarviointien havaintojen tai SREP:n pääoman arvioinnin ja likviditeetin arvioinnin tulosten perusteella.
21. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että arvioinnin havainnot
 - a. näkyvät pistemäärässä, joka laitoksen yleiselle elinkelpoisuudelle annetaan 10 osastossa esitettyjen ohjeiden mukaisesti,
 - b. dokumentoidaan selkeästi vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin yhteenvedossa, johon sisältyvät annetut SREP-pisteet (kokonaispistemäärä ja yksittäisten osatekijöiden pisteet) ja edeltävien 12 kuukauden aikana tehdyt valvontahavainnot, ja
 - c. muodostavat perustan sen määrittämiselle valvonnan perusteella, voidaanko laitoksen katsoa olevan ”lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuva” direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan mukaisesti.

2.1.5 Vuoropuhelu laitosten kanssa, valvontatoimenpiteiden soveltaminen ja havaintojen ilmoittaminen

22. Näiden ohjeiden 2.4 jaksossa esitetyn valvonnan vähimmäistason mallin mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi käytävä vuoropuhelua laitosten kanssa, jotta laitokset voisivat arvioida osatekijäkohtaisissa osastoissa määritettyjä yksittäisiä SREP-osatekijöitä.
23. Vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin ja yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava 10 osastossa määritettyjä valvontatoimenpiteitä. Valvontatoimenpiteet ryhmitellään näissä ohjeissa seuraavasti:
 - a. pääomatoimenpiteet
 - b. likviditeettitoimenpiteet ja
 - c. muut valvontatoimenpiteet (varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet mukaan lukien).
24. Jos pääindikaattorien seurannan, SREP-osatekijöiden arvioinnin tai muiden valvontatoimenpiteiden havainnot osoittavat tarvetta toteuttaa valvontatoimenpiteitä välittömien huolenaiheiden käsittelemiseksi, toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi odottaa kaikkien SREP-osatekijöiden arvioinnin valmistumista ja vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin

päivittämistä. Niiden olisi sen sijaan päätettävä arvioidun tilanteen korjaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä ja sen jälkeen päivitettävä vakavaraisuuden kokonaisarviointia.

25. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös käytävä vuoropuhelua, joka perustuu vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin ja siihen liittyvien valvontatoimenpiteiden tuloksiin, ja ilmoitettava laitokselle prosessin päätteeksi valvontatoimenpiteistä, joita laitos on velvollinen noudattamaan 2.4 jaksossa esitetyllä tavalla.

2.2 Pisteytys SREP:ssä

26. Osatekijäkohtaisissa osastoissa määritettyjen kriteerien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten pitäisi pisteyttää laitoksen

- ▶ liiketoimintamalli ja strategia
- ▶ sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt
- ▶ yksittäiset pääomaan kohdistuvat riskit
- ▶ pääoman riittävyys
- ▶ yksittäiset likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvat riskit
- ▶ likviditeetin riittävyys ja
- ▶ vakavaraisuuden kokonaisarviointi.

27. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kaikkia näitä pisteitä tarkistetaan säännöllisesti, vähintään 2.4 jaksossa määritetyin väliajoin, ja viipymättä merkittävien uusien havaintojen tai kehityksen perusteella.

28. Yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä asteikkoa 1–4, jossa 1 edustaa ”ei havaittavaa riskiä” ja 4 ”korkeaa riskiä”. Asteikko kuvaa riskistä muodostettua valvontaan perustuvaa käsitystä, joka perustuu asiaa koskeviin pistetaulukoihin kussakin osatekijäkohtaisessa osastossa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä näissä taulukoissa esitettyjä näkökohtia ohjenuorana valvonta-arvion muodostamisessa (ts. laitoksen ei tarvitse täyttää kaikkia pistemäärään 1 liittyviä näkökohtia, jotta sille voitaisiin antaa pistemääräksi 1) ja/tai kehitettävä niitä tai lisättävä uusia näkökohtia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava pistemäärä 4 kuvaamaan huonointa mahdollista arviota (ts. vaikka laitoksen tilanne on heikompi kuin pistemäärää 4 koskevissa näkökohdissa kuvattu tilanne, laitokselle olisi silti annettava pistemäärä 4).

29. Ohjeita noudattaessaan toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa käyttöön koontimenetelmiä ja eriytetymmän pisteytyksen sisäisiä tarkoituksiaan, kuten resurssisuunnittelua, varten, edellyttäen että ne noudattavat näissä ohjeissa esitettyä pisteytyksen kokonaisjärjestelmää.

30. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös varmistettava, että yksittäisten riskien pisteytyksen avulla voidaan ilmaista riskin mahdollinen laitokseen kohdistuva vakavaraisuusvaikutus, sen jälkeen kun ne ovat tarkastelleet tämän vaikutuksen vähentämiseksi toteutettujen riskien valvontajärjestelyjen laatua.
31. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että liiketoimintamallin, sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen sekä pääoman riittävyyden ja likviditeetin riittävyyden pisteytyksellä saavutetaan seuraavat tavoitteet:
- ▶ ilmaistaan arvioitujen SREP-osatekijöiden laitoksen elinkelpoisuudelle muodostama uhka, kun otetaan huomioon yksittäiset riskiarvioinnit,
 - ▶ ilmaistaan sen todennäköisyys, että huolenaiheiden käsittelemiseksi olisi toteutettava valvontatoimenpiteitä ja
 - ▶ ilmaistaan sen todennäköisyys, että olisi toteutettava varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, ja käynnistetään tällaisia toimenpiteitä.
32. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin pisteytyksellä saavutetaan seuraavat tavoitteet:
- ▶ ilmaistaan laitoksen yleinen elinkelpoisuus
 - ▶ ilmaistaan sen todennäköisyys, että olisi toteutettava varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, ja käynnistetään tällaisia toimenpiteitä ja
 - ▶ määritetään laitoksen yleinen elinkelpoisuus arvioimalla, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.
33. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä SREP-kokonaispistemäärä käyttäen laitoksen yleistä elinkelpoisuutta kuvaavaa asteikkoa 1–4. Kun vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tulos viittaa siihen, että laitoksen voidaan katsoa olevan ”lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan” siten kuin direktiivin 2014/59/EU 32 artiklassa tarkoitetaan, toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä pistemäärää F ja noudatettava prosessia, jossa osallisiksi otetaan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklassa tarkoitettut kriisinratkaisuviranomaiset.

2.3 Organisatoriset järjestelyt

34. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että niiden organisatoriset järjestelyt SREP:tä varten käsittävät ainakin seuraavat:
- a. valvontahenkilöstön tehtävien ja velvoitteiden kuvaus SREP:n osalta sekä asiaan kuuluvat raportointikäytännöt sekä normaali- että kriisitilanteissa,
 - b. menettelyt havaintojen ja valvonta-arvioiden dokumentoimiseksi ja tallentamiseksi,

- c. järjestelyt havaintojen ja pisteiden hyväksymistä varten samoin kuin laajemmat menettelyt, jos toimivaltaisen viranomaisen sisällä on eriäviä näkemyksiä, sekä normaali- että kriisitilanteissa,
 - d. järjestelyt vuoropuhelun käymiseksi laitoksen kanssa 2.4 jaksossa määritetyn vähimmäistason osallistumisen mallin mukaisesti yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioimiseksi, ja
 - e. SREP:n tulosten ilmoittamiseen laitokselle liittyvät järjestelyt, jotka heijastavat myös valvontakollegioiden sisäistä vuorovaikutusta rajat ylittävien ryhmien ja niiden yksiköiden osalta. Näissä ilmoittamisjärjestelyissä olisi nimenomaisesti käsiteltävä laitoksen kuulemista ennen SREP-tulosten viimeistelyä yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen muodossa, niiden vaatimusten mukaisesti, jotka sisältyvät direktiivin 2013/36/EU mukaista laitospohjaisista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista 23.6.2014 annettuun komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 710/2014.
35. Kun määritellään järjestelyjä laitosten kanssa käytävää vuoropuhelua varten, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava SREP:n tuloksina esitettyjen tietojen muotoa ja yksityiskohtaisuutta ja myös sitä, voidaanko SREP:n kokonaispistemäärä ja yksittäisten SREP-osatekijöiden pistemäärät ilmoittaa. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava, mitä seurauksia pistemäärien ilmoittamisella laitoksille olisi niiden asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja direktiivien 2014/57/EU ja 2004/109/EY vaatimusten mukaisille julkistamista koskeville velvoitteille.

2.4 Suhteellisuus ja valvontaan sitoutuminen

36. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava suhteellisuusperiaatetta valvonnan ja laitoksen kanssa käytävän vuoropuhelun laajuuteen, tiheyteen ja perusteellisuuteen ja niihin standardeihin, jotka laitoksen olisi täytettävä, perustuviin valvontaodotuksiin sen mukaan, mihin luokkaan laitos kuuluu.
37. Valvonnan tiheyden ja perusteellisuuden oikeasuhteisuuden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi SREP-toimintaa suunnitellessaan noudatettava seuraavaa yhteydenpidon vähimmäistason mallia (sellaisena kuin se on esitetty taulukossa 1):

Luokan 1 laitokset

- Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain.
- Toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista vähintään vuosittain.

- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään vuosittain. Pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien osalta tässä yhteydessä olisi arvioitava ainakin kaikkein olennaisimpia yksittäisiä riskejä.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään vuosittain ja esitettävä tässä yhteydessä erityisesti
 - lausuma niiden omien varojen määrästä ja koostumuksesta, joita laitoksilla edellytetään olevan direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi ja jotka liittyvät sellaisiin riskitekijöihin ja riskeihin, joista ei ole säädetty kyseisen asetuksen 1 artiklassa,
 - lausuma laitoksen likviditeetistä ja toimivaltaisen viranomaisen asettamista erityisistä maksuvalmiusvaatimuksista ja
 - lausuma muista valvontatoimenpiteistä, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, joita toimivaltainen viranomainen aikoo toteuttaa.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten yhteydenpidon olisi oltava jatkuvaa, ja niiden olisi käytävä jatkuvaa vuoropuhelua laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kanssa kunkin SREP-osatekijän arvioimiseksi.

Luokan 2 laitokset

- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista vähintään vuosittain.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään joka toinen vuosi. Pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien osalta tässä yhteydessä olisi arvioitava ainakin kaikkein merkittävimpiä yksittäisiä riskejä.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään joka toinen vuosi ja esitettävä tässä yhteydessä erityisesti
 - lausuma niiden omien varojen määrästä ja koostumuksesta, joita laitoksilla edellytetään olevan direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi ja jotka liittyvät sellaisiin riskitekijöihin ja riskeihin, joista ei ole säädetty kyseisen asetuksen 1 artiklassa,

- lausuma laitoksen likviditeetistä ja toimivaltaisen viranomaisen asettamista erityisistä maksuvalmiusvaatimuksista ja
 - lausuma muista valvontatoimenpiteistä, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, joita toimivaltainen viranomainen aikoo toteuttaa.
- Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytävä jatkuvaa vuoropuhelua laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kanssa kunkin SREP-osatekijän arvioimiseksi.

Luokan 3 laitokset

- Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain.
- Toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista vähintään vuosittain.
- Toimivaltaisten viranomaisten olisi päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään joka kolmas vuosi tai aikaisemmin merkittävien laitokseen kohdistuvasta riskistä saatujen uusien tietojen valossa. Pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien osalta tässä yhteydessä olisi arvioitava ainakin kaikkein tärkeimpiä yksittäisiä riskejä.
- Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään joka kolmas vuosi ja esitettävä tässä yhteydessä erityisesti
- lausuma niiden omien varojen määrästä ja koostumuksesta, joita laitoksilla edellytetään olevan direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi ja jotka liittyvät sellaisiin riskitekijöihin ja riskeihin, joista ei ole säädetty kyseisen asetuksen 1 artiklassa,
 - lausuma laitoksen likviditeetistä ja toimivaltaisen viranomaisen asettamista erityisistä maksuvalmiusvaatimuksista ja
 - lausuma muista valvontatoimenpiteistä, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, joita toimivaltainen viranomainen aikoo toteuttaa.
- Toimivaltaisten viranomaisten yhteydenpidon olisi oltava riskiperusteista, ja niiden olisi käytävä tältä pohjalta vuoropuhelua laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kanssa (ts. tarvittaessa) merkittävän riskitekijän tai -tekijöiden arvioimiseksi.

Luokan 4 laitokset

- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista vähintään vuosittain.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään joka kolmas vuosi tai aikaisemmin merkittävien laitokseen kohdistuvasta riskistä saatujen uusien tietojen valossa. Pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien osalta tässä yhteydessä olisi arvioitava ainakin kaikkein tärkeimpiä yksittäisiä riskejä.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään joka kolmas vuosi ja esitettävä tässä yhteydessä erityisesti
 - lausuma niiden omien varojen määrästä ja koostumuksesta, joita laitoksilla edellytetään olevan direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi ja jotka liittyvät sellaisiin riskitekijöihin ja riskeihin, joista ei ole säädetty kyseisen asetuksen 1 artiklassa,
 - lausuma laitoksen likviditeetistä ja toimivaltaisen viranomaisen asettamista erityisistä maksuvalmiusvaatimuksista, ja
 - lausuma muista valvontatoimenpiteistä, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, joita toimivaltaisen viranomaisen aikoo toteuttaa.
- ▶ Toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava yhteydessä laitokseen ja käytävä vuoropuhelua laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kanssa vähintään joka kolmas vuosi.

Taulukko 1. SREP:n soveltaminen eri laitosluokkiin

Luokka	Pääindikaattorien seuranta	Kaikkien SREP-osatekijöiden arviointi (vähintään)	Yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista	Yhteydenpidon/vuoropuhelun vähimmäistaso
1	neljännesvuosittain	vuosittain	vuosittain	Jatkuva yhteydenpito laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon; yhteydenpito laitoksen kanssa kunkin osatekijän arvioimiseksi.
2	neljännes-	joka toinen vuosi	vuosittain	Jatkuva yhteydenpito

	vuosittain			laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon; yhteydenpito laitoksen kanssa kunkin osatekijän arvioimiseksi.
3	neljännes-vuosittain	joka kolmas vuosi	vuosittain	Riskiperusteinen yhteydenpito laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon; yhteydenpito laitokseen merkittävän riskitekijän tai -tekijöiden arvioimiseksi.
4	neljännes-vuosittain	joka kolmas vuosi	vuosittain	Yhteydenpito laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon vähintään joka kolmas vuosi.

38. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laitoksilla on samankaltainen riskiprofiili, ne voivat tehdä aihekohtaiset SREP-arvioinnit useille laitoksille osana yhtä arviointia (esim. liiketoimintamallianalyysi voidaan tehdä kaikille pienille asuntoluotonantajille, koska siinä todennäköisesti havaitaan samat liiketoiminnan elinkelpoisuuden ongelmat kaikissa näissä laitoksissa).
39. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä täydentävä yhteydenpidon taso SREP-osatekijöiden aiemmissa arvioinneissa tehtyjen havaintojen perusteella. Tällöin tarvittaneen enemmän valvontaresursseja ja perusteellisempaa valvontaa laitoksen luokasta riippumatta sellaisten laitosten osalta, joiden SREP-kokonaispistemäärä on heikko (ainakin tilapäisesti).
40. Sellaisten laitosten osalta, jotka kuuluvan direktiivin 2013/36/EU 99 artiklassa vaaditun valvontatarkkailuohjelman piiriin, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että yhteydenpidon taso ja SREP:n soveltaminen määrätään kyseisessä ohjelmassa, joka syrjäyttää edellä esitetyt vaatimukset.
41. SREP-toimintaa suunnitellessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota toiminnan yhteensovittamiseen muiden sellaisten osapuolten kanssa, jotka osallistuvat arviointiin suoraan tai välillisesti, etenkin silloin kun laitoksen ja/tai muiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka osallistuvat 11 osastossa täsmennettyyn rajat ylittävien ryhmien valvontaan, on osallistuttava toimiin.
42. Suhteellisuuden kannalta on huomattava, että kun toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat SREP:n näitä ohjeita soveltamalla, niiden olisi otettava huomioon, että eri osatekijöillä, menetelmiin liittyvillä näkökohdilla ja arvioinnin osatekijöillä sellaisina kuin ne on esitetty 4, 5, 6 ja 8 osastossa, ei ole samaa merkitystä kaikille laitoksille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa eriytettävä arviointiaan eriasteisesti sen luokan mukaan, johon laitos on luokiteltu, ja laitoksen koon, luonteen, liiketoimintamallin ja monimutkaisuuden kannalta tarkoituksenmukaisessa laajuudessa.

3 osasto. Pääindikaattorien seuranta

44. Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava säännöllisesti tärkeimpiä rahoitusmarkkinoita kuvaavia indikaattoreita ja muita kuin rahoitusmarkkinoita kuvaavia indikaattoreita, jotta ne voisivat seurata laitosten taloudellisessa tilanteessa ja riskiprofiileissa ilmeneviä muutoksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös pyrittävä tämän seurannan avulla tunnistamaan, onko SREP-osatekijöiden arviointia tarpeen päivittää suunniteltujen valvontatoimenpiteiden ulkopuolella ilmenevien uusien merkittävien tietojen perusteella. Jos seurannassa havaitaan merkittävä muutos laitoksen riskiprofiilissa tai poikkeamia indikaattoreissa, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tutkia tämän syitä ja tarvittaessa tarkistaa asianomaisten SREP-osatekijän arviointia uusien tietojen valossa.
45. Edellä 2 osastossa tarkastellun yhteydenpidon vähimmäistason mallin mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava tärkeimpiä rahoitusmarkkinoita kuvaavia ja muita kuin rahoitusmarkkinoita kuvaavia indikaattoreita ainakin neljännesvuosittain kaikkien laitosten osalta. Laitoksen tai tilanteen erityispiirteistä riippuen toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin seurata niitä tiheämmin, kun otetaan huomioon perustana olevien tietojen (esim. markkinatietojen) saatavuus.
46. Toimivaltaisten viranomaisten olisi perustettava seurantajärjestelmät ja -mallit, joiden avulla voidaan tunnistaa merkittävät muutokset ja poikkeamat indikaattorien käyttäytymisessä, ja asetettava tarvittaessa raja-arvoja. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös otettava käyttöön eskalointimenettelyt kaikille seurannan piiriin kuuluville merkittävillä indikaattoreilla (tai niiden yhdistelmille) sen varmistamiseksi, että poikkeamat ja merkittävät muutokset tutkitaan.
47. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rätälöitävä joukko indikaattoreita ja niiden raja-arvot yksittäisten laitosten tai ominaispiirteiltään samantyyppisistä laitoksista koostuvien ryhmien (vertaisryhmät) erityispiirteisiin. Indikaattorien, seurantamallien ja raja-arvojen muodostaman kehyksen olisi kuvastettava laitoksen kokoa, monimuotoisuutta, liiketoimintamallia ja riskiprofiilia ja käsitettävä maantieteelliset sijaintipaikat, alat ja markkinat, joilla laitos toimii.
48. Toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä indikaattorit, joita seurataan säännöllisesti, ensisijaisesti valvonnassa tehtävästä säännöllisestä raportoinnista ja käyttämällä yhteisiin raportointistandardeihin perustuvia määritelmiä. EPV:n taulukoita tai EPV:n seuraamia indikaattoreita voidaan tarvittaessa käyttää tiedonlähteinä, joihin verraten yksittäisiä laitoksia voidaan seurata.
49. Käyttöön otettujen indikaattorien ja pääindikaattorien seurannan tuloksia pitäisi myös käyttää pohjana, kun pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä arvioidaan asianomaisten SREP-osatekijöiden yhteydessä.

50. Seurannassa käytettäviin indikaattoreihin olisi kuuluttava ainakin seuraavat laitoskohtaiset indikaattorit:
- a. rahoitusmarkkinoita kuvaavat indikaattorit ja riski-indikaattorit, jotka liittyvät kaikkiin näissä ohjeissa käsiteltyihin riskiluokkiin (ks. 6 ja 8 osasto),
 - b. kaikki suhdeluvut, jotka saadaan sovellettaessa asetusta (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU täytäntöön panevaa kansallista lainsäädäntöä vakavaraisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten laskemiseksi (esim. Core Tier 1 (CT1), maksuvalmiusvaatimus (LCR) ja pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)),
 - c. direktiivissä 2014/59/EU määritetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset,
 - d. olennaiset markkinaperusteiset indikaattorit (esim. osakehintaa, luottoriskinvaihtosopimusten hintaero ja joukkovelkakirjalainojen korkoero), ja
 - e. laitoksen omissa elvytysuunnitelmissa käytetyt elvytysindikaattorit, jos saatavissa.
51. Toimivaltaisten viranomaisten olisi liitettävä laitoskohtaisiin indikaattoreihin olennaisia makrotaloudellisia indikaattoreita, jos saatavissa, niillä maantieteellisillä alueilla, aloilla ja markkinoilla, joilla laitos toimii.
52. Jos indikaattoreissa havaitaan merkittäviä muutoksia tai poikkeamia erityisesti tapauksissa, joissa muutokset poikkeavat vertaisryhmän tuloksista, toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä tätä perusteena lisätutkimusten tekemiselle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti
- a. määritettävä niiden syy ja arvioitava laitokseen mahdollisesti kohdistuvan vakavaraisuusvaikutuksen merkittävyyttä,
 - b. dokumentoitava syy ja arvioinnin tulos ja
 - c. tarkistettava riskinarviointia ja SREP-pisteytystä tarvittaessa uusien havaintojen perusteella.
53. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös harkittava sitä, että rahoitusmarkkinoita koskevien ja muiden kuin rahoitusmarkkinoita koskevien pääindikaattorien säännöllistä seurantaan täydennetään tarkastelemalla riippumatonta markkinatutkimusta ja -analyysia, jos tällainen on käytettävissä, mikä voi tarjota hyödyllisiä vaihtoehtoisia näkemyksiä.

4 osasto. Liiketoimintamallianalyysi

4.1 Yleisiä näkökohtia

54. Tässä osastossa määritetään kriteerit laitoksen liiketoimintamallin ja strategian arvioimiselle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava tätä arviointia laitokseen samalla tasolla kuin vakavaraisuuden kokonaisarviointia, mutta sitä voidaan myös soveltaa liiketoiminnan tai tuoteryhmän tasolla tai aihepiireittäin.
55. Vähentämättä laitoksen ylimmän hallintoelimen vastuuta liiketoiminnan johtamisesta ja järjestämisestä tai asettamatta tiettyjä liiketoimintamalleja etusijalle toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä säännöllinen liiketoimintamallianalyysi (business model analysis, BMA), jotta voidaan arvioida liiketoimintaan liittyviä ja strategisia riskejä ja määrittää
- ▶ laitoksen nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuus sen perusteella, miten laitos pystyy tuottamaan riittävää tuottoa seuraavien 12 kuukauden aikana, ja
 - ▶ laitoksen strategian kestävyys sen perusteella, miten laitos pystyy tuottamaan riittävää tuottoa vähintään seuraavan 3 vuoden pituisen ajanjakson aikana strategisten suunnitelmien ja taloudellisten ennusteiden perusteella.
56. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä liiketoimintamallianalyysin tulosta tukena kaikkien muiden SREP-osatekijöiden arvioinnissa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida liiketoimintamallianalyysin erityisiä näkökohtia, erityisesti liiketoimintamallin määrällistä arviointia, osana muiden SREP-osatekijöiden arviointia (esim. rahoitusrakenteen ymmärtäminen voi sisältyä likviditeettiin kohdistuvien riskien arviointiin).
57. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös käytettävä liiketoimintamallianalyysia tukena niiden laitoksen keskeisten heikkouksien tunnistamisessa, joilla on todennäköisimmin olennainen vaikutus laitokseen tai jotka todennäköisimmin johtavat sen kaatumiseen tulevaisuudessa.
58. Toimivaltaisten viranomaisten tekemään liiketoimintamallianalyysiin olisi sisällyttävä seuraavat vaiheet:
- a. alustava arviointi
 - b. painopistealueiden yksilöinti
 - c. liiketoimintaympäristön arviointi
 - d. nykyisen liiketoimintamallin määrällinen analyysi
 - e. nykyisen liiketoimintamallin laadullinen analyysi

- f. tulevaisuuteen suuntautuvan strategian ja rahoitussuunnitelmien analyysi (liiketoimintamalliin suunnitellut muutokset mukaan lukien),
- g. liiketoimintamallin elinkelpoisuuden arviointi,
- h. strategian kestävyysarviointi.
- i. niiden keskeisten heikkouksien tunnistaminen, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua sen liiketoimintamallin ja strategian seurauksena, ja
- j. yhteenvedon laatiminen havainnoista ja pisteytyksestä.

59. Liiketoimintamallianalyysissa toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä ainakin seuraavia määrällisen ja laadullisen tiedon lähteitä:

- a. laitoksen strateginen suunnitelma tai suunnitelmat, kuluvaan vuoteen koskevat ja tulevaisuuteen suuntautuvat ennusteet sekä niiden perustana olevat taloudelliset oletukset,
- b. tilinpäätösraportointi (esim. tuloslaskelma, tasetta koskevat tiedot),
- c. lakisääteinen raportointi (yhteinen COREP-raportointijärjestelmä, tilinpäätösraportointi (FINREP) ja luottorekisteri, jos saatavissa),
- d. sisäinen raportointi (johdon tiedot, pääomasuunnittelu, likviditeettiraportointi, sisäiset riskiraportit),
- e. elvytys- ja kriisintarkkailusuunnitelmat,
- f. kolmansien osapuolten raportit (esim. tarkastusraportit, osake-/luottoanalyttikkojen laatimat raportit) ja
- g. muut merkittävät tutkimukset/kyselyt (esim. Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF), makrovakaussiviranomaisien ja -laitosten tai eurooppalaisten instituutioiden tekemät).

4.2 Alustava arviointi

60. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen pääasiallisia toimintoja, toiminnan maantieteellisiä sijainteja ja markkina-asemaa, jotta voitaisiin yksilöidä kyseisen lainkäyttöalueen korkeimmalla konsolidointitasolla laitoksen

- a. tärkeimmät maantieteelliset toimialueet
- b. tärkeimmät tytäryhtiöt/sivuliikkeet
- c. tärkeimmät liiketoiminta-alueet ja

d. tärkeimmät tuoteryhmät.

61. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon useita asiaankuuluvia mittaamismenetelmiä arviointiajankohtana ja niissä ajan kuluessa tapahtuneet muutokset. Näihin mittausmenetelmiin olisi sisällyttävä

- a. osuus kokonaistuloista/-kustannuksista
- b. osuus varoista
- c. osuus TREA:sta ja
- d. markkina-asema.

62. Tämän alustavan arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten pitäisi

- a. määrittää liiketoiminta-alueiden / liiketoiminnan osa-alueiden merkittävyys: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä, mitkä maantieteelliset sijaintipaikat, tytäryhtiöt/sivuliikkeet, liiketoiminnan osa-alueet ja tuoteryhmät ovat kaikkein merkittävimpiä sen perusteella, millainen osuus niillä on voitosta (esim. tuloslaskelman perusteella), riskin (esim. TREA:n tai muiden riskimäärien perusteella) ja/tai organisatoristen/lakisäateisten painopistealueiden perusteella (esim. julkisen sektorin pankkien erityisvelvoitteet tarjota tiettyjä tuotteita). Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä näitä tietoja pohjana havaitakseen, mihin liiketoimintamallianalyysissä olisi keskityttävä (tätä käsitellään tarkemmin 4.3 jaksossa);
- b. yksilöidä vertaisryhmä: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitokselle asianmukainen vertaisryhmä. Liiketoimintamallianalyysia varten toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä vertaisryhmä sellaisten kilpailevien tuoteryhmien / liiketoiminnan osa-alueiden perusteella, joilla tavoitellaan samaa voittojen lähdeä tai samoja asiakkaita (esim. eri laitosten luottokorttiliiketoiminta, joka kohdistuu luottokortin käyttäjiin maassa X);
- c. tukea suhteellisuusperiaatteen soveltamista: toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää alustavan arvioinnin tuloksia apuna laitosten jakamisessa suhteellisuusluokkiin laitosten todetun monimuotoisuuden perusteella (sellaisena kuin se on määritetty 2.1.1 jaksossa).

4.3 Painopistealueiden yksilöinti liiketoimintamallianalyysia varten

63. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä liiketoimintamallianalyysin painopiste. Niiden olisi keskityttävä niihin liiketoiminta-alueisiin, jotka ovat kaikkein tärkeimpiä nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuuden tai tulevan kestävyyskannalta ja/tai jotka

todennäköisimmin lisäävät laitoksen altistumista nykyisille tai uusille heikkouksille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tässä yhteydessä huomioon

- a. liiketoiminta-alueiden merkittävyys – se, ovatko tietyt liiketoiminta-alueet tärkeämpiä voittojen tuottamisen (tai tappioiden) kannalta,
- b. valvonnassa aiemmin tehdyt havainnot – se, voidaanko muita SREP-osatekijöitä koskevista havainnoista saada viitteitä niistä liiketoiminta-alueista, joita on tutkittava lisää,
- c. sisäisen tarkastuksen tai ulkoisten tilintarkastusraporttien havainnot ja huomiot – se, onko tilintarkastustoiminnossa havaittu erityisiä ongelmia, jotka liittyvät tiettyjen liiketoiminta-alueiden kestävyys- tai elinkelpoisuuteen,
- d. merkitys strategiasuunnitelmien kannalta – se, onko laitoksella liiketoiminta-alueita, joita laitos haluaa kasvattaa tai pienentää merkittävästi.
- e. aihekohtaisten valvonta-arviointien tulokset – se, onko koko alan käsittävässä analyysissä paljastunut yleisiä seikkoja, jotka antavat aiheutta lisäksi laitoskohtaiseen analyysiin,
- f. liiketoimintamallissa havaitut muutokset – se, onko liiketoimintamallissa havaittu tosiasiallisia muutoksia, jotka ovat tapahtuneet ilman, että laitos on ilmoittanut suunnitelluista muutoksista tai julkistanut uusia strategisia suunnitelmia, ja
- g. vertaisvertailut – se, onko jonkin liiketoiminta-alueen tulos ollut epätyypillinen (poikkeava) samanlaisiin liiketoiminta-alueisiin verrattuna.

4.4 Liiketoimintaympäristön arviointi

64. Muodostaakseen käsityksen laitoksen strategisten oletusten uskottavuudesta toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava sen liiketoimintaympäristöä. Tässä yhteydessä otetaan huomioon nykyiset ja tulevat liiketoimintaolosuhteet, joissa laitos toimii tai todennäköisesti toimii, sen pääasiallisten tai merkittävien maantieteellisten ja liiketoimintaan kohdistuvien riskien perusteella. Osana tätä arviointia toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys makrotaloudellisista suuntauksista ja markkinasuuntauksista sekä vertaisryhmän strategisista aikeista.

65. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tätä analyysia ymmärtääkseen

- a. niitä keskeisiä makrotaloudellisia muuttujia, joissa arvioitava yksikkö, tuote tai segmentti toimii nyt tai tulevaisuudessa tärkeimpien maantieteellisten sijaintipaikkojensa pohjalta. Esimerkkejä keskeisistä muuttujista ovat bruttokansantuote (BKT), työttömyysaste, korkotaso ja asuntohintaindeksi;

- b. kilpailutilannetta ja sitä, miten se todennäköisesti muuttuu, kun otetaan huomioon vertaisryhmän toiminta. Esimerkkejä tarkasteltavista alueista ovat kohdemarkkinoiden odotettu kasvu (esim. asuntolainamarkkinat) ja kohdemarkkinoilla toimivien keskeisten kilpailijoiden toimet ja suunnitelmat.
- c. markkinoiden yleisiä suuntauksia, joilla voi olla vaikutusta laitoksen tulokseen ja kannattavuuteen. Näihin olisi sisällyttävä ainakin sääntelysuuntaukset (esim. muutokset vähittäispankkitoiminnan tuotejakautumaa koskevassa lainsäädännössä), tekniset suuntauksiset (esim. siirtyminen sähköisille alustoille tietyissä kaupankäyntityypeissä) ja yhteiskunnalliset / väestönkehitykseen liittyvät suuntauksiset (esim. enemmän kysyntää islamilaisille pankkipalveluille).

4.5 Nykyisen liiketoimintamallin analysointi

66. Ymmärtääkseen niitä välineitä ja menetelmiä, joita laitos käyttää toiminnassaan ja tuottaakseen voittoa, toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä määrällisiä ja laadullisia analyysejä.

4.5.1 Määrällinen analyysi

67. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen nykyisen liiketoimintamallin määrällisiä ominaispiirteitä, jotta voidaan ymmärtää sen taloudellista tulosta ja sitä, missä määrin tulos johtuu siitä, että laitoksen riskinottohalu on suurempi tai pienempi kuin samanlaisilla laitoksilla.
68. Seikkoja, joita toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, ovat muun muassa
- a. voitto ja tappio niihin liittyvät suuntauksiset mukaan lukien; toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen varsinaista kannattavuutta (esim. poikkeuksellisten ja kertaluonteisten erien jälkeen), tulovirtojen jakaumaa, kustannusjakaumaa, omaisuuserien arvon alenemista koskevia säännöksiä ja keskeisiä suhdelukuja (esim. nettokorkomarginaali, kulut/tuotot ja lainojen arvon aleneminen). Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, miten edellä kuvatut tekijät ovat kehittyneet viime vuosina, ja tunnistettava niiden taustalla olevat suuntauksiset;
 - b. tase, sitä koskevat suuntauksiset mukaan lukien; toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava varojen ja vastuiden yhdistelmää, rahoitusrakennetta, muutosta kokonaisriskin määrässä ja omissa varoissa sekä keskeisiä suhdelukuja (esim. oman pääoman tuotto, CET1 ja rahoitusvaje). Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, miten edellä kuvatut tekijät ovat kehittyneet viime vuosina, ja tunnistettava niiden taustalla olevat suuntauksiset;
 - c. keskittymät, niitä koskevat suuntauksiset mukaan lukien; toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava tuloslaskelmassa ja taseessa havaittavia

keskittymiä, jotka liittyvät asiakkaisiin, toimialoihin ja maantieteellisiin sijaintipaikkoihin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, miten edellä kuvatut tekijät ovat kehittyneet viime vuosina, ja tunnistettava niiden taustalla olevat suuntauksset; ja

- d. riskinottohalu: toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava limiittejä, jotka laitos on ottanut käyttöön riskityypeittäin (luottoriski, rahoitusriski jne.), ja sitä, miten laitos noudattaa limiittejä, jotta voitaisiin ymmärtää riskejä, joita laitos on valmis ottamaan parantaakseen tulostaan.

4.5.2 Laadullinen analyysi

69. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen nykyisen liiketoimintamallin laadullisia ominaispiirteitä, jotta voitaisiin ymmärtää sen menestyksen taustalla olevat tekijät ja keskeiset riippuvuudet.

70. Seikkoja, joita toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, ovat muun muassa seuraavat

- a. keskeiset ulkoiset riippuvuudet: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä tärkeimmät ulkoiset tekijät, jotka vaikuttavat liiketoimintamallin menestymiseen. Näihin voivat kuulua kolmannet palveluntarjoajat, välittäjät ja erityiset sääntelytekijät;
- b. keskeiset sisäiset riippuvuudet: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä tärkeimmät sisäiset tekijät, jotka vaikuttavat liiketoimintamallin menestymiseen. Näihin voivat kuulua IT-alustojen laatu sekä operatiivinen toimintakyky ja resurssivalmiudet;
- c. franchising: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä asiakas-, toimittaja- ja yhteistyökumppanisuhteiden vahvuus. Tähän voi kuulua laitoksen tukeutuminen maineeseensa, toimialansa tehokkuus, asiakasuskollisuus ja kumppanuuksien tehokkuus; ja
- d. kilpailuetualat: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä alat, joilla laitoksella on kilpailuetu samanlaisiin laitoksiin nähden. Näihin voi kuulua mikä tahansa edellä kuvatuista, kuten laitoksen IT-alustojen laatu, tai muita tekijöitä, kuten laitoksen maailmanlaajuinen verkosto, liiketoiminnan laajuus tai tuotetarjonta.

4.6 Strategian ja taloudellisten ennusteiden analysointi

71. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä määrällinen ja laadullinen ennakoiva analyysi laitoksen taloudellisista ennusteista ja strategisesta suunnitelmasta, jotta voitaisiin ymmärtää sen liiketoimintastrategian oletukset, uskottavuus ja riskialttius.

72. Seikkoja, joita toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, ovat muun muassa

- a. kokonaisstrategia: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava tärkeimpiä määrällisiä ja laadullisia hallinnon tavoitteita;
- b. ennustettu taloudellinen tulos: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ennustettua taloudellista tulosta käyttäen samoja tai samankaltaisia mittausten menetelmiä kuin nykyisen liiketoimintamallin määrällisessä analyysissä;
- c. strategian ja taloudellisten ennusteiden menestystekijät: toimivaltaisten viranomaisten olisi selvitettävä keskeiset muutokset, joita nykyiseen liiketoimintamalliin on ehdotettu tavoitteiden saavuttamiseksi;
- d. oletukset: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen strategian ja ennusteiden perustana olevien oletusten uskottavuus ja johdonmukaisuus. Näihin voivat kuulua muun muassa makrotaloudellisiin mittausten menetelmiin, markkinadynamiikkaan, keskeisten tuotteiden volyymiin ja marginaalin kasvuun, segmentteihin ja maantieteellisiin sijaintipaikkoihin liittyvät oletukset; ja
- e. toteutusvalmiudet: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen toteutusvalmiudet sen perusteella, miten sen johto on aiemmin noudattanut strategioita ja ennusteita, ja strategian monimuotoisuus ja kattavuus nykyiseen liiketoimintamalliin verrattuna.

73. Toimivaltaiset viranomaiset voivat analysoida joitain edellä mainituista seikoista samanaikaisesti nykyisen liiketoimintamallin määrällisen ja laadullisen analyysin ja erityisesti ennustetun taloudellisen tuloksen ja strategian menestystekijöiden analyysin kanssa.

4.7 Liiketoimintamallin elinkelpoisuuden arviointi

74. Tehtyään 4.4 ja 4.5 jaksossa käsitellyt analyysit toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta tai päivitettävä sitä sen perusteella, miten liiketoimintamalli pystyy tuottamaan riittävää tuottoa seuraavien 12 kuukauden aikana, kun otetaan huomioon laitoksen määrällinen suoriutuminen, keskeiset menestystekijät ja riippuvuudet sekä liiketoimintaympäristö.

75. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava tuottojen hyväksyttävyyttä seuraavien kriteerien perusteella:

- a. oman pääoman tuotto (RoE) suhteessa oman pääoman kustannuksiin (COE) tai vastaavaan vertailuperusteeseen: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, tuottaako liiketoimintamalli kustannukset ylittävän tuoton (kertaluonteiset erät pois lukien), kun oman pääoman tuottoa verrataan oman pääoman kustannuksiin. Arvioinnin tukena voidaan käyttää myös muita mittausten menetelmiä, kuten kokonaispääoman tuottoa tai pääoman

riskipainotettua tuottoa, ja näissä toimissa suhdannekierron aikana tapahtuneiden muutosten tarkastelua;

- b. rahoitusrakenne: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, onko rahoitusyhdistelmä tarkoituksenmukainen liiketoimintamallin ja strategian kannalta. Rahoitusyhdistelmän volatiliteetti tai yhteensopimattomuudet tarkoittavat, että liiketoimintamalli tai strategia, jopa sellainen, joka tuottaa kustannukset ylittäviä tuottoja, ei ole välttämättä elinkelpoinen tai kestävä nykyisessä tai tulevassa liiketoimintaympäristössä; ja
- c. riskinottohalu: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, perustuuko laitoksen liiketoimintamalli tai strategia yksittäisiä riskejä (esim. luotto- ja markkinariskit) koskevaan vai yleisempään riskinottohaluun, jota pidetään korkeana tai joka on vertaisryhmässä poikkeuksellinen riittävien tuottojen saamiseksi.

4.8 Laitoksen strategian kestävyysarvio

76. Toteutettuaan 4.4–4.6 jaksossa käsitellyt analyysit toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen strategian kestävydestä tai päivitettävä sitä sen perusteella, miten strategia pystyy tuottamaan riittäviä tuottoja sellaisina kuin ne on määritetty edellä, ainakin 3 vuotta käsittävän ennakoivan ajanjakson aikana, strategisten suunnitelmien ja taloudellisten ennusteiden mukaisesti ja liiketoimintaympäristöä koskeva valvontaan perustuva arvio huomioon ottaen.
77. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava erityisesti laitoksen strategian kestävyttä seuraavien seikkojen perusteella:
- a. laitoksen oletusten ja ennustetun taloudellisen tuloksen uskottavuus verrattuna valvontaan perustuvaan arvioon nykyisestä ja tulevasta liiketoimintaympäristöstä,
 - b. liiketoimintaympäristöä koskevan valvontaan perustuvan arvion vaikutus ennustettuun taloudelliseen tulokseen (jos se eroaa laitoksen oletuksista) ja
 - c. strategian riskitaso (ts. strategian monimuotoisuus ja tavoitteellisuus verrattuna nykyiseen liiketoimintamalliin) ja menestymisen todennäköisyys laitoksen todennäköisten toteutusvalmiuksien perusteella (joita mitataan sillä, miten laitos on onnistunut aiempien saman mittakaavan strategioiden toteutuksessa, tai sen tähänastisella tuloksella strategiseen suunnitelmaan verrattuna).

4.9 Keskeisten heikkouksien tunnistaminen

78. Tehtyään liiketoimintamallianalyysin toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava keskeisiä heikkouksia, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua sen liiketoimintamallin ja strategian seurauksena. Niiden olisi tarkasteltava tässä yhteydessä

- a. heikkoa odotettua taloudellista tulosta
- b. tukeutumista epärealistiseen strategiaan
- c. liiallisia keskittymiä tai liiallista volatiliteettia (esim. voittovaroissa)
- d. liiallista riskinottoa
- e. rahoitusrakenteeseen liittyviä huolenaiheita ja/tai
- f. merkittäviä ulkoisia seikkoja (esim. sääntelyyn liittyvät uhat, kuten valtuutukset liiketoimintayksiköiden eristämiseen).

79. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta ja sen strategian kestävydestä sekä tarvittavista toimenpiteistä ongelmien ja huolenaiheiden käsittelemiseksi.

4.10 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

80. Liiketoimintamallin elinkelpoisuuden ja kestävyys arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava yleiskäsitys liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta ja strategian kestävydestä sekä tämän arvioinnin yhteydessä ilmenneistä mahdollisista riskeistä laitoksen elinkelpoisuudelle. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 2 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä.

Taulukko 2. Valvontaan perustuvat näkökohdat liiketoimintamallin ja strategian pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva käsitys	Näkökohdat
1	Liiketoimintamallista ja strategiasta ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitos tuottaa vankkoja ja vakaita tuottoja, jotka ovat hyväksyttäviä sen riskinottohalu ja rahoitusrakenne huomioon ottaen. - Olennaisia varojen keskittymiä tai kestävämmä tulonlähteiden keskittymiä ei ole. - Laitoksella on vahva kilpailuasema valitsemillaan markkinoilla ja strategia, joka todennäköisesti vahvistaa tätä kilpailuasemaa. - Laitoksella on taloudelliset ennusteet, jotka on laadittu uskottavien tulevaa liiketoimintaympäristöä koskevien

		oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat ovat tarkoituksenmukaisia ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet.
2	Liiketoimintamallista ja strategiasta aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	• Laitos tuottaa samanlaisiin laitoksiin ja/tai aiempaan tulokseen verrattuna keskimääräisiä tuottoja, jotka ovat suureksi osaksi hyväksyttäviä ottaen huomioon laitoksen riskinottohalu ja rahoitusrakenne. • Varoissa tai tulonlähteissä on joitain keskittymiä. • Laitoksen tuotteisiin/palveluihin kohdistuu kilpailupaineita yksillä tai useilla keskeisillä markkinoilla. Sen strategia tilanteen käsittelemiseksi herättää joitain epäilyjä. • Laitoksella on taloudelliset ennusteet, jotka on laadittu optimististen tulevaa liiketoimintaympäristöä koskevien oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat ovat järkeviä ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet, mutta eivät riskittömiä.
3	Liiketoimintamallista ja strategiasta aiheutuu keskimääräinen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	• Laitos tuottaa tuottoja, jotka ovat usein heikkoja tai epävakaita, tai tukeutuu tuottoja saadakseen riskinottohaluun tai rahoitusrakenteeseen, joihin liittyy valvonnan kannalta huolenaiheita. • Varoissa tai tulonlähteissä on merkittäviä keskittymiä. • Laitoksen tuotteiden/palvelujen kilpailuasema sen valitsemilla markkinoilla on heikko, ja sillä saattaa olla vain vähän liiketoiminta-alueita, joilla näkymät ovat hyvät. Laitoksen markkinaosuus voi olla pienenemässä merkittävästi. Sen strategia tilanteen käsittelemiseksi herättää epäilyjä. • Laitokseen taloudelliset ennusteet on laadittu liian optimististen tulevaa

		liiketoimintaympäristöä koskevien oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat eivät välttämättä ole uskottavia ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet.
4	Liiketoimintamallista ja strategiasta aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	• Laitos tuottaa hyvin heikkoja ja erittäin epävakaita tuottoja tai tukeutuu riittäviä tuottoja saadakseen sellaiseen riskinottohaluun tai rahoitusrakenteeseen, joita ei voida hyväksyä. • Laitoksella on erittäin merkittäviä varojen keskittymiä tai kestäättömiä tulonlähteiden keskittymiä. • Laitoksen tuotteiden/palvelujen kilpailuasema sen valitsemilla markkinoilla on erittäin heikko, ja se toimii sellaisilla liiketoiminta-alueilla, joilla näkymät ovat erittäin huonot. Strategisilla suunnitelmilla ei todennäköisesti pystytä käsittelemään tilannetta. • Laitoksen taloudelliset ennusteet on laadittu hyvin epärealististen tulevaa liiketoimintaympäristöä koskevien oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat eivät ole uskottavia ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet.

5 osasto. Sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointi

5.1 Yleisiä näkökohtia

81. Toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä sisäisten hallintojärjestelyjen ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arvioinnissa sen todentamiseen, että ne ovat riittäviä laitoksen riskiprofiiliin, liiketoimintamalliin, kokoon ja monimuotoisuuteen nähden, ja sen yksilöimiseen, missä määrin laitos noudattaa hyvää sisäistä hallintoa ja riskienvalvontajärjestelmiä koskevia vaatimuksia ja standardeja sellaisina kuin ne on esitetty alalla sovellettavissa EU:n ja kansainvälisissä ohjeissa. Tätä arviointia varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava heikoista hallinto- ja valvontajärjestelyistä aiheutuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riskiä ja niiden vaikutusta laitoksen elinkelpoisuuteen.
82. SREP:n osalta sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointiin olisi sisällyttävä seuraavien asioiden arviointi:
- a. sisäisen hallinnon kokonaiskehys
 - b. yritys- ja riskikulttuuri
 - c. ylimmän hallintoelimen organisaatio ja toiminta
 - d. palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt
 - e. riskinhallintakehys, ICAAP ja ILAAP mukaan lukien
 - f. sisäisen valvonnan järjestelmä, sisäisen tarkastuksen toiminto mukaan lukien
 - g. tietojärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuus ja
 - h. elvytyssuunnittelun järjestelyt.
83. Tässä osastossa ei käsitellä sellaisia hallintoon ja riskinhallintaan/valvontajärjestelyihin liittyviä näkökohtia, jotka ovat ominaisia yksittäisille riskityypeille (ts. eivät koske koko laitosta), koska niiden arviointikriteerejä käsitellään 6 ja 8 osastossa.
84. Sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arvioinnista saatavia tietoja voidaan hyödyntää 6 ja 8 osastossa käsiteltävässä riskinhallinnan ja valvontajärjestelyjen arvioinnissa samoin kuin SREP:n mukaiseen pääoman arviointiin sisältyvässä ICAAP:n ja ILAAP:n arvioinnissa (7 osasto) ja SREP:n mukaisen likviditeetin arvioinnissa (9 osasto). Samoin ICAAP-laskelmien/pääoma-arvioiden riskikohtaisen analyysin, jota tarkastellaan

7 osastossa, ja siinä mahdollisesti havaittujen puutteiden pitäisi antaa tietoa tässä osastossa käsiteltävää ICAAP-kokonaiskehityksen arviointia varten.

5.2 Sisäisen hallinnon yleinen järjestelmä

85. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen, läpinäkyvä ja tarkoitukseen sopiva yritysraakenne, ja onko se ottanut käyttöön asianmukaiset hallintojärjestelyt. Sen mukaisesti, mitä asiakirjassa *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä*¹ esitetään, tämän arvioinnin yhteydessä olisi selvitettävä, pystyykö laitos vähintäänkin osoittamaan, että

- a. sillä on vankka ja läpinäkyvä organisaatorakenne, jossa on selkeät vastualueet, ylin hallintoelin ja sen komiteat mukaan lukien,
- b. ylin hallintoelin tuntee ja ymmärtää laitoksen toiminnallisen rakenteen (esim. yksiköt ja niiden keskinäiset yhteydet ja suhteet, erillisyytiöt tai vastaavat rakenteet) ja siihen liittyvät riskit (know your structure -periaate),
- c. sillä on käytössä riskejä koskevat toimintalinjat ja eturistiriitojen tunnistamista ja välttämistä koskevat toimintalinjat,
- d. sillä on ulkoistamista koskevat toimintalinjat ja strategia, joissa tarkastellaan ulkoistamisen vaikutusta laitoksen liiketoimintaan ja siihen kohdistuviin riskeihin, ja ulkoistamisen toimintalinjat, jotka täyttävät Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean (CEBS) ulkoistamista koskeviin ohjeisiin (*Guidelines on Outsourcing*)² sisältyvät suositukset, ja
- e. sisäisen valvonnan järjestelmä on läpinäkyvä sidosryhmille.

5.3 Yritys- ja riskikulttuuri

86. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vahva yritys- ja riskikulttuuri, joka on tarkoituksenmukainen laitoksen liiketoiminnan laajuuteen, monimuotoisuuteen ja luonteeseen nähden ja joka perustuu vakaisiin, selkeästi ilmaistuihin arvoihin, joissa otetaan huomioon laitoksen riskinottohalu.

87. Asiakirjan *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä* mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä,

- a. onko ylimmällä hallintoelimellä päävastuu laitoksesta ja määrittääkö se laitoksen strategian,

¹ GL 44, 27.9.2011.

² 14.12.2006.

- b. asettaako ylin hallintoelin laitoksen hallintoperiaatteet, yritysarvot ja asianmukaiset vaatimukset, kuten riippumattomat epäkohtien paljastamisen prosessit ja menettelyt,
- c. luoko laitoksen eettinen yritys- ja riskikulttuuri tehokkaasti kyseenalaistavan toimintaympäristön, jossa päätöksentekoprosessit edistävät erilaisten näkemysten esittämistä (esim. ottamalla riippumattomia jäseniä mukaan ylimmän hallintoelimen komiteoihin), ja
- d. onko näyttöä siitä, että strategioista ja toimintalinjoista tiedotetaan selkeästi ja tehokkaasti koko asiaankuuluvalla henkilöstöllä ja sovelletaanko riskikulttuuria kaikilla laitoksen tasoilla.

5.4 Ylimmän hallintoelimen organisaatio ja toiminta

88. Asiakirjojen *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä ja Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia varten*³ mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava,

- a. miten ylin hallintoelin määrittää, valvoo ja arvioi säännöllisesti sisäisen hallinnon järjestelmää ja sen pääasiallisia osia ja
- b. ovatko ylimmän hallintoelimen johto- ja hallintatoiminnot tehokkaassa vuorovaikutuksessa toisiinsa.

89. Direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 12 kohdan ja asiakirjojen *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä ja Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia varten* mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ylimmän hallintoelimen kokoonpanoa ja toimintaa arvioimalla sitä,

- a. onko ylimmän hallintoelimen jäsenmäärä riittävä ja kokoonpano asianmukainen,
- b. osoittavatko jäsenet riittävää sitoutumista ja riippumattomuutta,
- c. arvioidaanko jäsenten sopivuutta nimityksen yhteydessä ja sen jälkeen jatkuvasti,
- d. arvioidaanko ylimmän hallintoelimen tehokkuutta,
- e. onko ylintä hallintoelintä ja sen mahdollisia komiteoita varten käytössä asianmukaiset sisäisen hallinnon käytännöt ja menettelyt ja

³ EBA/GL/2012/06, 22.11.2012.

- f. annetaanko ylimmän hallintoelimen jäsenille riittävästi aikaa tarkastella riskikysymyksiä ja asianmukainen pääsy laitoksen riskitilannetta käsitteleviin tietoihin.

5.5 Palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt

90. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella direktiivin 2013/36/EU 92–96 artiklassa määritetty palkitsemisjärjestelmä ja asianmukaiset palkitsemisjärjestelmät kaikille henkilöstön jäsenille. Asiakirjan *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä* ja palkitsemisjärjestelmiä ja -käytäntöjä koskevien EPV:n ohjeiden (*Guidelines on remuneration policies and practices*)⁴ mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä,

- a. onko palkitsemisjärjestelmä yhdenmukainen laitoksen riskiprofiilin kanssa ja hyväksyykö ylin hallintoelin palkitsemisjärjestelmän ja ylläpitääkö ja valvooko se sitä,
- b. tukevatko käyttöön otetut korvausjärjestelmät laitoksen yritysarvoja ja ovatko ne yhdenmukaisia sen riskinottohalun, liiketoimintastrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa,
- c. onko henkilöstö, jolla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, yksilöity asianmukaisesti ja sovelletaanko asetusta (EU) N:o 604/2014 asianmukaisesti erityisesti
 - i. laadullisten ja määrällisten perusteiden soveltamiseen henkilöstön yksilöimiseen ja
 - ii. vain asetuksen (EU) N:o 604/2014 4 artiklassa määritettyjen määrällisten perusteiden mukaisesti yksilöidyn henkilöstön poissulkemista koskeviin säännöksiin,
- d. kannustaako palkitsemisjärjestelmä liiallisen riskinottoon ja
- e. onko palkitsemisen muuttuvien ja kiinteiden osien yhdistelmä tarkoituksenmukainen, noudatetaanko palkitsemisen muuttuvan osan rajoittamista koskevia säännöksiä – enintään 100 prosenttia palkitsemisen kiinteästä osasta (200 prosenttia osakkaiden suostumuksella) – ja sitä, että muuttuvaa palkkiota ei makseta erityisjärjestelyin tai menetelmin, jotka helpottavat direktiivin 2013/36/EU tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamatta jättämistä.

⁴ 10.12.2010.

5.6 Riskinhallintajärjestelmä

91. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksen ylin hallintoelin ottanut käyttöön asianmukaisen riskinhallintajärjestelmän ja -prosessit. Tämän arvioinnin yhteydessä olisi tarkasteltava vähintään

- a. riskinottohalua koskevaa kehystä ja strategiaa
- b. ICAAP- ja ILAAP-kehymiä ja
- c. stressitestausvalmiuksia.

5.6.1 Riskinottohalukkuus ja -strategia

92. Laitoksen riskinottohalun kehysten ja strategian tarkastelemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä,

- a. tarkastellaanko riskinottohalun kehyksessä kaikkia merkittäviä riskejä, joita laitokseen kohdistuu, ja sisältääkö se riskilimiittejä sekä riskien sietorajoja ja raja-arvoja,
- b. ovatko riskinottohalu ja riskistrategia johdonmukaisia ja toteutetaanko molempia sen mukaisesti,
- c. onko riskinottohalun kehys ennakoiva ja yhdenmukainen strategisen suunnitteluhorisontin kanssa ja tarkistetaanko sitä säännöllisesti,
- d. onko ylimmän hallintoelimen vastuu riskinottohalun kehyksestä määritelty selkeästi ja toteutuuko se käytännössä,
- e. tarkastellaanko riskistrategiassa asianmukaisesti laitoksen taloudellisia resursseja (ts. riskinottohalun pitäisi olla yhdenmukainen valvontatarkoituksiin käytettävien omien varojen vaatimusten ja maksuvalmiusvaatimusten ja muiden valvontatoimenpiteiden kanssa) ja
- f. onko riskinottohalua koskeva lausuma dokumentoitu kirjallisesti ja onko todisteita siitä, että se on tiedotettu laitoksen henkilöstölle.

93. Riskinhallintajärjestelmän arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, missä laajuudessa se on sisällytetty laitoksen kokonaisstrategiaan ja vaikuttaa siihen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava strategiasuunnitelman sekä riskin- sekä pääoma- ja likviditeettihallintajärjestelmien välistä yhteyttä.

5.6.2 ICAAP- ja ILAAP-kehykset

94. Toimivaltaisten viranomaisten olisi säännöllisesti tarkistettava laitoksen ICAAP ja ILAAP ja määritettävä niiden (1) vakaus, (2) tehokkuus ja (3) kattavuus tässä jaksossa määritettyjen kriteerien mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida, miten ICAAP ja ILAAP on liitetty riskienhallinnan ja strategisen johtamisen yleisiin käytäntöihin, pääoma- ja likviditeettisuunnittelu mukaan lukien.
95. Nämä arvioinnit olisi otettava huomioon laskettaessa täydentäviä omien varojen vaatimuksia ja arvioitaessa pääoman riittävyyttä 7 osastossa esitetyllä tavalla samoin kuin arvioitaessa likviditeetin riittävyyttä 9 osastossa kuvatulla tavalla.

ICAAP:n ja ILAAP:n luotettavuus

96. ICAAP:n ja ILAAP:n luotettavuuden arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, ovatko ICAAP:n ja ILAAP:n muodostavat toimintalinjat, prosessit, syötteet ja mallit oikeasuhteisia laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, soveltuvatko ICAAP ja ILAAP sisäisen pääoman ja likviditeetin riittävän tason arvioimiseen ja ylläpitämiseen niiden riskien kattamiseksi, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja tehdä liiketoimintapäätöksiä (esim. pääomien kohdentamiseen liiketoimintasuunnitelman mukaisesti) myös CEBS:n stressitestausta koskevien ohjeiden (*Guidelines on stress testing*)⁵ mukaisissa stressitilanteissa.
97. Arvioidessaan ICAAP:n ja ILAAP:n luotettavuutta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava tarvittaessa sitä,
- a. ovatko laitoksen käyttämät menetelmät ja oletukset asianmukaisia ja johdonmukaisia erilaisten riskien osalta, perustuvatko ne vankkoihin empiirisiin syöttötietoihin, käytetäänkö niissä vakaasti kalibroituja parametreja ja sovelletaanko niitä yhtä lailla riskien mittaamiseen ja pääoman ja likviditeetin hallintaan,
 - b. onko luottamustaso johdonmukainen riskinottohalun kanssa ja vastaavatko riskien hajauttamista koskevat sisäiset oletukset liiketoimintamallia ja rististrategioita,
 - c. ovatko käytettävissä olevien sisäisen pääoman tai maksuvalmiusjärjestelyjen, jotka laitos ottaa huomioon ICAAP:ssä ja ILAAP:ssä, määritelmä ja koostumus johdonmukaisia laitoksen mittaamien riskien kanssa ja voidaanko niitä käyttää omien varojen puskurien ja maksuvalmiuspuskurien laskennassa, ja

⁵ GL 32, 26.8.2010.

- d. kuvastaako käytettävissä olevien sisäisen pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen jako/kohdentaminen liiketoiminta-alueisiin tai oikeudellisiin yksiköihin asianmukaisesti sitä riskiä, joka kuhunkin niistä kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja otetaanko siinä asianmukaisesti huomioon näiden varojen ja järjestelyjen siirrettävyyteen liittyvät oikeudelliset tai toiminnalliset rajoitteet.

ICAAP:n ja ILAAP:n tehokkuus

98. Arvioidessaan ICAAP:n ja ILAAP:n tehokkuutta toimivaltaisten viranomaisten olisi tutkittava niiden käyttöä päätöksenteko- ja hallintaprosessissa kaikilla laitoksen tasoilla (esim. limiittien määrittäminen ja tuloksen mittaaminen). Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, miten laitos käyttää ICAAP:tä ja ILAAP:tä riskin, pääoman ja likviditeetin hallinnassa (käyttötesti). Arvioinnissa olisi tarkasteltava ICAAP:n/ILAAP:n vuorovaikutusta ja keskinäistä toimintaa riskinottohalun kehityksen, riskinhallinnan sekä likviditeetin ja pääoman hallinnan kanssa, ennakoivat rahoitusstrategiat mukaan lukien, ja sitä, ovatko ne asianmukaisia laitoksen liiketoimintamallin ja monimuotoisuuden kannalta.
99. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella toimintalinjat, menettelyt ja välineet, jotka edistävät
 - a. ICAAP:n ja ILAAP:n toimintojen ja/tai niiden eri osista vastaavien hallintakomiteoiden selkeää yksilöimistä (esim. mallintaminen ja määrittäminen, sisäinen tarkastus ja validointi, valvonta ja raportointi ja ongelmien eskaloituminen),
 - b. pääoma- ja likviditeettisuunnittelua: pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen ennakoiva laskeminen (myös oletetuissa stressiskenaarioissa) kokonaisstrategian tai merkittävien liiketoimien yhteydessä,
 - c. pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen kohdentamista ja valvontaa liiketoiminta-alueittain ja riskityypeittäin (esim. liiketoiminta-alueille, yksiköille tai yksittäisille riskeille määritellyt riskilimiitit vastaavat tavoitetta varmistaa laitoksen sisäisen pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen yleinen riittävyys);
 - d. säännöllistä ja nopeaa raportointia pääoman ja likviditeetin riittävyydestä toimivalle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle. Erityisesti raportointitieteyden olisi oltava riittävä ottaen huomioon riskit ja liiketoimintavolyymien kehitys, olemassa olevat sisäiset puskurit ja sisäinen päätöksentekoprosessi, jotta laitoksen johto saisi mahdollisuuden toteuttaa korjaavia toimia ennen pääoman tai likviditeetin riittävyyden vaarantumista, ja
 - e. toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen tietoisuus ja toimet, jos liiketoimintastrategia ja/tai olennaiset yksittäiset liiketoimet saattavat olla ristiriidassa ICAAP:n ja käytettävissä olevan sisäisen pääoman kanssa (esim. ylimmän johdon hyväksyntä merkittävillä liiketoimilla, jos liiketoimilla on

todennäköisesti olennainen vaikutus käytettävissä olevaan sisäiseen pääomaan) ja ILAAP:n kanssa.

100. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko ylin hallintoelin sitoutunut asianmukaisesti ICAAP:hen ja ILAAP:hen ja onko sillä riittävä tietämys niistä ja niiden tuloksista. Viranomaisten olisi erityisesti arvioitava, hyväksyykö ylin hallintoelin ICAAP- ja ILAAP-kehykset ja niiden tulokset ja tarvittaessa ICAAP:n ja ILAAP:n sisäisen validoinnin tulokset.

101. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä, missä määrin ICAAP ja ILAAP ovat luonteeltaan ennakoivia. Niiden olisi tehtävä tämä arvioimalla ICAAP:n ja ILAAP:n yhdenmukaisuutta pääoma- ja likviditeettisuunnitelmien ja strategiasuunnitelmien kanssa.

ICAAP:n ja ILAAP:n kattavuus

102. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä, miten ICAAP ja ILAAP kattavat liiketoiminta-alueet, oikeudelliset yksiköt ja riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja miten ne täyttävät lakisääteiset vaatimukset. Niiden olisi arvioitava erityisesti sitä,

- a. toteutetaanko ICAAP:tä ja ILAAP:tä homogeenisesti ja oikeasuhteisesti kaikilla laitoksen olennaisilla liiketoiminta-alueilla ja oikeudellisissa yksiköissä riskien tunnistamisen ja arvioinnin yhteydessä,
- b. kattavatko ICAAP ja ILAAP kaikki olennaiset riskit siitä riippumatta, aiheutuuko riski yksiköistä, jotka eivät kuulu konsolidoinnin piiriin (erillisyhtiöt (SPV), erityisrahoitusyhtiöt (SPE)) ja
- c. jos yksiköllä on erilaisia sisäisen hallinnon järjestelyjä tai prosesseja kuin ryhmän muilla yksiköillä, ovatko nämä erot perusteltuja (esim. kehittyneiden mallien käyttöönotto vain osassa ryhmää voi olla perusteltua sen vuoksi, että ei ole riittävästi tietoa parametrien arvioimiseksi joidenkin liiketoiminta-alueiden tai oikeudellisten yksiköiden osalta, edellyttäen, että nämä liiketoiminta-alueet tai oikeudelliset yksiköt eivät muodosta riskikeskittymän lähdeä muulle salkun sisällölle).

5.6.3 Stressitestausta

103. CEBS:n stressitestausta koskevien ohjeiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen stressitestaushjelmia ja käsiteltävä siinä yhteydessä olennaisten skenaarioiden ja niiden perustana käytettävien oletusten, menetelmien ja infrastruktuurin valinnan asianmukaisuutta samoin kuin stressitestien tulosten käyttöä. Tässä yhteydessä olisi arvioitava vähintäänkin

- a. sitä, miten laajasti stressitestit on sisällytetty laitoksen riskienhallintajärjestelmään,
- b. laitoksen valmiuksia ja infrastruktuuria, tiedot mukaan lukien, stressitestausohjelman toteuttamiseen yksittäisillä liiketoiminta-alueilla ja yksiköissä sekä tarvittaessa koko ryhmässä,
- c. ylimmän johdon ja ylimmän hallintoelimen osallistumista stressitestausohjelmiin ja
- d. stressitestien ja niiden tulosten sisällyttämistä päätöksentekoon koko laitoksessa.

5.7 Sisäisen valvonnan järjestelmä

104. Asiakirjan *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä* mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen sisäisen valvonnan järjestelmä. Tässä yhteydessä olisi arvioitava vähintään sitä,

- a. missä määrin laitoksella on sisäisen valvonnan järjestelmä, jossa on määritetty riippumattomat valvontatoiminnot, jotka toimivat osana selkeää päätöksentekoprosessia, ja jossa vastuualueet järjestelmän ja sen osien toteutuksesta on kohdennettu selkeästi,
- b. toteutetaanko sisäisen valvonnan järjestelmää kaikilla laitoksen aloilla siten, että liiketoimintayksiköt ja niitä tukevat yksiköt vastaavat ensisijaisesti riittävien sisäisen valvonnan toimintalinjojen ja menettelyjen laatimisesta ja ylläpitämisestä,
- c. onko laitos ottanut käyttöön toimintalinjoja ja menettelyjä, joilla havaitaan, mitataan, valvotaan, vähennetään riskejä ja niihin liittyviä riskikeskittymiä sekä raportoidaan niistä, ja onko ylin hallintoelin hyväksynyt ne,
- d. onko laitos luonut riippumattoman riskinvalvontatoiminnon, joka osallistuu aktiivisesti laitoksen riskistrategian laadintaan ja kaikkiin merkittäviin riskinhallintapäätöksiin ja joka tarjoaa ylimmälle hallintoelimelle ja ylimmälle johdolle kaikki olennaiset riskeihin liittyvät tiedot,
- e. varmistaako riippumaton riskienvalvontatoiminto, että laitoksen riskien mittaamis-, arviointi- ja seurantaprosessit ovat asianmukaisia,
- f. onko laitoksella riskinhallintajohtaja, jolla on riittävät valtuudet ja riittävän riippumaton asema riskinottoon nähden ja joka on yksin vastuussa riskienvalvontatoiminnosta ja riskienvalvontajärjestelmän seurannasta,

- g. onko laitoksella käytössä vaatimustenmukaisuutta koskevat toimintaperiaatteet sekä pysyvä ja tehokas vaatimustenmukaisuutta valvova toiminto, joka raportoi ylimmälle hallintoelimelle,
- h. onko laitoksella uusien tuotteiden hyväksymisen toimintalinjat ja prosessi, jossa riippumattomalle riskienvalvontatoiminnolle on määritetty selkeä rooli ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt, ja
- i. onko laitoksella valmiudet laatia riskiraportteja ja käyttääkö se niitä hallintatarkoituksiin ja ovatko tällaiset riskiraportit (i) täsmällisiä, kattavia, selkeitä ja hyödyllisiä ja (ii) laaditaanko ja toimitetaanko niitä asianomaisille osapuolille riittävän usein.

5.7.1 Sisäisen tarkastuksen toiminto

105. Asiakirjan *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä* mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos perustanut tehokkaan ja riippumattoman sisäisen tarkastuksen toiminnon,

- a. Jota se soveltaa kansallisten ja kansainvälisten ammatillisten standardien mukaisesti,
- b. jonka tarkoitus, valtuudet ja vastuu on määritelty ja jossa tunnustetaan ammatilliset standardit ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt,
- c. jonka organisatorista riippumattomuutta ja sisäisten tarkastajien objektiivisuutta suojaa se, että nämä toimivat suoraan ylimmän hallintoelimen alaisuudessa,
- d. jolla on riittävät resurssit sen tehtävien suorittamiseen,
- e. joka kattaa riittävästi kaikki riskiperusteiseen tarkastussuunnitelmaan sisältyvät tarvittavat alat, riskienhallinta, sisäiset valvontajärjestelyt sekä ICAAP ja ILAAP mukaan lukien, ja
- f. jolla voidaan määrittää tehokkaasti, noudatetaanko sisäisiä toimintalinjoja ja asiaa koskevaa EU:n lainsäädäntöä ja kansallista täytäntöönpanolainsäädäntöä, ja jossa käsitellään poikkeamia niistä.

5.8 Tietojärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuus

106. Asiakirjan *Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä* mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella tehokkaat ja luotettavat tieto- ja viestintäjärjestelmät ja tukevatko nämä järjestelmät täysimääräisesti riskitietojen

koontivalmiuksia sekä normaali- että stressitilanteissa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava, pystyykö laitos vähintäänkin

- a. tuottamaan tarkkoja ja luotettavia riskitietoja,
- b. keräämään ja kokoamaan kaikki merkittävät riskitiedot koko laitoksesta,
- c. tuottamaan koottuja ja ajantasaisia riskitietoja oikea-aikaisesti ja
- d. tuottamaan koottuja riskitietoja ylimmän hallintoelimen tai toimivaltaisten viranomaisten monenlaisiin pyyntöihin vastaamiseksi.

107. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön tehokkaan liiketoiminnan jatkuvuuden hallinnan, johon sisältyvät testattu varautumissuunnitelma ja liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelma sekä elvytysuunnitelmat kaikille sen tärkeille toiminnoille ja resursseille.

5.9 Elvytyksen suunnittelu

108. Arvioidakseen sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava direktiivin 2014/59/EU 6 ja 8 artiklan mukaisesti tehdyn elvytysuunnitelmien ja elvytyksen suunnittelun järjestelyjen arvioinnin yhteydessä tehtyjä havaintoja ja havaittuja puutteita.

109. Samoin SREP-osatekijöiden, sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt mukaan lukien, arvioinnissa tehtyjä havaintoja olisi käytettävä elvytysuunnitelmien arvioinnin pohjana.

5.10 Soveltaminen konsolidoidusti ja vaikutukset ryhmän yksiköihin

110. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava edellä olevissa jaksoissa käsiteltyjen osatekijöiden lisäksi konsolidoidusti sitä,

- a. ymmärtääkö laitoksen emoyhtiön ylin hallintoelin sekä ryhmän organisaation että sen eri yksiköiden roolit sekä niiden väliset yhteydet ja suhteet,
- b. onko ryhmän organisatorinen ja oikeudellinen rakenne – merkityksellisiltä osiltaan – selkeä ja läpinäkyvä ja onko se sopiva liiketoiminnan ja toimien kokoon ja monimuotoisuuteen nähden,
- c. onko laitos ottanut käyttöön tehokkaan ryhmän laajuisen johdon tieto- ja raportointijärjestelmän, jota sovelletaan kaikkiin olennaisiin liiketoiminta-alueisiin ja oikeudellisiin yksiköihin, ja onko tämä laitoksen emoyhtiön ylimmän hallintoelimen käytettävissä riittävän varhaisessa vaiheessa,

- d. onko laitoksen emoyhtiön ylin hallintoelin laatinut johdonmukaiset ryhmän laajuiset strategiat, joihin sisältyy riskinottohalun kehys,
- e. kattaako ryhmän riskinhallinta kaikki merkittävät riskit siitä riippumatta, aiheutuuko riski yksiköistä, jotka eivät kuulu konsolidoinnin piiriin (SPV:t, SPE:t),
- f. tekeekö laitos säännöllistä stressitestausta, joka käsittää kaikki merkittävät riskit ja yksiköt CEBS:n stressitestausta koskevien ohjeiden mukaisesti, ja
- g. onko ryhmän laajuinen sisäisen tarkastuksen toiminto erotettu kaikista muista toiminnoista, onko laadittu ryhmän laajuinen riskiperusteinen tarkastussuunnitelma, onko henkilöstö riittävä ja onko olemassa suora raportointiyhteys emoyhtiön ylimpään hallintoelimeen.

111. Arvioidessaan sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä tytäryhtiöiden tasolla toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä osastossa lueteltujen osatekijöiden lisäksi arvioitava sitä, miten ryhmän laajuisia järjestelyjä, toimintalinjoja ja menettelyjä toteutetaan tytäryhtiöiden tasolla.

5.11 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

112. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen sisäisen hallinnon järjestelyjen ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen riittävydestä. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 3 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä.

Taulukko 3. Valvontanäkökohdat sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen pisteyttämistä varten

Piste-määrä	Valvontaan perustuva käsitys	Näkökohdat
1	Puutteista sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksella on vankka ja läpinäkyvä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty selkeästi ja riskinotto erotettu riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. - Laitoksella on vahva yrityskulttuuri. - Ylimmän hallintoelimen kokoonpano ja toiminta ovat asianmukaisia. - Palkitsemisjärjestelmä on yhdenmukainen riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. - Riskinhallintajärjestelmä ja -prosessit,

		ICAAP, ILAAP, stressitestausta ja pääoma- ja likviditeettisuunnittelu mukaan lukien, ovat asianmukaisia. - Sisäisen valvonnan järjestelmä ja sisäiset valvontajärjestelyt ovat asianmukaisia. - Sisäisen tarkastuksen toiminto on riippumaton ja toimii tehokkaasti vakiintuneiden kansainvälisten standardien ja vaatimusten mukaisesti. - Tietojärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvät järjestelyt ovat asianmukaisia. - Elvytysuunnitelma on valmis ja uskottava, ja elvytysuunnittelujärjestelyt ovat asianmukaisia.
2	Puutteista sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksella on pääosin vankka ja läpinäkyvä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty selkeästi ja riskinotto on erotettu riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. - Laitoksella on pääosin vahva yrityskulttuuri. - Ylimmän hallintoelimen kokoonpano ja toiminta ovat pääosin asianmukaisia. - Palkitsemisjärjestelmä on pääosin yhdenmukainen riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. - Riskinhallintajärjestelmä ja riskinhallintaprosessit, ICAAP, ILAAP, stressitestausta ja pääoma- ja likviditeettisuunnittelu mukaan lukien, ovat pääosin asianmukaisia. - Sisäisen valvonnan järjestelmä ja sisäiset valvontajärjestelyt ovat pääosin asianmukaisia. - Sisäisen tarkastuksen toiminto on riippumaton ja toimii pääosin tehokkaasti. - Tietojärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvät järjestelyt ovat

		pääosin asianmukaisia. Elvytysuunnitelma on pääosin valmis ja pääosin uskottava. Elvytysuunnittelujärjestelyt ovat pääosin asianmukaisia.
3	Puutteista sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä aiheutuu keskimääräinen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen organisaatorakenne ja vastuualueet eivät ole täysin läpinäkyviä, eikä riskinottoa ole erotettu täysin riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. - Yrityskulttuurin asianmukaisuudesta on epäilyjä. - Ylimmän hallintoelimen kokoonpanosta ja toiminnasta on epäilyjä. - Huolenaiheita aiheuttaa se, että palkitsemisjärjestelmä voi olla ristiriidassa riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. - Riskinhallintajärjestelmän ja -prosessien, ICAAP, ILAAP, stressitestausta ja pääoma- ja likviditeettisuunnittelu mukaan lukien, asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä. - Sisäisen valvonnan järjestelmän ja sisäisten valvontajärjestelyjen asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä. - Sisäisen tarkastuksen toiminnon riippumattomuuteen ja tehokkaaseen toimintaan liittyy epäilyjä. - Tietojärjestelmien ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvien järjestelyjen asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä. - Elvytysuunnitelma ei ole valmis, ja sen uskottavuuteen liittyy joitain epäilyjä. Elvytysuunnittelujärjestelyjen asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä.
4	Puutteista sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen organisaatorakenne ja vastuualueet eivät ole läpinäkyviä, eikä riskinottoa ole erotettu riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. - Yrityskulttuuri ei ole asianmukainen.

		• Ylimmän hallintoelimen kokoonpano ja toiminta eivät ole asianmukaisia. • Palkitsemisjärjestelmä on ristiriidassa riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. • Riskienhallintajärjestelmä ja -prosessit, ICAAP, ILAAP, stressitestausta ja pääoma- ja likviditeettisuunnittelu mukaan lukien, eivät ole asianmukaisia. • Sisäisen tarkastuksen toiminto ei ole riippumaton ja/tai ei toimi vakiintuneiden kansainvälisten standardien ja vaatimusten mukaisesti; toiminnot eivät ole tehokkaita. • Sisäinen valvontajärjestelmä ja sisäiset valvontajärjestelyt eivät ole asianmukaisia. • Tietojärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvät järjestelyt eivät ole asianmukaisia. • Elvytysuunnitelma ei ole valmis eikä uskottava. Elvytysuunnittelujärjestelyt eivät ole asianmukaisia.
--	--	---

6 osasto. Pääomaan kohdistuvien riskien arviointi

6.1 Yleisiä näkökohtia

113. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ja pisteytettävä pääomaan kohdistuvat riskit, jotka on tunnistettu laitoksen kannalta merkittäviksi.

114. Tämän osaston tarkoituksena on esitellä yleisiä menetelmiä, joita voidaan käyttää arvioitaessa yksittäisiä riskejä sekä riskinhallintaa ja valvontajärjestelyjä. Sitä ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi, ja siinä annetaan toimivaltaisille viranomaisille liikkumavaraa ottaa huomioon muita lisäkreitteereitä, joita ne saattavat pitää merkityksellisinä kokemuksensa ja laitoksen erityispiirteiden perusteella.

115. Tässä osastossa annetaan toimivaltaisille viranomaisille ohjeet seuraavien pääomaan kohdistuvien riskien arviointiin ja pisteytykseen:

- a. luotto- ja vastapuoliriski
- b. markkinariski
- c. operatiivinen riski
- d. rahoitustaseen korkoriski.

116. Tässä osastossa myös yksilöidään kunkin edellä mainitun riskiluokan sisällä joukko alaluokkia, jotka on otettava huomioon arvioitaessa pääomaan kohdistuvia riskejä. Niitä voidaan arvioida ja pisteyttää erikseen riippuen siitä, miten merkittäviä nämä alaluokat ovat jonkin tietyn laitoksen kannalta.

117. Päätös merkittävydestä määräytyy valvontaan perustuvan arvion mukaan. Kun otetaan huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus valuuttamääräisestä luotonannosta⁶, valuuttamääräisen luotonannon riskin osalta merkittävyys olisi kuitenkin määritettävä ottaen huomioon seuraava raja-arvo:

Valuuttamääräiset luotot suojauksettomille lainanottajille muodostavat ainakin 10 prosenttia laitoksen kokonaislainakannasta (muille kuin rahoitusalan yrityksille ja kotitalouksille myönnettyjen lainojen yhteismäärä), jos tällainen kokonaislainakanta muodostaa ainakin 25 prosenttia laitoksen taseen loppusummasta.

⁶ESRB/2011/1, EUVL C 342, 22.11.2011, s. 1.

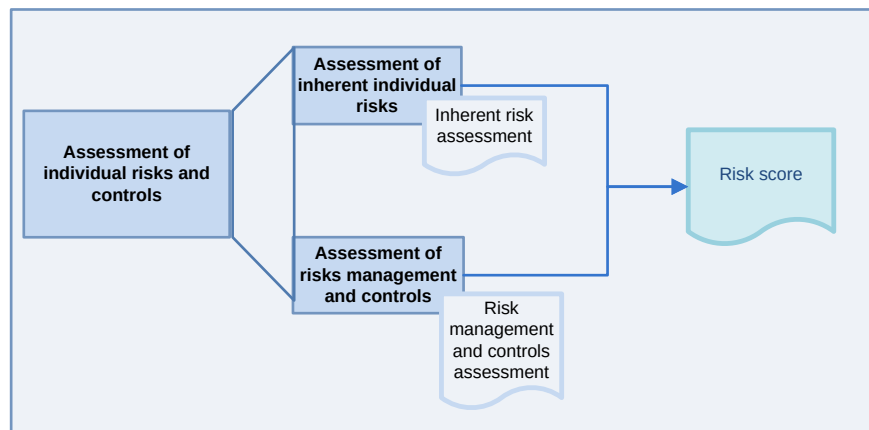
118. Yksilöidessään riskin alaluokkia toimivaltaisten viranomaisten olisi näiden ohjeiden tarkoituksen mukaisesti tarkasteltava riskin luonnetta eikä niinkään sitä, määritelläänkö ne luottoriskin, markkinariskin vai operatiivisen riskin osatekijöiksi asetuksessa (EU) N:o 575/2013 (esim. muuhun rahoitustoimintaan liittyviä oman pääoman ehtoisia vastuita voidaan tarkastella markkinariskin arvioinnin yhteydessä, vaikka niitä pidetäänkin luottoriskin osatekijänä asetuksessa (EU) N:o 575/2013).
119. Samoin toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää käyttää näissä ohjeissa kuvatusta jakaumasta poikkeavia jakaumia, edellyttäen että kaikkia merkittäviä riskejä arvioidaan ja että tästä sovitaan tarvittaessa valvontakollegiossa.
120. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava muita riskejä, jotka on todettu tietyn laitoksen kannalta merkittäviksi mutta joita ei ole lueteltu yllä (esim. eläkeriski, vakuutusriski tai rakenteellinen valuuttariski). Tässä prosessissa voidaan käyttää apuna seuraavia:
- a. kokonaisriskin määrän taustalla olevat tekijät,
 - b. laitoksen ICAAP:ssä tunnistetut riskit,
 - c. laitoksen liiketoimintamallista aiheutuvat riskit (mukaan lukien riskit, joita muut samankaltaista liiketoimintamallia käyttävät laitokset ovat tunnistaneet),
 - d. pääindikaattorien seurantaan perustuvat tiedot,
 - e. sisäisten tai ulkoisten tarkastusraporttien havainnot ja huomiot ja
 - f. EPV:n antamat suositukset ja ohjeet samoin kuin makrovakausriskin viranomaisten tai Euroopan järjestelmäriskikomitean esittämät varoitukset ja suositukset.
121. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava edellä kuvatut tekijät huomioon myös suunnitellessaan tietyn riskin arviointiin liittyvän valvontatoimintansa perusteellisuutta.
122. Luotto- ja markkinariskin sekä operatiivisen riskin osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi varmennettava, että laitos noudattaa asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä määritettyjä vähimmäisvaatimuksia. Näissä ohjeissa arviointi ulotetaan kuitenkin näitä vähimmäisvaatimuksia laajemmalle, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat muodostaa kattavan käsityksen pääomaan kohdistuvista riskeistä.
123. Arvioidessaan pääomaan kohdistuvia riskejä toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava rahoituskustannuksiin liittyvän riskin mahdollista vaikutusta 8 osastossa tarkasteltavien menetelmien mukaisesti, ja ne voivat päättää tämän riskin vähentämiseksi toteutettavien toimien tarpeellisuudesta.
124. Käyttäessään tässä osastossa esitettyjä menetelmiä toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä olennaisia määrällisiä indikaattoreita ja muita mittaamismenetelmiä, joita voitaisiin myös käyttää 3 osastossa käsitellyssä pääindikaattorien seurannassa.

125. Kunkin merkittävän riskin osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ja kuvattava riskille annettavassa pistemäärässä

- a. riskitasoa (riskiin liittyvät vastuut) ja
- b. riskinhallinnan ja valvontajärjestelyjen laatua ja tehokkuutta.

126. Tämän arvioinnin kulku on esitetty alla kuviossa 2.

Kuvio 2. Pääomaan kohdistuvia riskejä koskevan arvioinnin kulku

127. Arviointeja tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä kaikkia käytettävissä olevia tietolähteitä, kuten lakisääteistä raportointia, laitoksen kanssa sovittua ad-hoc-raportointia, laitoksen sisäisiä mittaamismenetelmiä ja raportteja (esim. sisäisen tarkastuksen raportti, riskinhallintaraportit, ICAAP:tä koskevat tiedot), paikalla tehdyistä tarkastuksista laadittuja raportteja ja ulkoisia raportteja (esim. laitoksen tiedotteet sijoittajille ja luokituslaitoksille). Vaikka arviointi on tarkoitettu laitospohjaiseksi, olisi harkittava vertailua samanlaisiin laitoksiin, jotta voitaisiin havaita mahdollinen altistuminen pääomaan kohdistuville riskeille. Tällaisiin tarkoituksiin samanlaiset laitokset olisi määriteltävä riskikohtaisesti, ja ne saattavat erota liiketoimintamallianalyysia tai muita analyyseja varten yksilöidyistä laitoksista.

128. Pääomaan kohdistuvien riskien arvioinnin yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava omien varojen vähimmäisvaatimusten laskennan tarkkuutta ja varovaisuutta sellaisten tilanteiden tunnistamiseksi, joissa omien varojen vähimmäismäärää koskevissa laskelmissa saatetaan aliarvioida riskin todellinen taso. Tästä arvioinnista saataisiin tietoa 7.2.3 jaksossa käsiteltävien täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämistä varten.

129. Kunkin merkittävän riskin arvioinnin tuloksen pitäisi käydä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, jossa selitetään tärkeimpiä riskitekijöitä sekä annettavasta pistemäärästä.

130. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä pistemäärä ensisijaisesti arvioimalla riskitasoa. Niiden olisi kuitenkin myös tarkasteltava riskinhallintaan ja valvontajärjestelyihin liittyviä näkökohtia, kuten sitä, että hallinnan ja valvontajärjestelyjen riittävyys voi lisätä tai –

poikkeustapauksissa – vähentää merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riskiä (ts. riskitasoa koskevissa pohdinnoissa saatetaan ali- tai yliarvioida riskin tasoa hallinnan ja valvontajärjestelyjen riittävydestä riippuen). Hallinnan ja valvontajärjestelyjen riittävyyden arviointi olisi tehtävä taulukoissa 4–7 esitettyjen näkökohtien perusteella.

131. Näiden ohjeiden kansallisen täytäntöönpanon yhteydessä toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää erilaisia menetelmiä yksittäisten riskien pistemääristä päättämiseen. Joissain tapauksissa riskitaso ja riskinhallinnan ja valvontajärjestelyjen laatu voidaan pisteyttää erikseen, jolloin saadaan välivaiheen pistemäärä ja lopullinen pistemäärä, kun taas toisissa tapauksissa arviointiprosessissa ei voida käyttää välivaiheen pistemääriä.

6.2 Luotto- ja vastapuoliriskin arviointi

6.2.1 Yleisiä näkökohtia

132. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava koko taseesta aiheutuvaa luottoriskiä (taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien). Niiden olisi myös arvioitava vastapuoliluottoriskiä ja toimitusriskiä.

133. Arvioidessaan luottoriskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava kaikkia osatekijöitä, jotka määrittävät mahdolliset luottotappiot, ja erityisesti seuraavia: luottovastuutapahtuman (ts. maksuhäiriön) tai muiden sellaisten toisiinsa liittyvien luottovastuutapahtumien todennäköisyyttä, jotka koskevat lähinnä lainanottajia ja heidän kykyään maksaa takaisin asianomaiset sitoumukset; niiden vastuiden määrää, joihin liittyy luottoriski, ja luottoriskien palautusastetta siinä tapauksessa, etteivät lainanottajat pysty maksamaan luottoa takaisin. Kaikkien näiden osatekijöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se mahdollisuus, että nämä osatekijät voivat heikentyä ajan myötä ja huonontua odotettuihin tuloksiin verrattuna.

6.2. Luottoriskitason arviointi

134. Luottoriskitason arvioinnin avulla toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen pääasialliset luottoriskitekijät ja arvioitava tämän riskin vakavaraisuusvaikutuksen merkittävyyttä laitoksen kannalta. Ominaisen luottoriskin arviointi olisi siten tehtävä seuraavien päävaiheiden mukaisesti:

- a. alustava arviointi
- b. luottosalkun luonteen ja koostumuksen arviointi
- c. salkun luottolaadun arviointi
- d. luottoriskin vähentämisen tason ja laadun arviointi ja
- e. varausten ja vastuun arvonoikausujen tason arviointi.

135. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava luottoriskiä sekä senhetkisenä että ennakoivasti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi yhdistettävä nykyisen salkun luottoriskin analyysi laitoksen luottoriskistrategian arviointiin (mahdollisesti osana laajempaa strategian arviointia, joka tehdään liiketoimintamallianalyysin osana) ja pohdittava, miten odotettu makrotaloudellinen kehitys myös stressitilanteessa voisi vaikuttaa näihin osatekijöihin ja viime kädessä laitoksen voittovaroihin ja omiin varoihin.

136. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä arviointi ensisijaisesti sekä salkun että omaisuusluokan tasolla. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa myös tehtävä eriytetyn arviointi, mahdollisesti yksittäisten lainanottajien tai liiketoimien tasolla.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös käyttää otantamenetelmiä arvioidessaan salkkuriskiä.

137. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä arvioinnin vertikaalisesti (ts. tarkastelemalla kaikkia ulottuvuuksia asianomaisten osasalkkujen osalta) tai horisontaalisesti (ts. tarkastelemalla yhtä ulottuvuutta, esimerkiksi luotonannon laatua, koko salkussa).

Alustava arviointi

138. Luottoriskin arvioinnin laajuuden määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava sen luottoriskin lähteet, jota laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin ja muista valvontatoimista saatua tietoa.

139. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava vähintäänkin seuraavia seikkoja:

- a. luottoriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu,
- b. luottoriskiä koskeva omien varojen vaatimus verrattuna omien varojen kokonaisvaatimukseen ja – tarvittaessa – luottorisktiin kohdennettu sisäinen pääoma verrattuna sisäisen pääoman kokonaismäärään, myös tämän luvun aiemmat muutokset ja ennusteet, jos saatavissa,
- c. laitoksen luotonantoon liittyvien taseeseen sisältyvien erien ja taseen ulkopuolisten erien luonne, koko ja koostumus,
- d. luottosalkun arvonalentumisten, poistojen ja maksukyvyttömyysasteen taso ja ajan myötä tapahtuneet muutokset ja
- e. luottosalkun riskipainotettu tulos.

140. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä alustava analyysi tarkastelemalla edellä mainituissa tekijöissä ajan mittaan tapahtuneita muutoksia, jotta ne voivat saada näin tietoon perustuvan käsityksen laitoksen tärkeimmistä luottoriskitekijöistä.

141. Toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä arvioinneissaan merkittävimpiä pitämiinsä tekijöihin ja salkkuihin.

Luottosalkun luonne ja koostumus

142. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava luottoriskin luonnetta (ts. lainanottajien ja vastuiden tyyppejä) havaitakseen taustalla olevat riskitekijät, ja niiden olisi analysoitava laitoksen luottosalkkuun liittyvän riskin koostumusta.

143. Tätä arviointia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava, miten luottoriskin luonne voi vaikuttaa vastuun laajuuteen (esim. luottolimitit / lainanottajien tekemät nostamattomat sitoumukset ja valuutan nimellisarvo), kun otetaan huomioon laitoksen laillinen mahdollisuus yksipuolisesti peruuttaa tehtyjen luottojärjestelyjen nostamattomia määriä.

144. Arvioidakseen luottoriskin luonnetta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin seuraavia luottoriskin alaluokkia:

- a. luottokeskittymäriski
- b. vastapuoliluottoriski ja toimitusriski
- c. maariski
- d. arvopaperistamisesta aiheutuva luottoriski
- e. valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvä riski ja
- f. erityiskohteiden rahoitus.

Luottokeskittymäriski

145. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitokseen kohdistuvan direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa tarkoitetun luottokeskittymäriskin asteesta. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi erityisesti arvioida sitä riskiä, että laitokselle aiheutuu merkittäviä luottotappioita vastuiden keskittymisestä pieneen lainanottajaryhmään, useisiin lainanottajiin, joilla on samankaltaisia maksulaiminlyöntejä, tai varoihin, joiden keskinäinen riippuvuussuhde on suuri.

146. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä arvioinnissa tarkasteltava luottokeskittymäriskin eri luokkia, joita ovat muun muassa

- a. yhteen riskikohteeseen perustuvat keskittymät (kuten suurille asiakasriskeille määritelty asiakas tai toisiinsa liittyvien asiakkaiden ryhmä)
- b. toimialakohtaiset keskittymät
- c. maantieteelliset keskittymät
- d. tuotekeskittymä ja
- e. vakuus- ja takauskeskittymä.

147. Luottokeskittymien tunnistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava yhteisiä luottoriskitekijöitä kaikissa vastuissa ja keskityttävä niihin vastuisiin, joissa yleensä ilmenee samankaltaista käytöstä (ts. suuri riippuvuussuhde).

148. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kiinnittää erityistä huomiota sellaisen luottokeskittymäriskin piilossa oleviin lähteisiin, joka voi toteutua stressitilanteissa, kun luottoriskikorrelaation taso voi nousta normaalitilanteeseen verrattuna ja kun taseen ulkopuolisista eristä voi syntyä lisäluottovastuita.
149. Ryhmien osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava luottokeskittymäriskiä, joka voi aiheutua konsolidoinnista ja joka ei välttämättä käy selvästi ilmi yksikkötasolla.
150. Arvioidessaan luottokeskittymiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava päällekkäisyyksien mahdollisuutta (esim. suuri keskittymä tiettyyn järjestelmään johtaa todennäköisesti maakeskittymään ja yhteen riskikohteeseen perustuvaan keskittymään) ja siten vältettävä luottokeskittymän eri tyyppien yksinkertaista yhdistämistä ja sen sijaan tarkasteltava niiden taustalla olevia tekijöitä.
151. Keskittymän tason arvioinnissa toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää erilaisia mittauksia ja indikaattoreita, joista yleisimmät ovat Herfindahl-Hirschman-indeksi (HHI) ja keskittyneisyyskertoimet, joita voidaan sitten sisällyttää enemmän tai vähemmän monimutkaisiin menetelmiin luottoriskiin kohdistuvan lisävaikutuksen arvioimiseksi.

Vastapuoliriski ja toimitusriski

152. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida vastapuoli- ja toimitusriskejä, joita laitoksiin kohdistuu johdannaisiin ja rahoitusvälineitä koskeviin liiketoimiin liittyvistä vastuista.
153. Tässä arvioinnissa olisi tarkasteltava seuraavia näkökohtia:
- a. vastapuolten laatu ja asiaan liittyvät vastuun arvonoikaisut (CVA:t),
 - b. asianomaisten liiketoimien perustana olevien rahoitusvälineiden monimuotoisuus,
 - c. vastapuoliriskin ja luottoriskin positiivisesta korrelaatiosta aiheutuva wrong-way-riski,
 - d. altistuminen vastapuoli- ja toimitusriskeille sekä nykyisten markkina-arvojen että nimellisarvon kannalta, verrattuna kokonaisluottoriskiin ja omiin varoihin,
 - e. sellaisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureissa käsiteltyjen maksutapahtumien osuus, joissa maksu suoritetaan toimitusta vastaan,
 - f. asiaan liittyvien keskusvastapuolille suoritettavien maksutapahtumien osuus ja niitä koskevien tappioiden suojautumismekanismien tehokkuus ja
 - g. nettoutussopimusten olemassaolo, merkitys, tehokkuus ja täytäntöönpantavuus.

Maariski

154. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava

- a. keskittymäästettä kaikissa maariskiin liittyvissä vastuutyypeissä, valtiovaluuttaan mukaan lukien, suhteessa koko laitoksen luottosalkkuun (velallista ja määrää kohden),
- b. lainanottajan kotivaltion taloudellista vahvuutta ja vakautta ja aiempia tuloksia ajallaan maksamisessa ja vakavien maksulaiminlyöntien esiintymisessä,
- c. sellaisten muunlaisten valtion toimien riskiä, jotka voivat olennaisesti heikentää lainanottajien luottokelpoisuutta (esim. talletusten jäädyttäminen, pakkolunastus tai rankaiseva verotus) ja
- d. riskiä, joka aiheutuu sellaisen tapahtuman (esim. luonnollisen tai yhteiskunnallisen/poliittisen tapahtuman) mahdollisuudesta, joka vaikuttaa koko maahan ja johtaa suuren luotonottajaryhmän maksukyvyttömyyteen (kollektiivinen vastapuoliriski).

Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida rajat ylittävään valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvää siirtoriskiä merkittävän rajat ylittävän luotonannon osalta ja valuuttamääräisiä vastuuta.

Arvopaperistamisesta aiheutuva luottoriski

155. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava arvopaperistamiseen liittyvää luottoriskiä, jos laitokset toimivat alullepanijoina, sijoittajina, järjestäjinä tai lisävakausjärjestelyjen tarjoajina.

156. Ymmärtääkseen asiaankuuluvien vastuiden luonnetta ja mahdollista kehitystä toimivaltaisten viranomaisen pitäisi

- a. ymmärtää laitosten strategia, riskinottohalu ja liiketoiminnan vaikuttimet arvopaperistamisen osalta ja
- b. analysoida arvopaperistamiseen liittyviä vastuuta ottaen huomioon sekä laitosten rooli että etuoikeusluokkien järjestys ja arvopaperistamisen tyyppi (esim. perinteinen vs. synteettinen, arvopaperistaminen vs. uudelleenarvopaperistaminen).

157. Arvioidessaan arvopaperistamiseen liittyvistä vastuista aiheutuvaa luottoriskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ainakin

- a. arvopaperistamiseen liittyvien vastuiden muuhun rahoitustoimintaan ja kaupankäyntivarastoon kohdentamisen asianmukaisuutta ja johdonmukaisuutta laitoksen arvopaperistamisstrategian kanssa,

- b. sitä, sovelletaanko arvopaperistamiseen asianmukaista sääntelykohtelua,
- c. laitoksen hallussa olevien arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokkien luokitusta ja arvonkehitystä sekä niiden perustana olevien varojen luonnetta, koostumusta ja laatua,
- d. pääomahelpotusten johdonmukaisuutta alulle pantujen arvopaperistamisten tosiasiallisen riskin siirtymisen kanssa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös todennettava, antaako laitos jonkinlaista epäsuoraa (sopimukseen perustumatonta) tukea liiketoimille ja sen mahdollista vaikutusta luottoriskiä koskeviin omiin varoihin,
- e. sitä, onko arvopaperistamispalvelulle tarjottujen maksuvalmiusjärjestelyjen käytettyjen ja käyttämättömien määrien välillä selkeä ero, ja
- f. sitä, onko laitoksen hallinnoimia lyhytaikaisia omaisuusvakuudellisia rahamarkkinavelkakirjoja (ABCP-instrumentteja) varten olemassa varautumissuunnitelmia siltä varalta, ettei rahamarkkinavelkakirjan liikkeellelasku ole mahdollista likviditeettitilanteen vuoksi, ja sen vaikutusta laitoksen kokonaisluottoriskiin.

Valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvä riski

158. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida sen lisäluottoriskin olemassaoloa ja merkittävyyttä, joka aiheutuu valuuttamääräisestä luotonannosta suojauksettomille lainanottajille, ja erityisesti markkina- ja luottoriskin välistä ei-lineaarista suhdetta, jos valuuttakursseilla (markkinariskillä) saattaa olla suhteeton vaikutus laitoksen valuuttamääräisten luottojen salkun luottoriskiin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin tarvittaessa laajennettava tämä arviointi koskemaan muita suojauksettomia laina-asiakkaita (ts. muita kuin vähittäisasiakkaita tai pieniä ja keskisuuria yrityksiä). Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava suurempaa luottoriskiä, joka aiheutuu

- a. sekä velan maksamatta olevan arvon että tällaisen velan maksujen lisääntymisestä ja
- b. velan maksamatta olevan arvon noususta verrattuna kotivaluutan määräisten vakuusvarojen arvoon.

159. Arvioidessaan valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvää riskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava

- a. valuuttakurssijärjestelmän tyyppiä ja sitä, miten se voi vaikuttaa koti- ja ulkomaanvaluutan kurssimuutoksiin,

- b. laitoksen valuuttamääräisen luotonannon riskien hallinnan, mittaamisen ja valvonnan järjestelmiä, toimintalinjoja ja menettelyjä ja myös sitä, missä määrin ne käsittävät markkina- ja luottoriskin väliset ei-lineaariset suhteet. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida erityisesti,
 - i. tunnistaako laitos nimenomaisesti valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvän riskinottohalunsa ja toimiiko se määritettyjen raja-arvojen puitteissa,
 - ii. otetaanko valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvä riski huomioon, kun arvioidaan lainanottajia ja tehdään valuuttamääräisiä luottoja koskevia sitoumuksia,
 - iii. käsitelläänkö ICAAP:ssä asianmukaisesti valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvää riskiä, riskien keskittyminen yhteen tai useampaan valuuttaan mukaan lukien,
 - iv. tarkistaako laitos säännöllisesti lainanottajien suojausaseman,
 - v. otetaanko valuuttakurssivaihtelujen vaikutus huomioon maksukyvyttömyyden todennäköisyyksissä,
- c. valuuttakurssivaihtelujen herkkyyssuhteista lainanottajien luottoluokituksiin tai -pisteytykseen ja velanhoitokykyyn ja
- d. luotonantotoiminnan mahdollisia keskittymiä yhteen ulkomaiseen valuuttaan tai rajalliseen määrään ulkomaisia valuuttoja, joiden keskinäinen riippuvuussuhde on suuri.

Erityiskohteiden rahoitus

160. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava erityiskohteiden rahoitusta erillään muusta luotonantotoiminnasta, koska erityisrahoitusvastuiden riski piilee rahoitettavan varallisuuden tai hankkeen kannattavuudessa (esim. liikekiinteistö, voimalaitos, laivasto tai hyödykkeet) eikä niinkään lainanottajassa (joka on yleensä erillisyhtiö).

161. Yleisesti ottaen nämä riskit ovat kooltaan merkittäviä suhteessa salkkuun ja edustavat siten pitkän maturiteetin luottokeskittymän lähdettä, joka vaikeuttaa luotettavien ennusteiden laatimista kannattavuudesta.

162. Arvioidessaan tätä riskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava

- a. hankkeiden kannattavuutta ja liiketoimintasuunnitelmien perustana olevien oletusten maltillisuutta (tärkeimpien asiakkaiden luottoriski mukaan lukien),

- b. erityisesti tuettuja aloja koskevien sääntelymuutosten vaikutusta tuleviin kassavirtoihin,
- c. tarvittaessa muuttuvan markkinakysynnän vaikutusta ja sitä, onko rahoitetun kohteen mahdolliselle tulevalle myynnille olemassa markkinat,
- d. syndikaatin tai muiden luottoriskin jakavien luotonantajien olemassaoloa ja
- e. järjestäjien pantiksi antamaa vakuutta.

Salkun luottolaadun arviointi

163. Arvioidessaan riskitasoa toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava luottosalkun laatua tekemällä alustavan analyysin, jotta erotetaan järjestettyjen, järjestämättömien ja laiminlyötyjen vastuiden luokat.
164. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava luottojen kokonaislaatua salkkutasolla ja erilaisia laatuluokkia kussakin edellä mainitussa luokassa, jotta voitaisiin määrittää laitoksen kokonaisluottoriski. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava, onko tosiasiallinen luottolaatu yhdenmukainen todetun riskiottohalun kanssa, ja selvitettävä mahdollisten poikkeamien syyt.
165. Arvioidessaan salkun luottolaatua toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota luottovastuiden luokituksen asianmukaisuuteen ja arvioitava mahdollisen väärinluokituksen vaikutusta, mikä aiheuttaisi viivästystä tappioihin varautumisessa ja tappioiden kirjaamisessa laitoksessa. Tätä arviointia tehdessään toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää vertaisanalyysia ja vertailusalkkuja, jos sellaisia on saatavilla. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös käyttää luottojen otantaa arvioidessaan salkun luottolaatua.

Järjestetyt vastuut

166. Arvioidessaan järjestettyjen vastuiden luottolaatua toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava muutosta salkun kokoonpanossa, koossa ja luottokelpoisuudessa, sen kannattavuutta ja tulevan arvonmenetyksen riskiä analysoimalla ainakin seuraavia tekijöitä, jos saatavissa:
- a. lainanottajan luottoluokkajakauma (esim. sisäiset ja/tai ulkoiset luokitukset tai muut tiedot, jotka soveltuvat luottokelpoisuuden mittaamiseen, kuten velkaantumisaste, erien maksamiseen käytettävien tulojen suhteellinen osuus jne.),
 - b. kasvu lainanottaja-, ala- ja tuotekohtaisesti sekä johdonmukaisuus luottoriskistrategioiden kanssa,
 - c. lainanottajien luottoluokkien, tai yleisemmin lainanottajien takaisinmaksukyvyyn, herkkyyys suhdannekierrolle,

- d. ajan mittaan tapahtuneet luottoluokkien siirtymät sekä erääntyneisyys- ja maksukyvyttömyysasteet eri aikahorisonttien osalta ja
- e. kannattavuus (esim. luottomarginaali vs. luottotappiot).

167. Näitä analyysseja tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sekä velallisten määrää että asiaan liittyviä summia ja otettava huomioon salkun keskittymistaso.

Laiminlyödyt vastuut

168. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida laiminlyötyjen luottojen määrää ja niistä mahdollisesti aiheutuvia tappioita. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava ainakin

- a. laiminlyönnin asteita salkkukohtaisesti ja niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia, myös samanlaisiin laitoksiin verrattuna,
- b. laiminlyötyjen vastuiden vakuudellisuuden tasoa ja
- c. laiminlyötyjen vastuiden siirtymiä järjestetyiksi ja järjestämättömiksi vastuiksi, myös samanlaisiin laitoksiin verrattuna.

Järjestämättömät vastuut

169. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava järjestämättömien lainojen merkittävyyttä salkkukohtaisesti ja niistä mahdollisesti aiheutuvia tappioita. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava ainakin

- a. järjestämättömien vastuiden asteita salkkukohtaisesti, alakohtaisesti sekä maantieteellisesti ja niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia,
- b. vastuiden jakautumista järjestämättömien saamisten luokkiin (ts. erääntyneet, epävarmat jne.),
- c. jäännösvakuuden tyyppejä ja tasoa,
- d. siirtymiä järjestämättömistä luokista järjestettyihin, laiminlyötyihin vastuisiin ja järjestämättömien luokkien kesken,
- e. ulosmitattuja omaisuuseriä ja niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia,
- f. aiempia palautusasteita salkku- ja alakohtaisesti, maantieteellisesti tai vakuuden tyyppin ja palautusprosessin keston mukaan ja
- g. järjestämättömän luottosalkun aloitusajankohtaa (vintage).

170. Edellä kuvattua analyysia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten pitäisi hyödyntää vertaisanalyysia ja käyttää tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan vertailusalkkuja (ts. laitosryhmille yhteisten lainanottajien salkkuja).

Luottoriskin vähentämisen tason ja laadun arviointi

171. Jotta voitaisiin arvioida luottoriskin mahdollista vaikutusta laitokseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi tarkasteltava takausten (luottojohdannaiset mukaan lukien) tasoa ja laatua ja sellaisten käytettävissä olevien vakuuksien tasoa ja laatua, jotka vähentäisivät luottotappioita, jos luottovastuutapahtumia toteutuu, mukaan lukien ne, joita ei hyväksytä luottoriskin vähentämismenetelmiksi omien varojen laskelmia varten.

172. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava erityisesti

- a. vakuuden ja takuiden kattavuutta salkku-, lainanottajatyypin-, luokitus- ja alakohtaisesti sekä muita asiaankuuluvia näkökohtia,
- b. aiempia palautusasteita vakuuden ja takauksien tyyppin ja määrän mukaan ja
- c. laimentumisriskin (ks. asetuksen (EU) 575/2013 4 artikla) merkittävyyttä ostettujen saatavien kannalta.

173. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava jäännösriskin (ks. direktiivin 2013/36/EU 80 artikla) merkittävyyttä ja erityisesti

- a. vakuussopimusten ja takauksien riittävyyttä ja täytäntöönpantavuutta,
- b. mahdollisuutta realisoida vakuus ja panna takauksia täytäntöön kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti ja niiden ajoitusta,
- c. vakuuden arvon likviditeettiä ja volatilitteettiä,
- d. vakuuden perittävässä olevaa arvoa luoton takaisinperintätoimien (esim. pakkolunastusmenettelyjen) tilanteessa ja
- e. takaajien luottokelpoisuutta.

174. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida takaajien ja vakuuksien keskittymistä sekä niiden korrelointia lainanottajien luottokelpoisuuden kanssa (ts. wrong-way-riski) ja mahdollista vaikutusta suojan tehokkuuteen.

Luottotappiovarausten tason ja vastuun arvonoiden arviointi

175. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko luottotappiovarausten taso ja vastuun arvonoiden asiat mukaisia vastuuden laatuun ja tarvittaessa vakuuden tasoon nähden. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida sitä,

- a. onko luottotappiovarausten taso yhdenmukainen eri salkkuihin liittyvän riskitason kanssa eri aikoina ja samanlaisiin laitoksiin verrattuna,
- b. kuvastavatko johdannaisten markkina-arvoihin tehtyt vastuun arvonoikaisut asiaankuuluvien vastapuolten luottokelpoisuutta,
- c. ovatko kirjanpidon luottotappiovaraukset yhdenmukaisia sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden kanssa ja arvioidaanko niiden olevan riittäviä odotettujen tappioiden kattamiseksi,
- d. onko järjestämättömiä, laiminlyötyjä ja pakkolunastettuja varallisuuseriä varten tehty riittävät luottotappiovaraukset siten, että on otettu huomioon olemassa olevan vakuuden taso ja tällaisten vastuiden alkamisajankohta (vintage), ja
- e. ovatko luottotappiovaraukset yhdenmukaisia aiempien tappioiden ja asiaan liittyvän makrotalouden kehityksen kanssa ja kuvastavatko ne asiaankuuluvaan sääntelyyn (esim. pakkolunastus, haltuunotto, velkojien suoja) tehtyjä muutoksia.

176. Tarpeelliseksi katsomissaan tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tehdä tarkastuksia itse paikalla tai toteuttaa muita asianmukaisia valvontatoimenpiteitä sen arvioimiseksi, onko luottotappiovarausten taso ja riskin kattavuus riittävä, esimerkiksi analysoimalla otantaa luotoista.

177. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös otettava huomioon sisäisten ja ulkoisten tilintarkastajien havainnot, jos saatavissa.

Stressitestaus

178. Arvioidessaan laitoksen luottoriskitasoa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon niiden stressitestien tulokset, jotka laitos on tehnyt tunnistaakseen aiemmin tunnistamatta jääneet luottoriskin lähteet, kuten ne, joita aiheutuu muutoksista luottolaadussa, luottokeskittymissä, vakuusarvossa ja luottovastuusta stressitilanteessa.

6.2.3 Luottoriskin hallinnan ja valvontajärjestelyjen arviointi

179. Saadakseen kattavan käsityksen laitoksen luottoriskiprofiilista toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava laitoksen luottotoiminnan perustana olevaa hallintoa ja riskinhallintajärjestelmää. Tässä tarkoituksessa toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava

- a. luottoriskistrategiaa ja riskinottohalua
- b. organisaatiokehystä
- c. toimintalinjoja ja menettelyjä
- d. riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa, valvontaa ja raportointia ja

- e. sisäisen valvonnan järjestelmää.

Luottoriskistrategia ja riskinottohalu

180. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella luotettava, selkeästi muotoiltu ja dokumentoitu luottoriskistrategia, jonka sen ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin selkeästi luottoriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun sekä prosessin niiden tarkistamiseksi,
- b. toteuttaako ja valvooko ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää luottoriskistrategiaa ja varmistaako se näin, että laitoksen toiminta on laaditun strategian mukaista, että kirjallisia menettelyjä laaditaan ja toteutetaan ja että vastuualueet on jaettu selkeästi ja asianmukaisesti,
- c. kuvastaako laitoksen luotto- ja vastapuoliriskistrategia sitä, miten paljon luottoriskejä laitos on valmis ottamaan, ja onko se yhdenmukainen sen kokonaisriskinottohalun kanssa,
- d. onko laitoksen luottoriskistrategia tarkoituksenmukainen laitokselle, kun otetaan huomioon sen
 - liiketoimintamalli
 - kokonaisriskinottohalu
 - markkinaympäristö ja asema rahoitusjärjestelmässä sekä
 - taloudellinen tilanne, rahoituskapasiteetti ja omien varojen riittävyys,
- e. kattaako laitoksen luottoriskistrategia sen luotonantotoiminnan ja vakuudenhallinnan samoin kuin järjestämättömien lainojen hallinnan, ja tukeeko strategia riskiperusteista päätöksentekoa, jossa tarkasteltaviin näkökohtiin voivat kuulua esimerkiksi vastuun tyyppi (kaupallinen, kuluttajia koskeva, kiinteistöä koskeva, valtionvastuu), toimiala, maantieteellinen sijainti, valuutta ja maturiteetti, keskittymiä koskevat sietorajat mukaan lukien,
- f. käsittääkö laitoksen luottoriskistrategia laajasti ottaen kaikki laitoksen toiminnot, joissa luottoriski voi olla merkittävä,
- g. otetaanko laitoksen luottoriskistrategiassa huomioon talouden suhdannekiertoon liittyvät näkökohdat, myös stressitilanteissa, ja niistä seuraavat muutokset luottoriskisalkun kokoonpanossa, ja

- h. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että luottoriskistrategiasta tiedotetaan tehokkaasti koko asiaankuuluvalla henkilöstölle.

Organisaatio

181. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen organisaatiokehys, joka mahdollistaa tehokkaan luottoriskien hallinnan, mittaamisen ja valvonnan, ja onko sillä riittävät (sekä laadullisesti että määrällisesti) henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit vaadittujen tehtävien hoitamiseksi. Niiden olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,

- a. onko luottoriskin ottamiselle, mittaamiselle, seurannalle, hallinnalle ja raportoinnille määritetty selkeät vastuualueet,
- b. kuuluvatko luottoriskinvalvonta- ja seurantajärjestelmät riippumattoman tarkastelun piiriin ja onko riskinottajat ja riskien hallinnasta vastaavat henkilöt erotettu selkeästi,
- c. kattavatko riskienhallinta-, mittaamis- ja valvontatoiminnot luottoriskin koko laitoksessa ja
- d. onko luotonantotoimintaan osallistuvalla henkilöstöllä (sekä liiketoiminta-alueilla että hallinnan ja valvonnan aloilla) asianmukainen pätevyys ja kokemus.

Toimintalinjat ja menettelyt

182. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset toimintalinjat luottoriskin tunnistamista, hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin luottoriskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa koskevat toimintalinjat, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti riskistrategioiden mukaisesti,
- b. onko ylin johto vastuussa toimintalinjojen ja menettelyjen laatimisesta ja toteuttamisesta luottoriskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten, sellaisina kuin ylin hallintoelin on ne määritellyt,
- c. ovatko toimintalinjat ja menetelmät luotettavia ja yhdenmukaisia luottoriskistrategian kanssa ja kattavatko ne kaikki tärkeimmät liiketoiminnot ja luottoriskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan kannalta olennaiset prosessit, erityisesti
 - luotonannon ja hinnoittelun: esimerkiksi lainanottajat, takaajat ja vakuuskelpoisuus; luottolimiitit, rahoitusmarkkinoiden

infrastruktuurien, keskusvastapuolien (CCP) ja vastaavien pankkien valinta; käytettävissä olevat luottojärjestelytyypit; sovellettavat ehdot (vakuutta ja nettoutussopimuksia koskeva vaatimus mukaan lukien);

- luottoriskin mittaamisen ja seurannan: esimerkiksi kriteerit toisiinsa yhteydessä olevien vastapuolten ryhmien tunnistamiseksi; kriteerit lainanottajien luottokelpoisuuden arvioimiseksi ja vakuuden arvioimiseksi ja niiden tarkistamistiheys; kriteerit arvonalennusten, vastuun arvonokaisujen ja varausten määrittämiselle ja
 - luoton hallinnan: esimerkiksi kriteerit tuotteiden, ehtojen ja määräysten tarkistamiselle; kriteerit laiminlyöntikäytäntöjen tai uudelleenjärjestelyjen soveltamiselle; kriteerit lainojen luokitukselle ja järjestämättömien lainojen hallinnalle,
- d. ovatko tällaiset toimintalinjat asiaa koskevien säännösten mukaisia ja tarkoituksenmukaisia laitoksen toiminnan luonteeseen ja monimuotoisuuteen nähden ja mahdollistavatko ne sen, että laitoksen toimialaan kuuluville eri tuotteille ja toiminnoille ominainen luottoriski ymmärretään selkeästi,
- e. ovatko tällaiset toimintalinjat selkeästi muotoiltuja, tiedotetaanko niistä ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti koko laitoksessa ja
- f. sovelletaanko näitä toimintalinjoja johdonmukaisesti pankkiryhmien kesken ja mahdollistavatko ne yhteisten lainanottajien ja vastapuolten asianmukaisen hallinnan.

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi

183. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen järjestelmä luottoriskien tunnistamista, ymmärtämistä, mittaamista, seurantaa ja raportointia varten laitoksen koon ja monimuotoisuuden mukaisesti ja täyttääkö tämä järjestelmä asiaa koskevan EU:n lainsäädännön ja kansallisen täytäntöönpanolainsäädännön vaatimukset.

184. Tältä osin toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella sitä, ovatko tiedot, tietojärjestelmät ja analysointimenetelmät tarkoituksenmukaisia, jotta laitos voi niiden avulla täyttää valvontaan liittyvät raportointivaatimukset ja tunnistaa, mitata ja seurata säännöllisesti kaikkien taseeseen sisältyvien ja taseen ulkopuolisten toimintojen i riskitasoja (tarvittaessa ryhmän tasolla), ja erityisesti

- a. lainanottajan/vastapuolen/liiketoimen luottoriskiä ja hyväksyttävyyttä,
- b. lainanottajien ja tarvittaessa toisiinsa yhteydessä olevien lainanottajien ryhmien (niiden luonteesta riippumatta) luottovastuita,
- c. vakuuskatetta (mukaan lukien nettoutussopimukset) ja katteen hyväksyttävyyttä,
- d. sopimusehtojen ja sopimusten jatkuvaa noudattamista (sopimusvakuudet),

- e. valtuuttamattomia tilinylityksiä ja ehtoja luottovastuiden uudelleenluokitukselle ja
- f. luottokeskittymäriskin merkittäviä lähteitä.

185. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, ymmärtääkö laitos selkeästi lainanottajien, liiketoimien ja myönnettyjen luottojen eri tyyppeihin liittyvän luottoriskin.

186. Niiden olisi myös arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset taidot, järjestelmät ja menetelmät tämän riskin mittaamiseksi lainanottajan/liiketoimen ja salkun tasolla niiden laitoksen toimintojen, joihin liittyy luottoriski, koon, luonteen, kokoonpanon ja monimuotoisuuden mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti varmistettava, että tällaiset järjestelmät ja menetelmät

- a. mahdollistavat sen, että laitos voi eriyttää lainanottaja- ja liiketapahtumariskin eri tasot,
- b. antavat luotettavan ja varovaisen arvion luottoriskin ja vakuusarvon tasosta,
- c. tunnistavat ja mittaavat luottokeskittymäriskejä (yhteen riskikohteeseen keskittyvät, alakohtaiset, maantieteelliset jne.),
- d. mahdollistavat sen, että laitos voi laatia luottoriskiarvioita suunnittelutarkoituksiin ja stressitestausta varten,
- e. mahdollistavat sen, että laitos voi määrittää odotettujen ja aiheutuneiden tappioiden kattamiseen vaadittavien varausten ja vastuun arvonokaisujen tason ja
- f. pyrkivät tarvittaessa kattamaan ne riskitekijät, jotka eivät kuulu tai kuulu kokonaisuudessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten piiriin.

187. Direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi varmennettava, että jos laitoksella on lupa käyttää sisäisiä menettelyjä luottoriskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseen, laitos täyttää edelleen asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä esitetyt vähimmäisvaatimukset ja että tällaisiin sisäisiin menettelyihin ei liity merkittävää riskien aliarviointia.

188. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ymmärtävätkö laitoksen ylin hallintoelin ja ylin johto luoton mittausjärjestelmän perustana olevat oletukset ja ovatko ne tietoisia asiaan liittyvän malliriskin tasosta.

189. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos tehnyt stressitestejä, jotta ymmärrettäisiin haitallisten tapahtumien vaikutus sen luottoriskivastuisiin ja sen luottoriskivarausten riittävyyteen. Niiden olisi otettava huomioon

- a. stressitestien tiheys
- b. tunnistetut asiaan liittyvät riskitekijät
- c. stressiskenaarion perustana olevat oletukset ja
- d. stressitestien tulosten sisäinen käyttö pääomasuunnittelussa ja luottoriskistrategioissa.

190. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos määritellyt ja toteuttanut jatkuvaa ja tehokasta luottoriskivastuiden seurantaa (luottokeskittymä mukaan lukien) koko laitoksessa muun muassa käyttämällä erityisiä indikaattoreita ja asiaankuuluvia laukaisijoita tehokkaiden varhaisvaroitusten antamiseksi.

191. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos raportoinut säännöllisesti luottoriskivastuista ja myös stressitestien tuloksista ylimmälle hallintoelimelle, ylimmälle johdolle ja asiaankuuluville luottoriskijohtajille.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

192. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vankka ja kattava valvontajärjestelmä ja luotettavat takeet luottoriskin vähentämiseksi sen luottoriskistrategian ja riskinottohalun mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kiinnittää erityistä huomiota siihen,

- a. käsittävätkö laitoksen valvontatoiminnot kaikki konsolidoidut yksiköt, kaikki maantieteelliset sijainnit ja kaikki luottotoiminnot,
- b. onko laitoksella käytössä sisäisiä valvontajärjestelyjä, toimintarajoja ja muita käytäntöjä, joiden tarkoituksena on pitää luottoriskivastuut laitoksen kannalta hyväksyttävällä tasolla, ylimmän hallintoelimen ja ylimmän johdon asettamien parametrien ja laitoksen riskinottohalun mukaisesti, ja
- c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisista ja niistä poikkeamisesta raportoidaan oikea-aikaisesti johdon asianmukaiselle tasolle toimenpiteisiin ryhtymiseksi.

193. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava limiittijärjestelmää ja tässä yhteydessä myös sitä,

- a. onko limiittijärjestelmä tarkoituksenmukainen suhteessa laitoksen organisaation ja luottotoimintojen monimuotoisuuteen ja sen valmiuksiin mitata ja hallita luottoriskiä,

- b. ovatko asetetut limiitit absoluuttisia vai onko niiden ylittäminen mahdollista. Jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen toimintalinjoissa olisi selkeästi kuvattava ajanjakso ja ne erityistilanteet, jona ja joissa tällaiset limiittien ylitykset ovat mahdollisia,
- c. onko laitoksella menettelyt, joilla luottojohtajat pidetään ajan tasalla heitä koskevista limiiteistä ja
- d. onko laitoksella asianmukaiset menettelyt, joilla sen limiittejä päivitetään säännöllisesti (esim. jotta ne olisivat yhdenmukaisia strategiassa tapahtuneiden muutosten kanssa).

194. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava sisäisen tarkastuksen toimintonsa toimivuutta. Tätä tarkoitusta varten niiden olisi arvioitava sitä,

- a. tekeekö laitos luottoriskien valvontajärjestelmään kohdistuvia sisäisiä tarkastuksia säännöllisin väliajoin,
- b. käsittääkö sisäinen tarkastus luottoriskien hallinnan, mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät koko laitoksessa ja
- c. voidaanko sisäisen tarkastuksen toiminnolla määrittää tehokkaasti, noudatetaanko sisäisiä toimintalinjoja ja asiaankuuluvia ulkoisia säännöksiä, ja käsitelläänkö siinä poikkeamia näistä.

195. Sellaisten laitosten osalta, jotka ottavat käyttöön sisäisen menettelyn luottoriskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, onko sisäinen validointiprosessi luotettava ja tehokas siten, että siinä kyseenalaistetaan mallioletukset ja tunnistetaan mahdolliset puutteet, jotka liittyvät luottoriskin mallintamiseen, luottoriskin määrittämiseen ja luottoriskien valvontajärjestelmään ja muihin asiaankuuluviin vähimmäisvaatimuksiin, sellaisina kuin ne on määritetty asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä.

6.2.4 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

196. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi muodostaa käsitys laitoksen luotto- ja vastapuoliriskistä. Tämän käsityksen pitäisi käydä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 4 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä. Jos tiettyjen riskin alaluokkien merkittävyyden perusteella toimivaltainen viranomainen päättää arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi mahdollisuuksien mukaan sovellettava analogisesti tässä taulukossa esitettyjä ohjeita.

Taulukko 4. Valvontaan perustuvia näkökohtia luotto- ja vastapuoliriskin pisteyttämistä varten

Riskin piste-määrä	Valvontaan perustuva käsitys	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa & valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	• Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski ei ole merkittävä. Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu ei ole merkittävä. • Luottokeskittymäriskin taso ei ole merkittävä. • Laiminlyötyjen ja järjestämättömien vastuiden taso ei ole merkittävä. Järjestettyihin vastuisiin liittyvä luottoriski ei ole merkittävä. • Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuus on erittäin suuri. • Takuut ja vakuudet ovat erittäin kattavia ja korkealaatuisia.	• Laitoksen luottoriskikäytäntö ja -strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. • Luottoriskiä koskeva organisaatio on vahva, siinä on selkeät vastuut, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi. • Luottoriskin mittaamisen, seurannan ja raportoinnin järjestelmät ovat asianmukaisia. • Luottoriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä ovat luotettavia. • Luottoriskin vähentämisen tai rajoittamisen mahdollistavat limiitit ovat yhdenmukaisia laitoksen luottoriskiä koskevan hallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	• Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat alhaiseen riskiin. Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu on alhainen. • Luottokeskittymäriskin taso on alhainen. • Laiminlyötyjen ja järjestämättömien vastuiden taso on alhainen. Järjestettyihin vastuisiin liittyvä luottoriski on alhainen.	

		• Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuus on suuri. • Takuut ja vakuudet ovat kattavia ja laatu korkea.	
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	• Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat keskimääräiseen riskiin. Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu on keskimääräinen. • Luottokeskittymäriskin taso on keskimääräinen. • Laiminlyötyjen ja järjestämättömien vastuiden taso on keskimääräinen. Järjestettyihin vastuihin liittyvä luottoriski on keskimääräinen ja lisääntyy entisestään stressitilanteissa. • Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuus on keskimääräinen. • Takuiden ja vakuuksien kattavuus ja laatu ovat keskimääräisiä.	
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	• Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat korkeaan riskiin. Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu on suuri. • Luottokeskittymäriskin taso on korkea. • Laiminlyötyjen ja järjestämättömien vastuiden taso on korkea. Järjestettyihin vastuihin liittyvä luottoriski on korkea. • Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuus on alhainen. • Takuiden ja vakuuksien kattavuus ja laatu ovat alhaisia.	

6.3 Markkinariskin arviointi

6.3.1 Yleisiä näkökohtia

197. Markkinariskin arviointi koskee niitä tasepositioita ja taseen ulkopuolisia positioita, joissa markkinahintojen vaihteluista on aiheutunut tappioita. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella markkinariskiä arvioidessaan ainakin seuraavia markkinariskin alaluokkia:

- a. positioriski, joka erotetaan edelleen yleiseksi ja erityiseksi riskiksi
- b. valuuttariski
- c. hyödykeriski ja
- d. vastuun arvonoikaisuriski (CVA).

198. Arvioinnin olisi käsitettävä vähintään riskit, joita aiheutuu korkoihin liittyvistä välineistä ja pääomasta ja omaan pääomaan liittyvistä välineistä lakisääteisessä kaupankäyntivarastossa sekä valuuttapositioista ja hyödykeriskipositioista, jotka on kohdennettu sekä kaupankäyntivarastoon että muuhun rahoitustoimintaan.

199. Lisäksi arvioinnissa olisi tarkasteltava seuraavia markkinariskin alaluokkia muun rahoitustoiminnan yhteydessä:

- a. luottomarginaaliriski, joka aiheutuu käypään arvoon arvostetuista positioista, ja
- b. oman pääoman ehtoisista sijoituksista aiheutuva riski.

200. Muuhun rahoitustoimintaan sisältyvä korkoriski on jätetty markkinariskin arvioinnin ulkopuolelle, koska sitä käsitellään 6.6 jaksossa.

6.3.2 Markkinariskitason arviointi

201. Markkinariskitason arvioinnin avulla toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen markkinariskin päätekijät ja arvioitava laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riskiä. Ominaista markkinariskiä olisi arvioitava seuraavien päävaiheiden mukaisesti:

- a. alustava arviointi
- b. laitoksen positioden, joihin markkinariski kohdistuu, luonteen ja koostumuksen arviointi
- c. kannattavuuden arviointi
- d. markkinakeskittymäriskin arviointi ja
- e. stressitestauksen tulokset.

Alustava arviointi

202. Määrittääkseen markkinariskin arvioinnin laajuuden toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava sen markkinariskin lähteet, jota laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi hyödyntää muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin ja muista valvontatoimista saatua tietoa.

203. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin

- a. laitoksen markkinatoimintoja, liiketoiminta-alueita ja tuotteita,
- b. markkinariskisalkun päästrategiaa ja riskinottohalua markkinatoiminnoissa,
- c. markkinariskipositioiden suhteellista painoarvoa kokonaisvaroista, niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia ja laitoksen näitä positioita koskevaa strategiaa, jos saatavissa,
- d. markkinapositioiden nettovoittojen suhteellista painoarvoa liiketoiminnan kokonaistuotoista ja
- e. markkinariskiin liittyvää omien varojen vaatimusta verrattuna omien varojen kokonaisvaatimukseen ja – tarvittaessa – markkinariskiin kohdennettua sisäistä pääomaa verrattuna sisäiseen kokonaispääomaan, tämän luvun historiallinen kehitys ja ennusteet mukaan lukien, jos saatavissa.

204. Alustavissa arvioinneissaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella merkittäviä muutoksia laitoksen markkinatoiminnoissa ja keskittyä tässä yhteydessä mahdollisiin muutoksiin kokonaisaltistuksessa markkinariskille. Niiden olisi arvioitava ainakin

- a. merkittäviä muutoksia markkinariskiä koskevassa strategiassa, toimintalinjoissa ja limiittien koossa,
- b. näiden muutosten mahdollista vaikutusta laitoksen riskiprofiiliin ja
- c. tärkeimpiä suuntauksia rahoitusmarkkinoilla.

Laitoksen markkinariskin piiriin kuuluvien toimintojen luonne ja koostumus

205. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen markkinariskien luonnetta (kaupankäyntivarasto ja muu rahoitustoiminta) tunnistaa erityiset riskit ja niihin liittyvät markkinariskitekijät (esim. valuuttakurssit, korot tai luottomarginaalit) syvällisempää jatkoarviointia varten.

206. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava markkinariskejä varallisuusluokittain ja/tai rahoitusvälineittäin niiden koon, monimuotoisuuden ja riskitason mukaisesti. Kaikkein merkittävimpien riskien osalta valvojien pitäisi arvioida niihin liittyviä riskitekijöitä.

207. Analysoidessaan markkinariskin piiriin kuuluvia toimintoja toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella asiaankuuluvien rahoitustuotteiden (esim. vakioimattomat (OTC) tuotteet tai tuotteet, joiden arvostamisessa käytetään malliin perustuvan arvostamisen menetelmiä) ja tiettyjen markkinatoimien (esim. huippunopea algoritmikauppa) monimuotoisuutta. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava seuraavia seikkoja:

- a. jos laitoksella on johdannaispositioita, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida sekä niiden markkina-arvoa että nimellisarvoa, ja
- b. kun laitos käy kauppaa OTC-johdannaisilla, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida näiden liiketoimien painoarvoa johdannaisten kokonaissalkussa ja OTC-salkun jakaumaa sopimustyypeittäin (swap-sopimus, termiinisopimus jne.), perustana olevia rahoitusvälineitä jne. (näihin tuotteisiin liittyvää vastapuoliluottoriskiä käsitellään luottoriskimenetelmien yhteydessä).

208. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa arvioitava ongelmallisia ja/tai epälikvidejä positioita (esim. "legacy-salkut" eli sellaisista epälikvideistä varoista koostuvat salkut, jotka liittyvät keskeytyneisiin pankkikäytäntöihin/-toimintoihin ja joita hallitaan run-off-mallin mukaan) ja arvioitava niiden vaikutusta laitoksen kannattavuuteen.

209. Niiden laitosten osalta, jotka käyttävät sisäisiä menetelmiä lakisääteisten omien varojen vaatimustensa laskennassa, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tunnistaakseen erityiset riskialat ja niihin liittyvät riskitekijät myös tarkastella seuraavia indikaattoreita:

- a. markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten jakautuminen markkinariskin sisäisen mallin (value at risk, VaR), stressitestatun VaR-arvon (SVaR), riskin kasvusta johtuvan omien varojen vaatimuksen (IRC) ja korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskevan vastuun kesken,
- b. VaR-arvo jaoteltuna riskitekijöittäin,
- c. VaR-arvon ja SvaR-arvon muutos (mahdollisia indikaattoreita voisivat olla päivänsisäinen/viikonsisäinen muutos, vuosineljänneksen keskiarvo ja toteutumatestauksen tulokset) ja
- d. VaR-arvoon ja SvaR-arvoon sovelletut kertoimet.

210. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa myös tarkasteltava laitosten sisäisiä riskimittauksia. Näihin voisi kuulua sisäinen VaR, jota ei käytetä omien varojen vaatimusten laskelmissa tai arvioitaessa markkinariskin herkkyyttä erilaisille riskitekijöille ja mahdollisia tappioita.

211. Analysoidessaan markkinariskitasoa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella point-in-time-menetelmän mukaisia lukuja ja suuntauksia sekä kootusti että salkkukohtaisesti. Tätä

analyysia pitäisi tarvittaessa täydentää vertaamalla laitoksen lukuja samanlaisiin laitoksiin ja asiaankuuluviin makrotaloudellisiin indikaattoreihin.

Kannattavuusanalyysi

212. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava markkinatoimintojen aiempaa kannattavuutta, voittojen volatilitteetti mukaan lukien, saadakseen paremman käsityksen laitoksen markkinariskiprofiilista. Tämä analyysi voitaisiin tehdä salkkutasolla samoin kuin liiketoiminta-alueisiin tai varallisuusluokkiin jaoteltuna (mahdollisesti osana liiketoimintamallianalyysin yhteydessä tehtävää laajempaa arviointia).
213. Kannattavuutta arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota markkinariskin piiriin kuuluvien toimintojen tutkinnassa havaittuihin tärkeimpiin riskialoihin. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi erottaa yhtäältä kaupankäynnin tuotot ja kaupankäynnin ulkopuoliset tuotot (kuten palkkiot, asiakkaiden maksut jne.) ja toisaalta toteutuneet ja toteutumattomat voitot/tappiot.
214. Niiden varallisuusluokkien ja/tai vastuiden osalta, jotka tuottavat epätavallisen suuria voittoja tai tappioita, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava kannattavuutta vertaamalla sitä laitoksen ottaman riskin tasoon (esim. VaR/nettotuotot kaupankäyntiin varatuista rahoitusvaroista ja -vastuista), jotta voitaisiin tunnistaa ja analysoida mahdollisia ristiriitaisuuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi mahdollisuuksien mukaan verrattava laitoksen lukuja sen aiempaan tulokseen ja samanlaisiin laitoksiin.

Markkinakeskittymäriski

215. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi muodostaa käsitys sen markkinakeskittymäriskin tasosta, joka laitokseen kohdistuu, joko yksittäiseen riskitekijään liittyvien vastuiden tai useisiin, toisiinsa yhteydessä oleviin riskitekijöihin liittyvien vastuiden perusteella.
216. Arvioidessaan mahdollisia keskittymiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kiinnittää erityistä huomiota keskittymiin monimuotoisissa tuotteissa (esim. strukturoidut tuotteet), epälikvideissä tuotteissa (esim. vakuudelliset velkasitoumukset (CDO)) tai tuotteissa, jotka arvostetaan käyttämällä hinnoittelumallia.

Stressitestaus

217. Arvioidessaan laitoksen ominaista markkinariskiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa huomioon niiden stressitestien tulokset, joita laitos on tehnyt havaitakseen aiemmin tunnistamatta jääneet markkinariskin lähteet. Tämä on erityisen tärkeää 'häntäriskejä' koskevien tapahtumien kohdalla, jotka voivat olla aliedustettuina tai puuttua kokonaan vanhoista tiedoista niiden satunnaisuuden vuoksi. Toinen mahdollisten piilossa olevien heikkouksien lähde, jota toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, on hyppäysten mahdollisuus hinnoitteluparametreissa, kuten äkillinen muutos tietyissä hinnoissa tai hyödykkeiden hintakuplat.

6.3.3 Markkinariskiä koskevan hallinnan ja valvontajärjestelyjen arviointi

218. Jotta toimivaltaiset viranomaiset saisivat kattavan käsityksen laitoksen markkinariskiprofiilista, niiden pitäisi tarkastella sen markkinatoimintojen perustana olevaa hallintoa ja riskienvalvontajärjestelmää. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava seuraavia tekijöitä:

- a. markkinariskiä koskeva strategia ja riskinottohalu
- b. organisaatiokehys
- c. toimintalinjat ja menettelyt
- d. riskien tunnistaminen, mittaaminen, valvonta ja raportointi ja
- e. sisäisen valvonnan järjestelmä.

Markkinariskiä koskeva strategia ja riskinottohalu

219. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksilla luotettava, selkeästi muotoiltu ja dokumentoitu markkinariskistrategia, jonka niiden ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa huomioon erityisesti se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin markkinariskiä koskevan strategian ja riskinottohalun selkeästi ja niiden tarkistamisessa käytettävän prosessin (esim. yleisen riskistrategian tarkistamisen yhteydessä tai kannattavuuteen ja/tai pääoman riittävyyteen liittyvien huolenaiheiden yhteydessä),
- b. toteuttaako ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää markkinariskistrategiaa sen varmistamiseksi, että laitoksen toiminta vastaa laadittua strategiaa, että kirjallisia menettelyjä laaditaan ja toteutetaan ja että vastualueet on osoitettu selkeästi ja asianmukaisesti,
- c. kuvastaako laitoksen markkinariskistrategia asianmukaisesti laitoksen halua ottaa markkinariskejä ja onko se yhdenmukainen sen yleisen riskinottohalun kanssa,
- d. ovatko laitoksen markkinariskistrategia ja riskinottohalu tarkoituksenmukaisia laitoksen kannalta, kun otetaan huomioon sen
 - liiketoimintamalli
 - yleinen riskistrategia ja riskinottohalu
 - markkinaympäristö ja asema rahoitusjärjestelmässä ja
 - taloudellinen tila, rahoitusvalmius ja pääoman riittävyys,

- e. annetaanko laitoksen markkinariskistrategiassa ohjeita niiden eri välineiden ja/tai salkkujen, joihin markkinariski kohdistuu, hallintaan ja tukeeko se riskipainotettujen liiketoimintapäätösten tekemistä,
- f. kattaako laitoksen markkinariskistrategia laajasti kaikki ne laitoksen toiminnot, joissa markkinariski on merkittävä,
- g. otetaanko laitoksen markkinariskistrategiassa huomioon talouden suhdannekiertoon liittyvät näkökohdat ja niistä seuraavat muutokset niiden positioiden koostumuksessa, joihin markkinariski kohdistuu, ja
- h. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että markkinariskistrategia tiedotetaan tehokkaasti koko asiaankuuluvalla henkilöstölle.

Organisaatio

220. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen organisaatiomarkkinariskin hallinta-, mittaamis-, seuranta- ja valvontatoimintoja varten ja ovatko sen (sekä laadulliset että määrälliset) henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit riittävät. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. ovatko markkinariskin ottamiseen, seurantaan, valvontaan ja raportointiin liittyvät vastualueet selkeät,
- b. onko liiketoiminta-alueella erotettu selkeästi kaupankäyntiä hoitava henkilöstö (front office) ja tukitoiminnoista vastaava henkilöstö (back office, joka on vastuussa liiketoimien kohdentamisesta, kirjaamisesta ja selvittämisestä),
- c. yksilöidääkö markkinariskin valvonta- ja seurantajärjestelmä selkeästi organisaatiossa, onko se toiminnallisesti ja hierarkkisesti riippumaton liiketoiminta-alueesta ja kuuluuko se riippumattoman tarkastuksen piiriin,
- d. kattavatko riskin hallinta-, mittaamis-, seuranta- ja valvontatoiminnot markkinariskin koko laitoksessa (tytäryhtiöt ja sivuliikkeet mukaan lukien) ja erityisesti kaikki alat, joilla markkinariski voidaan ottaa tai sitä voidaan vähentää tai valvoa, ja
- e. onko markkinatoimintoihin osallistuvalla henkilöstöllä (sekä liiketoiminta-alueilla että hallinta- ja valvonta-aloilla) asianmukainen pätevyys ja kokemus.

Toimintalinjat ja menettelyt

221. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella selkeästi määritellyt toimintalinjat ja menettelyt markkinariskin tunnistamista, hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin markkinariskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa koskevat toimintalinjat, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti riskistrategioiden mukaisesti,
- b. onko ylin johto vastuussa niiden kehittämisestä, millä varmistetaan ylimmän hallintoelinten päätösten asianmukainen täytäntöönpano,
- c. ovatko markkinoita koskevat toimintalinjat asiaa koskevien säännösten mukaisia ja asianmukaisia laitoksen toimintojen luonteeseen ja monimuotoisuuteen nähden, jotta voitaisiin ymmärtää selkeästi laitoksen toimialaan kuuluviin eri tuotteisiin ja toimintoihin sisältyvä markkinariski, ja onko tällaiset toimintalinjat muotoiltu ja ilmoitettu selkeästi ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti koko laitoksessa ja
- d. ryhmien osalta, sovelletaanko näitä toimintalinjoja johdonmukaisesti ryhmässä ja mahdollistavatko ne riskin asianmukaisen hallinnan.

222. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko laitoksen markkinoita koskevat toimintalinjat ja menettelyt luotettavia ja yhdenmukaisia markkinariskistrategian kanssa ja kattavatko ne kaikki markkinariskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan kannalta olennaiset tärkeimmät liiketoiminnot ja prosessit. Arvioinnin olisi käsitettävä erityisesti

- a. toimintojen, rahoitusvälineiden ja niiden markkinoiden, joilla laitos voi toimia, luonne,
- b. kaupankäyntivarastoon sääntelytarkoituksia varten sisällytettävät ja sen ulkopuolelle jätettävät positiot,
- c. sisäisiä suojauksia koskevat toimintalinjat,
- d. tarvittaessa laitoksen kaupankäynnin tukitoimintojen määritelmä, rakenne ja vastuut,
- e. kaupankäynti- ja toimitusprosesseja koskevat vaatimukset,
- f. markkinariskin rajaamis- ja valvontamenettelyt,
- g. kehys sen varmistamiseksi, että kaikille käypään arvoon arvostetuille positioille tehdään varovaisia arvonoiden arvioita asiaa koskevan lainsäädännön ja erityisesti teknisillä sääntelystandardeilla hintaerosta tehtävän arvion määrittämiseksi ja rajallisten pienempien salkkujen täsmentämiseksi vastuun arvonoiden riskin osalta annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 526/2014⁷ mukaisesti.

⁷12.3.2014 annettu komission delegoitu asetukset (EU) N:o 526/2014 (EUVL L 148, 20.5.2014, s. 17).

Tähän kehykseen pitäisi sisältyä vaatimukset monimuotoisille positioille, epälikvideille tuotteille ja mallintamisen avulla arvostetuille tuotteille,

- h. kriteerit, joita laitos soveltaa välttääkseen sen yhdistämisen petollisessa toiminnassa ja muissa rikoksissa osallisina oleviin yksilöihin/ryhmiin, ja
- i. menettelyt uusia markkinatoimintoja ja/tai tuotteita varten; ylimmän hallintoelimen tai sen valtuuttaman asianmukaisen komitean pitäisi hyväksyä merkittävät suojausta tai riskinhallintaa koskevat aloitteet; toimivaltaisten viranomaisten pitäisi varmistaa, että
 - uusiin markkinatoimintoihin ja/tai tuotteisiin sovelletaan asianmukaisia menettelyjä ja valvontajärjestelyjä ennen niiden käyttöönottoa tai niitä koskevien sitoumusten tekemistä
 - laitos on analysoinut niiden mahdollista vaikutusta yleiseen riskiprofiiliinsa.

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi

223. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella asianmukainen kehys markkinariskin tunnistamista, ymmärtämistä ja mittaamista varten laitoksen koon ja monimuotoisuuden mukaisesti ja täyttääkö tämä kehys asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut vähimmäisvaatimukset. Niiden olisi tarkasteltava sitä,

- a. antavatko tiedot, tietojärjestelmät ja mittaustekniikat johdolle mahdollisuuden mitata kaikkiin merkittäviin taseeseen sisältyviin ja taseen ulkopuolisiin toimintoihin sisältyvää markkinariskiä (tarvittaessa ryhmän tasolla), mukaan lukien sekä kaupankäynti- että rahoitussalkut, ja ovatko ne valvontaa koskevien tiedonantovaatimusten mukaisia,
- b. onko laitoksilla riittävä henkilöstö ja menetelmät kaupankäynti- ja rahoitussalkkuihin sisältyvän markkinariskin mittaamista varten, kun otetaan huomioon laitoksen koko ja monimuotoisuus ja sen toiminnan riskiprofiili,
- c. otetaanko laitoksen riskinmittausjärjestelmässä huomioon kaikki sen markkinariskivastuisiin liittyvät merkittävät riskitekijät (basis-riski, yrityksen liikkeeseen laskemien joukkovelkakirjalainojen tai luottojohdannaisten luottomarginaalit sekä optioihin liittyvät vega- ja gammariskit mukaan lukien). Jos osa välineistä ja/tai tekijöistä jätetään riskinmittausjärjestelmien ulkopuolelle, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida poisjättämisen merkittävyyttä ja määrittää, ovatko ne perusteltuja,

- d. pystytäänkö laitoksen riskinmittausjärjestelmillä tunnistamaan mahdolliset markkinariskikeskittymät, joita aiheutuu joko altistumisesta yksittäiselle riskitekiijälle tai altistumisesta useille toisiinsa yhteydessä oleville riskitekiijöille,
- e. ymmärtävätkö riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen ylin johto mittausjärjestelmien perustana olevat oletukset, erityisesti kehittyneemmissä riskienhallintatekniikoissa, ja
- f. ovatko riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen ylin johto tietoisia sen malliriskin tasosta, joka liittyy laitoksen hinnoittelumalleihin ja riskienmittaustekniikoihin, ja tarkastavatko ne säännöllisesti markkinariskin piiriin kuuluvissa toiminnoissa käytettävien eri mallien pätevyyden ja laadun.

224. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos tehnyt riittäviä stressitestejä, jotka täydentävät sen riskienmittausjärjestelmää. Tässä niiden olisi otettava huomioon seuraavat tekijät:

- a. stressitestien tiheys
- b. onko merkittävät riskitekiäjät tunnistettu (esim. epälikviditeetti/hintaerot, keskittyneet positiot, yhdensuuntaiset markkinat)
- c. stressiskenaarion perustana olevat oletukset ja
- d. stressitestauksen tulosten käyttö sisäisesti pääomasuunnittelussa ja markkinariskistrategioissa.

225. Direktiivin 2013/36/EU 101 artiklaa sovellettaessa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi varmentaa, että jos laitos on saanut luvan käyttää sisäisiä malleja markkinariskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseen, laitos täyttää edelleen asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut vähimmäisvaatimukset ja ettei tällaisiin sisäisiin malleihin liity merkittävän riskin aliarviointia.

226. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksilla käytössä markkinariskiä varten riittävä valvonta- ja raportointijärjestelmä, jolla varmistetaan, että laitoksen ylimmän johdon tai ylimmän hallintoelimen asianmukaisella tasolla ryhdytään tarvittaessa pikaisesti toimiin. Valvontajärjestelmään pitäisi sisältyä erityisiä indikaattoreita ja laukaisijoita tehokkaiden varhaisvaroitusten antamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,

- a. onko laitoksella tehokkaita tietojärjestelmiä, joiden avulla voidaan tarkasti ja oikea-aikaisesti tunnistaa, koota ja valvoa markkinariskin piiriin kuuluvia toimintoja ja raportoida niistä ja
- b. raportoivatko hallinta- ja valvontayksiköt säännöllisesti ylimmälle hallintoelimelle ja ylimmälle johdolle ja toimittavatko ne tässä yhteydessä tietoa vähintäänkin

nykyisistä markkinariskeistä, voitto- ja tappiolaskelmista ja riskimittareista (esim. VaR) vakuutusmääriin verrattuna.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

227. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vankka ja kattava valvontajärjestelmä ja luotettavat takeet, joilla sen markkinariskiä voidaan vähentää laitoksen markkinariskiä koskevan hallintastrategian ja riskinottohalun mukaisesti. Niiden olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,

- a. käsittääkö laitoksen valvontatoiminnon kattama alue kaikki konsolidoidut yksiköt, kaikki maantieteelliset sijaintipaikat ja kaikki rahoitustoiminnot,
- b. onko laitoksella sisäisiä valvontajärjestelyjä, toimintarajoja ja muita käytäntöjä, joiden tarkoituksena on varmistaa, etteivät markkinariskit ylitä laitoksen kannalta hyväksyttäviä tasoja, ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon asettamien parametrien ja laitoksen riskinottohalun mukaisesti, ja
- c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisista ja niistä poikkeamisesta raportoidaan ajoissa johdon asianmukaiselle tasolle toimenpiteisiin ryhtymiseksi. Niiden olisi otettava huomioon, mahdollistavatko laitoksen sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt
 - tehtävän tai liiketoimintayksikön tasolla asetettujen yksittäisten limiittien rikkomisen ja markkinatoimintaa koskevan kokonaislimiitin rikkomisen tunnistamisen ja
 - limiittien rikkomisen ja/tai niistä poikkeamisen päivittäisen tunnistamisen ja seurannan.

228. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava limiittijärjestelmää ja tässä yhteydessä myös sitä,

- a. ovatko asetetut limiitit absoluuttisia vai onko niitä mahdollista ylittää. Jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen toimintalinjoissa olisi selkeästi kuvattava ajanjakso ja ne erityistilanteet, jona ja joissa tällaiset limiittien ylitykset ovat mahdollisia,
- b. asetetaanko limiittijärjestelmässä kokonaislimiitti markkinatoiminnoille ja erityisiä limiittejä tärkeimmille riskin alaluokille; tarvittaessa sen olisi mahdollistettava limiittien kohdentaminen salkku-, tehtävä-, liiketoimintayksikkö- tai välinekohtaisesti; yksityiskohtaisuuden tason pitäisi kuvastaa laitoksen markkinatoimintojen ominaispiirteitä,

- c. sopivatko laitoksen määrittämät limiitit (riskinmittausmenetelmiin perustuvat limiitit, laskennalliset limiitit ja tappioiden rajaamisessa käytettävät limiitit) sen markkinatoimintojen kokoon ja monimuotoisuuteen,
- d. onko laitoksella menettelyt, joilla kaupankäyntitoimintaa hoitavat henkilöt pidetään ajan tasalla heitä koskevista limiiteistä, ja
- e. onko laitoksella asianmukaiset menettelyt, joilla sen limiittejä päivitetään säännöllisesti.

229. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida sisäisen tarkastuksen toiminnon toimivuutta. Niiden olisi arvioitava tässä yhteydessä sitä,

- a. tekeekö laitos säännöllisesti markkinariskin hallintajärjestelmää koskevia sisäisiä tarkastuksia,
- b. kattaako sisäisen tarkastuksen toiminto koko laitoksen käsittävän markkinariskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät ja
- c. määritetäänkö sisäisen tarkastuksen toiminnolla tehokkaasti sisäisten toimintalinjojen ja asiaa koskevien ulkoisten säännösten noudattaminen ja käsitelläänkö siinä mahdollisia poikkeamia näistä.

230. Sellaisten laitosten osalta, jotka käyttävät sisäisiä malleja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten määrittämiseen, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, kyseenalaistetaanko sisäisessä validointiprosessissa luotettavasti ja tehokkaasti mallioletukset ja tunnistetaanko siinä puutteet, jotka liittyvät markkinariskien mallintamiseen, markkinariskin määrittämiseen, markkinariskin hallintajärjestelmään ja muihin asiaa koskeviin vähimmäisvaatimuksiin, sellaisina kuin niistä on säädetty asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä.

6.3.4 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

231. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen markkinariskistä. Tämän käsityksen pitäisi käydä ilmi havainnoista laadittavasta yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 5 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä. Jos tiettyjen riskin alaluokkien merkittävyyden perusteella toimivaltainen viranomainen päättää arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi noudatettava mahdollisuuksien mukaan analogisesti tässä taulukossa esitettyjä ohjeita.

232. Koska sellaiset tekijät kuin monimuotoisuus, keskittymistaso ja markkinavastuiden tuottojen volatiliteetti eivät välttämättä ole parhaita mahdollisia indikaattoreita markkinariskin tasolla, arvioidessaan ja pisteyttäessään ominaista markkinariskiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella kaikkia näitä tekijöitä yhdessä eikä erikseen ja ymmärtää volatiliteettisuuntausten takana olevat tekijät.

Taulukko 5. Valvontaan perustuvia näkökohtia markkinariskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva käsitys	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa & valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Vastuiden luonne ja koostumus viittaavat siihen, että markkinariski ei ole merkittävä. - Laitoksen markkinariskiiin liittyvät vastuut eivät ole monimuotoisia. - Markkinariskikeskittymän taso ei ole merkittävä. - Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat vakaita tuottoja.	- Laitoksen markkinariskipolitiikka ja -strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja -riskinottohalun kanssa. - Markkinariskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi. - Markkinariskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. - Markkinariskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Markkinariskivastuiden luonne ja koostumus viittaavat siihen, että markkinariski on alhainen. - Laitoksen markkinariskiiin liittyvien vastuiden monimuotoisuus on vähäistä. - Markkinariskikeskittymän taso on alhainen. - Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat tuottoja, joiden volatiliteetti on alhainen.	
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Markkinariskivastuiden luonne ja koostumus viittaavat siihen, että markkinariski on keskimääräinen. - Laitoksen markkinariskiiin liittyvien vastuiden monimuotoisuus on keskimääräinen. - Markkinariskikeskittymän taso on keskimääräinen. - Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat tuottoja, joiden volatiliteetti on keskimääräinen.	
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakausvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Vastuiden luonne ja koostumus viittaavat merkittävään riskiin. - Laitoksen markkinariskivastuiden monimuotoisuus on korkea. - Markkinariskikeskittymän taso on korkea. - Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat tuottoja, joiden	

		volatiliteetti on korkea.	
--	--	---------------------------	--

6.4 Operatiivisen riskin arviointi

6.4.1 Yleisiä näkökohtia

233. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava operatiivista riskiä laitoksen kaikilla liiketoiminta-alueilla ja toiminnoissa ja otettava tässä yhteydessä huomioon havainnot, jotka on tehty arvioitaessa sisäisen hallinnon järjestelyjä ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä 5 osastossa esitetyllä tavalla. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi määrittää, miten operatiivinen riski voi toteutua (taloudellinen tappio, läheltä piti -tilanne, tulevien voittovarojen tai tulojen menetys), ja tarkastella myös sen mahdollisia vaikutuksia muiden siihen liittyvien riskien kannalta (esim. luotto-operatiivinen riskin tai markkina-operatiivisen riskin piiriin kuuluvat ”rajatapaukset”).

234. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida ulkoistetuista palveluista ja toiminnoista aiheutuvan operatiivisen riskin merkittävyyttä ja sitä, voivatko tällaiset palvelut ja toiminnot vaikuttaa laitoksen kykyyn käsitellä liiketoimia ja/tai tarjota palveluja tai aiheuttaa kolmansille osapuolille (esim. asiakkaille ja muille sidosryhmille) vahingollisia oikeudellisia vastuita.

235. Operatiivista riskiä arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella myös

- a. maineeseen liittyvää riskiä: maineeseen liittyvää riskiä käsitellään operatiivisen riskin yhteydessä, koska ne liittyvät kiinteästi toisiinsa (esim. useimmilla operatiivisilla riskitapahtumilla on vahva vaikutus maineeseen). Maineeseen liittyvän riskin arvioinnin tuloksen ei kuitenkaan pitäisi näkyä operatiivisen riskin pisteytyksessä, vaan sitä olisi tarvittaessa tarkasteltava osana liiketoimintamallianalyysia ja/tai likviditeettiriskin arviointia, koska maineeseen liittyvä riski voi vaikuttaa lähinnä vähentämällä voittovaroja ja heikentämällä sijoittajien, tallettajien tai pankkienvälisten markkinoiden toimijoiden luottamusta laitokseen tai aiheuttamalla niissä tyytymättömyyttä laitosta kohtaan.
- b. malliriskiä: malliriski käsittää kaksi erillistä riskimuotoa eli
 - i. riskin, joka liittyy siihen, että sääntelyn nojalla hyväksytyissä malleissa (esim. luottoriskiä koskevat sisäisten luottoluokitusten (IRB) mallit) aliarvioidaan omien varojen vaatimuksia, ja
 - ii. tappioriskin, joka liittyy siihen, että laitos kehittää, ottaa käyttöön tai käyttää virheellisesti muita malleja päätöksentekoa varten (esim. tuotehinnoittelu, rahoitusvälineiden arviointi, riskirajojen seuranta).

Edellä olevan kohdan i osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava malliriskiä osana pääomaan kohdistuvien erityisten riskien arviointia (esim. sisäisen luottoluokituksen mallin puutteellisuutta

tarkastellaan osana luottoriskin arviointia) ja pääoman riittävyyden arviointia. Edellä olevan kohdan ii osalta toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella riskiä osana operatiivisen riskin arviointia.

236. Operatiivista riskiä arvioidessaan toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 324 artiklassa säädettyä ja saman asetuksen 312 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetussa komission delegoidussa asetuksessa tarkennettua tappiotyyppien luokittelua kehittyneitä mittausmenetelmiä varten, jotta saataisiin selkeämpi käsitys operatiivisten riskien kirjosta ja näitä riskejä analysoidaisiin johdonmukaisesti laitoksissa riippumatta siitä, minkä menetelmän ne ovat ottaneet käyttöön operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi.

6.4.2 Operatiivisen riskin riskitason arviointi

237. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sen operatiivisen riskin, joka laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, luonnetta ja laajuutta. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi ymmärrettävä seikkaperäisesti laitoksen liiketoimintamallia, toimintoja, riskikulttuuria ja toimintaympäristöä, koska kaikki nämä tekijät määrittävät laitoksen operatiivisen riskin.

238. Operatiivisen riskin riskitason arviointi käsittää kaksi vaihetta, joita kuvataan yksityiskohtaisemmin tässä jaksossa, eli

- a. alustavan arvioinnin ja
- b. laitokseen kohdistuvien operatiivisten riskien luonteen ja merkityksen arvioinnin.

Alustava arviointi

239. Määrittääkseen operatiivisen riskin arvioinnin laajuuden toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava ne operatiivisen riskin lähteet, joita laitokseen kohdistuu. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös hyödyntää muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin (olennaiset ulkoiset tiedot mukaan lukien, jos saatavissa) ja muista valvontatoimista saatua tietoa.

240. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin

- a. operatiivista riskiä koskevaa päästrategiaa ja operatiivisen riskin sietorajaa,
- b. liiketoimintaympäristöä ja ulkoista ympäristöä (maantieteellinen sijainti mukaan lukien), jossa laitos toimii,
- c. operatiivista riskiä koskevaa omien varojen vaatimusta (joka erotetaan perusmenetelmällä, standardimenetelmällä ja kehittyneillä mittausmenetelmillä) verrattuna omien varojen kokonaisvaatimukseen ja – tarvittaessa – operatiivista

riskiä koskevaa sisäistä pääomaa verrattuna sisäiseen kokonaispääomaan, aiemmat suuntaukset ja ennusteet mukaan lukien, jos saatavissa,

- d. bruttotulojen, varojen ja operatiivisen riskin tappioiden tasoa ja muutosta muutamien edeltävien vuosien aikana,
- e. äskettäisiä merkittäviä yritystapahtumia (kuten fuusiot, yrityshankinnat ja -myynnit sekä uudelleenjärjestelyt), jotka voivat muuttaa laitoksen operatiivista riskiprofiilia lyhyellä, keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä (esim. koska järjestelmät, prosessit ja menettelyt eivät olisi täysin yhdenmukaisia emoyhtiön riskinhallintatoimintalinjojen kanssa lyhyellä aikavälillä),
- f. IT-järjestelmien ja/tai -prosessien merkittävien osatekijöiden muutokset, jotka voivat muuttaa operatiivista riskiprofiilia (esim. koska uutta tai muuttunutta IT-järjestelmää ei ole testattu kunnolla tai koska uusista järjestelmistä/prosesseista ja menettelyistä annetun koulutuksen riittämättömyys voi johtaa virheisiin),
- g. sovellettavan lainsäädännön tai sisäisten säännösten noudattamatta jättämistä, sellaisena kuin ulkoiset tarkastajat ja sisäinen tarkastustoiminto on siitä raportoinut tai sellaisena kuin se ilmenee julkisista tiedoista (kun pidetään mielessä sekä nykyinen tilanne että ajan kuluessa tapahtuneet muutokset sääntelyn noudattamisessa),
- h. liiketoimintasuunnitelmien tavoitteellisuutta sekä aggressiivisia kannustimia ja palkintajärjestelmiä (esim. myyntitavoitteet, henkilöstövähennykset), jotka voivat lisätä vaatimusten noudattamatta jättämisen, inhimillisten virheiden ja työntekijöiden väärinkäytösten riskiä,
- i. prosessien ja menettelyjen, tuotteiden (asiakkaille myytävien tai välitettävien) ja IT-järjestelmien (uuden tekniikan käyttö mukaan lukien) sen asteista monimuotoisuutta, että ne voivat johtaa virheisiin, viivästyksiin, epätarkkoihin ohjeisiin, turvallisuusrikkomuksiin jne., ja
- j. laitoksen käytäntöjä ulkoistettujen palvelujen laadun seurantaan varten ja sen tietoisuutta ulkoistettuihin toimintoihin liittyvästä operatiivisesta riskistä ja palveluntarjoajien kokonaisriskistä CEBS:n ulkoistamista koskevien ohjeiden vaatimusten mukaisesti.

241. Toimivaltaisen viranomaisen olisi tarvittaessa analysoitava edellä esitettyjä näkökohtia liiketoiminta-alueen / oikeudellisen yksikön ja maantieteellinen sijaintipaikan sekä tapahtumatyyppien luokan mukaan, edellyttäen että tietoja on saatavissa, ja verrattava laitoksen asemaa samanlaisiin laitoksiin.

Operatiivisten riskien luonne

242. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi määrittää operatiivisten riskien luonne ja erottaa ne riskit, jotka todennäköisemmin johtavat "usein toistuviin / vaikutukseltaan vähäisiin" tapahtumiin, niistä riskeistä, jotka aiheuttavat "harvoin toistuvia / erittäin vakavia" tappioita (ja jotka ovat vaarallisempia vakavaraisuuden näkökulmasta).
243. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava altistumista operatiivisen riskin päätekijöille, jotta saataisiin ennakoiva käsitys mahdollisesta riskistä ja tappioista. Tällainen analyysi voi edellyttää laitoksen kannalta merkittävien liiketoiminta-alueiden, tuotteiden, prosessien ja maantieteellisten seikkojen tarkastelua samoin kuin ensisijaisiin riskitekijöihin (esim. prosessit, ihmiset, järjestelmät ja ulkoiset tekijät) liittyvien operatiivisten riskien arviointia käyttämällä laitoksen omaa riskinarviointia ja vertaisanalyysia.
244. Tätä analyysia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella tällaisten riskitekijöiden vuorovaikutusta määrittäessään laitoksen operatiivisia riskejä (esim. altistuminen useammille riskitekijöille voi lisätä operatiivisen tapahtuman ja siitä aiheutuvan tappion todennäköisyyttä).

Operatiivisen riskin merkittävyys

245. Kun operatiivisen riskin tärkeimmät lähteet ja tekijät on tunnistettu, toimivaltaisen viranomaisen olisi keskityttävä niihin, joilla saattaisi olla kaikkein suurin vaikutus laitokseen. Toimivaltaisen viranomaisen pitäisi arvioida laitoksen "mahdollista altistumista" operatiivisille riskitekijöille käyttämällä sekä asiantuntija-arvioita että joko laitokseen tai samanlaisiin laitoksiin liittyviä määrällisiä indikaattoreita.
246. Arvioidessaan operatiivisten riskien merkittävyyttä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitokseen kohdistuvien tapahtumien tiheyttä ja vakavuutta.
247. Ensisijainen tiedonlähde, jota toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, on laitoksen operatiivisten tappioiden ja tapahtumien tietokanta, josta saadaan laitoksen aiempi operatiivinen riskiprofiili, jos tällainen tietokanta on käytettävissä ja luotettava (ts. tarkka ja täydellinen).
248. Sellaisten laitosten osalta, jotka käyttävät kehittynyttä mittausmenetelmää omien varojen vähimmäisvaatimusten laskemiseen, toimivaltaisen viranomaisen olisi myös tarkasteltava sisäisen menetelmän antamaa tulosta, edellyttäen että menetelmällä voidaan mitata operatiivista riskiä halutulla yksityiskohtaisuuden tasolla (esim. tuote, prosessi), ja olettaen, että malli on riittävän ennakoiva.
249. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä laadullisempi analyysi ja hyödynnettävä laitoksen riskinarviointia, vertaisanalyysin tietoja ja julkisia ja/tai konsortion tietokantoja, jos niitä on saatavissa ja ne ovat asiaankuuluvia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös

tarkastella muita asiaan liittyville liiketoimintayksiköille jne. ominaisia tekijöitä, joihin mahdolliset puutteet vaikuttavat, minkä avulla voidaan mitata riskiä.

250. Arvioidessaan laitoksen riskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä ennakoivaa lähestymistapaa siten, että hyödynnetään laitoksen tekemiä skenaarioanalyysseja, jos saatavissa, ja otetaan huomioon jo toteutetut ja tehokkaat korjaavat toimet ja vähentämistoimet.

Operatiivisen riskin alaluokkien arviointi

251. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava operatiivista riskiä kaikissa operatiivisen riskin alaluokissa (määritelty tapahtumatyypeittäin ja näiden tapahtumatyyppien alajaottelut) ja kuhunkin niistä liittyviä riskitekijöitä.

252. Arviointia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kiinnittää erityistä huomiota joihinkin operatiivisen riskin alaluokkiin, koska ne ovat luonteeltaan laajalle levinneitä ja useimpien laitosten kannalta merkityksellisiä ja myös niiden mahdollisen vakavaraisuusvaikutuksen vuoksi. Tällaisiin alaluokkiin kuuluvat

- a. menettelytapariski
- b. järjestelmiä ja tieto- ja viestintätekniikkaa koskeva riski ja
- c. malliriski.

Menettelyriski

253. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen menettelytapariskille altistumisen asiaankuuluvuutta ja merkittävyyttä osana operatiivisen riskin alaan kuuluvaa oikeudellista riskiä erityisesti seuraavien osalta:

- a. tuotteiden myynti väärin perustein sekä vähittäis- että tukkumarkkinoilla,
- b. tuotteiden aggressiivinen ristiinmyynti vähittäisasiakkaille, kuten pankkitilipaketit tai lisätuotteet, joita asiakkaat eivät tarvitse,
- c. eturistiriidat liiketoiminnassa,
- d. vertailukorkotasojen, valuuttakurssien tai muiden rahoitusvälineiden tai indeksien manipulointi laitoksen voittojen lisäämiseksi,
- e. esteet rahoitustuotteiden vaihtamiselle niiden elinaikana ja/tai rahoituspalvelujen tarjoajien vaihtamiselle,
- f. huonosti suunnitellut jakelukanavat, jotka voivat aiheuttaa eturistiriitoja väärillä kannustimilla,

- g. tuotteiden automaattinen uusiminen tai irtisanomisen seuraamukset ja/tai
- h. asiakkaiden valitusten epäoikeudenmukainen käsittely.

254. Koska menettelytapariski käsittää monia erilaisia kysymyksiä ja voi aiheutua monista liiketoimintaprosesseista ja tuotteista, toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä liiketoimintamallianalyysin tulosta ja tutkittava tarkoin kannustinjärjestelmiä, jotta saataisiin hyvä yleiskäsitys menettelytapariskin lähteistä.

255. Toimivaltaisen viranomaisen pitäisi tarvittaessa tarkastella kilpailun tasoa markkinoilla, joilla laitos toimii, ja määrittää, muodostaako määräävä markkina-asema, joka on joko laitoksella yksin tai pienen ryhmän sisällä, merkittävän väärinkäytösriskin (esim. kartellinkaltaisen käyttäytymisen seurauksena).

256. Mahdollisia indikaattoreita menettelytapariskin olemassaolosta ovat

- a. asianomaisten viranomaisten laitokselle väärinkäytöksistä määräämät seuraamukset,
- b. samanlaisille laitoksille väärinkäytöksistä määrättyt seuraamukset ja
- c. laitoksesta tehtyjen kantelujen määrä ja niihin liittyvä rahamääräinen arvo.

257. Toimivaltaisen viranomaisen pitäisi kuitenkin soveltaa ennakoivaa lähestymistapaa ja tarkastella myös sääntelykehityksen mahdollista vaikutusta ja asianomaisten viranomaisten toimintaa kuluttajansuojan ja yleisesti rahoituspalvelujen tarjoamisen osalta.

Järjestelmiä ja tieto- ja viestintätekniikkaa (ICT) koskeva riski

258. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida operatiivista riskiä käyttämällä erilaisia menetelmiä, jotka perustuvat alan vakiintuneisiin standardeihin (esim. ISO 27000, Control Objectives for Information and Related Technology (COBIT), Information Technology Infrastructure Library (ITIL)). Valitsevatpa toimivaltaiset viranomaiset minkä lähestymistavan tahansa, niiden pitäisi arvioida ainakin

- a. liiketoiminnan jatkuvuuden testaamisen ja suunnittelun laatua ja tehokkuutta (esim. laitoksen IT-järjestelmän kyky pitää liiketoiminta täysin toimintakykyisenä),
- b. järjestelmiä ja tietoja koskevan sisäisen ja ulkoisen pääsyn turvallisuutta (esim. annetaanko IT-järjestelmässä tietoja ja pääsy vain oikeille ihmisille),
- c. raportoinnissa, riskinhallinnassa, tilintarkastuksessa, position seurannassa jne. käytettävien tietojen tarkkuutta ja eheyttä (esim. varmistetaanko IT-järjestelmällä, että tiedot ja niistä raportointi ovat tarkkoja, oikea-aikaisia ja täydellisiä) ja

- d. muutosten toteuttamisen sujuvuutta (esim. tehdäänkö IT-järjestelmien muutokset hyväksyttävän budjetin rajoissa ja vaadittavalla nopeudella).

259. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida IT-arkkitehtuurin monimutkaisuutta ja sitä, voiko se vaikuttaa edellä lueteltuihin asioihin.

260. Näitä osatekijöitä arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisten olisi kerättävä asiaan liittyviä sisäisiä häiriöraportteja ja sisäisiä tarkastusraportteja, jos saatavissa, samoin kuin muita indikaattoreita, jotka laitos on määritellyt ja joita se käyttää ICT-riskin mittaamiseen ja seurantaan.

261. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi sen jälkeen arvioida ICT-riskin mahdollisen vaikutuksen merkittävyyttä sekä laitokselle aiheutuvien tappioiden että sen maineen vahingoittumisen kannalta. Näin tehdessään niiden olisi hyödynnettävä asiaankuuluvia herkkyys- ja skenaarioanalyysieja tai stressitestien tuloksia, aina kun sellaisia on saatavissa.

Malliriski

262. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen altistumista malliriskille, joka aiheutuu sisäisten mallien käytöstä tärkeimmillä liiketoiminta-alueilla ja toiminnoissa, asetuksen (EU) N:o 575/2013 312 artiklan 4 kohdan nojalla annettuun komission delegoituun asetukseen sisältyvän määritelmän ja vaatimusten mukaisesti, siltä osin kuin niitä voidaan soveltaa.

263. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella sitä,

- i. miten laajasti ja mihin tarkoituksiin (esim. varojen arviointi, tuotehinnoittelu, kaupankäyntistrategiat, riskienvalvonta) laitos käyttää malleja päätöksenteossa, ja tällaisten päätösten merkittävyyttä liiketoiminnan kannalta ja
- ii. miten tietoinen laitos on malliriskistä ja miten se hallitsee sitä.

264. Edellä olevan kohdan i osalta toimivaltaisten viranomaisten pitäisi määrittää liiketoiminta/toiminto, jota varten laitos käyttää malleja huomattavasti. Tässä arvioinnissa toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella seuraavia aloja, joilla laitokset yleisesti käyttävät malleja laajasti:

- a. rahoitusvälineitä koskeva kaupankäynti
- b. riskien mittaaminen ja hallinta ja
- c. pääomien kohdentaminen (luotonantokäytänteet ja tuotehinnoittelu mukaan lukien).

265. Edellä olevan kohdan ii osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä,

- a. onko laitos ottanut käyttöön valvontamekanismin (esim. markkinaparametrien kalibrointi, sisäinen validointi tai toteutumatestaus, tarkistaminen asiantuntija-arvioiden avulla), onko mekanismi luotettava (ts. menetelmien, frekvenssin, seurannan jne. osalta) ja sisältyykö siihen mallin hyväksymisprosessi, ja
- b. käyttääkö laitos malleja varovasti (esim. lisäämällä tai vähentämällä asiaankuuluvia parametreja positioden suuntauksen perusteella), jos se on tietoinen mallin puutteista tai markkinoiden ja liiketoiminnan kehityksestä.

266. Malliriskiä arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi hyödyntää muiden pääomaan kohdistuvien riskien sekä likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnin tuloksia erityisesti riskin mittaamiseen käytettyjen menetelmien riittävyyden, hinnoittelun ja varojen ja/tai vastuiden arvioinnin osalta.

267. Niiden liiketoiminta-alueiden osalta, joilla mallien käyttö on merkittävää, toimivaltaisen viranomaisten pitäisi arvioida, miten merkittävä malliriskin vaikutus voi olla, muun muassa herkkyyss- ja skenaarioanalyysillä tai stressitesteillä.

6.4.3 Maineesen liittyvän riskin arviointi

268. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida maineesen liittyvää riskiä, joka laitokseen kohdistuu, hyödyntämällä ymmärtämystään laitoksen hallinnosta, liiketoimintamallista, tuotteista ja toimintaympäristöstä.

269. Maineesen liittyvä riski on jo luonteensa vuoksi merkittävämpi suurien laitosten ja erityisesti niiden laitosten kannalta, joilla on julkisesti noteerattuja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä tai velkoja tai jotka toimivat pankkienvälisillä markkinoilla. Arvioidessaan maineesen liittyvää riskiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi siis kiinnittää enemmän huomiota laitoksiin, joilla on tällaiset ominaispiirteet.

270. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella sekä sisäisiä että ulkoisia tekijöitä tai tapahtumia, jotka saattavat herättää laitoksen maineesen liittyviä huolenaiheita. Arvioidessaan laitoksen altistumista maineesen liittyvälle riskille toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella seuraavia laadullisia indikaattoreita:

- a. virallisten elinten vuoden aikana määäämien seuraamusten lukumäärä (paitsi toimivaltaisten viranomaisten määräämät myös verojärjestelyissä tai muiden järjestelyjen seurauksena määrätty seuraamukset),
- b. tiedotuskampanjat ja kuluttajajärjestöjen aloitteet, jotka osaltaan heikentävät yleisön käsitystä laitoksesta ja sen mainetta,
- c. asiakkaiden tekemien valitusten määrä ja muutokset,
- d. samanlaisiin laitoksiin vaikuttavat kielteiset tapahtumat, kun suuri yleisö liittyy ne koko rahoitusalaan tai laitosryhmään,

- e. toimiminen aloilla, joista suurella yleisöllä ei ole hyvää kuvaa (esim. aseteollisuus, kauppasaarron kohteena olevat maat), tai pakotelistoilla olevien henkilöiden tai maiden kanssa (esim. ulkomaista varallisuutta valvovan Yhdysvaltojen viraston (Office of Foreign Assets Control, OFAC) listat), ja
- f. muut ”markkinaindikaattorit”, jos saatavilla (esim. luottoluokituksen aleneminen tai muutokset osakehinnassa vuoden aikana).

271. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen maineeseen liittyvän riskin merkittävyyttä ja sitä, miten se liittyy muihin riskeihin (esim. luottoriskiin, markkinariskiin, operatiiviseen riskiin ja likviditeettiriskiin), hyödyntämällä muita riskiarviointoja, jotta voidaan tunnistaa mahdolliset toissijaiset vaikutukset kumpaankin suuntaan (maineesta toisiin riskeihin ja päinvastoin).

6.4.4 Operatiivisen riskin hallinnan, mittaamisen ja valvontajärjestelyjen arviointi

272. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava järjestelmää ja järjestelyjä, jotka laitoksella on nimenomaisesti operatiivisen riskin hallintaa ja valvontaa varten yksittäisenä riskiluokkana. Tässä arvioinnissa pitäisi ottaa huomioon kokonaisriskinhallinnan analyysin tulos ja 5 osastossa käsitelty sisäisen valvonnan järjestelmä, koska se vaikuttaa laitoksen operatiivisiin riskeihin.

273. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä yhteydessä otettava huomioon keskeiset operatiiviset riskitekijät (ts. ihmiset, prosessit, ulkoiset tekijät, järjestelmät), jotka voivat myös toimia riskiä vähentävinä tekijöinä, ja tarkastella

- a. operatiivisen riskin hallintastrategiaa ja sietorajaa
- b. organisaatiokehystä
- c. toimintalinjoja ja menettelyjä
- d. operatiivisen riskin tunnistamista, mittaamista, valvontaa ja raportointia
- e. liiketoiminnan häiriönsietokykyä ja jatkuvuutta koskevia suunnitelmia ja
- f. sisäisen valvonnan kehystä, sellaisena kuin sitä sovelletaan operatiivisen riskin valvontaan.

Operatiivisen riskin hallintastrategia ja sietoraja

274. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos määritellyt ja muotoillut virallisesti luotettavan operatiivisen riskin hallintastrategian ja sietorajan tason, jotka sen ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin selvästi operatiivisen riskin hallintastrategian ja sietorajan tason samoin kuin niiden tarkistamisprosessin (esim. kokonaisriskistrategian tarkistamisen yhteydessä, tappioissa ilmenevä suuntaus ja/tai pääoman riittävyyteen liittyvät huolenaiheet),
- b. toteuttaako ja seuraako ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää operatiivisen riskin hallintastrategiaa, millä varmistetaan, että laitoksen operatiivisen riskin vähentämistoimet ovat yhdenmukaisia laaditun strategian kanssa,
- c. ovatko nämä strategiat tarkoituksenmukaisia ja tehokkaita operatiivisen riskiprofiilin luonteeseen ja merkittävyyteen nähden ja seuraako laitos niiden tehokkuutta pitemmällä aikavälillä ja niiden yhdenmukaisuutta operatiivisen riskin sietorajan tason kanssa,
- d. kattaako laitoksen operatiivisen riskin hallintastrategia kaikki laitoksen toiminnot, prosessit ja järjestelmät – myös ennakoivasti strategisen suunnitelman avulla – joissa operatiivinen riski on tai voi olla merkittävä, ja
- e. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että operatiivisen riskin hallintastrategiasta tiedotetaan tehokkaasti asiaankuuluvalla henkilöstölle.

275. Tällaisten strategioiden uskottavuuden arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava sitä, onko laitos osoittanut riittävästi resursseja niiden toteuttamiseen ja ovatko asiaa koskevat päätökset riippumattomia omien varojen vähimmäisvaatimuksista mahdollisesti saatavista hyödyistä (erityisesti sellaisten laitosten kohdalla, jotka ottavat käyttöön perusmenetelmän (BIA) tai standardimenetelmän (TSA) omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseksi).

Operatiivisen riskin hallintaa ja valvontaa koskeva organisaatio

276. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava organisaation luotettavuutta ja tehokkuutta operatiivisen riskin hallinnan osalta. Tältä osin toimivaltaisen viranomaisen olisi määritettävä,

- a. onko operatiivisen riskin tunnistamiselle, analysoinnille, arvioinnille, vähentämiselle, seurannalle ja raportoinnille määritetty selkeät vastuualueet,
- b. kuuluvatko operatiivisen riskin valvonta- ja seurantajärjestelmät riippumattoman tarkastuksen piiriin ja onko niissä erotettu selkeästi riskinottajat ja riskien hallinnasta vastaavat henkilöt sekä ne ja riskinvalvontatoiminnot,
- c. kattavatko riskinhallinta-, mittaamis- ja valvontatoiminnot operatiivisen riskin koko laitoksessa (sivuliikkeet mukaan lukien) yhtenäisellä tavalla riippumatta omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseksi käytettävästä

mittausmenetelmästä ja kattavatko ne myös ulkoistetut liiketoiminnot ja muut toiminnot ja

- d. onko operatiivisen riskin hallintajärjestelmässä riittävät ja laadultaan asiaankuuluvat henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit.

Toimintalinjat ja menettelyt

277. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset toimintalinjat ja menettelyt operatiivisen riskin hallintaa varten, mukaan lukien jäännösriski sen jälkeen, kun vähentämismenetelmiä on käytetty. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin operatiivisen riskin hallintaan liittyvät toimintalinjat ja tarkistaako se niitä säännöllisesti operatiivisen riskin hallintastrategioiden mukaisesti,
- b. onko ylin johto vastuussa käytänteiden ja menettelyjen kehittämisestä ja toteuttamisesta operatiivisen riskin hallintaa varten,
- c. onko operatiivisen riskin hallintakäytännöt ja -menettelyt muotoiltu ja tiedotettu selkeästi koko laitoksessa ja kattavatko ne koko organisaation tai ainakin ne prosessit ja liiketoiminnot, jotka ovat eniten alttiita operatiiviselle riskille,
- d. kattavatko tällaiset toimintalinjat ja menettelyt kaikki operatiivisen riskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan osatekijät, tarvittaessa myös tappiotietojen keräämisen, mittaamismenetelmät, vähentämismenetelmät (esim. vakuutukset), syy-yhteysanalyysin tekniikat operatiivisten riskitapahtumien, limiittien ja sietorajojen osalta ja näitä limiittejä sekä sietorajoja koskevien poikkeusten käsittelyn,
- e. onko laitos ottanut käyttöön tuotteille, prosesseille ja järjestelmille uuden hyväksyntäprosessin, joka vaatii mahdollisten operatiivisten riskien arviointia ja vähentämistä,
- f. ovatko tällaiset toimintalinjat tarkoituksenmukaisia laitoksen toiminnan luonteen ja monimuotoisuuden kannalta ja mahdollistavatko ne laitoksen toimialaan kuuluviin eri tuotteisiin ja toimintoihin sisältyvän operatiivisen riskin selkeän ymmärtämisen,
- g. onko tällaiset toimintalinjat muotoiltu selkeästi, onko niistä tiedotettu ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti koko laitoksessa, ja pankkiryhmien osalta, sovelletaanko näitä toimintalinjoja johdonmukaisesti ryhmässä ja mahdollistavatko ne riskin asianmukaisen hallinnan ja

- h. edistääkö laitos operatiivisen riskin hallintakulttuuria koko organisaatiossa koulutuksen avulla ja asettamalla tavoitteita operatiivisten tappioiden vähentämiselle.

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi

278. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen järjestelmä operatiivisen riskin tunnistamista, arviointia, mittaamista ja seuranta varten laitoksen koon ja monimuotoisuuden mukaisesti ja täyttääkö järjestelmä vähintäänkin omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiselle asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut vaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa tässä yhteydessä huomioon,

- a. onko laitos ottanut käyttöön tehokkaita prosesseja ja menettelyjä operatiivisen riskin kattavaa tunnistamista ja arviointia varten (esim. riskien ja valvonnan itsearviointi (Risk and Control Self-Assessments, RCSA) ja asiaan liittyvien tapahtumien havaitsemista ja täsmällistä luokitusta varten (ts. tappiotietojen kerääminen), mukaan lukien rajatapaukset muihin riskeihin (esim. luottotappio, joka aiheutuu operatiivisesta riskitapahtumasta ja jota se pahentaa); tältä osin toimivaltaisten viranomaisten olisi myös määritettävä laitoksen kyky tunnistaa operatiivisten tappioiden keskeiset tekijät ja käyttää tätä tietoa operatiivisen riskin hallinnan tarkoituksiin,
- b. sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 101 artiklaa, jos laitoksella on lupa käyttää sisäistä mallia operatiivista riskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseen, täyttääkö laitos edelleen asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä määritetyt vähimmäisvaatimukset ja liittyykö tällaiseen sisäiseen malliin merkittävää riskien aliarviointia,
- c. onko laitoksella operatiivisen riskin määrittäystä tai arviointia varten asianmukaiset tietojärjestelmät ja menetelmät, jotka täyttävät vähintäänkin omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiselle asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut vaatimukset (esim. kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin arvopapereihin liittyvien varojen osalta olennaisten voitto- ja tappioerien kohdentaminen kahdeksaan säänneltyyn liiketoiminta-alueeseen; kehittyneen mittausmenetelmän osalta aikasarjojen pituus, vakuutuksen käsittely, korrelointi),
- d. onko laitos ottanut käyttöön riittävän stressitestauksen ja tarvittaessa skenaarioanalyysin, jotta voitaisiin ymmärtää haitallisten operatiivisten tapahtumien vaikutus sen kannattavuuteen ja omiin varoihin, kun otetaan myös asianmukaisesti huomioon sisäisten valvontajärjestelyjen ja vähentämismenetelmien mahdollinen epäonnistuminen; toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa tarkasteltava näiden analyysien

yhdenmukaisuutta riskien ja valvonnan itsearvioinnin ja vertaisanalyysin tuloksen kanssa,

- e. ymmärtävätkö laitoksen ylin hallintoelin ja ylin johto mittausjärjestelmän perustana olevat oletukset ja ovatko ne tietoisia malliriskin tasosta,
- f. onko laitos määritellyt ja toteuttanut operatiivisten riskien jatkuvan ja tehokkaan seurannan koko laitoksessa, ulkoistetut toiminnot ja uudet tuotteet ja järjestelmät mukaan lukien, muun muassa käyttämällä erityisiä indikaattoreita (keskeiset riski-indikaattorit ja keskeiset valvontaindikaattorit) ja asiaan kuuluvia laukaisevia tekijöitä tehokkaiden ennakkovaroitusten tuottamiseksi, ja
- g. raportoiko laitos säännöllisesti operatiivisesta riskistä ja myös stressitestien tuloksista ylimmälle hallintoelimelle, ylimmälle johdolle ja tarvittaessa asianomaisten liiketoimintojen ja prosessien johdolle.

Liiketoiminnan häiriönsietoa ja jatkuvuutta koskevat suunnitelmat

279. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella käytössä kattavat ja testatut liiketoiminnan häiriönsietoa ja jatkuvuutta koskevat suunnitelmat sen varmistamiseksi, että se pystyy toimimaan jatkuvasti ja rajaamaan tappioita vakavan liiketoiminnan häiriön sattuessa.
280. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä, onko laitos laatinut liiketoiminnan jatkuvuutta koskevia suunnitelmia, jotka ovat oikeasuhteisia sen toiminnan luonteeseen, kokoon ja monimuotoisuuteen nähden. Tällaisissa suunnitelmissa olisi otettava huomioon niiden todennäköisten tai mahdollisten skenaarioiden eri tyypit, joille laitos voi olla haavoittuva.
281. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen jatkuvuuden hallintaa koskevan suunnitteluprosessin laatua ja tehokkuutta. Tässä yhteydessä olisi arvioitava sitä, miten hyvin laitos noudattaa tunnustettuja liiketoiminnan jatkuvuuden hallinnan prosesseja. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi siten määrittää, sisältyykö laitoksen jatkuvuuden hallintaa koskevaan suunnitteluprosessiin
- a. liiketoiminnan vaikutusanalyysi
 - b. asianmukaiset toipumisstrategiat, joihin sisältyvät sisäiset ja ulkoiset riippuvuudet ja joissa toipumisen painopisteet on määritelty selkeästi
 - c. kattavien ja joustavien suunnitelmien laadinta mahdollisten skenaarioiden käsittelemiseksi
 - d. suunnitelmien tehokas testaus
 - e. liiketoiminnan jatkuvuuden hallintaan liittyvät tiedotus- ja koulutusohjelmat ja

- f. viestintää ja kriisinhallintaa koskeva dokumentaatio ja koulutus.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

282. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella vahva valvontajärjestelmä ja luotettavat takeet sen operatiivisen riskin vähentämiseksi laitoksen operatiivisen riskin hallintaa koskevan sietorajan ja strategian mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,

- a. kattaako laitoksen valvontatoimintojen ala kaikki konsolidoidut yksiköt ja maantieteelliset sijaintipaikat,
- b. onko laitoksella sisäisiä valvontajärjestelyjä ja muita käytäntöjä (esim. toimintalinjoja), joilla pyritään vähentämään operatiivisia riskejä ja pitämään ne laitoksen kannalta hyväksyttävällä tasolla, ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon määrittämien parametrien ja laitoksen riskin sietorajan tason mukaisesti, ja
- c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisista ja niistä poikkeamisesta raportoidaan ajoissa laitoksen johdon asianmukaiselle tasolle toimenpiteisiin ryhtymiseksi ja toimivaltaisille viranomaisille vaatimusten mukaisesti.

283. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida sisäisen tarkastuksen toiminnon toimivuutta. Tätä varten niiden olisi määritettävä,

- a. tekeekö laitos säännöllisesti operatiivisen riskin hallintajärjestelmän sisäisiä tarkastuksia,
- b. kattaako sisäinen tarkastus operatiivisen riskin hallinnan mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät koko laitoksessa ja
- c. voidaanko tällaisilla tarkastuksilla määrittää tehokkaasti, noudatetaanko sisäisiä toimintalinjoja ja asiaankuuluvia ulkoisia säännöksiä, ja käsitellä mahdollisia poikkeamia niistä.

284. Sellaisten laitosten osalta, jotka käyttävät kehittyntä mittausmenetelmää operatiivista riskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseksi, toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, onko sisäinen menetelmän validointiprosessi luotettava ja tehokas siten, että siinä kyseenalaistetaan mallioletukset ja tunnistetaan mahdolliset puutteet operatiivisen riskin mallintamisessa ja määrittämisessä ja muissa sitä koskevissa järjestelmissä ja muiden asiaankuuluvassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä määritettyjen asiaan liittyvien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi.

285. Riippumatta menetelmästä, jonka laitos on ottanut käyttöön omien varojen lakisääteisen vähimmäismäärän määrittämiseksi, kun malleja käytetään päätöksenteossa (esim. luotonanto, hinnoittelu, kaupankäynti rahoitusvälineillä), toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella luotettava sisäinen validointiprosessi ja/tai mallin tarkastusprosessi malliriskin tunnistamista ja sen vähentämistä varten.

Maineeseen liittyvän riskin hallinta

286. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön asianmukaiset järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit maineeseen liittyvän riskin hallintaa varten. Niiden olisi otettava erityisesti huomioon,

- a. onko laitos laatinut toimintalinjat ja prosessit maineeseen liittyvän riskin tunnistamista, hallintaa ja seuranta varten ja ovatko nämä toimintalinjat ja prosessit oikeassa suhteessa sen kokoon ja merkittävyyteen järjestelmässä,
- b. käsitteleeke laitos maineeseen liittyvää riskiä ennalta varautuvasti esimerkiksi asettamalla limiittejä tai edellyttämällä hyväksyntää pääoman kohdentamiselle tiettyihin maihin, tietyille aloille tai henkilöille ja/tai tarkastellaanko sen varautumissuunnitelmissa tarvetta toimia ennakoivasti maineeseen liittyvissä kysymyksissä kriisitapauksessa,
- c. tekeekö laitos stressitestausta tai skenaarioanalyysia arvioidakseen maineeseen liittyvän riskin toissijaisia vaikutuksia (esim. likviditeetti, rahoituskustannukset),
- d. suojelleeko laitos tuotemerkkiään ripeillä tiedotuskampanjoilla, jos ilmenee tapahtumia, jotka voivat vaarantaa sen maineen, ja
- e. tarkasteleeko laitos strategiansa ja liiketoimintasuunnitelmiansa ja yleisemmin käyttäytymisensä mahdollista vaikutusta sen maineeseen.

6.4.5 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

287. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi muodostaa käsitys laitoksen operatiivisesta riskistä. Tämän käsityksen pitäisi käydä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 6 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä. Jos toimivaltainen viranomainen päättää tiettyjen riskin alaryhmien merkityksen perusteella arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi mahdollisuuksien mukaan sovellettava analisestisesti tässä taulukossa esitettyjä ohjeita.

Taulukko 6. Valvontaan perustuvia näkökohtia operatiivisen riskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva käsitys	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa & valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta	Laitoksen operatiivisten riskien	Laitoksen operatiivista

	merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	luonne rajoittuu joihinkin "usein toistuvat / vaikutukseltaan vähäiset" -luokkiin. - Laitoksen operatiiviselle riskille altistuminen ei ole merkittävää, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. - Laitokselle viime vuosina aiheutuneiden tappioiden taso ei ole ollut merkittävä tai niiden aiemmin korkeampi taso on laskenut.	riskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. - Operatiivista riskiä koskeva organisaatiokehys on vahva, siinä on selkeät vastualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi. - Operatiivisen riskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. - Operatiivista riskiä koskeva valvontajärjestelmä on luotettava.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Laitoksen operatiivisten riskien luonne käsittää lähinnä "usein toistuvat / vaikutukseltaan vähäiset" -luokat. - Laitoksen operatiiviselle riskille altistumisen merkittävyys on vähäinen, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. - Laitokselle viime vuosina aiheutuneiden tappioiden taso on ollut alhainen, tai niiden odotetaan nousevan aiemmin alhaisemmalta tasolta tai laskevan aiemmin korkeammalta tasolta.	
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Laitoksen operatiivisten riskien luonne käsittää joitain "harvoin toistuvat / vaikutukseltaan merkittävät" -luokat. - Laitoksen operatiiviselle riskille altistumisen merkittävyys on keskimääräinen, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. - Laitokselle viime vuosina aiheutuneiden tappioiden taso on ollut keskitasoa, tai niiden odotetaan nousevan aiemmin alhaisemmalta tasolta tai laskevan aiemmin korkeammalta tasolta.	
4	Laitokseen	Laitoksen operatiivisten riskien	

	kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	luonne käsittää kaikki tärkeimmät luokat. • Laitoksen operatiiviselle riskille altistumisen merkittävyys on suuri ja kasvamassa, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. • Laitokselle muutamien viime vuosien aikana aiheutuneiden tappioiden taso on ollut korkea tai riski on kasvanut merkittävästi.	
--	--	--	--

6.5 Rahoitustaseen korkoriskin arviointi

6.5.1 Yleisiä näkökohtia

288. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida rahoitustaseen koron muutoksille herkeistä positioista, näiden positioiden suojaukset mukaan lukien, aiheutuvaa korkoriskiä (josta käytetään yleisesti nimitystä muuhun rahoitustoimintaan sisältyvä korkoriski (IRRBB)) riippumatta siitä, miten niitä arvioidaan kirjanpitolukemiksi (on syytä huomata, että joistain muuhun rahoitustoimintaan sisältyvistä positioista aiheutuvaa luottomarginaaliriskiä käsitellään markkinariskiä käsittelevässä jaksossa).

289. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi rahoitustaseen korkoriskiä arvioidessaan tarkastella seuraavia alaluokkia:

- a. riskejä, jotka liittyvät maturiteetin ajoituseroihin ja saatavien, vastuiden ja taseeseen sisällyttämättömien lyhyt- ja pitkäaikaisten positioiden uudelleenhinnoitteluun (uudelleenhinnoitteluriski),
- b. riskiä, joka aiheutuu muutoksista tuottokäyrän kulmassa ja muodossa (tuottokäyräriski),
- c. riskejä, joita aiheutuu yhteen korkoon liittyvältä vastuulta suojautumisesta, mihin liittyy altistuminen korolle, joka hinnoitellaan uudelleen hieman erilaisissa olosuhteissa (perusteriski), ja
- d. riskejä, joita aiheutuu optioista, sopimuksiin kytketyt optiot mukaan lukien, esim. kun kuluttajat lunastavat kiinteäkorkoisia tuotteita markkinakorkojen muuttuessa (optioriski).

290. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa huomioon, noudattaako laitoksen direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan mukaisesti annettuja EPV:n ohjeita. Tämä pätee erityisesti direktiivin 98 artiklan 5 kohdassa määritetyn valvontasokin laskentaan samoin kuin laitoksen korkoriskin tunnistamista, mittaamista, seurantaa ja valvontaa koskeisiin sisäisiin menettelyihin.

6.5.2 Rahoitustaseen korkoriskitasen arviointi

291. Arvioimalla rahoitustaseen korkoriskin riskitasoa toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen kyseiselle riskille altistumisen pääasialliset tekijät ja arvioitava tämän riskin mahdollista vakavaraisuusvaikutusta laitokseen. Rahoitustaseen korkoriskin arvioinnissa olisi noudatettava seuraavia päävaiheita:

- a. alustava arviointi
- b. laitoksen korkoriskiprofiilin luonteen ja koostumuksen arviointi ja

- c. skenaarioanalyysin ja stressitestauksen tuloksen arviointi.

Alustava arviointi

292. Rahoitustaseen korkoriskin arvioinnin laajuuden määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava sen riskin lähteet, jota laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi hyödyntää muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin ja muista valvontatoimenpiteistä saatua tietoa.

293. Tässä yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin

- a. sitä, miten laitos hallinnoi korkoriskiä, rahoitustaseen korkoriskiä koskeva pääasiallinen strategia ja laitoksen riskinottohalu korkoriskin osalta mukaan lukien,
- b. direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun standardisokin vaikutusta taloudelliseen arvoon osuutena laitoksen lakisääteisistä omista varoista, ottaen huomioon kyseisen artiklan mukaisesti annetut EPV:n ohjeet,
- c. korkojen muutoksen vaikutusta voittovaroihin laitoksen käyttämien menetelmien mukaisesti ja
- d. rahoitustaseen korkoriskille kohdennettua sisäistä pääomaa sekä yhteenlaskettuna että osuutena laitoksen ICAAP:n mukaisesta sisäisen pääoman kokonaismäärästä, aiempi suuntaus ja ennusteet mukaan lukien, jos saatavissa.

294. Alustavassa arvioinnissaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella merkittäviä muutoksia laitoksen altistumisessa rahoitustaseen korkoriskille. Niiden olisi arvioitava ainakin seuraavia näkökohtia:

- a. merkittäviä muutoksia laitoksen rahoitustaseen korkoriskiä koskevassa kokonaisstrategiassa, toimintaperiaatteissa ja limiittien määrissä,
- b. näiden muutosten mahdollista vaikutusta laitoksen riskiprofiiliin ja
- c. tärkeimpiä markkinasuuntauksia.

Laitoksen korkoriskiprofiilin luonne ja koostumus

295. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava selkeä käsitys siitä, miten korkomuutoksilla voi olla vahingollinen vaikutus laitoksen voittovaroihin ja taloudelliseen arvoon (odotettujen käteisvirtojen nykyinen arvo), jotta saadaan sekä lyhyen aikavälin että pitemmän aikavälin käsitys pääoman riittävyyteen kohdistuvasta mahdollisesta uhasta.

296. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava ja muodostettava selkeä käsitys laitoksen varojen, vastuiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden rakenteesta. Erityisesti tämä koskee seuraavia:

- a. rahoitustaseen eri positiot, niiden maturiteetit tai uudelleenhinnoitteluajankohdat ja käyttäytymistä koskevat oletukset (esim. sellaisia tuotteita koskevat oletukset, joiden maturiteetti on epävarma) näiden positioiden osalta,
- b. laitoksen korkorahavirrat, jos saatavilla,
- c. sellaisten tuotteiden osuus, joiden maturiteetti on epävarma, ja tuotteet, joihin sisältyy avoimia ja/tai sopimuksiin kytkettyjä optioita, kiinnittäen erityistä huomiota tuotteisiin, joita koskeviin sopimuksiin on kytketty asiakkaan valinnanmahdollisuus, ja
- d. laitoksen suojausstrategia ja johdannaisten käyttö ja määrä (suojaus vs. keinottelu).

297. Jotta voitaisiin määrittää paremmin laitoksen monimuotoisuus ja korkoriskiprofiili, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös ymmärtää laitoksen varojen, vastuiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden tärkeimmät piirteet, erityisesti

- a. lainasalkku (esim. sellaisten lainojen määrä, joihin ei liity maturiteettia, sellaisten lainojen määrä, joihin liittyy ennalta maksamisen mahdollisuus, tai kelluvakorkoisten lainojen, joille on määritetty korkolattia ja -katto, määrä),
- b. joukkolainasalkku (esim. optioita sisältävien sijoitusten määrä, mahdolliset keskittymät),
- c. talletustilit (esim. laitoksen talletusperustan herkyys korkomuutoksille, mahdolliset keskittymät) ja
- d. johdannaiset (esim. joko suojaukseen tai keinottelutarkoituksiin käytettyjen johdannaisten monimuotoisuus, myytyjä tai ostettuja korko-optioita koskevat näkökohdat).

298. Analysoidessaan vaikutusta laitoksen voittovaroihin toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella laitoksen erilaisia tulo- ja kustannuslähteitä ja niiden suhteellista painoarvoa. Niiden olisi tiedostettava, miten suuri osa laitoksen voittovaroista riippuu korkomuutoksille herkistä positioista, ja määritettävä, miten erilaiset korkomuutokset vaikuttavat laitoksen nettokorkotuloihin.

299. Analysoidessaan vaikutusta laitoksen taloudelliseen arvoon toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ensin tarkastella direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun standardisokin tuloksia, jotta saataisiin alustava viitearvo, johon voidaan verrata sitä, miten

korkomuutokset vaikuttavat laitokseen. Vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kyseisen artiklan mukaisesti annetut EPV:n ohjeet. Tämän arvioinnin yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tasevaikutuksen herkkyyteen muutoksille keskeisissä perusoletuksissa (erityisesti sellaisten asiakastilien osalta, joille ei ole määritetty tiettyä uudelleenhinnoitteluajankohtaa ja/tai omaa pääomaa).

300. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi pyrkiä ymmärtämään näiden oletusten vaikutusta tarkastelemalla ”poikkeavan arvon” muodostavaa standarditestin tulosta ja sitten eristämällä taloudelliseen arvoon kohdistuvat riskit, jotka aiheutuvat muutoksista laitoksen käyttäytymisessä, jotta voitaisiin muun muassa tunnistaa ja ymmärtää riskit, jotka aiheutuvat toimista voittovarojen vakiinnuttamiseksi, erotuksena riskeistä, joita aiheutuu muista liiketoimintamallin näkökohdista.
301. Direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun standardisokin käyttämisen lisäksi toimivaltaisten viranomaisten pitäisi harkita omien nimettyjen sokkiskenaarioidensa käyttämistä (jotka voivat esimerkiksi olla laajempia tai suppeampia, koskea kaikkia valuuttoja tai vain joitain valuuttoja, mahdollistaa korkokäyrien kaltevuuden muutokset ja joissa voidaan tarkastella perusriskiä). Päättyessään näiden ylimääraisten sokkiskenaarioiden tasosta toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon sellaiset tekijät kuin yleinen korkotaso, tuottokäyrän muoto ja rahoitusjärjestelmien olennaiset kansalliset ominaispiirteet. Laitosten sisäisten järjestelmien olisi siten oltava riittävän joustavia, jotta voidaan laskea sen herkkyyksille tahansa ennalta määritetyille standardisokille.
302. Määrällisessä arvioinnissaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarvittaessa tarkastella laitoksen korkoriskin mittaamiseen käyttämien sisäisten menetelmien tuloksia. Näitä menetelmiä analysoimalla toimivaltaisten viranomaisten olisi opittava ymmärtämään paremmin laitoksen korkoriskiprofiilin taustalla olevia tärkeimpiä riskitekijöitä.
303. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, analysoivatko eri valuutoilla toimivat laitokset kuhunkin sellaiseen valuuttaan liittyvää korkoriskiä, jossa niillä on merkittävä positio, ottaen huomioon aiemmat valuuttojen väliset korrelaatiot.
304. Analysoidessaan sekä standardisokin vaikutuksen että laitoksen sisäisten menetelmien tuloksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava luottokelpoisuuteen tietyllä hetkellä liittyviä (point-in-time) lukuja ja aiempia suuntauksia. Näitä arvoja olisi verrattava samanlaisiin laitoksiin ja maailmanmarkkinatilanteeseen.

Skenaarioanalyysi ja stressitestaus

305. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida ja ottaa huomioon skenaarioanalyysin ja stressitestien tulokset (muut kuin standardisokkia koskevat), jotka laitos on tehnyt osana jatkuvaa sisäisen hallinnan prosessiaan. Tässä yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tiedostaa muuhun rahoitustoimintaan sisältyvän korkoriskin tärkeimmät lähteet laitoksen osalta.

306. Jos laitoksen stressitestien tulosta tarkastellessa ilmenee tai epäillään uudelleenhinnoittelun/maturiteetin erityistä kertymistä käyrän eri kohdissa, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia lisäanalyysejä.

6.5.3 Rahoitustaseen korkoriskin hallinta ja valvontajärjestelyt

307. Saadakseen kattavan käsityksen laitoksen rahoitustaseen korkoriskiprofiilista toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella laitoksen korkoriskien hallintaa ja niiden perustana olevaa järjestelmää.

308. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida seuraavia tekijöitä:

- a. korkoriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu (erillisinä tekijöinä tai osana laajempaa markkinariskiä koskevaa strategiaa ja riskinottohalua)
- b. organisaatiokehys
- c. toimintalinjat ja menettelyt
- d. riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi ja
- e. sisäisen valvonnan järjestelmä.

Korkoriskistrategia ja riskinottohalu

309. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella luotettava, selkeästi muotoiltu ja dokumentoitu rahoitustaseen korkoriskiä koskeva strategia, jonka sen ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin selkeästi rahoitustaseen korkoriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun ja niiden tarkistamiseen liittyvän prosessin (joka tehdään esimerkiksi riskistrategian kokonaisvaltaisen tarkistuksen yhteydessä tai jos ilmenee kannattavuuteen tai pääoman riittävyyteen liittyviä huolenaiheita), ja toteuttaako ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää rahoitustaseen korkoriskiä koskevaa strategiaa, millä varmistetaan, että laitoksen toiminta on yhdenmukaista laaditun strategian kanssa, että kirjallisia menettelyjä laaditaan ja toteutetaan ja että vastualueet on jaettu selkeästi ja asianmukaisesti,
- b. heijastaako laitoksen rahoitustaseen korkoriskiä koskeva strategia asianmukaisesti laitoksen halua ottaa korkoriskejä ja onko se yhdenmukainen yleisen riskinottohalun kanssa,
- c. ovatko laitoksen rahoitustaseen korkoriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu tarkoituksenmukaisia laitoksen kannalta, kun otetaan huomioon

- sen liiketoimintamalli
 - sen yleinen riskistrategia ja riskinottohalu
 - sen markkinaympäristö ja asema rahoitusjärjestelmässä ja
 - sen pääoman riittävyys,
- d. kattaako laitoksen rahoitustaseen korkoriskiä koskeva strategia suureksi osaksi kaikki ne laitoksen toiminnot, joissa rahoitustaseen korkoriski on merkittävä,
- e. otetaanko laitoksen rahoitustaseen korkoriskiä koskevassa strategiassa huomioon talouden suhdannekiertoon liittyvät näkökohdat ja niistä seuraavat muutokset rahoitustaseen korkoriskiä koskevien toimintojen koostumuksessa, ja
- f. onko laitoksella käytössä asianmukainen järjestelmä sen varmistamiseksi, että rahoitustaseen korkoriskiä koskevasta strategiasta tiedotetaan tehokkaasti asiaankuuluvalla henkilöstöllä.

Organisaatio

310. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella asianmukainen organisaatiorahoitustaseen korkoriskin hallinta-, mittaamis-, seuranta- ja valvontatoimintoja varten sekä riittävät henkilöstöresurssit (sekä laadulliset että määrälliset) ja tekniset resurssit. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. ovatko rahoitustaseen korkoriskin ottamiseen,, seurantaan, valvontaan ja raportointiin liittyvät vastuualueet selkeät,
- b. kuuluuko rahoitustaseen korkoriskin hallinta ja valvonta riippumattoman tarkastustoiminnan piiriin ja yksilöidäänkö se selkeästi organisaatiossa, ja onko se toiminnallisesti ja hierarkkisesti riippumaton liiketoiminta-alueesta ja
- c. onko korkoriskiä käsittelevällä henkilöstöllä (sekä liiketoiminta-alueella että hallinta- ja valvontatoiminnoissa) tarvittava pätevyys ja kokemus.

Toimintalinjat ja menettelyt

311. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella rahoitustaseen korkoriskin hallintaa varten selkeästi määritellyt toimintalinjat ja menettelyt, jotka ovat yhdenmukaisia sen rahoitustaseen korkoriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun kanssa. Niiden olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin toimintalinjat rahoitustaseen korkoriskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti riskistrategioiden mukaisesti,

- b. vastaako ylin johto niiden kehittämisestä ja ylimmän hallintoelimen päätösten asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisesta,
- c. ovatko rahoitustaseen korkoriskiä koskevat toimintalinjat yhdenmukaisia asiaa koskevien säännösten kanssa ja tarkoituksenmukaisia laitoksen toiminnan luonteeseen ja monimuotoisuuteen nähden, jolloin voidaan ymmärtää selkeästi laitokselle ominainen rahoitustaseen korkoriski,
- d. onko tällaiset toimintalinjat laadittu selkeästi, onko niistä tiedotettu ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti laitoksessa,
- e. sovelletaanko näitä toimintalinjoja johdonmukaisesti pankkiryhmissä, ja mahdollistavatko ne riskin asianmukaisen hallinnan,
- f. määritelläänkö rahoitustaseen korkoriskiä koskevissa toimintalinjoissa menettelyt uusien tuotteiden kehittämistä ja merkittäviä suojaus- tai riskinhallinta-aloitteita varten, ja onko ylin hallintoelin tai sen delegoitu komitea hyväksynyt tällaiset toimintalinjat. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti varmistettava, että
 - uusiin tuotteisiin ja uusiin merkittäviin suojaus- ja riskinhallinta-aloitteisiin sovelletaan asianmukaisia menettelyjä ja valvontajärjestelyjä ennen niiden käyttöönottoa tai niitä koskevien sitoumusten tekoa ja
 - laitos on analysoinut niiden mahdollista vaikutusta kokonaisriskiprofiiliinsa.

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi

312. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen järjestelmä rahoitustaseen korkoriskin tunnistamista, ymmärtämistä ja mittaamista varten laitoksen koon ja monimuotoisuuden mukaisesti. Niiden olisi tässä yhteydessä tarkasteltava

- a. sitä, ovatko tietojärjestelmät ja mittaamismenetelmät sellaisia, että johto voi mitata ominaista korkoriskiä kaikissa laitoksen merkittävässä taseeseen sisältyviin eriin tai taseen ulkopuolisiin eriin liittyvissä vastuissa (tarvittaessa ryhmän tasolla), sisäiset suojaukset mukaan lukien, muuta rahoitustoimintaa koskevassa salkussa,
- b. sitä, onko laitoksella riittävä henkilöstö ja menetelmät rahoitustaseen korkoriskin mittaamiseen (niiden vaatimusten mukaisesti, jotka sisältyvät EPV:n ohjeisiin muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallinnan teknisistä näkökohdista (*Guidelines on technical aspects of the management of interest rate risk arising from non-trading activities – EBA guidelines on IRRBB*) ottaen huomioon laitoksen korkoriskin suuruus, muoto ja monimuotoisuus,

- c. sitä, otetaanko sisäisten menetelmien perustana olevissa oletuksissa huomioon EPV:n edellä mainituissa ohjeissa esitetyt ohjeet. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi erityisesti arvioida, ovatko laitoksen oletukset positioista, joihin ei liity sopimusperusteista maturiteettia ja sopimukseen kytkettyjä asiakkaiden valinnanmahdollisuuksia, varovaisia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, sisällyttävätkö laitokset omat varat taloudellisen arvon laskelmaan, ja jos sisällyttävät, analysoitava sen vaikutusta, että omat varat poistetaan tästä laskelmasta,
- d. sitä, otetaanko laitoksen riskinmittausjärjestelmissä huomioon kaikki sen korkoriskin merkittävät muodot, jota laitokseen kohdistuu (esim. uudelleenhinnoitteluriski, tuottokäyräriski, perusteriski ja optioriski). Jos osa välineistä ja/tai tekijöistä jätetään riskimittausjärjestelmien ulkopuolelle, laitosten pitäisi pystyä selittämään valvojille syyt tähän ja määrittämään poisjättöjen merkittävyys,
- e. tietojärjestelmien tuottaman tiedon laatua, yksityiskohtaisuutta ja ajantasaisuutta sekä sitä, pystyvätkö järjestelmät kokoamaan riskilukuja kaikkien konsolidoinnin piirissä olevien salkkujen, toimintojen ja yksiköiden osalta. Tietojärjestelmien olisi oltava rahoitustaseen korkoriskiä koskevissa EPV:n ohjeissa esitettyjen ohjeiden mukaisia,
- f. riskinmittausprosessissa, jonka olisi myös vastattava rahoitustaseen korkoriskiä koskevissa EPV:n ohjeissa esitettyjä ohjeita, käytettävien tietojen eheyttä ja ajantasaisuutta,
- g. sitä, pystyvätkö laitoksen riskinmittausjärjestelmät tunnistamaan mahdollisia rahoitustaseen korkoriskin keskittyviä,
- h. sitä, ymmärtävätkö riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen ylin johto mittausjärjestelmien perustana olevat asetukset erityisesti niiden positioiden, joiden sopimusperusteinen maturiteetti on epävarma, ja niiden positioiden osalta, joihin liittyy epäsuoria tai suoria optioita, samoin kuin omia varoja koskevat laitoksen oletukset, ja
- i. sitä, ovatko riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen ylin johto tietoisia sen malliriskin tasosta, joka liittyy laitoksen riskinmittausmenetelmiin.

313. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitos ottanut käyttöön riittäviä stressitestiskenaarioita, jotka täydentävät sen riskinmittausjärjestelmää. Arvioinnissaan niiden olisi tarkasteltava direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan mukaisesti annettuihin EPV:n ohjeisiin sisältyvien asiaa koskevien ohjeiden noudattamista.

314. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella rahoitustaseen korkoriskiä koskeva asianmukainen seurannan ja sisäisen raportoinnin järjestelmä, jolla varmistetaan,

että laitoksen ylimmän johdon tai ylimmän hallintoelimen asianmukaisella tasolla ryhdytään tarvittaessa nopeasti toimiin. Seurantajärjestelmään olisi sisällyttävä erityisiä indikaattoreita ja laukaisijoita tehokkaiden ennakkoarvoitusten tuottamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa huomioon, raportoivatko hallinta- ja valvontatoiminnot säännöllisesti (tiheys riippuu rahoitustaseen korkoriskien laajuudesta, monimuotoisuudesta ja tasosta) ylimmälle hallintoelimelle ja ylimmälle johdolle vähintäänkin seuraavat tiedot:

- a. katsaus nykyisiin rahoitustaseen korkoriskeihin, voitto- ja tappiotulokset ja riskin laskenta,
- b. rahoitustaseen korkoriskin limiittien merkittävät ylitykset ja
- c. muutokset merkittävässä oletuksissa tai parametreissa, joihin rahoitustaseen korkoriskin arviointimenetelmät perustuvat.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

315. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vahva ja kattava valvontajärjestelmä ja luotettavat varotoimet, joilla vähennetään sen altistumista rahoitustaseen korkoriskille sen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun mukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. sisältääkö laitoksen valvontatoiminto kaikki konsolidoidut yksiköt, kaikki maantieteelliset sijaintipaikat ja kaikki rahoitustoiminnot,
- b. onko laitoksella sisäisiä valvontajärjestelyjä, toimintarajoja ja muita käytäntöjä, joilla pyritään pitämään muuhun rahoitustoimintaan sisältyvät korkoriskit laitoksen kannalta hyväksyttävällä tasolla tai sen alapuolella, ylimmän hallintoelimen ja ylimmän johdon määrittämien rajoitusten ja laitoksen riskinottohalun mukaisesti ja
- c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisesta tai niistä poikkeamisesta raportoidaan ajoissa johdon asianmukaiselle tasolle toimien toteuttamista varten.

316. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida limiittijärjestelmää, myös sitä,

- a. onko se yhdenmukainen laitoksen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa,
- b. onko se tarkoituksenmukainen suhteessa laitoksen organisaation monimuotoisuuteen ja rahoitustaseen korkoriskeihin ja sen kykyyn mitata ja hallita tätä riskiä,

- c. käsitelläänkö siinä korkomuutosten mahdollista vaikutusta voittovaroihin ja laitoksen taloudelliseen arvoon; voittovarojen näkökulmasta limiiteissä olisi määritettävä voittovarojen osalta hyväksyttävät volatiliteettitasot tietyissä korkoskenaarioissa; limiittien, joita käytetään arvioitaessa korkojen vaikutusta laitoksen taloudelliseen arvoon, muodon olisi oltava tarkoituksenmukainen laitoksen toiminnan kokoon ja monomuotoisuuteen sekä sen perustana oleviin positioihin nähden; suhteellisen yksinkertaiset limiitit voivat riittää sellaisten vähittäispankkitoimintaa harjoittavien pankkien osalta, joilla on vähäisiä pitkän aikavälin välineiden omistuksia, optioita, sisäänrakennettuja optioita sisältäviä välineitä tai muita välineitä, joiden arvo saattaa muuttua korkomuutosten seurauksena; monimuotoisempien laitosten kohdalla voidaan kuitenkin tarvita yksityiskohtaisempia limiittejä arvioidun taloudellisen arvon hyväksyttävälle muutoksille;
- d. ovatko asetetut limiitit absoluuttisia vai onko niiden ylittäminen mahdollista; jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen toimintalinjoissa olisi selkeästi määritettävä se ajanjakso ja ne erityisolosuhteet, jona ja joissa tällaiset limiittien ylitykset ovat mahdollisia; toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä tietoa mittauksista, joilla varmistetaan limiittien noudattaminen, ja
- e. onko laitoksella asianmukaiset menettelyt limiittiensä säännöllistä päivittämistä varten.

317. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida sisäisen tarkastuksen toiminnon toimivuutta. Tätä varten olisi arvioitava sitä,

- a. tekeekö laitos säännöllisesti rahoitustaseen korkoriskiä koskevan hallintajärjestelmän sisäisiä tarkastuksia,
- b. kattaako sisäinen tarkastus rahoitustaseen korkoriskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät laitoksessa ja
- c. pystytäänkö sisäisen tarkastuksen toiminnolla määrittämään tehokkaasti sisäisten käytänteiden ja asiaa koskevien ulkoisten säännösten noudattaminen ja käsittelemään mahdollisia poikkeamia niistä.

6.5.4 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

318. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi muodostaa käsitys laitoksen muuhun rahoitustoimintaan sisältyvästä korkoriskistä. Tämän käsityksen pitäisi käydä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 7 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä. Jos toimivaltainen viranomainen tiettyjen riskialaryhmien merkittävyyden perusteella päättää arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi mahdollisuuksien mukaan sovellettava analogisesti tässä taulukossa esitettyjä ohjeita.

Taulukko 7. Valvontaan perustuvia näkökohtia muuhun rahoitustoimintaan sisältyvän korkoriskin pisteyttämistä varten

Riskin piste-määrä	Valvontaan perustuva käsitys	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa & valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Taloudellisen arvon herkkyys korkomuutoksille ei ole merkittävä. - Voittovarojen herkkyys korkomuutoksille ei ole merkittävä. - Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkkyys perustana olevien oletusten muutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) ei ole merkittävä.	- Laitoksen korkoriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaistrategian ja riskinottohalun kanssa. - Korkoriskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastualueet ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi. - Korkoriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. - Korkoriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun kanssa.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Taloudellisen arvon herkkyys korkomuutoksille on alhainen. - Voittovarojen herkkyys korkomuutoksille on alhainen. - Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkkyys perustana olevien oletusten muutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) on alhainen.	
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Taloudellisen arvon herkkyys korkomuutoksille on keskimääräinen. - Voittovarojen herkkyys korkomuutoksille on keskimääräinen. - Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkkyys perustana olevien oletusten muutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) on keskimääräinen.	
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso	- Taloudellisen arvon herkkyys korkomuutoksille on suuri. - Voittovarojen herkkyys korkomuutoksille on suuri. - Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkkyys	

	sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	perustana olevien oletusten muutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) on suuri.	
--	---------------------------------------	---	--

7 osasto. SREP:n mukainen pääoman arviointi

7.1 Yleisiä näkökohtia

319. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi määrittää SREP:n mukaisella pääoman arvioinnilla, kattavatko laitoksen omat varat luotettavasti pääomaan kohdistuvat riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, jos tällaiset riskit arvioidaan merkittäviksi laitoksen kannalta.
320. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä tämä määrittämällä ja asettamalla niiden täydentävien omien varojen määrä (määrällinen) ja koostumus (laadullinen), jotka laitoksella on oltava niiden riskien ja riskitekijöiden kattamiseksi, joista ei säädetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 1 artiklassa (jäljempänä 'täydentävät omien varojen vaatimukset'), mukaan lukien tarvittaessa omien varojen vaatimukset malleihin, valvontaan, hallintoon tai muihin seikkoihin liittyvistä puutteista aiheutuvan riskin kattamiseksi.
321. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida laitoksen omien varojen riittävyyttä ja niihin kohdistuvan taloudellisen paineen vaikutusta yhtenä keskeisenä laitoksen elinkelpoisuutta määrittävänä tekijänä. Näissä arvioinneissa olisi myös tarkasteltava ylivelkaantumisesta aiheutuvia riskejä.
322. Näistä seikoista olisi laadittava yhteenveto, ja sen olisi heijastuttava tämän osaston lopussa esitettyjen kriteerien perustavalla annettavassa pistemäärässä.

SREP:n mukainen pääoman arviointiprosessi

323. Tarkasteltuaan pääomaan kohdistuvien riskien arvioinnin tuloksia 6 osastossa esitetyllä tavalla toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava seuraavat toimet osana SREP:n mukaista pääoman arviointiprosessia:
- täydentävien omien varojen vaatimusten määrittäminen
 - täydentävien omien varojen vaatimusten yhteensovittaminen EU:n vakavaraisuusdirektiiveissä säädettyjen puskurien ja makrovakaustavatimusten kanssa
 - SREP:n mukaisen kokonaispääomavaatimuksen (TSCR) ja yhteenlasketun pääomavaatimuksen (OCR) määrittäminen ja ilmaiseminen
 - ylivelkaumisriskin arviointi
 - sen arvioiminen, voidaanko OCR ja TSCR täyttää suhdannekierron aikana ja

- f. pääomaa koskevan pistemäärän määrittäminen.

7.2 Täydentävien omien varojen vaatimusten määrittäminen

324. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä täydentävät omien varojen vaatimukset, joilla katetaan

- a. riski, joka aiheutuu odottamattomista tappioista ja odotetuista tappioista, joita ei kateta riittävästi varauksilla, 12 kuukauden ajanjaksona (jollei asetuksessa (EU) N:o 575/2013 muuta säädetä) (jäljempänä 'odottamattomat tappiot'),
- b. riski, joka aiheutuu direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan mukaisesti arvioitavien mallien puutteisiin liittyvän riskin aliarvioimisesta ja
- c. riski, joka aiheutuu puutteista sisäisessä hallinnossa, sisäisen valvonnan ja järjestelyjen puutteet sekä muut puutteet mukaan lukien.

7.2.1 Täydentävien omien varojen määrittäminen odottamattomien tappioiden kattamiseksi

325. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava täydentäviä omien varojen vaatimuksia odottamattomien tappioiden riskin kattamiseksi, ja laitoksen olisi täytettävä nämä vaatimukset aina. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä täydentävät omien varojen vaatimukset riskikohtaisesti valvonta-arvion ja seuraavien tietolähteiden perusteella:

- a. ICAAP-laskelmat
- b. valvontaan perustuvien vertailulaskelmien tulos ja
- c. muut olennaiset tiedot, vuorovaikutukseen ja vuoropuheluun laitoksen kanssa perustuvat tiedot mukaan lukien.

326. ICAAP-laskelmien – jos niitä pidetään luotettavina tai osittain luotettavina – pitäisi toimia lähtökohtana vaatimusten määrittämiselle, ja niitä olisi täydennettävä tarvittaessa valvontaan perustuvien vertailuarvojen tuloksella ja muilla asiaankuuluvilla tiedoilla. Jos ICAAP-laskelmaa ei pidetä luotettavana, valvontaan perustuvien vertailuarvojen pitäisi toimia lähtökohtana vaatimusten määrittämiselle, ja niitä olisi täydennettävä tarvittaessa muilla asiaankuuluvilla tiedoilla.

327. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi sallia sitä, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisesti laitoksella olevia omia varoja käytetään täydentävien omien varojen vaatimusten kattamiseen, ei kokonaistasolla eikä riskikohtaisesti.

328. Direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 1 kohdan f alakohtaa sovellettaessa ja täydentävien omien varojen määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida ja tarkastella maantieteellisistä, alakohtaisista tai muista olennaisista tekijöistä johtuvia

hajautusvaikutuksia kunkin olennaisen riskiluokan sisällä (riskin sisäinen hajauttaminen). Kunkin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn pääomaan kohdistuvan riskin osalta tällaisten hajautusvaikutusten ei pitäisi alentaa asetuksen 92 artiklan mukaisesti laskettavia omien varojen vähimmäisvaatimuksia.

329. Eri luokkiin kuuluvien riskien, myös asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen, hajauttamista (riskien välinen hajauttaminen) ei kuitenkaan tulisi pitää osana täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämistä.

330. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kullekin riskille asetetut täydentävät omien varojen vaatimukset varmistavat riskin kattamisen luotettavasti. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi

- a. perustella selkeästi täydentävät omien varojen vaatimukset, jotka eroavat merkittävästi luotettavien ICAAP-laskelmien tai vertailulaskelmien tuloksista, ja
- b. soveltaa täydentäviä omien varojen vaatimuksia johdonmukaisesti – jos ne eivät perustu laitoskohtaisiin näkökohtiin –, jotta varmistettaisiin laitosten vakavaraisuustulosten laaja johdonmukaisuus.

331. Määrittäessään täydentäviä omien varojen vaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitoksen kanssa käytävän vuoropuhelun ja -vaikutuksen tuloksia.

ICAAP-laskelma

332. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ICAAP-laskelmien luotettavuutta arvioimalla, ovatko laskelmat

- a. eritteleviä: laskelmien/menetelmien olisi mahdollistettava laskelmien jaottelu riskityypeittäin sen sijaan, että esitettäisiin vain yksi (taloudellisen pääoman) laskelma, joka kattaa kaikki riskit. ICAAP:ssä käytettävien menetelmien pitäisi mahdollistaa tällainen jaottelu. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi, voidaan esittää arvioita esimerkiksi marginaalista lisäystä koskevilla laskelmilla riskeistä, joita ei voida mitata itsenäisesti (esim. luottokeskittymäriski),
- b. uskottavia: käytettyjen laskelmien/menetelmien pitäisi todistettavasti kattaa riski, jota niillä pyritään tarkastelemaan (esim. luottokeskittymäriskiä koskevassa laskelmassa olisi käytettävä asianmukaisia alakohtaisia jaotteluja, jotka kuvastavat todellisia korrelaatioita ja salkkujen koostumusta), ja niiden olisi perustuttava hyväksyttyihin tai tarkoituksenmukaisiin malleihin ja varovaisiin oletuksiin,
- c. ymmärrettäviä: laskelmien/menetelmien perustana olevat tekijät olisi määritettävä selkeästi. ”Musta laatikko” -laskelmia ei pitäisi hyväksyä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos selittää käytettyjen

mallien kaikkein virhealtteimmat osa-alueet ja sen, miten ne otetaan huomioon ja korjataan lopullisessa ICAAP-laskelmassa, ja

- d. vertailukelpoisia: toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella ICAAP-laskelmien hallussapitoaikaa/riskihorisonttia ja luottamustasoja (tai vastaavaa suuretta) ja mukauttaa, tai vaatia laitosta mukauttamaan, näitä muuttujia, mikä helpottaisi vertailua samanlaisiin laitoksiin ja valvontaan perustuviin vertailuarvioihin.

333. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi lisäksi arvioida ICAAP-laskelmien luotettavuutta vertaamalla niitä samoja riskejä koskevien valvontatarkoituksiin käytettävien vertailuarvojen tulokseen ja muihin asiaankuuluviin tietoihin.

334. ICAAP-laskelmaa olisi pidettävä osittain luotettavana, jos laskelma vaikuttaa erittäin luotettavalta, vaikka se ei täyttäisikään kaikkia edellä mainittuja kriteereitä. Näin olisi kuitenkin toimittava vain poikkeustapauksissa, ja lisäksi olisi ryhdyttävä toimiin ICAAP-laskelmassa havaittujen puutteiden korjaamiseksi.

Valvontatarkoituksiin käytettävät vertailuarvot

335. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kehittää ja soveltaa riskikohtaisia valvontatarkoituksiin käytettäviä vertailuarvoja, joilla voidaan kyseenalaistaa ICAAP-laskelmat niiden merkittävien riskien tai tällaisten riskien osatekijöiden osalta, joista ei säädetä asetuksessa (EU) N:o 575/2013, tai tukea riskikohtaisten täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämistä, jos kyseisiä merkittäviä riskejä tai tällaisten riskien tekijöitä koskevia ICAAP-laskelmia pidetään epäluotettavina tai niitä ei ole saatavilla.

336. Valvontatarkoituksiin käytettäviä vertailuarvoja olisi kehitettävä, jotta saataisiin varovainen, johdonmukainen (kalibroitu vastaavien hallussapitoaikojen/riskihorisonttien ja luottamustasojen mukaisesti, kuten asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään), läpinäkyvä ja vertailukelpoinen suure, jonka avulla voidaan laskea ja vertailla laitosten mahdollisia omien varojen vaatimuksia riskityypeittäin (pois lukien riskit, joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013).

337. Kun otetaan huomioon laitosten käyttämien erilaisten liiketoimintamallien kirjo, valvontatarkoituksiin käytettävien vertailuarvojen tulos ei välttämättä ole aina tarkoituksenmukainen jokaisen laitoksen kohdalla. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ratkaista tämä käyttämällä kaikkein tarkoituksenmukaisinta vertailuarvoa, jos vaihtoehtoja on käytettävissä, ja soveltamalla vertailuarvon tulokseen harkintaa liiketoimintamallikohtaisten näkökohtien ottamiseksi huomioon.

338. Kun toimivaltaiset viranomaiset ottavat valvontatarkoituksiin käytettävät vertailuarvot huomioon täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi, niiden olisi laitoksen kanssa käymänsä vuoropuhelun yhteydessä selvitettävä laitokselle vertailuarvojen tarkoitus ja niiden perustana olevat yleiset periaatteet.

Muut olennaiset tiedot

339. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä muita asiaankuuluvia tietoja riskikohtaisten täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämisen tukena. Muihin asiaankuuluvuihin tietoihin voivat kuulua (6 osastossa määritettyjen kriteerien mukaisten) riskinarviointien tulokset, vertaisryhmävertailut, mukaan lukien EPV:n direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan vaatimusten mukaisesti julkaisemat raportit, EPV:n direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan mukaisesti julkaisemat viitearvot, riskikohtaiset stressitestit, makrovakausviranomaisilta (nimetyiltä viranomaisilta) saatavat tiedot jne.
340. Muiden asiaankuuluvien tietojen pitäisi saada toimivaltainen viranomainen arvioimaan uudelleen tiettyä riskiä koskevan ICAAP-/viitearvolaskelman asianmukaisuutta/luotettavuutta ja/tai mukauttamaan sen tulosta, jos tiedot herättävät epäilyjä sen oikeellisuudesta (esim. jos riskin pistemäärä viittaa huomattavan erilaiseen riskitasoon suhteessa laskelmaan tai jos vertaisarvioinneissa ilmenee, että laitos eroaa merkittävästi samanlaisista laitoksista vertailukelpoisen riskin kattamiseksi asetetun omien varojen vaatimuksen osalta).
341. Jotta varmistettaisiin riskikohtaisten täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämisen johdonmukaisuus, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi käyttää samoja vertaisryhmiä, joita on käytetty pääomaan kohdistuvien riskien analysoimiseen 6 osastossa esitetyllä tavalla.
342. Kun toimivaltaiset viranomaiset ottavat muita asiaankuuluvia tietoja huomioon täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi, niiden olisi laitoksen kanssa käymänsä vuoropuhelun yhteydessä selvitettävä laitokselle käytettyjen tietojen tarkoitus ja niiden perustana olevat yleiset periaatteet.

7.2.2 Omien varojen määrittäminen tai muut toimenpiteet mallien puutteiden kattamiseksi

343. Jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan vaatimusten mukaisen sisäisten menetelmien jatkuvan arvioinnin yhteydessä tai saman direktiivin 78 artiklan mukaisesti tehtävässä vertaisanalyysissä mallien puutteita, jotka voisivat johtaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määritettyjen omien varojen vähimmäisvaatimusten aliarvioimiseen, niiden olisi asetettava täydentäviä omien varojen vaatimuksia sen riskin kattamiseksi, joka aiheutuu mallien puutteista, jotka voisivat johtaa riskin aliarvioimiseen, jos tätä pidetään tarkoituksenmukaisempana kuin muita valvontatoimenpiteitä. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi asettaa täydentäviä omien varojen vaatimuksia tämän riskin kattamiseksi vain tilapäisenä toimenpiteenä sinä aikana, kun puutteita käsitellään.

7.2.3 Omien varojen määrittäminen tai muut toimenpiteet muiden puutteiden kattamiseksi

344. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava täydentävien omien varojen vaatimus niiden riskien kattamiseksi, joita aiheutuu omien varojen valvontaa tai hallintoa koskevista tai muista

puutteista – jotka on havaittu 4–6 osastossa pääpiirteittäin esitetyn riskinarvioinnin mukaisesti –, jos tätä pidetään tarkoituksenmukaisempana kuin muita valvontatoimenpiteitä. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi asettaa täydentäviä omien varojen vaatimuksia näiden riskien kattamiseksi vain tilapäisenä toimenpiteenä sinä aikana, kun puutteita käsitellään.

7.2.4 Omien varojen määrittäminen tai muut toimenpiteet rahoitusriskin kattamiseksi

345. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava täydentäviä omien varojen vaatimuksia rahoitusriskin – joka on tunnistettu 8 osastossa pääpiirteittäin esitetyn riskinarvioinnin mukaisesti – kattamiseksi, jos tätä pidetään tarkoituksenmukaisempana kuin muita valvontatoimenpiteitä.

7.3 Yhteensovittaminen pääomapuskurivaatimusten ja makrovakaussuorittimien kanssa

346. Määrittäessään täydentäviä omien varojen vaatimuksia (tai muita pääomaa koskevia toimia – ks. 10.3 jakso) toimivaltaisten viranomaisten olisi yhteensovittettava täydentävät omien varojen vaatimukset olemassa oleviin pääomapuskurivaatimuksiin ja/tai makrovakaussuorittimiin, jotka koskevat samoja riskejä tai niiden osatekijöitä. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi asettaa täydentäviä omien varojen vaatimuksia (tai muita pääomaa koskevia toimenpiteitä), jos riski katetaan jo pääomapuskurivaatimuksilla ja/tai täydentävillä makrovakaussuorittimilla.

7.4 TSCR:n määrittäminen

347. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä SREP:n mukainen kokonaispääomavaatimus (TSCR) laskemalla yhteen

- a. asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukainen omien varojen vaatimus ja
- b. täydentävien omien varojen vaatimusten (jotka on määritetty edellä esitettyjen kriteerien mukaisesti) ja merkittävien riskien välisten keskittymien kattamiseksi tarpeellisina pidettyjen täydentävien omien varojen summa.

348. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava täydentäville omien varojen vaatimuksille koostumusta koskeva vaatimus, jotta niillä katetaan ainakin 56 % ydinpääomasta (CET1) ja ainakin 75 % ensisijaisesta pääomasta (T1) seuraavien riskityyppien osalta:

- a. luottoriskin, markkinariskin ja operatiivisen riskin osatekijät (joista ei säädetä asetuksessa (EU) N:o 575/2013),
- b. luottokeskittymäriski ja rahoitustaseen korkoriski,

- c. riski, joka aiheutuu mallien puutteista, jotka todennäköisesti johtavat omien varojen asianmukaisen tason aliarvioimiseen, jos täydentäviä omien varojen vaatimuksia käytetään tämän riskin kattamiseen.

349. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä täydentävien omien varojen koostumus muiden riskityyppien kattamiseksi harkintansa mukaan, mutta niiden olisi pyrittävä varmistamaan aiheutuvan riskille altistumisen luotettava kattaminen.

350. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi ottaa TSCR:n arvioinnissa/laskennassa huomioon muita eriä ja välineitä kuin ne, jotka hyväksytään omien varojen määrittämiseen (sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 toisessa osassa).

7.5 Omien varojen vaatimusten ilmaiseminen

351. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämisen yhdenmukaisuus ja niiden ilmoittaminen laitokselle ja/tai tarvittaessa muille toimivaltaisille viranomaisille. Tässä yhteydessä olisi ilmoitettava vähintään laitoksen SREP:n mukainen kokonaispääomavaatimus (TSCR) (suhteellisena) osuutena kokonaisriskin määrästä (TREA) vaatimuksen koostumuksen mukaisesti jaoteltuna.

352. Jotta TSCR voitaisiin ilmoittaa suhteellisena osuutena, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ilmaista se käyttämällä seuraavaa kaavaa (ts. asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn TREA:ta koskevan vaatimuksen 8 prosentin kerrannaisena):

$$TSCR - suhde = 8 \% \times \frac{TSCR \times 12,5}{TREA}$$

353. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarvittaessa tehdä edellä esitettyyn kaavaan tarvittavat mukautukset lisätäkseen siihen täydentävät omien varojen vaatimukset, jotka on määritetty sellaisten riskien kattamiseksi, jotka eivät liity taseen loppusummaan, ja/tai sen varmistamiseksi, etteivät täydentävät omien varojen vaatimukset jää nimellislattian alle (esim. luotonannon vähentämisen seurauksena), joka voidaan esittää erikseen.

354. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi ilmaista TSCR:n jaottelemalla täydentävät omien varojen vaatimukset riskikohtaisesti kokonaisvaatimuksen lisäksi.

Esimerkki TSCR:stä

PÄIVÄMÄÄRÄstä lähtien ja kunnes toisin ohjeistetaan, LAITOKSELLA on oltava TSCR, joka on X % TREA:sta:

- 8 % (sisältää vähintään x % CET1:tä ja x % T1:tä) edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa määritettyjä omien varojen vaatimuksia,

- *X % edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa määritetyt vaatimukset ylittäviä täydentäviä omia varoja, joista X % (sisältää vähintään x % CET1:tä ja x % T1:tä) on tarkoitettu kattamaan SREP:ssä havaitut odottamattomat tappiot ja X % (sisältää vähintään x % CET1:tä ja x % T1:tä) on tarkoitettu kattamaan MUUT SREP:ssä havaitut seikat [esim. hallintoon liittyvät huolenaiheet].*

355. Johdonmukaisuuden lisäämiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi ilmoittaa laitoksille ja/tai tarvittaessa muille toimivaltaisille viranomaisille yhteenlasketun pääomavaatimuksen (OCR) ja sen osat – TSCR:n, EU:n vakavaraisuusdirektiiveihin sisältyvät puskurivaatimukset ja täydentävät omien varojen vaatimukset makrovakausriskien kattamiseksi – (suhteellisena) osuutena TREA:sta vaatimuksen koostumuksen mukaan jaoteltuna.

Esimerkki OCR:n ilmaisemisesta

PÄIVÄMÄÄRÄstä lähtien ja kunnes toisin ohjeistetaan, LAITOKSELLA on oltava yhteenlaskettu pääomavaatimus (OCR), joka on X % TREA:sta ja jossa on vähintään x % CET1:tä ja x % T1:tä.

Näistä X %:sta yhteenlasketusta pääomavaatimuksesta

- *X % edustaa SREP:n mukaista kokonaispääomavaatimusta (TSCR), jonka on aina täytyttävä ja josta:*

- 8 % (sisältää vähintään x % CET1:tä ja x % T1:tä) edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa määritettyjä omien varojen vaatimuksia,

- X % edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa määritetyt vaatimukset ylittäviä täydentäviä omia varoja, joista X % (sisältää vähintään x % CET1:tä ja x % T1:tä) on tarkoitettu kattamaan SREP:ssä havaitut odottamattomat tappiot ja X % (sisältää vähintään x % CET1:tä ja x % T1:tä) on tarkoitettu kattamaan MUUT SREP:ssä havaitut seikat [esim. hallintoon liittyvät huolenaiheet].

- *X % edustaa LAITOKSEEN sovellettavaa direktiivin 2013/36/EU mukaista yhteenlaskettua pääomapuskurivaatimusta (100 % CET1), josta:*

- 2,5 % edustaa yleistä pääomapuskuria koskevaa vaatimusta,

- X % edustaa MUUTA [esim. vastasyklisiä pääomapuskuria (CyCB) ja O-SII:tä koskevaa] vaatimusta.

7.6 Ylivelkaantumisriskin arviointi

356. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ylivelkaantumisesta laitoksen omiin varoihin kohdistuvaa riskiä.

357. Arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava seuraavia näkökohtia:

- a. vähimmäisomavaraisuusasteen nykyinen taso verrattuna samanlaisiin laitoksiin ja mahdollisesti sen etäisyys lakisääteisestä vähimmäisrajasta,
- b. muutos laitoksen vähimmäisomavaraisuusasteessa, nykyisten ja tulevien odotettujen tappioiden ennustettavissa oleva vaikutus vähimmäisomavaraisuusasteeseen mukaan lukien. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella vähimmäisomavaraisuusasteessa huomioon otettujen vastuiden nykyisen ja ennustettavissa olevan kasvun mahdollista vaikutusta vähimmäisomavaraisuusasteeseen,
- c. se, missä määrin on olemassa riski, että erilaiset stressitapahtumat (joita käsitellään myös 7.7 jaksossa) aiheuttavat ylivelkaantumista, ja
- d. voiko olla olemassa ylivelkaantumisriski erityisten laitosten osalta, joita ei ole otettu riittävästi huomioon vähimmäisomavaraisuusasteessa.

7.7 Vaatimusten täyttäminen suhdannekierron aikana

358. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen omien varojen riittävyys (määrä ja koostumus) suhdannekierron aikaisen volatiliiteetin kattamiseen ja se, tarvitaanko mahdollisten puutteiden käsittelemiseksi toimenpiteitä.

359. Tähän tarkoitukseen toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä stressitestausta (laitoksen omaa ja/tai valvontatarkoituksiin tehtävää testausta) [määrittääkseen](#) perus- ja stressiskenaarioiden vaikutuksen käytettävissä oleviin omiin varoihin ja sen, ovatko omat varat riittäviä kattamaan pääomavaatimukset (OCR ja TSCR) tai muut asiaankuuluvat tavoiteasteet, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet järjestelmän laajuisille stressitesteille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava stressitestien vaikutusta laitoksen vähimmäisomavaraisuusasteeseen.

360. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä nämä seikat analysoimalla stressitestejä, jotka laitos on tehnyt ICAAP:ssaan ja jotka on tehty valvontatarkoituksiin käytettävän stressitestauksen yhteydessä, ja erityisesti

- a. niiden stressitestien tulosta, jotka laitos on tehnyt osana ICAAP:ia käyttäen perustana uskottavaa mutta vakavaa stressiä, joka on olennainen sen

liiketoimintamallin ja riskiprofiilin kannalta, ja stressitestausta koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti ja jotka toimivaltaiset viranomaisten ovat soveltuvasti kyseenalaistaneet, ja/tai

- b. tulokset toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/36/EU 100 artiklan mukaisesti valvontatarkoituksiin tekemistä stressitesteistä, joissa on otettu huomioon kyseisen artiklan nojalla annetut EPV:n ohjeet, jotka koskevat esimerkiksi

- i. määräystä, jonka mukaan laitosten on käytettävä erityisiä "ankkuriskenaarioita/-oletuksia",

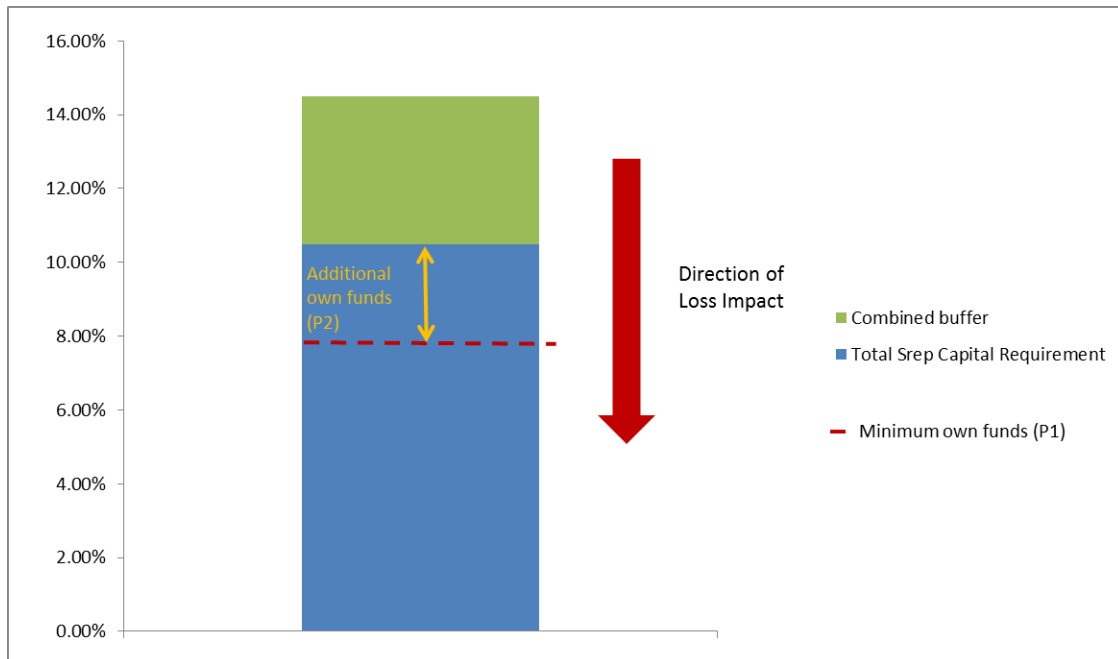
- ii. järjestelmän laajuisten stressitestien tekemistä käyttämällä johdonmukaisia menetelmiä ja skenaarioita joko laitosten tai valvojien johdolla.

361. Suhteellisuuslähestymistavan perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita suppeamman stressitestaustalikon käyttämistä sellaisten laitosten osalta, jotka eivät kuulu luokkaan 1.

362. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava stressitestausta koskevissa EPV:n ohjeissa määritettyä tulevaa ajanjaksoa koskevien stressitestien tuloksia. Resurssien lähtökohtana olisi oltava laitoksen käytettävissä olevat omat varat stressin alkaessa.

363. OCR:n rikkomisen havaitsemiseksi makrovakaustalikon (nimetyn talikon) kanssa olisi sovittava oletuksista, jotka koskevat makrovakaustalikon vaatimuksia (esim. muutoksia vaatimusten tasossa tai sitä, mitä puskureita voidaan käyttää) skenaarion käsittämisen horisontin aikana, ja vaatimukset olisi pinottava alla olevassa kuviossa esitetyssä järjestyksessä.

Kuvio 3. Omien varojen vaatimusten kerryttämistäjärjestys

364. Stressitestien tulokset huomioon ottaen toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, tarvitaanko toimenpiteitä, ja jos tarvitaan, mitä toimenpiteitä, 365 ja 366 kohdassa esitettävien kriteerien mukaisesti, jotka määräytyvät skenaarioiden ja stressitestien tyyppien perusteella (laitosten ICAAP vai valvontatarkoituksiin tehtävät stressitestit), jotta voitaisiin käsitellä mahdollista vaatimusten tai toimivaltaisten viranomaisten järjestelmän laajuisille stressitesteille asettaman asiaankuuluvan tavoiteasteen rikkomista. Toimivaltaisten viranomaisten olisi joka tapauksessa vaadittava laitosta toimittamaan uskottava pääomasuunnitelma sen varmistamiseksi, että laitos pystyy täyttämään sitä koskevan TSCR:n tai jonkin muun asiaankuuluvan tavoiteasteen, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet järjestelmän laajuisille stressitesteille, oletetun aikahorisontin aikana.

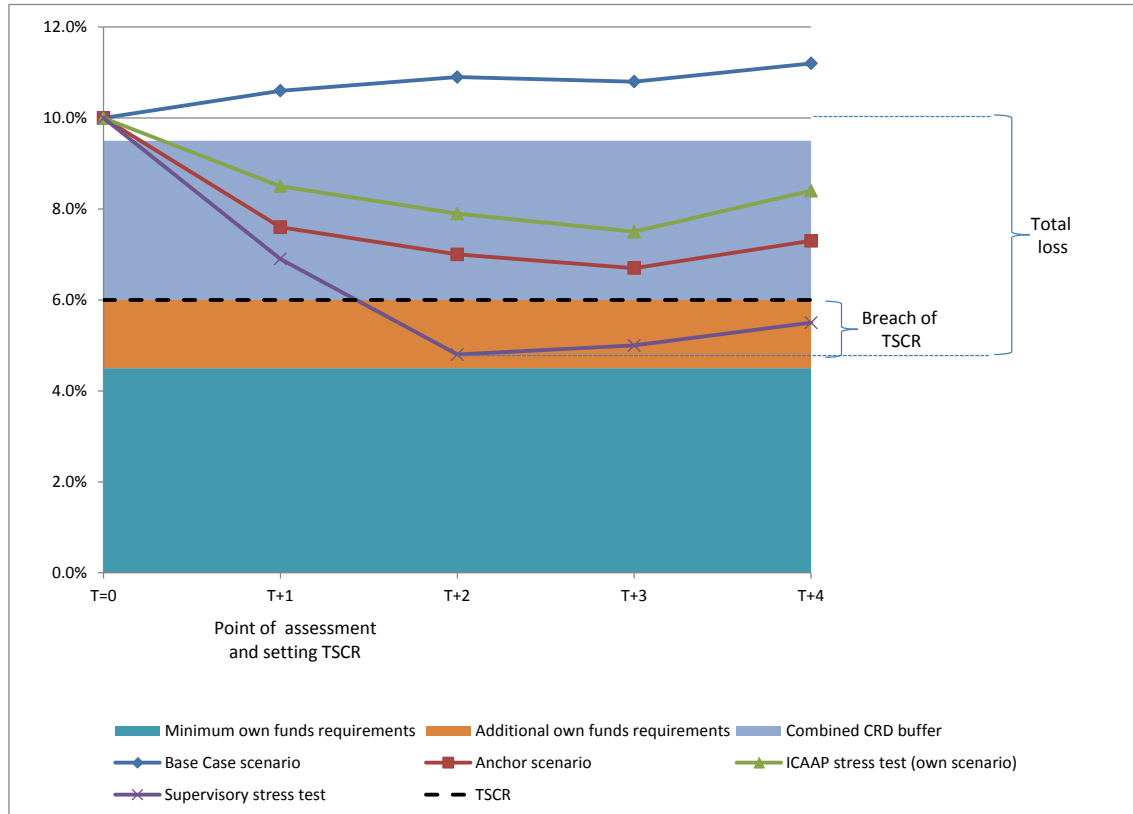
365. Pääomasuunnitelmaa analysoidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastettava ja tarkasteltava sellaisten uskottavien vähentämistoimien asianmukaisuutta, joita laitos ilmoittaa tarvittaessa toteuttavansa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava näitä laitokseen kohdistuvien oikeudellisten ja maineeseen liittyvien rajoitteiden yhteydessä ja otettava huomioon se, missä määrin ne on jo ilmaistu julkisissa asiakirjoissa (esim. osinkoja koskevat toimintaperiaatteet) ja laitoksen liiketoimintasuunnitelmassa ja riskinottohalua koskevissa lausumissa. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida vähentämistoimien uskottavuutta laajempien makrotaloudellisten näkökohtien yhteydessä.

366. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa tarkasteltava 10.3 jaksossa käsiteltäviä lisätoimenpiteitä. Näitä toimenpiteitä määrittäessään toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava

- a. aikahorisonttia, kun rikkomus tapahtuu verrattuna stressitestien lähtötilanteeseen,
- b. rikkomuksen merkittävyyttä verrattuna stressitestien lähtötilanteeseen,
- c. resurssien absoluuttisen ja suhteellisen pienenemisen merkittävyyttä verrattuna stressitestien lähtötilanteeseen,
- d. laitoksen strategiaa ja taloudellisia suunnitelmia sekä 4 osastossa tarkastellun liiketoimintamallianalyysin yhteydessä tehdyn arvioinnin tuloksia,
- e. makrovakausriskin (nimetyt riskit) kanta vaatimukseen omien varojen hallussa pitämisestä EU:n vakavaraisuusdirektiivien muiden pääomapuskurien kuin yleisen pääomapuskurin (esim. vastasyklinen puskuri, O-SII-puskuri) täyttämiseksi oletetuissa stressitilanteissa ja
- f. muutosta makrotaloudellisessa tilanteessa, omien varojen tosiasiallisessa tasossa ja kokonaisriskin määrässä (TREA) stressitestien lähtötilanteesta arvioinnin suorittamisajankohtaan.

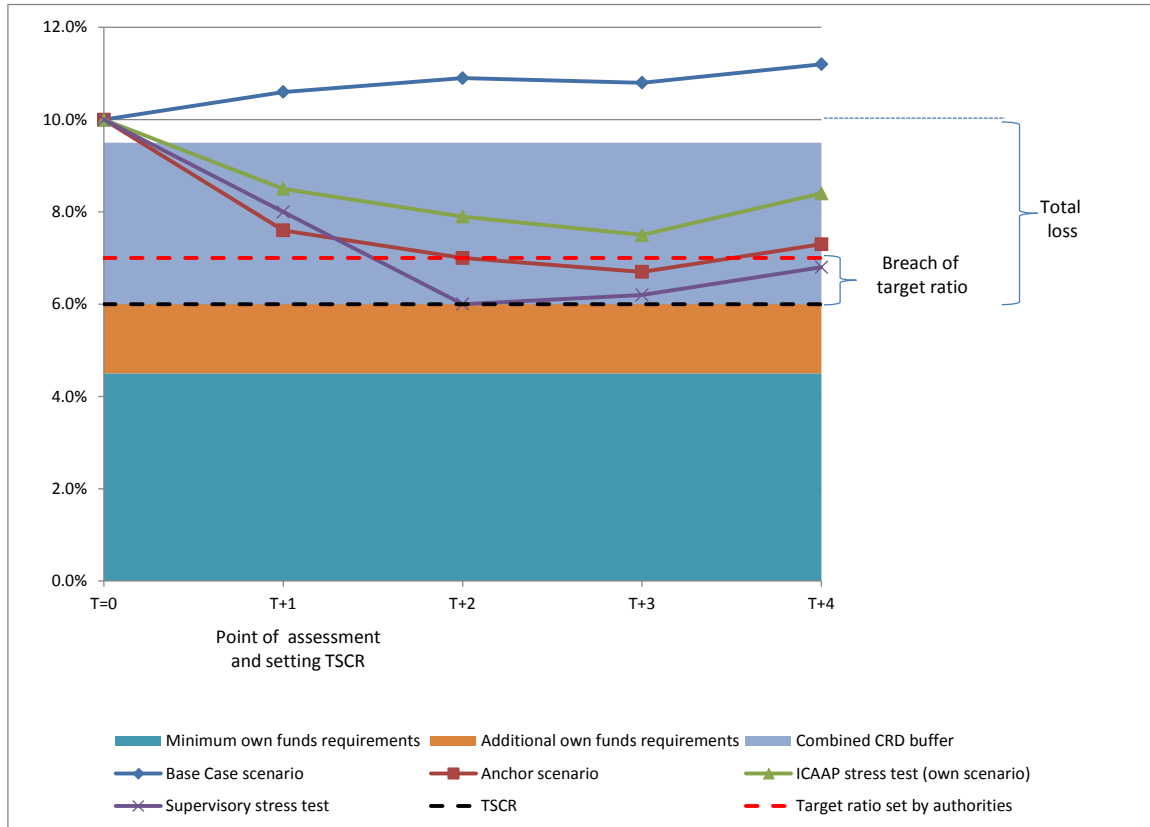
367. Jos stressitestien tulosten perusteella ja nykyinen makrotaloudellinen ympäristö huomioon ottaen on olemassa välitön riski, ettei laitos pysty täyttämään sitä koskevaa TSCR:ää, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi harkita täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämistä, jolloin 7.4 jaksossa esitettyjen säännösten mukaisesti määritettyä TSCR:ää olisi tarkistettava (ks. kuvio 4).

Kuvio 4. Havainnollistava esimerkki muutoksista pääomavaroissa (CET1) suhdannekierron aikana ja TSCR:n rikkomisesta

368. Jos stressitestien tulosten perusteella ja nykyinen makrotaloudellinen ympäristö huomioon ottaen on olemassa välitön riski, että laitos rikkoo tavoiteastetta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet järjestelmän laajuisessa stressitestissä korkeammalle tasolle kuin laitoksen TSCR, toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava täydentäviä omien varojen vaatimuksia järjestelmäriskitarkoituksiin (ks. kuvio 5).

Kuvio 5. Havainnollistava esimerkki muutoksista pääomavaroissa (CET1) suhdannekierron aikana ja tavoiteasteen rikkomisesta

7.8 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

369. Edellä esitetyn arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys siitä, katetaanko olemassa olevilla omilla varoilla luotettavasti riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista laadittavasta yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 8 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä.

Taulukko 8. Valvontaan perustuvia näkökohtia pääoman riittävyyden pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva käsitys	Näkökohdat
1	Omien varojen määrä ja koostumus eivät aiheuta havaittavissa olevaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen omien varojen taso ylittää selvästi OCR:n, ja näin odotetaan olevan myös tulevaisuudessa. - Stressitestauksessa ei ilmene havaittavissa olevaa riskiä vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantuman vaikutuksesta omiin varoihin.

		• Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä ei ole estettä, tai kaikkien yksiköiden pääoma ylittää selvästi valvontavaatimukset. • Laitoksella on vakuuttava ja uskottava pääomasuunnitelma, joka voi toimia tarvittaessa tehokkaasti. • Laitoksen vähimmäisomavaraisuusaste ylittää selvästi lakisääteisen vähimmäisasteen, eikä havaittavissa olevaa ylivelkaantumisriskiä ole.
2	Omien varojen määrästä ja koostumuksesta aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	• Laitos on lähellä joidenkin pääomapuskuriensa rikkomista mutta ylittää edelleen selvästi sitä koskevan TSCR:n. • Stressitestauksessa ilmenee alhainen riski vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantuman vaikutuksesta omiin varoihin, mutta hallintatoimet tämän riskin käsittelemiseksi vaikuttavat uskottavilta. • Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on tai saattaa olla marginaalisia esteitä. • Laitoksella on vakuuttava ja uskottava pääomasuunnitelma, joka voi toimia tarvittaessa tehokkaasti vaikka ei olekaan riskitön. • Laitoksen vähimmäisomavaraisuusaste ylittää lakisääteisen vähimmäistason. Ylivelkaantumisriski on alhainen.
3	Omien varojen määrästä ja koostumuksesta aiheutuu keskimääräinen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	• Laitos käyttää joitain pääomapuskureitaan. On mahdollista, että laitos rikkoo sitä koskevaa TSCR:ää, jos tilanne heikkenee. • Stressitestauksessa ilmenee keskimääräinen riski vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantuman vaikutuksesta omiin varoihin.

		Hallintatoimilla ei välttämättä käsitellä tätä riskiä uskottavasti. • Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on esteitä. • Laitoksella on pääomasuunnitelma, jonka tehokkuus on epätodennäköistä. • Laitoksen vähimmäisomavaraisuusaste ylittää lakisääteisen vähimmäistason, mutta stressitestauksessa ilmenee huolenaiheita, jotka liittyvät vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantuman vaikutukseen vähimmäisomavaraisuusasteeseen. Ylivelkaantumisriski on keskimääräinen.
4	Omien varojen määrästä ja koostumuksesta aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	• Laitos on lähellä sitä koskevan TSCR:n rikkomista. • Stressitestauksessa ilmenee, että TSCR:ää rikottaisiin lähellä vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantuman alkamista. Hallintatoimilla ei voida käsitellä tätä uskottavasti. • Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on esteitä. • Laitoksella ei ole pääomasuunnitelmaa tai sen suunnitelma on ilmeisen riittämätön. • Laitoksen vähimmäisomavaraisuusaste on lähellä lakisääteisen vähimmäistason rikkomista. Ylivelkaantumisriski on suuri.

8 osasto. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi

8.1 Yleisiä näkökohtia

370. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä, jotka on havaittu laitoksen kannalta merkittäviksi. Tämän osaston tarkoituksena on esitellä yleisiä menetelmiä, joita voidaan harkita arvioitaessa yksittäisiä riskejä sekä riskien hallintaa ja valvontajärjestelyjä. Sitä ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi, ja siinä annetaan toimivaltaisille viranomaisille liikkumavaraa ottaa huomioon muita lisäkritereitä, joita ne saattavat pitää tärkeinä kokemuksensa ja laitoksen erityispiirteiden perusteella.

371. Tässä osastossa esitetään toimivaltaisille viranomaisille useita yhteisiä osatekijöitä likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointia varten.

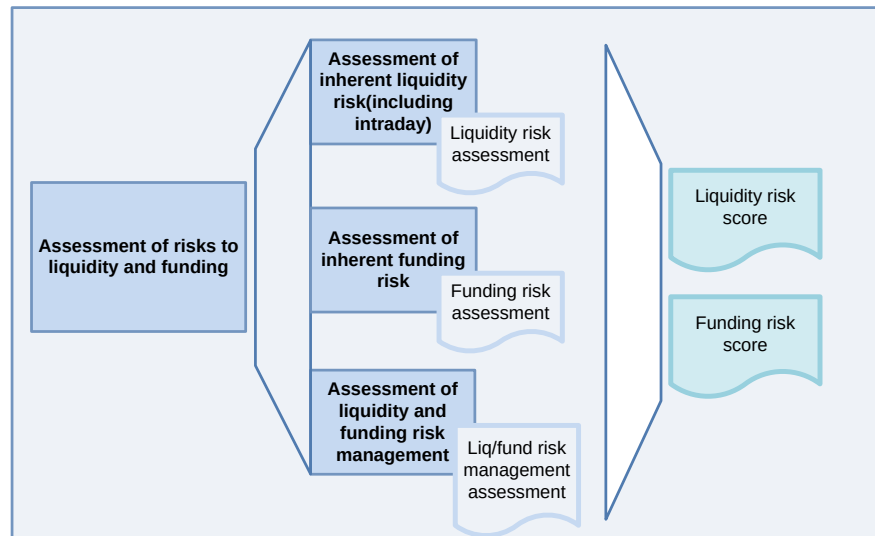
372. Menetelmä koostuu kolmesta pääosa-alueesta:

- a. likviditeettiriskin riskitason arviointi
- b. rahoitusriskin riskitason arviointi ja
- c. likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan arviointi.

373. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi varmennettava, että laitos noudattaa asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia. Näissä ohjeissa arvioinnin ala ulotetaan kuitenkin näitä vähimmäisvaatimuksia laajemmalle, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat muodostaa kattavan käsityksen riskeistä.

374. Tämän arvioinnin kulku esitetään graafisesti kuviossa 6.

Kuvio 6. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnin osa-alueet

375. Tässä osastossa määritettävien kriteerien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava kaikkia kolmea osa-alueetta muodostaakseen käsityksen laitokseen kohdistuvien likviditeetti- ja rahoitusriskien riskitasosta ja laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskien hallinnan ja valvontajärjestelyjen laadusta. Koska likviditeetti- ja rahoitusriski ja niiden hallinta ovat yhteydessä ja riippuvuussuhteessa toisiinsa, likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa ja valvontajärjestelyä koskeva jakso on samanlainen molempien riskien osalta.

376. Arvioidessaan likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä osana SREP:tä toimivaltaiset viranomaiset voivat yhdistellä erilaisia tietolähteitä, muun muassa

- a. laitoksen liiketoimintamallin analyysin tuloksia, erityisesti niitä, jotka voivat auttaa ymmärtämään likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien keskeisiä lähteitä,
- b. pääindikaattorien seurannasta saatuja tietoja,
- c. valvontatarkoituksiin tehtävää raportointia ja erityisesti tietoja, jotka laitos on toimittanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisessa maksuvalmiusraportoinnissa,
- d. erilaisten valvontatoimenpiteiden tuloksia,
- e. laitoksen toimittamia tietoja, ILAAP:ista saadut tiedot mukaan lukien,
- f. sisäisten tai ulkoisten tarkastusraporttien havaintoja ja huomioita,
- g. EPV:n antamia suosituksia ja ohjeita sekä makrovakausviranomaisten tai Euroopan järjestelmäriskikomitean antamia varoituksia ja suosituksia ja

- h. samankaltaista liiketoimintamallia käyttävien laitosten (vertaisryhmä) tunnistamia riskejä.

377. Käyttäessään tässä osastossa määritettäviä menetelmiä ja yhteisiä osa-alueita toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä olennaiset laadulliset indikaattorit ja muut mittaamismenetelmät, joita voitaisiin myös käyttää pääindikaattorien seurantaan 3 osastossa esitetyllä tavalla.

378. Kunkin yksittäisen riskin arvioinnin tuloksen pitäisi käydä ilmi havainnoista laadittavasta yhteenvedosta, jossa selitetään pääasialliset riskitekijät, ja pistemäärästä.

379. Määrittäessään kunkin riskin pistemäärää toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa huomioon sekä riskitason että laitoksen hallinnan ja valvontajärjestelyjen laadun ja tehokkuuden arviointi ja pidettävä mielessä, että riskien hallinnan ja valvontajärjestelyjen arviointi on täysin samanlainen sekä likviditeettiriskin että rahoitusriskin osalta.

380. Näiden ohjeiden kansallisen täytäntöönpanon yhteydessä toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää erilaisia menetelmiä yksittäisten riskien pistemääristä päättämiseen. Joissain tapauksissa riskitasot ja riskien hallinnan ja valvontajärjestelyjen laatu voidaan pisteyttää erikseen, jolloin saadaan välivaiheen pistemäärä ja lopullinen pistemäärä, kun taas toisissa tapauksissa arviointiprosessissa ei välttämättä voida käyttää välivaiheen pistemääriä.

8.2 Likviditeettiriskin arviointi

381. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettiriskiä asianmukaisilla eri aikahorisonteilla, päivänsisäiset jaksot mukaan lukien, sen varmistamiseksi, että laitoksen maksuvalmiuspuskureiden taso on riittävä sekä normaali - että stressitilanteissa. Tähän arviointiin sisältyvät seuraavat osa-alueet:

- a. lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettitarpeiden arviointi
- b. päivänsisäisen likviditeettiriskin arviointi
- c. maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetinhankintakapasiteetin arviointi ja
- d. valvontatarkoituksiin tehtävä likviditeettiä koskeva stressitestausta.

382. Likviditeettitarpeiden, maksuvalmiuspuskureiden ja likviditeetinhankintakapasiteetin arvioimiseksi normaalitilanteissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kerätä analyysin tueksi todisteita maksuvalmiuden seurannan edellyttämään lisämetriikkaan liittyvistä raportointimalleista, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti annetussa komission delegoidussa asetuksessa.

Lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettitarpeiden arviointi

383. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida laitoksen likviditeettitarpeita lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä sekä normaali- että stressiolosuhteissa (sokit). Niiden olisi otettava tässä yhteydessä huomioon

- a. laitoksen stressitestatut likviditeettitarpeet eri aikoina, erityisesti alle 30 päivän sisällä, 30 päivän ja 3 kuukauden välillä sekä 3 ja 12 kuukauden välillä, ja erityisesti vakavien mutta uskottavien stressitilanteiden vaikutus laitoksen likviditeettitarpeisiin (käteisen nettoulosvirtaukset), jotta voidaan kattaa ominaiseroista johtuvat, markkinoiden laajuiset ja yhdistetyt sokit, ja
- b. likviditeettitarpeiden suuruus, sijaintipaikka ja valuutta ja, jos laitos käyttää toiminnassaan eri merkittäviä valuuttoja, sokkien erilliset vaikutukset eri valuutoissa, valuuttojen vaihdettavuuteen kohdistuvan riskin kuvaamiseksi.

384. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tukea lyhyen aikavälin likviditeettiriskin arviointia analysoimalla vähintäänkin maksuvalmiusvaatimusta, sellaisena kuin se määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan mukaisesti annetussa komission delegoidussa asetuksessa, ja erityisesti sitä,

- a. raportoiko laitos oikein tilanteestaan maksuvalmiusvaatimukseen nähden ja
- b. tunnistetaanko maksuvalmiusvaatimuksessa riittävästi laitoksen likviditeettitarpeet.

385. Arvioidessaan sokkien vaikutusta laitoksen likviditeettitarpeisiin toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki merkittävät likviditeettiriskin lähteet laitoksen osalta. Niiden olisi otettava huomioon erityisesti

- a. se mahdollisuus, että asiaa koskevaan EU:n lainsäädäntöön ja kansalliseen täytäntöönpanolainsäädäntöön perustuvissa sovellettavissa vaatimuksissa ei tunnisteta riittävästi laitoksen likviditeettitarpeita vaatimuksessa käytetyn stressiskenaarion kaltaisessa tapauksessa, myös jos maturiteettien kesto on alle 30 päivää. Maksuvalmiusvaatimuksen asteittaisen käyttöönoton aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat kiinnittää erityistä huomiota siihen mahdollisuuteen, että laitokset nostavat maksuvalmiusvaatimustaan osallistumalla hyvin lyhytaikaiseen luotonottoon- ja antoon, toimintaan, joka voi nostaa maksuvalmiusvaatimusta alentamatta likviditeettiriskiä, kunhan vaatimus on alle 100 %,
- b. riskit, joita aiheutuu tukkuvastapuolten kohdalla taseeseen sisältyvien erien ja rahoituskeskittymien yhteydessä, ja ottaen huomioon toimet, joita laitos saattaa toteuttaa säilyttääkseen maineensa/franchise-asemansa,

- c. riskit, joita aiheutuu satunnaisista kassavirroista / taseen ulkopuolisista eristä (esimerkiksi limiitilliset luottosopimukset, vakuuksien muutospyynnöt) ja toiminnoista (esimerkiksi sopimusvelvoitteiden ulkopuolinen likviditeettituki konsolidoimattomille erillisyhtiöille), kun otetaan huomioon toimet, joita laitos saattaa toteuttaa säilyttääkseen maineensa/franchise-asemansa,
- d. brutto- ja nettomääräiset sisään- ja ulosvirtaukset: jos sisään- ja ulosvirtaukset ovat erittäin suuria, toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota laitokseen kohdistuvaan riskiin, kun sisäänvirtauksia ei saada odotettuna ajankohtana, vaikka nettoulosvirtauksen riski onkin vähäinen,
- e. riskit, joita aiheutuu vähittäisvastapuolten kohdalla, kun otetaan huomioon toimet, joita laitos saattaa toteuttaa säilyttääkseen maineensa/franchise-asemansa. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä menetelmiä, joihin liittyy vähittäistalletusten luokittelu erilaisiin riskiryhmiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 421 artiklan 3 kohdan mukaisesti, maksuvalmiusraportointia varten, ja
- f. riski, että liialliset riskit keskipitkän ja pitkän aikavälin rahoitusprofiilissa vaikuttavat haitallisesti lyhyen aikavälin likviditeettiaseman kannalta merkittävään vastapuolten käyttäytymiseen.

Päivänsisäisen likviditeettiriskin arviointi

386. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen altistumista päivänsisäiselle likviditeettiriskille valittuna aikahorisonttina, mukaan lukien likvidien varojen päivänsisäinen saatavuus, kun otetaan huomioon odottamattomien päivänsisäisten ulosvirtausten tai sisäänvirtausten puuttumisen ennakoimattomuus. Tässä yhteydessä olisi arvioitava vähintään päivänsisäistä likviditeettiä, joka on käytettävissä tai saatavilla normaalitilanteissa samoin kuin rahoitukseen tai toimintaan liittyvässä stressitilanteessa (esim. IT-häiriöt, oikeudelliset rajoitteet varojen siirtämiselle).

387. Niiden lainkäyttöalueiden osalta, joilla raportointia päivänsisäisestä riskistä ei ole vielä käytettävissä, toimivaltaisten viranomaisten olisi turvauduttava laitoksen omaan analyysiin päivänsisäisestä likviditeettiriskistä.

Maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetinhankintakapasiteetin arviointi

388. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetinhankintakapasiteetin riittävyyttä sen likviditeettitarpeiden täyttämiseen kuukauden aikana ja eri aikahorisonteilla, jopa vuoden aikana, ja myös sen yli yön likviditeettiä. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon

- a. suoraan käytettävissä olevat maksuvalmiuspuskurit tai laitoksen selviytymisjaksot erilaisissa stressiskenaarioissa,

- b. laitoksen käytettävissä oleva yleinen likviditeetinhankintakapasiteetti koko asiaan liittyvän stressiskenaarion käsittämällä ajanjaksolla,
- c. eri stressiskenaarioiden ominaispiirteet, kuten vakavuus ja kesto, ja laitoksen likviditeettitarpeiden arvioinnissa tarkastellut ajanjaksot,
- d. niiden varojen määrä, jotka olisi realisoitava olennaisten aikahorisonttien kuluessa,
- e. se, ovatko tosiasiallinen maksuvalmiuspuskuri ja likviditeetinhankintakapasiteetti, mukaan lukien likvidien varojen laatu, yhdenmukaisia laitoksen likviditeettiriskin sietorajan kanssa ja
- f. maksuvalmiusvaatimuksessa viitekohdaksi määritetyt likvidien varojen luokitus ja laatu, sellaisina kuin ne määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan mukaisesti annetussa komission delegoidussa asetuksessa.

389. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen kykyä muuttaa likvidit varansa nopeasti rahaksi likviditeettitarpeidensa täyttämiseksi stressikauden aikana. Niiden olisi otettava tässä yhteydessä huomioon

- a. se, testaako laitos markkinoillepääsyään myymällä tai ostamalla takaisin säännöllisin väliajoin,
- b. se, onko suuria keskittymiä, jotka voivat muodostaa maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetinhankintakapasiteetin yllärvostusriskin,
- c. se, ovatko puskuriin sisältyvät varat kiinnittämättömiä (sellaisina kuin ne määritellään EPV:n ohjeissa kiinnitettyä ja kiinnittämättömää omaisuutta koskevien tietojen julkistamisesta (Guidelines on disclosure of encumbered and unencumbered assets⁸), asiaankuuluvan henkilöstön valvonnassa ja likviditeetin hallintatoiminnon helposti saatavilla,
- d. se, onko likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin yhdenmukainen sen mukaan, miten likviditeettitarpeet jakautuvat eri valuuttoihin,
- e. jos laitos on lainannut likvidejä varoja, onko sen palautettava ne lyhyen aikavälin likviditeettiin kohdistuvan stressikauden aikana, mikä tarkoittaisi sitä, etteivät ne olisi enää laitoksen käytettävissä sellaisten ulosvirtausten täyttämiseen, joihin kohdistuu erityinen paine, kun otetaan huomioon liiketoimen nettovaikutus, ja

⁸ EBA/GL/2014/03, 27.6.2014.

- f. tehtyjen likviditeettijärjestelyjen todennäköinen arvo, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että tällaisia järjestelyjä voidaan jossain määrin sisällyttää likviditeetin hankintakapasiteettiin.

Valvontatarkoituksiin tehtävä likviditeetin stressitestausta

390. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä likviditeetin stressitestejä, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat määritelleet ja tehneet, itsenäisenä välineenä lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettiriskien arvioimiseksi, jotta

- a. tunnistettaisiin likviditeettiriskit eri aikahorisonteilla ja erilaisissa stressiskenaarioissa. Stressiskenaariot olisi ankkuroitava 30 päivän maksuvalmiusvaatimuksen stressioletuksiin, mutta toimivaltaiset viranomaiset voivat laajentaa arviointinsa alaa tarkastelemalla riskejä 30 päivän sisällä ja myös 30 päivän jälkeen ja muuttamalla maksuvalmiusvaatimuksen oletuksia siten, että ne kuvaavat riskejä, joita ei kateta riittävästi maksuvalmiusvaatimuksessa,
- b. saataisiin tietoja oman likviditeettiriskejä koskevan käsityksen perustaksi laitoksen sisäisistä stressitesteistä saatujen tietojen lisäksi,
- c. voitaisiin tunnistaa ja kvantifioida likviditeettiriskin erityisalajat ja
- d. saataisiin tietoja sen kokonaislikviditeettiriskin, joka laitokseen kohdistuu, koskevan käsityksen perustaksi, jolloin voidaan verrata laitosten riskiä. Tähän olisi sisällyttävä vähintään valvontatarkoituksiin tehtävä stressitesti, jossa yhdistetään laitokohtainen ja markkinoiden laajuinen stressi.

391. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida maksuvalmiusvaatimuksen mahdollista muutosta ja herkkyyttä asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 3 kohtaa ja 414 artiklaa soveltamalla lievissä stressiskenaarioissa käyttämällä valvontatarkoituksiin tehtävää tai laitoksen omaa likviditeettikohtaista stressitestausta. Tässä arvioinnissa käytettävien skenaarioiden pitäisi tyypillisesti olla vähemmän vakavia (esim. vain markkinoiden laajuinen stressi) kuin skenaariot, joita on käytetty laitoksen elinkelpoisuuden testaamisessa (markkinoiden laajuinen stressi ja järjestelmästressi), ja siten kuvastettava tilanteita, joissa laitosten ei odotettaisi käyttävän vähimmäismaksuvalmiuspuskuriaan.

8.3 Rahoitusriskin riskitason arviointi

392. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen rahoitusriskiä ja sitä, täytetäänkö keskipitkän ja pitkän aikavälin velvoitteet asiaankuuluvasti erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein sekä normaali- että stressitilanteissa. Tähän arviointiin sisältyvät seuraavat osat:

- a. laitoksen rahoitusprofiilin arviointi

- b. rahoitusprofiilin vakautteen kohdistuvien riskien arviointi
- c. tosiasiallisen markkinoillepääsyn arviointi ja
- d. laitoksen rahoitussuunnitelmaan perustuvan rahoitusriskien odotetun muutoksen arviointi.

Laitoksen rahoitusprofiilin arviointi

393. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen rahoitusprofiilin asianmukaisuutta, myös sekä keskipitkällä että pitkällä aikavälillä ilmeneviä sopimuksiin liittyviä ja käyttäytymisessä havaittavia eroja, suhteessa sen liiketoimintamalliin, strategiaan ja riskinsietorajaan. Tarkemmin sanoen tässä yhteydessä olisi otettava huomioon

- a. se, täytetäänkö laitoksen keskipitkän ja pitkän aikavälin velvoitteet riittävästi erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein asetuksen (EU) N:o 575/2013 413 artiklan mukaisesti ja ovatko sen tosiasialliset erot asiantuultuvina aikahorisontteina hyväksyttävissä rajoissa laitoksen liiketoimintamalliin nähden,
- b. se, onko – kun otetaan huomioon toimivaltaisen viranomaisen käsitys laitoksen toivotusta rahoitusprofiilista – laitoksen tosiasiallisessa rahoitusprofiilissa puutteita toivottuun profiiliin verrattuna,
- c. (paikalliset) lakisääteiset ja sopimuksiin liittyvät tekijät, jotka vaikuttavat rahoittajien käyttäytymisen ominaispiirteisiin (esim. selvitystä (clearing), velkakirjojen arvon alaskirjausta tai muuntamista omaksi pääomaksi ja talletussuojajärjestelmiä koskevat säännökset, koska ne voivat vaikuttaa rahoittajien käyttäytymiseen), erityisesti kun lainkäyttöalueiden, joilla laitos toimii, välillä on olennaisia muutoksia tai eroja ja
- d. se, että maturiteettitransformaatio johtaa tietäntasoihin eroihin, mutta niiden on pysyttävä hallittavissa ja valvottavissa olevissa rajoissa, jotta estettäisiin liiketoimintamallin romahtaminen stressikausina tai markkinaolosuhteiden muuttuessa.

394. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, voisivatko laitoksen rahoitusprofiilin mahdolliset puutteet, kuten hyväksyttävät rajat ylittävät maturiteettierot, rahoituslähteiden liiallinen keskittyminen, vakuussidonnaisuuden liiallinen taso tai pitkäaikaisten omaisuususerien epäasianmukainen tai epävakaa rahoitus, johtaa siihen, että laitoksen rahoituskustannukset nousevat tavalla, jota ei voida hyväksyä. Niiden olisi otettava huomioon

- a. riski, että rahoitusta jatketaan korkeammilla koroilla, jos laitos on liian riippuvainen tietyistä rahoituslähteistä, laitoksen rahoitustarpeet nousevat huomasti tai rahoituslähteet mieltävät laitoksella olevan riskialttiimpi profiili,

erityisesti kun ei ole todennäköistä, että nämä korkeammat kustannukset siirretään automaattisesti asiakkaille, ja

- b. se, heikentääkö varojen kiinnittämistason nousu hyväksyttävien rajojen yli pääsyä vakuudettomaan rahoitukseen ja nostaako se tällaisen rahoituksen hintaa.

Rahoitusprofiilin vakauteen kohdistuvien riskien arviointi

395. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava tekijöitä, jotka voivat heikentää rahoitusprofiilin vakautta sekä varojen että vastuiden tyyppiin ja ominaispiirteisiin nähden. Niiden olisi otettava huomioon

- a. se, että jotkin tietyt varojen ryhmät ovat merkittävämpiä kuin muut laitokselle ja/tai järjestelmälle
- b. soveltuvien osien varojen ja vastuiden rakenteellinen maturiteettiero eri merkittävissä valuutoissa ja kootusti ja se, miten rakenteellisten maturiteettierojen päälle tulevat valuuttaerot vaikuttavat rahoitusprofiilin vakauteen kohdistuvaan kokonaisriskiin, ja
- c. asianmukainen rakenteellista rahoitusta koskeva metriikka (asianmukainen laitoksen liiketoimintamalliin nähden). Esimerkkejä rakenteellisen rahoituksen metriikasta voivat olla laina-/talletussuhde, asiakasrahoitusvaje ja käyttäytymisen mukaan mukautettu maturiteettipohjainen menetelmä (josta pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeva metriikka on erityinen esimerkki).

396. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida rahoitusprofiilin kestävyysriskien kohdistuvia riskejä, joita aiheutuu rahoituslähteiden keskittymisestä. Niiden olisi otettava huomioon

- a. keskittymät eri asioissa, etenkin ja soveltuvien osien: keskittymät käytettyjen rahoitusvälineiden tyypissä, keskittymät erityisrahoitusmarkkinoissa, keskittyminen yksittäisiin tai toisiinsa yhteydessä oleviin vastapuoliin ja muut keskittymäriskit, jotka voivat vaikuttaa rahoituksen saantiin tulevaisuudessa (keskittyen markkinoihin ja välineisiin, joilla on merkitystä pitkän aikavälin rahoitusprofiilin kannalta, ja ottaen huomioon, että niiden käsitys keskittymäriskistä lyhyen aikavälin likviditeettiprofiilissa voi olla olennainen), ja
- b. riski siitä, että varojen vakuussidonnaisuudella voi olla kielteinen vaikutus laitoksen vakuudetonta velkaa koskevaan markkinoiden kysyntään (markkinan tai markkinoiden, jolla tai joilla laitos toimii, erityispiirteet ja laitoksen liiketoimintamalli huomioon ottaen). Tässä arvioinnissa tarkasteltavia tekijöitä voivat olla muun muassa

- vakuussidonnaisten ja/tai lainattujen varojen kokonaismäärä taseeseen verrattuna,

- vapaiden varojen käytettävyys (varat, jotka ovat kiinnittämättömiä mutta jotka voidaan kiinnittää), erityisesti kun niitä tarkastellaan suhteessa vakuudettoman tukkurahoituksen kokonaismäärään,
- ylimääräisten vakuuksien taso suhteessa pääomapohjaan; ylimääräisillä vakuuksilla tarkoitetaan sitä, missä määrin vakuudellisen rahoituksen hankkimiseen käytettyjen varojen arvo ylittää saadun rahoituksen nimellismäärän (esim. jos varoja käytetään 120 euron arvosta 100 euron arvoisen vakuudellisen rahoituksen hankkimiseen, ylimääräisten vakuuksien suhdeluku on 20), ja
- ylimääräisten vakuuksien tason vaikutukset talletussuojajärjestelmään, jos laitos kaatuu.

Tosiasiallisen markkinoillepääsyn arviointi

397. Toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava tietoisia laitoksen tosiasiallisesta markkinoillepääsystä ja siihen kohdistuvista nykyisistä ja tulevista uhkista. Tässä yhteydessä on otettava huomioon useita tekijöitä:

- a. kaikki tiedot, joista viranomaiset ovat tietoisia, mukaan lukien laitokselta saadut tiedot, joista ilmenee, että laitoksen tiettyihin markkinoihin tai vastapuoliin (keskuspankit mukaan lukien), jotka ovat sille tärkeitä, kohdistuva kysyntä on voimakasta suhteessa kyseisten markkinoiden / vastapuolten kapasiteettiin,
- b. velan liikkeeseenlaskussa tapahtuvat merkittävät tai odottamattomat muutokset, joista toimivaltaiset viranomaiset tulevat tietoisiksi kullakin merkittävällä markkina-alueella (myös merkittävissä valuutoissa); on syytä huomata, että toimivaltaiset viranomaiset odottavat laitosten ilmoittavan niille tällaisista muutoksista. Niiden olisi myös arvioitava, johtuvatko tällaiset muutokset laitoksen strategisista valinnoista tai ovatko ne merkkejä heikentyneestä markkinoillepääsystä,
- c. riski, että uutiset laitoksesta voivat vaikuttaa kielteisesti markkinoihin (käsitykseen/luottamukseen) ja siten markkinoillepääsyyn. Tällaiset uutiset voivat olla markkinoiden tiedossa tai eivät vielä ole markkinoiden tiedossa, ja
- d. merkit siitä, että lyhyen aikavälin likviditeettiriskit (esim. kun lyhyen aikavälin likviditeettiriski arvioidaan korkeaksi) saattavat heikentää laitoksen pääsyä sen tärkeimmille rahoitusmarkkinoille.

Rahoitusriskien odotetun muutoksen arviointi laitoksen rahoitussuunnitelman perusteella

398. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava rahoitusriskeissä odotettua muutosta laitoksen rahoitussuunnitelman perusteella. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon seuraavat seikat:

- a. tapa, jolla laitoksen rahoitussuunnitelma, kun se toteutetaan täysimääräisesti, vaikuttaa laitoksen rahoitusriskeihin, kun pidetään mielessä, että rahoitussuunnitelman toteutus voi lisätä tai vähentää rahoitusprofiiliin sisältyviä riskejä, ja
- b. valvontaan perustuva käsitys suunnitelman toteutettavuudesta.

8.4 Likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan arviointi

399. Saadakseen kattavan käsityksen laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskiprofiilista toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella sen likviditeetti- ja rahoitusriskin perustana olevaa hallintoa ja riskienhallintajärjestelmää. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida

- a. likviditeettiriskiä koskevaa strategiaa ja sietorajaa
- b. organisaatiokehystä, toimintalinjoja ja menettelyjä
- c. riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa, seuranta ja raportointia
- d. laitoksen likviditeettikohtaista stressitestausta
- e. likviditeettiriskin hallintaa koskevaa sisäisen valvonnan järjestelmää
- f. laitoksen likviditeettiä koskevia varautumissuunnitelmia ja
- g. laitoksen rahoitussuunnitelmia.

Likviditeettiriskiä koskeva strategia ja sietoraja

400. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, määritteleekö ja ilmoittaako laitos asianmukaisesti likviditeettiriskiä koskevan strategiansa ja sietorajansa. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. laatiiko, hyväksyykö ja päivittääkö ylin hallintoelin likviditeettiriskiä koskevan strategian ja sietorajan,
- b. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että likviditeettiriskistrategiasta tiedotetaan tehokkaasti asiaankuuluvalla henkilöstölle,

- c. onko likviditeettiriskiä koskeva strategia ja sietoraja määritelty selkeästi, dokumentoitu asianmukaisesti, toteutettu tehokkaasti ja onko siitä tiedotettu koko asiaankuuluvalla henkilöstöllä,
- d. onko likviditeettiriskin sietoraja tarkoituksenmukainen laitokselle, kun otetaan huomioon sen liiketoimintamalli, yleinen riskinsietoraja, asema rahoitusjärjestelmässä, taloudellinen tilanne ja rahoituskapasiteetti, ja
- e. onko laitoksen likviditeettiriskiä koskevan strategian ja sietorajan kehys liitetty asianmukaisesti sen kokonaisriskinottohalua koskevaan kehykseen.

Organisaatio, toimintalinjat ja menettelyt

401. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset järjestelyt likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnointia ja hallintaa varten. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa koskevan hallinnoinnin ja toimintalinjat, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti,
- b. onko ylin johto vastuussa toimintalinjojen ja menettelyjen kehittämisestä ja toteuttamisesta likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa varten,
- c. varmistaako ylin johto, että ylimmän hallintoelimen päätöksiä seurataan,
- d. onko likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintajärjestelmä sisäisesti yhtenäinen, varmistetaanko sillä ILAAP:n kattavuus ja onko se liitetty hyvin laitokseen laajempaan riskienhallintaprosessiin,
- e. ovatko toimintalinjat ja menettelyt tarkoituksenmukaisia laitoksen kannalta, kun otetaan huomioon sen likviditeettiriskin sietoraja ja
- f. onko toimintalinjat ja menettelyt määritelty asianmukaisesti ja virallistettu ja onko niistä tiedotettu tehokkaasti koko laitoksessa.

402. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella asianmukainen organisaatiokehys likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinta-, mittaamis- ja valvontatoimintoja varten sekä riittävät henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit näiden toimintojen kehittämistä ja toteuttamista ja vaadittavien seurantatehtävien hoitamista varten. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. valvotaanko likviditeettiriskin valvonta- ja seurantajärjestelmiä ja -prosesseja riippumattomilla valvontatoiminnoilla,

- b. kattavatko riskien hallinta-, mittaamis- ja valvontatoiminnot likviditeettiriskin koko laitoksessa (sivuliikkeet mukaan lukien) ja erityisesti kaikilla niillä aloilla, joilla likviditeettiriski voidaan ottaa tai sitä voidaan vähentää tai seurata,
- c. onko laitoksella likviditeettiä ja rahoitusta koskevia toimintaperiaatteita käsitteleviä asiakirjoja, joilla voidaan ilmeisesti edistää laitoksen henkilöstön varovaista käyttäytymistä ja jotka mahdollistavat valvontatoimintojen tehokkaan toimimisen, ja
- d. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset kirjalliset toimintalinjat ja menettelyt likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa varten, samoin kuin laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskiä koskevan hallintajärjestelmän riittävyys.

403. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksen lähestymistapa markkinoillepääsyn turvaamiseen sille merkittävillä rahoitusmarkkinoilla riittävä. Niiden olisi otettava huomioon

- a. laitoksen lähestymistapa jatkuvan läsnäolon turvaamiseen markkinoilla (markkinoillepääsyn testaus); tiettyjen pienten laitosten tai erikoistuneiden liiketoimintamallien osalta markkinoillepääsyn testaus ei ole välttämättä olennaista,
- b. laitoksen lähestymistapa vahvojen suhteiden kehittämiseen rahoittajiin, jotta vähennettäisiin laitoksen markkinoillepääsyn heikkenemisestä aiheutuvaa riskiä, ja
- c. todisteet siitä, että laitoksella olisi edelleen jatkuva pääsy markkinoille stressitilanteissa (vaikka markkinoillepääsy voi olla yritykselle kalliimpaa tällaisissa tilanteissa).

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, seuranta ja raportointi

404. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella asianmukainen kehys ja IT-järjestelmät likviditeetti- ja rahoitusriskin tunnistamiseksi ja mittaamiseksi laitoksen koon, monimuotoisuuden, riskin sietorajan ja riskinottokyvyn mukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon seuraavat tekijät:

- a. se, onko laitos ottanut käyttöön asianmukaisia menetelmiä kassavirtojen ennustamiseksi asianmukaisten aikahorisonttien aikana käyttäen oletuksina normaali- ja stressitilanteita ja kattavasti merkittävien riskitekijöiden osalta,
- b. se, käyttääkö laitos asianmukaisia keskeisiä oletuksia ja menetelmiä, joita tarkistetaan säännöllisesti, ottaen huomioon sekä taseeseen sisältyvistä että taseen ulkopuolisista eristä aiheutuvien eri riskien (luottoriski, markkinariski jne.) välisen vuorovaikutuksen,

- c. tarvittaessa sen, sisältyvätkö näihin järjestelmiin kaikki olennaiset oikeudelliset yksiköt, sivuliitteet ja tytäryhtiöt sillä lainkäyttöalueella, jolla laitos on aktiivinen, ja
- d. se, ymmärtääkö laitos valmiutensa saada käyttöön rahoitusvälineitä siitä riippumatta, missä niitä säilytetään, ottaen huomioon niiden käyttöä koskevat oikeudelliset, lakisääteiset ja toimintaan liittyvät rajoitteet, myös esimerkiksi sen, ettei varoja saada käyttöön niiden kiinnittämisen vuoksi eri aikahorisonteissa.

405. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksilla likviditeetti- ja rahoitusriskiä koskeva asianmukainen raportointikehys. Niiden olisi otettava huomioon

- a. se, onko ylin johto sopinut raportointikriteereistä, joissa määritetään likviditeetti- ja rahoitusriskiä koskevan raportoinnin laajuus, tapa ja tiheys ja se, kuka on vastuussa raporttien laadinnasta,
- b. likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa tukevien tietojärjestelmien, hallintatietojen ja sisäisten tietovirtojen laatu ja asianmukaisuus ja se, ovatko laitoksen käyttämät tiedot ymmärrettäviä kohdeyleisölle, tarkkoja ja käyttökelpoisia (esim. ajantasaisia, eivät liian monimutkaisia, oikeanlaajuisia), ja
- c. toimitetaanko raportteja ja dokumentaatiota, joka sisältää kattavaa ja helposti saatavilla olevaa tietoa likviditeettiriskistä, säännöllisesti asianomaisille vastaanottajille (kuten ylimmälle hallintoelimelle, toimivalle johdolle tai varojen ja velkojen hallinnasta vastaavalle komitealle).

406. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sen prosessin riittävyyttä, jolla mitataan päivänsisäistä likviditeettiriskiä, erityisesti niiden laitosten osalta, jotka osallistuvat maksu-, toimitus- ja selvitysjärjestelmiin. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. seuraako ja valvooko laitos asianmukaisesti kassavirtoja ja likvidejä varoja, jotka ovat käytettävissä päivänsisäisten vaatimusten täyttämiseen, ja ennusteita siitä, milloin kassavirtoja esiintyy päivän aikana, ja
- b. tekeekö laitos riittävää erityistä stressitestausta päivänsisäisille toiminnoille (jolloin laitoksen pitäisi tarkastella samankaltaisia skenaarioita kuin edellä käsitelty).

407. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset likviditeetti- ja rahoitusasemaa koskevat indikaattorit, jotka ovat tarkoituksenmukaisia laitoksen liiketoimintamalliin, luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. kattavatko indikaattorit riittävästi laitoksen keskeiset rakenteelliset rahoitukseen liittyvät haavoittuvuudet, tarkastelemalla tarvittaessa seuraavia näkökohtia:

- riippuvuus yksittäisistä markkinoista tai liian pienestä markkinoiden/vastapuolten määrästä
 - rahoituslähteiden ”kankeus” ja käyttäytymisen taustalla olevat tekijät
 - tiettyjen välineiden keskittyminen
 - toimintojen keskittyminen eri valuuttoihin
 - suuret maturiteettikeskittymät ja maturiteettivajeet pitemmällä aikavälillä, ja
- b. dokumentoidaanko indikaattorit asianmukaisesti ja tarkistetaanko niitä säännöllisin väliajoin, käytetäänkö niitä perustana laitoksen riskinsietorajan määrittelemisessä, sisältyvätkö ne johdon raportointiin ja käytetäänkö niitä toimintarajojen asettamiseen.

Laitoksen likviditeettikohtainen stressitestausta

408. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos tehnyt riittävää likviditeettikohtaista stressitestausta osana yleistä stressitestaushjelmaansa CEBS:n stressitestausta koskevien ohjeiden mukaisesti, jotta voitaisiin ymmärtää kielteisten tapahtumien vaikutus sen riskialtistukseen ja sen likvidien varojen määrälliseen ja laadulliseen riittävyyteen ja jotta voitaisiin määrittää, ovatko laitoksen likvidit varat riittäviä kattamaan riskit, joita voi syntyä erityyppisten stressiskenaarioiden aikana, ja/tai käsitellä valvontaan tai hallintoon liittyvistä tai muista puutteista aiheutuvia riskejä. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, onko laitoksen stressitestaustajärjestelmä asianmukainen

- a. laitoksen selviytymishorisontin määrittämiseksi, kun otetaan huomioon sen olemassa oleva maksuvalmiuspuskuri ja vakaat rahoituslähteet sekä laitoksen riskin sietoraja vakavan mutta uskottavan likviditeettiin kohdistuvan stressikauden aikana,
- b. sen analysoimiseen, millainen vaikutus stressiskenaarioilla on laitoksen konsolidoituun ryhmänlaajuiseen likviditeettiasemaan ja yksittäisten yksiköiden ja liiketoiminta-alueiden likviditeettiasemaan, ja
- c. sen ymmärtämiseen, missä riskejä voi syntyä laitoksen organisaatorakenteesta ja likviditeettiriskin hallinnan keskittämistavasta huolimatta.

409. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida, tarvitaanko lisätestejä sellaisten yksittäisten yksiköiden ja/tai maksuvalmiuslaryhmien osalta, joihin kohdistuu merkittäviä likviditeettiriskejä. Näissä testeissä olisi otettava huomioon skenaarioiden seuraukset eri aikahorisontteina, myös päivänsisäisesti.

410. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos esittää eri stressiskenaariotyyppien mallinnetun vaikutuksen sekä useita herkkyystestejä (oikeasuhteisuuden pohjalta). Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava huolellisesti stressiskenaarioiden rakenteen arviointia ja niissä simuloitujen sokkien moninaisuutta ottaen huomioon, tarkasteleeko laitos tässä rakenteessa aiempia tapahtumia ja hyödyntääkö se myös asiantuntija-arvioihin perustuvia hypoteeseja. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, tarkasteleeko laitos vähintäänkin ainakin

- a. lyhyen aikavälin ja pidennettyjä skenaarioita
- b. laitospkohtaisia ja markkinoiden laajuisia skenaarioita (tapahtuvat samanaikaisesti useilla markkinoilla) ja
- c. I ja ii kohdan yhdistelmää.

411. Yksi tärkeä näkökohta, jota toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava arvioidessaan laitoksen stressitestausjärjestelmää, on sen vaikutuksen mallintaminen, joka hypoteettisilla stressiskenaarioilla on laitoksen kassavirtoihin ja sen likviditeetin hankintakapasiteettiin ja selviytymisjaksoon, ja sitä, kuvastaako mallintaminen niitä eri vaikutuksia, joita taloudellisella stressillä voi olla sekä laitoksen varoihin että sen sisään- ja ulosvirtauksiin.

412. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida, onko laitoksella maltillinen lähestymistapa stressitestauksessa käytettävien oletusten määrittämiseen. Skenaarion tyypistä ja vakavuudesta riippuen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella useiden oletusten asianmukaisuutta ja erityisesti

- a. vähittäisrahoituksen kestoa
- b. vakuudellisen ja vakuudettoman tukkurahoituksen pienentämistä
- c. rahoitusmarkkinoiden ja eri markkinoille hajauttamisen korrelointia
- d. ylimääraisiä ehdollisia taseen ulkopuolisiin eriin liittyviä vastuita
- e. rahoituksen erääntymisaikoja (esim. jos rahoittajalla on osto-optioita)
- f. laitoksen luottoluokituksen heikkenemisen vaikutusta
- g. valuuttojen vaihdettavuutta ja pääsyä valuuttamarkkinoille
- h. kykyä siirtää likviditeettiä yksiköiden, alojen ja maiden välillä
- i. arvioita taseen tulevasta kasvusta ja

- j. maineeseen liittyvien riskien vuoksi epäsuoraa vaatimusta, jonka mukaan laitoksen on jälleenrahoitettava varoja ja laajennettava tai ylläpidettävä muita likviditeettituen muotoja.

413. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksen likviditeettiä koskevan stressitestauksen hallintajärjestelmä asianmukainen ja onko se liitetty asiaankuuluvasti yleiseen riskienhallintastrategiaan. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. ovatko stressitestien laajuus ja tiheys tarkoituksenmukaisia laitoksen luonteeseen ja monimuotoisuuteen, likviditeettiriskeihin ja suhteelliseen merkittävyyteen rahoitusjärjestelmässä nähden,
- b. onko stressitestauksen tulokset liitetty laitoksen likviditeettiä ja rahoitusta koskevaan strategiseen suunnitteluprosessiin ja käytetäänkö niitä tehostamaan likviditeetinhallintaa kriisitilanteessa ja myös laitoksen maksuvalmiuden palautussuunnitelmassa,
- c. onko laitoksella asianmukainen prosessi sopivien riskitekijöiden yksilöimiseksi stressitestien tekemistä varten, missä otetaan huomioon kaikki olennaiset haavoittuvuudet, jotka voivat heikentää tietyn laitoksen likviditeettiasemaa,
- d. tarkistetaanko ja päivitetäänkö oletuksia ja skenaarioita riittävän tiheästi ja
- e. jos arvioidaan ryhmän likviditeetinhallintaa, kiinnittääkö laitos riittävästi huomiota mahdollisiin esteisiin likviditeetin siirtämiselle ryhmän sisällä.

Likviditeettiriskiä koskeva sisäisen valvonnan järjestelmä

414. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vahva ja kattava sisäisten limiittien ja sisäisen valvonnan järjestelmä ja luotettavat takeet sen likviditeettiriskin vähentämiseksi tai rajoittamiseksi laitoksen riskinsietorajan mukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. onko limiitti- ja valvontajärjestelmä tarkoituksenmukainen laitoksen monimuotoisuuteen, kokoon ja liiketoimintamalliin nähden ja kuvastaako se likviditeettiriskin merkittäviä eri tekijöitä, kuten maturiteettieroja, valuuttaeroja, johdannaisia koskevia liiketoimia, taseen ulkopuolisia eriä ja päivänsisäistä likviditeettiriskiä,
- b. onko laitos ottanut käyttöön asianmukaiset limiitit ja seurantajärjestelmät, jotka ovat yhdenmukaisia sen likviditeettiriskin sietorajan kanssa ja joissa hyödynnetään likviditeettiä koskevien stressitestien tuloksia,
- c. tarkistavatko laitoksen toimivaltaiset elimet riskilimiitit säännöllisesti ja ilmoitetaanko ne selkeästi kaikille asiaankuuluville liiketoiminta-alueille,

- d. onko laitoksella selkeät ja läpinäkyvät menettelyt sille, miten yksittäisiä likviditeettiriskilimiittejä hyväksytään ja tarkistetaan,
- e. onko laitoksella selkeät ja läpinäkyvät menettelyt sille, miten yksittäisten likviditeettiriskilimiittien noudattamista seurataan ja miten limiittien ylityksiä käsitellään (mukaan lukien selkeät eskalointi- ja raportointimenettelyt), ja
- f. auttaako limiitti- ja valvontajärjestelmä laitosta varmistamaan, että käytettävissä on monipuolinen rahoitusrakenne ja riittävät ja saatavilla olevat likvidit varat.

415. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön asianmukaisen siirtohinnoittelujärjestelmän osana likviditeettiriskin valvontajärjestelmää. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. kattaako laitoksen siirtohinnoittelujärjestelmä kaikki merkittävät liiketoiminnot,
- b. sisältääkö laitoksen varojen siirtohinnoittelujärjestelmä kaikki asianmukaiset likviditeettiin liittyvät kustannukset, hyödyt ja riskit,
- c. mahdollistaako tällainen mekanismi sen, että johto voi antaa asianmukaisia kannustimia likviditeettiriskin hallintaan,
- d. tarkistetaanko ja päivitetäänkö siirtohinnoittelumenetelmiä ja niiden kalibrointia asianmukaisesti, kun otetaan huomioon laitoksen koko ja monimuotoisuus,
- e. tiedotetaanko siirtohinnoittelujärjestelmästä ja sitä koskevista menetelmistä asiaankuuluvalla henkilöstölle, ja
- f. yhtenä lisätekijänä, käytetäänkö laitoksen toimintalinjoja, jotka koskevat varojen siirtohinnoittelua koskevien menetelmien sisällyttämistä sisäiseen hinnoittelujärjestelmään, asiakkaita koskevien liiketoimien arvioimiseen ja niistä päättämiseen (tähän sisältyvät molemmat taseen puolet, esim. luottojen myöntäminen ja talletusten vastaanottaminen).

416. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella likvidien varojen puskuria koskevat riittävät valvontajärjestelyt. Niiden olisi otettava huomioon,

- a. kattaako valvontajärjestelmä likvidien varojen puskurin ajantasaisen seurannan, mukaan lukien varojen laatu, niiden keskittyminen, se, ovatko likvidit varat välittömästi sen ryhmän yksikön käytettävissä, joka käyttää varoja likviditeettiriskien kattamiseen, ja esteet niiden oikea-aikaiselle muuttamiselle rahaksi, ja
- b. onko laitoksella asianmukaiset toimintaperiaatteet niiden markkinaolosuhteiden seurantaan, jotka voivat vaikuttaa sen kykyyn myydä tai ostaa takaisin varoja nopeasti markkinoilla.

Likviditeettiä koskevat varautumissuunnitelmat

417. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, täsmennetäänkö laitoksen likviditeettiä koskevassa varautumissuunnitelmassa (liquidity contingency plan, LCP) riittävästi toimintalinjat, menettelyt ja toimintasuunnitelmat sellaisiin vakaviin mahdollisiin häiriöihin reagoimiseksi, jotka kohdistuvat laitoksen kykyyn rahoittaa toimintaansa. Niiden olisi otettava huomioon LCP:hen sisällytettyjen vararahoitustoimien sisältö ja laajuus ja erityisesti muun muassa seuraavat tekijät:

- a. selitetäänkö LCP:ssä asianmukaisesti sen käyttöönottoa ja ylläpitoa koskevat hallintojärjestelyt,
- b. kuvastaako LCP asianmukaisesti laitoksen likviditeettiä koskevaa ja laajempaa riskiprofilia,
- c. onko laitoksella järjestelmä likviditeettiä koskevia ennakkovaroituksen indikaattoreita varten, joilla todennäköisesti annetaan tehokkaasti laitokselle mahdollisuus tunnistaa heikkenevät markkinaolosuhteet ajoissa ja määrittää nopeasti, mitä toimia on tarpeen toteuttaa,
- d. ilmaistaanko LCP:ssä selkeästi kaikki mahdolliset merkittävät rahoituslähteet, mukaan lukien eri likviditeettilähteiden käytettävissä olevat arvioidut määrät ja arvioitu aika, joka kuluu varojen saamiseen niistä,
- e. ovatko toimet yhdenmukaisia laitoksen yleisen riskistrategian ja likviditeettiriskin sietorajan kanssa, ja
- f. keskuspankkirahoituksen roolia laitoksen LCP:ssä koskevien oletusten asianmukaisuus. Esimerkkejä tekijöistä, joita toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella, voisivat olla laitoksen näkemykset
 - mahdollisten vaihtoehtoisten rahoituslähteiden, jotka liittyvät keskuspankkien luotonanto-ohjelmiin, nykyisestä ja tulevasta saatavuudesta,
 - luotonantojärjestelyjen tyypeistä, hyväksyttävistä vakuuksista ja toiminnallisista menettelyistä keskuspankkien varojen saamiseksi, ja
 - olosuhteista, joissa keskuspankkirahoitusta tarvittaisiin, tarvittavasta määrästä ja ajanjaksosta, jonka aikana keskuspankkirahoituksen käyttö olisi todennäköisesti tarpeen.

418. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko LCP:ssä kuvatut toimet toteutuskelpoisia suhteessa niihin stressiskenaarioihin, joissa niitä on tarkoitus toteuttaa. Niiden olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- a. laitoksen likviditeettiin liittyvien stressitestien, sen LCP:n ja likviditeettiä koskevien varhaisen varoituksen indikaattorien välinen johdonmukaisuus ja vuorovaikutus,
- b. se, mahdollistavatko LCP:ssä määritellyt toimet todennäköisesti sen, että laitos voi reagoida asianmukaisesti useisiin vakavaa likviditeettistressiä, myös laitoskohtaista ja markkinoiden laajuista stressiä, koskeviin mahdollisiin skenaarioihin ja niiden mahdolliseen keskinäiseen vuorovaikutukseen, ja
- c. onko LCP:ssä määritellyt toimet kvantifioitu varovaisesti sen suhteen, millainen likviditeetin hankintakapasiteetti on stressitilanteissa ja paljonko toimien toteuttamiseen tarvitaan aikaa, kun otetaan huomioon toiminnalliset vaatimukset, kuten vakuuden antaminen keskuspankille.

419. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen hallintojärjestelmän asianmukaisuutta sen LCP:n osalta. Niiden olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- a. niiden eskalointi- ja priorisointimenettelyjen asianmukaisuus, joissa määritetään yksityiskohtaisesti, milloin ja miten kukin toimista voidaan ja pitäisi ottaa käyttöön,
- b. se, onko laitoksella asianmukaiset toimintalinjat ja menettelyt laitoksen sisäistä ja ulkoisia kumppaneita koskevaa viestintää varten, ja
- c. LCP:n ja laitoksen liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmien välinen johdonmukaisuus.

Rahoitussuunnitelmat

420. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko rahoitussuunnitelma toteuttavissa ja asianmukainen suhteessa laitoksen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, sen nykyisiin ja ennakoituihin toimintoihin ja sen likviditeetti- ja rahoitusprofiiliin. Niiden olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- a. se, onko rahoitussuunnitelma vankalla pohjalla siten, että sillä pystytään tukemaan ennakoituja liiketoimintoja epäedullisissa skenaarioissa,
- b. rahoitussuunnitelman toteutuksesta seuraava odotettu muutos laitoksen rahoitusprofiilissa ja se, onko rahoitussuunnitelma soveltuva, kun otetaan huomioon laitoksen toiminnot ja liiketoimintamalli,
- c. tukeeko rahoitussuunnitelma vaadittuja tai toivottuja parannuksia laitoksen rahoitusprofiilissa,

- d. toimivaltaisten viranomaisten oma näkemys markkinatoiminnasta (sen muutoksista), jota laitokset suunnittelevat kootusti lainkäyttöalueellaan, ja se, mitä tämä tarkoittaa yksittäisten rahoitussuunnitelmien toteutettavuudelle,
- e. onko rahoitussuunnitelma
 - liitetty laitoksen yleiseen strategiseen suunnitelmaan
 - johdonmukainen sen liiketoimintamallin kanssa ja
 - johdonmukainen sen likviditeettiriskin sietorajan kanssa.

421. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella

- a. sitä, analysoiko laitos asianmukaisesti ja onko se tietoinen rahoitussuunnitelman tarkoituksenmukaisuudesta ja riittävydestä, kun otetaan huomioon laitoksen nykyinen likviditeetti- ja rahoitusasema ja niiden ennakoitu kehitys. Osana tätä toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella sitä, pystyykö laitoksen ylin johto selittämään, miksi rahoitussuunnitelma on toteutettavissa ja mitä puutteita siinä on,
- b. laitoksen toimintaperiaatteita sen määrittämiseksi, mitkä rahoitusjärjestelmät ja markkinat ovat merkittäviä laitokselle (ja ovatko nämä periaatteet riittäviä),
- c. aikahorisonttia, jota laitos on kaavaillut erilaiseen rahoitusprofiiliin siirtymiselle, jos sitä vaaditaan tai toivotaan, pitäen mielessä, että tähän saattaa liittyä riskejä, jos siirtyminen tapahtuu joko liian nopeasti tai liian hitaasti, ja
- d. sitä, sisältääkö rahoitussuunnitelma erilaisia strategioita ja selkeitä hallintamenettelyjä strategiamuutosten toteuttamiseksi nopeasti.

422. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, toteutetaanko laitoksen rahoitussuunnitelmaa asianmukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon ainakin se,

- a. dokumentoidaanko rahoitussuunnitelma asianmukaisesti ja tiedotetaanko siitä koko asiaankuuluvalla henkilöstöllä,
- b. onko rahoitussuunnitelma kiinteä osa laitoksen päivittäisiä toimintoja, erityisesti rahoitusta koskevaa päätöksentekoa.

423. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon, pystyykö laitos yhteensovittamaan rahoitussuunnitelman toimivaltaisille viranomaisille rahoitussuunnitelmamallissa toimitettujen tietojen kanssa.

424. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava niiden laitoksen prosessien laatua, joilla seurataan rahoitussuunnitelman toteuttamista, ja sen kykyä reagoida poikkeamiin oikea-

aikaisesti. Tätä arviointia varten toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- rahoitussuunnitelman toteutuksen nykytilasta (toimivalle) johdolle annettavien tilannetiedotusten laatu,
- sisältykö rahoitussuunnitelmaan vaihtoehtoisia varmistustoimia, joita on tarkoitus toteuttaa, jos markkinaolosuhteet muuttuvat, ja
- laitoksen toimintalinjat ja käytäntö, jotka koskevat rahoitussuunnitelman säännöllistä tarkistamista ja päivittämistä, kun tosiasiallinen hankittu rahoitus eroaa merkittävästi rahoitussuunnitelmasta.

8.5 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

425. Edellä esitetyn arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen rahoitus- ja likviditeettiriskeistä. Tämän käsityksen pitäisi käydä ilmi havainnoista laadittavasta yhteenvedosta, johon liitetään taulukoissa 9 ja 10 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä.

Taulukko 9. Valvontaan perustuvia näkökohtia likviditeettiriskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva käsitys	Ominaista riskiä koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa & valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	- Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä. - Maksuvalmiuspuskurin koko ja koostumus ovat riittäviä ja asianmukaisia. - Muut likviditeettiriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää ryhmän sisäistä likviditeettiä) eivät ole merkittäviä.	- Laitoksen likviditeettiriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. - Likviditeettiriskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selvästi. - Likviditeettiriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. - Likviditeettiriskiä koskevat sisäiset limitit ja sisäisen valvonnan
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	- Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) aiheutuu alhainen riski. - Maksuvalmiuspuskurin koosta ja koostumuksesta aiheutuva riski on alhainen. - Muut likviditeettiriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää ryhmän sisäistä likviditeettiä) ovat vähäisiä.	- Likviditeettiriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. - Likviditeettiriskiä koskevat sisäiset limitit ja sisäisen valvonnan

3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	- Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) aiheutuu keskimääräinen riski. - Maksuvalmiuspuskurin koosta ja koostumuksesta aiheutuva riski on keskimääräinen. - Muut likviditeettiriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää ryhmän sisäistä likviditeettiä) ovat keskimääräisiä.	järjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskinhallintajärjestelmän ja riskinottohalun/riskinsietorajan kanssa.
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	- Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) aiheutuu suuri riski. - Maksuvalmiuspuskurin koosta ja koostumuksesta aiheutuva riski on suuri. - Muut likviditeettiriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää ryhmän sisäistä likviditeettiä) ovat merkittäviä.	

Taulukko 10. Valvontaan perustuvia näkökohtia rahoitusriskin pisteyttämistä varten

Riskin piste määrä	Valvontaan perustuva käsitys	Ominaista riskiä koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa & valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	- Laitoksen rahoitusprofiilista ja sen kestävydestä ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä. - Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski ei ole merkittävä. - Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) eivät ole merkittäviä.	- Laitoksen rahoitusriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. - Rahoitusriskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastuualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selvästi.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	- Laitoksen rahoitusprofiilista ja sen kestävydestä aiheutuva riski on alhainen. - Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski on alhainen. - Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) ovat vähäisiä.	Rahoitusriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia.
3	Laitokseen	Laitoksen rahoitusprofiilista ja	Rahoitusriskiä koskevat

	kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	sen kestävydestä aiheutuva riski on keskimääräinen. • Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski on keskimääräinen. • Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) ovat keskimääräisiä.	sisäiset limiitit ja sisäisen valvonnan järjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskienhallintastrategian ja riskinottohalun/riskin sietorajan kanssa.
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	• Laitoksen rahoitusprofiilista ja sen kestävydestä aiheutuva riski on suuri. • Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski on suuri. • Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) ovat merkittäviä.	

9 osasto. SREP:n mukainen likviditeetin arviointi

9.1 Yleisiä näkökohtia

426. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä SREP:n mukaisella likviditeetin arvioinnilla, kattaako laitoksen likviditeetti asianmukaisesti ne likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvat riskit, joita arvioidaan 8 osastossa esitetyllä tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös määritettävä SREP:n mukaisella likviditeetin arvioinnilla, onko tarpeen asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia niiden likviditeettiin ja rahoitukseen liittyvien riskien kattamiseksi, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua.
427. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitoksen maksuvalmiuspuskureita, likviditeetin hankintakapasiteettia ja rahoitusprofiilia sekä sen ILAAP:ia ja järjestelyjä, toimintalinjoja, menettelyjä ja mekanismeja, jotka koskevat likviditeetti- ja rahoitusriskin mittaamista ja hallintaa, yhtenä keskeisenä laitoksen elinkelpoisuutta määrittävänä tekijänä. Tästä tarkastelusta olisi laadittava yhteenveto, ja sen pitäisi näkyä tämän osaston lopussa määritettyjen kriteerien perusteella annettavassa pistemäärässä.
428. ILAAP:n tuloksia olisi soveltuvin ja asiaankuuluvin osin käytettävä perustana toimivaltaisen viranomaisen päätelmässä likviditeetin riittävydestä.
429. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi toteuttaa SREP:n mukainen likviditeetin arviointiprosessi seuraavien vaiheiden mukaisesti:
- likviditeetin kokonaisarviointi;
 - erityisten likviditeettitoimien tarpeen määrittäminen;
 - mahdollisten erityisten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointi – vertailulaskelmat;
 - erityisten maksuvalmiusvaatimusten ilmaiseminen; ja
 - likviditeettiä koskevan pistemäärän määrittäminen.

9.2 Likviditeetin kokonaisarviointi

430. Arvioidakseen sitä, kattaako laitoksen likviditeetti asianmukaisesti likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvat riskit, toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä seuraavia tietolähteitä:
- laitoksen ILAAP;

- b. likviditeettiriskin arvioinnin tulokset;
- c. rahoitusriskin arvioinnin tulokset;
- d. valvontatarkoituksiin tehtävän vertailulaskelman tulos; ja
- e. muut asiaankuuluvat tiedot (paikalla tehdyistä tarkastuksista, vertaisryhmän analyysistä, stressitestauksesta jne. saatavat tiedot).

431. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastettava laitoksen ILAAP:n luotettavuutta, mukaan lukien laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskin osalta käyttämät mittaamismenetelmät.

432. Arvioidessaan laitoksen ILAAP-kehystä – tarvittaessa myös sisäisten maksuvalmiusvaatimusten laskennassa käytettäviä sisäisiä menetelmiä – toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko ILAAP-laskelmat:

- a. uskottavia: kattavatko käytetyt laskelmat/menetelmät asianmukaisesti riskit, joita niillä pyritään käsittelemään; ja
- b. ymmärrettäviä: onko ILAAP-laskelmien perustana olevat osatekijät jaoteltu selkeästi ja onko niistä laadittu yhteenveto.

433. Laitoksen likviditeetin riittävyyden arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös yhdistää likviditeettiriskiä ja rahoitusriskiä koskevat arviointinsa. Niiden olisi otettava erityisesti huomioon havainnot, jotka koskevat

- a. riskejä, joita asetuksessa (EU) 575/2013 säädetyt maksuvalmiusvaatimukset eivät kata, mukaan lukien päivänsisäinen likviditeettiriski ja 30 päivän ajanjakson ylittävä likviditeettiriski;
- b. muita riskejä, joita laitos ei kata ja mittaa riittävästi ja joita aiheutuu ulosvirtauksen aliarvioimisesta, sisäänvirtauksen yliarvioimisesta, puskurivarojen likviditeettiarvon tai likviditeetinhankintakapasiteetin yliarvioimisesta tai siitä, ettei likvidejä varoja ole käytettävissä toiminnallisesta näkökulmasta (varoja ei ole käytettävissä myyntiä varten, kiinnitetyt varat jne.);
- c. likviditeetinhankintakapasiteetin ja/tai rahoituksen erityiset keskittymät vastapuolien ja/tai tuotteiden/tyyppien mukaan;
- d. rahoitusvajeet erityisissä maturiteettiluokissa lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;
- e. eri valuutoissa olevien rahoitusvajeiden asianmukainen kattaminen;
- f. tavanomaista jyrkemmät vaikutukset; ja

- g. muut valvontatarkoituksiin tehtävien likviditeetin stressitestien asiaan liittyvät tulokset.

434. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muunnettava tämä kokonaisarviointi likviditeetin pistemääräksi, jonka olisi heijastettava toimivaltaisten viranomaisten käsitystä niistä laitoksen elinkelpoisuuteen kohdistuvista uhista, joita voi aiheutua likviditeettiin ja rahoitukseen liittyvistä riskeistä.

9.3 Erityisten maksuvalmiusvaatimusten tarpeen määrittäminen

435. Toimivaltaisten viranomaisten olisi päätettävä laitokselle valvontatarkoituksiin asetettavien erityisten maksuvalmiusvaatimusten tarpeellisuudesta valvontaan perustuvan arvionsa ja laitoksen kanssa käytävän vuoropuhelun perusteella ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a. laitoksen liiketoimintamalli ja strategia ja niiden valvontatarkoituksiin tehtävä arviointi;
- b. laitoksen ILAAP:stä saatavat tiedot;
- c. valvontatarkoituksiin tehtävä arviointi likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvista riskeistä, mukaan lukien ominaisen likviditeettiriskin, ominaisen rahoitusriskin sekä likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan ja valvontajärjestelyjen arviointi, kun otetaan huomioon se mahdollisuus, että havaitut riskit ja haavoittuvuudet voivat pahentaa toisiaan; ja
- d. mahdollinen likviditeettiä koskeva järjestelmäriski.

436. Kun toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia tarvitaan likviditeettiin ja rahoitukseen liittyvien huolenaiheiden käsittelemiseksi, niiden olisi päätettävä tässä osastossa käsiteltävien määrällisten vaatimusten soveltamisesta ja/tai 10 osastossa käsiteltävien laadullisten vaatimusten soveltamisesta.

437. Asettaessaan rakenteellisia pitkän aikavälin valvontavaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava lyhyen/keskipitkän aikavälin lisävaatimusten tarpeellisuutta väliaikaisratkaisuna edelleen olemassa olevien riskien vähentämiseksi, kunnes rakenteelliset vaatimukset tuottavat toivottuja tuloksia.

438. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että on olemassa suuri riski, että laitoksen rahoituskustannukset siinä määrin, jota ei voida hyväksyä, niiden olisi harkittava toimia, esimerkiksi täydentävien omien varojen vaatimusten asettamista (jota käsitellään 7 osastossa) lisääntyneen voitto- ja tappiovaikutuksen kompensoimiseksi, jos laitos ei voi siirtää lisääntyneitä rahoituskustannuksia asiakkailleen, tai pyynnön esittämistä muutosten tekemisestä rahoitusrakenteeseen rahoituskustannuksiin liittyvän riskin vähentämiseksi.

9.4 Erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten määrittäminen

439. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kehitettävä ja sovellettava valvontatarkoituksiin käytettäviä likviditeetin viitearvoja määrällisinä välineinä, jotka tukevat niiden arviota siitä, kattaako laitoksen likviditeetti luotettavasti likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvat riskit. Niitä olisi käytettävä varovaisen, johdonmukaisen, läpinäkyvän ja vertailukelpoisen viitearvon saamiseksi, jolla voidaan laskea ja verrata laitosten erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia.
440. Kehittäessään valvontatarkoituksiin käytettäviä likviditeetin viitearvoja toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon seuraavat kriteerit:
- viitearvojen olisi oltava varovaisia, johdonmukaisia ja läpinäkyviä;
 - viitearvot olisi kehitettävä käyttämällä valvontatarkoituksiin käytettäviä likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointia ja likviditeettiä koskevia stressitestejä; valvontatarkoituksiin tehtävän likviditeettiä koskevan stressitestauksen olisi oltava keskeinen osa vertailuarvoa;
 - viitearvojen olisi tuotettava vertailukelpoisia tuloksia ja laskelmia, jotta voitaisiin verrata samankaltaiset liiketoimintamallit ja riskiprofiilit omaavien laitosten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointeja; ja
 - viitearvojen pitäisi auttaa valvojia määrittämään asianmukainen likviditeettitaso laitokselle.
441. Kun otetaan huomioon laitosten käyttämien erilaisten liiketoimintamallien kirjo, valvontatarkoituksiin käytettävien vertailuarvojen tulos ei välttämättä ole aina tarkoituksenmukainen jokaisen laitoksen kohdalla. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ratkaista tämä käyttämällä kaikkein tarkoituksenmukaisinta viitearvoa, jos vaihtoehtoja on käytettävissä, ja soveltamalla viitearvon tulokseen harkintaa liiketoimintamallikohtaisten näkökohtien huomioon ottamiseksi.
442. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksiin sovellettujen viitearvojen soveltuvuutta ja tarkistettava ja päivitettävä niitä jatkuvasti käytöstä saatavien kokemusten perusteella.
443. Kun toimivaltaiset viranomaiset ottavat valvontatarkoituksiin käytettäviä viitearvoja huomioon erityisten maksuvalmiusvaatimusten määrittämiseksi, niiden olisi selitettävä laitokselle sen kanssa käytävän vuoropuhelun yhteydessä viitearvojen tarkoitus ja niiden perustana olevat yleiset periaatteet.

444. Pysyvän varainhankinnan vaatimusta voidaan sen täytäntöönpanoa odottaessa käyttää lähtökohtana pysyvää varainhankintaa koskevien erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten määrittämiselle, jos ne ovat tarpeen.

445. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kehittäneet omaa viitearvoaan erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointia varten, ne voivat soveltaa viitearvoa seuraavien vaiheiden mukaisesti:

- a. käteisen nettoulosvirtausten ja hyväksyttävien likvidien varojen vertaileva analyysi stressitilanteessa eri aikahorisonteissa: enintään 1 kuukausi (myös yön yli), 1–3 kuukautta ja 3–12 kuukautta; tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi ennustettava nettoulosvirtauksia (bruttoulosvirtauksia ja -sisäänvirtauksia) ja likviditeetin hankintakapasiteettia eri maturiteettiluokissa ottaen huomioon stressiolosuhteet (esimerkiksi varovainen arvostus likvidejä varoja koskevien stressioletusten mukaisesti vastaan nykyarvostus normaaliolosuhteissa ja markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen) ja laadittava stressitestattu maturiteettitaulukko vuodeksi eteenpäin;
- b. stressitestatun maturiteettitaulukon arvioinnin perusteella arvio laitoksen selviytymisjaksosta;
- c. toivotun / valvontatarkoituksiin käytettävän vähimmäisselviytymisjakson määrittäminen siten, että otetaan huomioon laitoksen riskiprofiili sekä markkinaolosuhteet ja makrotaloudelliset olosuhteet; ja
- d. jos toivottu / valvontatarkoituksiin käytettävä vähimmäisselviytymisjakso on pitempi kuin laitoksen nykyinen selviytymisjakso, toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida likvidien varojen lisämääriä (täydentävät maksuvalmiuspuskurit), jotka laitoksella on oltava, jotta sen selviytymisjakso pitenis vaadittuun vähimmäisaikaan.

446. Yksi keskeinen tietolähde toimivaltaisen viranomaisen viitearvoissa, joita käytetään erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointiin, ovat tiedot, jotka on kerätty asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklassa säädetyn maksuvalmiusraportoinnin yhteydessä likviditeetistä ja pysyvästä varainhankinnasta yksilöllisesti ja konsolidoidusti ja likviditeetin seurannan lisämetriikasta. Viitearvojen rakenteeseen vaikuttavat tämän raportoinnin sisältö, ja viitearvojen käyttö määräytyy sen perusteella, milloin raportit ovat saatavilla.

447. Alla on joitain esimerkkejä mahdollisista menetelmistä:

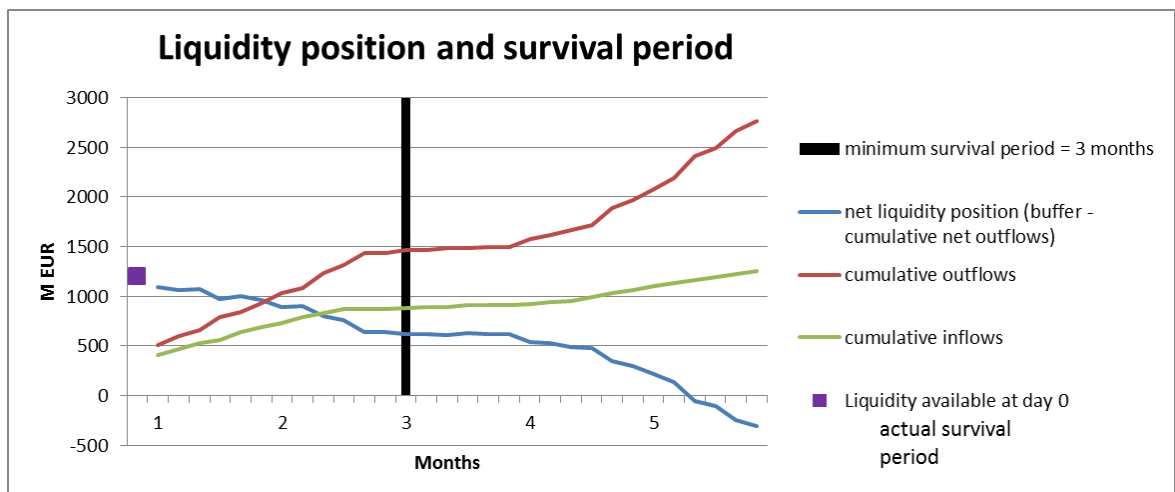
- a. Esimerkki 1: Laitoksen maksuvalmiuspuskuri on lähtötilanteessa 1 200 euroa. Stressiolosuhteissa arvioituja kumulatiivisia sisään- ja ulosvirtauksia ennustetaan 5 kuukauden aikahorisontilla. Tämän aikahorisontin aikana laitos käyttää maksuvalmiuspuskuria aina, kun sisäänvirtaukset ovat pienempiä kuin ulosvirtaukset. Tästä seuraa, että määritellyissä stressiolosuhteissa laitos pystyisi

selviytymään 4,5 kuukautta, mikä on pidempi aika kuin valvojien määrittämä vähimmäisselviytymisjakso (tässä esimerkissä 3 kuukautta):

Taulukko 11. Havainnollistava esimerkki likviditeetin kvantifioimisessa käytettävästä viitearvosta

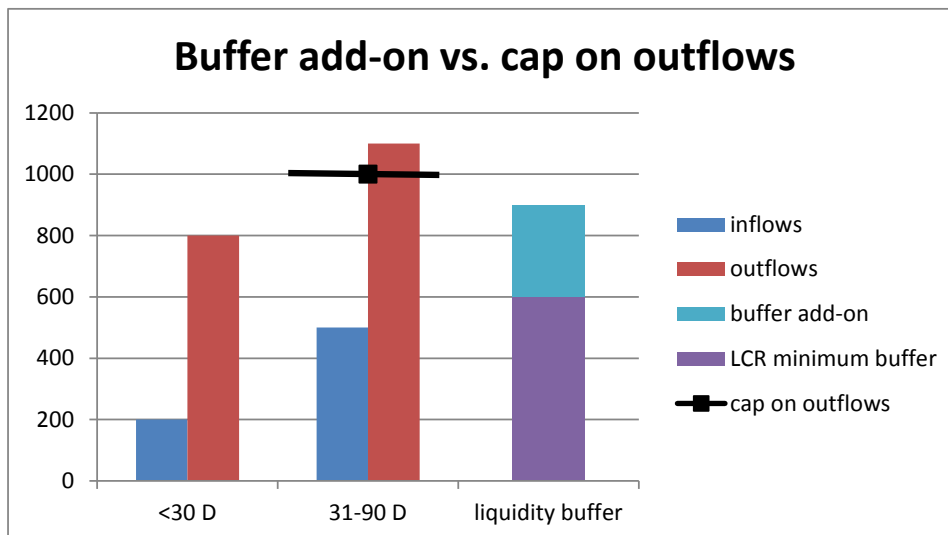
Time horizon in months	cumulative outflows	cumulative inflows	cumulative net outflows	net liquidity position (buffer - cumulative net outflows)	Liquidity available at day 0
					1,200
1	511	405	106	1,094	
	598	465	133	1,067	
	659	531	128	1,072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1,001	
	933	693	240	960	
2	1,037	731	306	894	
	1,084	788	295	905	
	1,230	833	397	803	
	1,311	875	435	765	
	1,433	875	558	642	
	1,440	876	564	636	
3	1,465	882	583	617	
	1,471	889	582	618	
	1,485	891	594	606	
	1,485	911	574	626	
	1,492	916	576	624	
	1,493	916	577	623	
4	1,581	918	663	537	
	1,618	945	673	527	
	1,666	956	710	490	
	1,719	993	726	474	
	1,885	1,030	856	344	
	1,965	1,065	900	300	
5	2,078	1,099	980	220	
	2,192	1,131	1,061	139	Survival period
	2,415	1,163	1,252	-52	
	2,496	1,194	1,302	-102	
	2,669	1,224	1,445	-245	
	2,764	1,253	1,511	-311	

Kuvio 7. Havainnollistava esimerkki erityisen määrällisen maksuvalmiusvaatimuksen määrittämisestä

- b. Esimerkki 2: Valvontatarkoituksiin määritetty vähimmäisselviytymisjakso on 3 kuukautta. Vähimmäisselviytymisjakson määrittämiselle vaihtoehtoinen toimi, jolla voidaan myös käsitellä siihen liittyvää valvonnassa ilmenevää huolta, että sisään- ja ulosvirtausten välinen kuilu on liian suuri, on asettaa yläraja ulosvirtauksille. Alla olevassa kuviossa mekanismi ylärajan asettamiselle ulosvirtauksille esitetään mustalla vaakasuuntaisella viivalla. Laitoksen on vähennettävä ulosvirtauksiaan ylärajan alapuoliselle tasolle. Yläraja voidaan asettaa yhdelle tai useammalle aikaryhmälle ja nettoulosvirtauksille (sisäänvirtauksien korjauksen jälkeen) tai bruttoulosvirtauksille. Vaihtoehto, jossa sen sijaan lisätään yksi puskurivaatimus, esitetään kolmannessa pylväässä:

Kuvio 8. Havainnollistava esimerkki erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten määrittämisestä

9.5 Erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten ilmaiseminen

448. Erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten ilmaisemiseksi asianmukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä yhtä seuraavista menetelmistä:

1. menetelmä 1 – sovelletaan lakisääteistä vähimmäisvaatimusta korkeampaa maksuvalmiusvaatimusta (kun tällainen suhdeluku on otettu käyttöön kansallisissa tai EU:n säännöksissä), jonka määrä on sellainen, että sillä voidaan korjata riittävästi havaittuja puutteita,
2. menetelmä 2 – vaaditaan vähimmäisselviytymisjaksoa, jonka kerto on sellainen, että havaittuja puutteita voidaan korjata riittävästi; selviytymisjakso voidaan määrittää joko suoraan vaatimuksena tai epäsuorasti asettamalla yläraja ulosvirtausten määrälle tarkasteltuina aikaryhminä; toimivaltaiset

viranomaiset voivat vaatia erityyppisiä likvidejä varoja (esim. keskuspankkien hyväksymiä varoja) sellaisten riskien kattamiseksi, joita maksuvalmiusvaatimus ei kata (riittävästi),

3. menetelmä 3 – vaaditaan likvidien varojen tai likviditeetinhankintakapasiteetin yhteenlaskettua vähimmäismäärää joko yhteenlaskettuna vähimmäismääränä tai sovellettavan lakisääteisen vähimmäismäärän ylittävänä vähimmäismääränä, jonka määrä on sellainen, että havaittuja puutteita voidaan korjata riittävästi; toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa vaatimuksia likvidien varojen koostumukselle, toiminnalliset vaatimukset mukaan lukien (esim. suora muutettavuus rahaksi tai likvidien varojen tallettaminen keskuspankkiin).

449. Toimivaltaiset viranomaiset voivat muodostaa erityisiä määrällisiä vaatimuksia pysyväle varainhankinnalle vaatimalla pysyvän varainhankinnan vähimmäistasoa pysyvän varainhankinnan vaatimuksen muodossa.

450. Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava erityiset määrälliset maksuvalmiusvaatimukset siten, että eri laitosten vakavaraisuustulokset ovat yleisesti ottaen johdonmukaisia, ja pidettävä mielessä, että määritetyt vaatimustyytit voivat vaihdella laitosten välillä niiden yksilöllisten olosuhteiden vuoksi. Määrän lisäksi olisi määritettävä odotettu koostumus ja luonne. Kaikissa tapauksissa siinä olisi esitettävä valvontavaatimus ja sovellettavat direktiivin 2013/36/EU vaatimukset. Maksuvalmiuspuskureiden ja likviditeetinhankintakapasiteetin, jotka laitoksella on oltava valvontavaatimusten täyttämiseksi, olisi oltava laitoksen käytettävissä stressikausina.

451. Asettaessaan erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ja ilmoittaessaan ne laitokselle toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos ilmoittaa niille heti, jos se ei täytä vaatimuksia tai ei odota täyttävänsä vaatimuksia lyhyellä aikavälillä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos antaa tämän ilmoituksen viipymättä ja liittää siihen laatimansa suunnitelman siitä, miten vaatimukset voidaan täyttää mahdollisimman pian uudelleen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteutettavuutta ja toteuttava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, jos suunnitelmaa ei pidetä toteuttamiskelpoisena. Jos suunnitelmaa pidetään toteuttamiskelpoisena, toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä tarvittavat väliaikaiset valvontatoimenpiteet laitoksen olosuhteiden perusteella, seurattava maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteutusta ja seurattava tiiviisti laitoksen likviditeettiasemaa sekä tarvittaessa pyydyttävä laitosta raporttoimaan useammin.

452. Edellä esitetystä huolimatta toimivaltaiset viranomaiset voivat myös asettaa laadullisia vaatimuksia rajoitusten/ylärajojen/limiittien muodossa eroille, keskittymille, riskinottohalulle, vakuudellisten lainojen myöntämistä koskeville määrällisille rajoituksille jne. ohjeiden 10 osastossa määritettyjen kriteerien mukaisesti.

453. Alla on joitain esimerkkejä erilaisista menetelmistä erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten laatimiseen:

Esimerkki erityisten vaatimusten ilmaisemisesta

Tammikuun 1. päivästä 2015 lähtien ja kunnes toisin ohjeistetaan, pankin X on:

- a. **menetelmä 1 – varmistettava, että sen likviditeetin hankintakapasiteetti on aina vähintään esim. 125 % sen likviditeetin nettoulosvirtauksista, sellaisina kuin ne on määritetty maksuvalmiusvaatimuksessa.**
- b. **menetelmä 2 – varmistettava, että sen likviditeetin hankintakapasiteetti takaa aina selviytymisjakson, joka on vähintään 3 kuukautta, mitattuna sisäisen likviditeetin stressitestillä / maturiteettitaulukolla / valvojan kehittämällä erityisellä mittausmenetelmällä.**
- c. **menetelmä 3:**
 - **varmistettava, että sen likviditeetin hankintakapasiteetti on aina vähintään X miljardia euroa, tai**
 - **varmistettava, että sen likviditeetin hankintakapasiteetti ylittää aina maksuvalmiusvaatimuksen mukaisen vähimmäisvaatimuksen vähintään X miljardilla eurolla.**
- d. **menetelmä 4 – varmistettava, että sen pysyvä varainhankinta ylittää aina pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaisen vähimmäisvaatimuksen vähintään X miljardilla eurolla.**

9.6 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

454. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys siitä, kattavatko olemassa olevat likviditeettivarat luotettavasti riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista laadittavasta yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 12 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä.

455. Yhteistä päätöstä (tarvittaessa) varten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä likviditeettiä koskevaa arviointia ja pistemäärää sen määrittämiseksi, ovatko likviditeettivarat riittävät.

Taulukko 12. Valvontaan perustuvia näkökohtia likviditeetin riittävyyden pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva käsitys	Näkökohdat
1	Laitoksen likviditeettiasemasta ja rahoitusprofiilista ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ylittävät selvästi erityiset valvontatarkoituksiin käytettävät määrälliset vaatimukset, ja niiden odotetaan säilyvän tällaisina tulevaisuudessa. - Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille. - Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä ei ole esteitä, tai kaikkien yksiköiden likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ylittävät valvontavaatimukset. - Laitoksella on vakuuttava ja uskottava likviditeettiä koskeva varautumissuunnitelma, joka voi tarvittaessa toimia tehokkaasti.
2	Laitoksen likviditeettiasemasta ja/tai rahoitusprofiilista aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ylittävät erityiset valvontatarkoituksiin käytettävät määrälliset vaatimukset, mutta on olemassa riski, etteivät ne säily tällaisina tulevaisuudessa. - Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta aiheutuu alhainen riski laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille. - Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on tai voi olla marginaalisia esteitä. - Laitoksella on vakuuttava ja uskottava

		likviditeettiä koskeva varautumissuunnitelma, joka voi tarvittaessa toimia tehokkaasti, vaikkei olekaan riskitön.
3	Laitoksen likviditeettiasemasta ja/tai rahoitusprofiilista aiheutuu keskimääräinen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ovat heikkenemässä ja/tai eivät täytä erityisiä valvontatarkoituksiin käytettäviä määrällisiä vaatimuksia, ja laitoksen kyvystä alkaa pian noudattaa näitä vaatimuksia uudelleen on epäilyksiä. - Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta aiheutuu keskimääräinen riski laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille. - Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on esteitä. - Laitoksen likviditeettiä koskeva varautumissuunnitelma ei todennäköisesti toimi tehokkaasti.
4	Laitoksen likviditeettiasemasta ja/tai rahoitusprofiilista aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ovat heikkenemässä nopeasti ja/tai eivät täytä erityisiä valvontatarkoituksiin käytettäviä määrällisiä vaatimuksia, ja laitoksen kyvystä alkaa pian noudattaa näitä vaatimuksia uudelleen on vakavia epäilyksiä. - Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta aiheutuu suuri riski laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille. - Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on vakavia esteitä.

		• Laitoksella ei ole likviditeettiä koskevaa varautumissuunnitelmaa tai sen suunnitelma on ilmeisen riittämätön.
--	--	--

10 osasto. Vakavaraisuuden kokonaisarviointi ja valvontatoimenpiteiden soveltaminen

10.1 Yleisiä näkökohtia

456. Tässä osastossa käsitellään SREP-osatekijöitä koskevien arviointien havaintojen yhdistämistä vakavaraisuuden kokonaisarvioinniksi. Siinä tarkastellaan myös sitä, miten toimivaltaiset viranomaiset soveltavat valvontatoimenpiteitä SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa direktiivissä 2013/36/EU (104 ja 105 artiklassa) ja kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä valvontatoimenpiteitä ja soveltuvin osin direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa säädettyjä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä tai näiden yhdistelmiä.

457. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä valvontavaltuuksiaan niiden puutteiden perusteella, jotka on havaittu yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinneissa, ottamalla huomioon vakavaraisuuden kokonaisarviointi, pistemäärä mukaan lukien, ja tarkastelemalla seuraavia:

- a. puutteiden/heikkouksien merkittävyys ja niiden käsittelemättä jättämisen mahdollinen vakavaraisuusvaikutus (ts. onko tarpeen käsitellä ongelmaa erityisellä toimenpiteellä),
- b. ovatko toimenpiteet yhdenmukaisia/oikeasuhteisia tietyn SREP-osatekijän kokonaisarviointiin (ja vakavaraisuuden kokonaisarviointiin) nähden,
- c. onko puutteita/ heikkouksia jo käsitelty/korjattu muilla toimenpiteillä,
- d. saavutettaisiinko sama tavoite muilla toimenpiteillä, joilla olisi vähäisempi hallinnollinen ja taloudellinen vaikutus laitokseen,
- e. toimenpiteen soveltamisen optimaalinen taso ja kesto valvontatavoitteen saavuttamiseksi ja
- f. se mahdollisuus, että tunnistetut riskit ja heikkoudet voivat olla yhteydessä toisiinsa ja/tai itseään vahvistavia, jolloin valvontatoimenpiteitä on syytä tiukentaa.

458. Soveltaessaan valvontatoimenpiteitä tiettyjen SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon yleiset määrälliset omien varojen vaatimukset ja maksuvalmiusvaatimukset, joita sovelletaan 7 ja 9 osastossa määritettyjen kriteerien perusteella.

459. Toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa valvontatoimenpiteitä, jotka liittyvät suoraan valvontatoiminnan (esim. paikalla suoritettava tutkinta, ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden ja keskeisten toimintojen arvioinnit) tuloksiin, jos tällaisen toiminnan tulokset edellyttävät valvontatoimenpiteiden välitöntä toteuttamista merkittävien puutteiden käsittelemiseksi.

10.2 Vakavaraisuuden kokonaisarviointi

460. Määrittäessään vakavaraisuuden kokonaisarviointia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava SREP-osatekijöiden arviointien havaintoja ja etenkin

- a. riskejä, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua,
- b. sen todennäköisyyttä, että laitoksen hallinto, valvontaan liittyvät puutteet ja/tai liiketoimintamalli tai strategia todennäköisesti pahentavat tai vähentävät näitä riskejä tai altistavat laitoksen uusille riskilähteille,
- c. sitä, kattavatko laitoksen omat varat ja likviditeettivarat nämä riskit luotettavasti, ja
- d. osatekijöiden välisen myönteisen tai kielteisen vuorovaikutuksen mahdollisuutta (esim. toimivaltaiset viranomaiset voivat pitää vahvaa pääoma-asemaa mahdollisena tiettyjä likviditeettiin ja rahoituksiin liittyviä huolenaiheita lieventävänä tekijänä tai käänteisesti katsoa, että heikko pääoma-asema voi pahentaa tällä alalla ilmenneitä huolenaiheita).

461. Näiden näkökohtien perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen elinkelpoisuus, joka määritellään sen läheisyytenä siihen pisteeseen, jossa laitos todettaisiin elinkelvottomaksi sen omien varojen ja likviditeettivarojen riittävyyden, hallinnon, valvontajärjestelyjen ja/tai liiketoimintamallin ja sen strategian perusteella, jolla katetaan riskejä, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua.

462. Tämän määrittämisen perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi

- a. toteutettava tarvittavat valvontatoimenpiteet huolenaiheiden käsittelemiseksi (niiden erityistoimenpiteiden lisäksi, joita on toteutettu SREP-arviointien havaintojen käsittelemiseksi),
- b. määritettävä tulevat valvontaresurssit ja valvontasuunnitelma laitokselle, myös se, olisiko laitos sisällytettävä valvontatarkkailuohjelmaan,

- c. määritettävä direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa säädettyjen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden tarpeellisuus ja
- d. määritettävä, voidaanko laitoksen katsoa ”olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan” direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan merkityksessä.

463. Vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin olisi käytävä ilmi pistemäärästä, joka perustuu taulukossa 13 esitettyihin näkökohtiin, ja dokumentoitava selkeästi vakavaraisuuden kokonaisarviointista vuosittain laadittavassa yhteenvedossa. Tähän vuotuisen yhteenvetoon olisi sisällyttävä myös vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin pistemäärä ja SREP-osatekijöiden pistemäärät sekä edeltävien 12 kuukauden aikana tehdyt valvontahavainnot.

Taulukko 13. Valvontaan perustuvat näkökohdat vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva käsitys	Näkökohdat
1	Tunnistetuista riskeistä ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen liiketoimintamalliin ja strategiaan ei liity huolenaiheita. - Sisäiseen hallintoon ja laitoksen laajuisiin valvontajärjestelyihin ei liity huolenaiheita. - Laitoksen pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvat riskit eivät aiheuta havaittavissa olevaa merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riskiä. - Omien varojen koostumukseen ja määrään ei liity huolenaiheita. - Laitoksen likviditeettiasemaan ja rahoitusprofiiliin ei liity huolenaiheita.
2	Tunnistetuista riskeistä aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen liiketoimintamalli ja strategia aiheuttavat jonkin verran huolta. - Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt aiheuttavat jonkin verran huolta. - Pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvista riskeistä aiheutuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen. - Omien varojen koostumus ja määrä aiheuttavat jonkin verran huolta. - Laitoksen likviditeettiasema ja/tai rahoitusprofiili aiheuttavat jonkin verran huolta.
3	Tunnistetuista riskeistä aiheutuu keskimääräinen riski laitoksen	Laitoksen liiketoimintamalli ja strategia aiheuttavat keskimääräistä huolta.

	elinkelpoisuudelle.	- Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt aiheuttavat keskimääräistä huolta. - Pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvista riskeistä aiheutuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen. - Laitoksen omien varojen koostumus ja määrä aiheuttavat keskimääräistä huolta. - Laitoksen likviditeettiasema ja/tai rahoitusprofiili aiheuttavat keskimääräistä huolta. - Laitos on saattanut alkaa laatia vaihtoehtoja elvytysuunnitelmassaan.
4	Tunnistetuista riskeistä aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	- Laitoksen liiketoimintamalli ja strategia aiheuttavat suurta huolta. - Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt aiheuttavat suurta huolta. - Pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvista riskeistä aiheutuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri. - Laitoksen omien varojen koostumus ja määrä aiheuttavat suurta huolta. - Laitoksen likviditeettiasema ja/tai rahoitusprofiili aiheuttavat suurta huolta. - Laitos on saattanut laatia huomattavan määrän vaihtoehtoja elvytysuunnitelmassaan.
F	Laitoksen katsotaan "olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan".	- Laitoksen elinkelpoisuuteen kohdistuu välitön riski. - Laitos täyttää ne kriteerit, että se "on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu", siten kuin niistä säädetään direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdassa⁹.

⁹ Toimivaltainen viranomaisena erityisesti katsoo, että (1) laitos rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa lupa, muun muassa koska laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä; (2) laitoksen varat ovat tai niiden voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan pienemmät kuin sen velat tai (3) laitos ei kykene tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoita lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön maksamaan velkojaan tai suorittamaan muita vastuitaan eräpäivään mennessä.

Direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan d alakohdassa mainitaan myös poikkeuksellista julkista rahoitustukea koskeva kriteeri sen määrittämiseksi, onko laitos "lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa", mutta näitä

464. Määrittäessään, että laitos ”on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu”, mitä kuvaa vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin pistemäärä F, toimivaltaisten viranomaisten olisi kuultava kriisinratkaisuviranomaisia havainnoista direktiivin 2014/59/EU 32 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

10.3 Pääomatoimenpiteiden soveltaminen

465. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava täydentäviä omien varojen vaatimuksia määrittämällä TSCR 7 osastossa käsitellyn prosessin ja kriteerien mukaisesti.

466. Edellisessä kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista huolimatta toimivaltaiset viranomaiset voivat SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen heikkouksien ja puutteiden perusteella määrätä täydentäviä pääomatoimenpiteitä, muun muassa

- a. vaatia laitosta käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti;
- b. rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltä ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti ja/tai
- c. vaatia laitosta soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

10.4 Likviditeettitoimenpiteiden soveltaminen

467. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia 9 osastossa käsitellyn prosessin ja kriteerien mukaisesti.

468. Edellisessä kohdassa tarkoitetuista erityisistä määrällisistä vaatimuksista huolimatta toimivaltaiset viranomaiset voivat likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnissa havaittujen haavoittuvuuksien ja puutteiden perusteella määrätä täydentäviä likviditeettitoimenpiteitä, muun muassa

- a. asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, rajoitukset saatavien ja velkojen välisille maturiteettieroille mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti ja/tai

kriteereitä ei tarkastella vakavaraisuuden kokonaisarvioinnissa eikä toimivaltaisten viranomaisten tekemässä määrittämisessä.

- b. määrätä muita hallinnollisia toimenpiteitä, vakavaraisuusmaksut mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaisesti.

10.5 Muiden valvontatoimenpiteiden soveltaminen

469. SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen erityisten puutteiden käsittelemiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita sellaisten toimenpiteiden soveltamista, jotka eivät liity suoraan määrällisiin pääoma- tai maksuvalmiusvaatimuksiin. Tässä jaksossa esitetään luettelo, joka ei ole tyhjentävä, mahdollisista valvontatoimenpiteistä, joita voidaan soveltaa direktiivin 2013/36/EU 104 ja 105 artiklan nojalla.

Liiketoimintamallianalyysi

470. Liiketoimintamallianalyysissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettaviin valvontatoimenpiteisiin liittyy todennäköisesti vaatimus, jonka mukaan laitoksen on mukautettava hallinto- ja valvontajärjestelyjään liiketoimintamallin ja strategia toteutumisen edistämiseksi, tai tiettyjen liiketoimintojen rajoittaminen.

471. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta mukauttamaan riskienhallinta- ja valvontajärjestelyjä tai hallintojärjestelyjä siten, että ne vastaavat toivottua liiketoimintamallia tai strategiaa, muun muassa

- a. mukauttamalla strategiassa oletuksena olevia taloudellisia ennusteita , jos sisäinen pääomasuunnittelu tai uskottavat oletukset eivät tue sitä,
- b. vaatimalla muutoksia organisaatorakenteisiin ja tehostamaan riskienhallinta- ja valvontatoimintoja ja -järjestelyjä liiketoimintamallin tai strategian toteuttamisen tukemiseksi ja/tai
- c. vaatimalla muutoksia IT-järjestelmiin ja niiden tehostamista liiketoimintamallin tai strategian toteuttamisen tukemiseksi.

472. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta tekemään muutoksia liiketoimintamalliin tai strategiaan, jos

- a. niiden tueksi ei ole käytössä asianmukaisia organisaatio-, hallinto- tai riskienvalvonta- ja hallintajärjestelyjä,
- b. pääoma- ja toimintasuunnitelmat, riittävien taloudellisten resurssien, henkilöstöresurssien ja teknisten (IT-) resurssien kohdentaminen mukaan lukien, eivät tue niitä ja/tai
- c. strategia johtaa järjestelmäriskin kohoamiseen tai muodostaa uhan rahoituksen vakaudelle.

473. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitoksia vähentämään alulle panemiinsa / levittämiinsä tuotteisiin sisältyvää riskiä esimerkiksi
 - o vaatimalla tekemään muutoksia tiettyihin tarjoamiinsa tuotteisiin sisältyviin riskeihin ja/tai
 - o vaatimalla parannuksia tuotteiden kehittelyä ja ylläpitoa koskeviin hallinto- ja valvontajärjestelyihin,
- b. vaatia laitosta vähentämään järjestelmiinsä sisältyvää riskiä esimerkiksi
 - o vaatimalla parannuksia järjestelmiin tai lisäämään investointeja uusiin järjestelmiin tai nopeuttamaan uusien järjestelmien käyttöönottoa ja/tai
 - o vaatimalla parannuksia järjestelmän kehittämistä ja ylläpitoa koskeviin hallinto- ja valvontajärjestelyihin.

Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt

474. Sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä voidaan keskittyä siihen, että laitosta vaaditaan vahvistamaan hallinto- ja valvontajärjestelyjä tai vähentämään tuotteisiinsa, järjestelmiinsä tai toimintaansa sisältyvää riskiä.

475. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitosta tekemään muutoksia yleisiin hallintojärjestelyihinsä ja organisaatioonsa myös vaatimalla
 - o muutoksia organisaatio- tai toimintarakenteeseen, organisaation hierarkkiset suhteet mukaan lukien,
 - o muutoksia riskejä koskeviin toimintalinjoihin tai siihen, miten niitä kehitetään ja toteutetaan organisaatiossa, ja/tai
 - o hallintojärjestelyjen läpinäkyvyyden lisäämistä,
- b. vaatia laitosta tekemään muutoksia ylimmän hallintoelimen organisaatioon, kokoonpanoon tai työjärjestelyihin,
- c. vaatia laitosta vahvistamaan yleisiä riskienhallintajärjestelyjään muun muassa vaatimalla

- o muutoksia riskinottohaluun (sen pienentämistä) tai riskinottohalun määrittämiseen liittyviin hallintojärjestelyihin ja yleisen riskistrategian kehittämistä,
 - o parannuksia ICAAP:ia tai ILAAP:ia koskeviin menettelyihin ja malleihin, jos niitä ei pidetä tarkoitukseen soveltuvina,
 - o parantamaan stressitestaustuloksia ja yleistä stressitestaushjelmaa ja/tai
 - o parantamaan jatkuvuussuunnittelua,
- d. vaatia laitosta vahvistamaan sisäisiä valvontajärjestelyjä ja -toimintoja muun muassa vaatimalla
- o sisäisen tarkastuksen toiminnon riippumattomuutta ja riittävää henkilöstöä ja/tai
 - o parannuksia sisäiseen raportointiprosessiin sen varmistamiseksi, että raportointi ylimmälle hallintoelimelle on asianmukaista,
- e. vaatia laitosta parantamaan tietojärjestelmiä tai liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyviä järjestelyjä esimerkiksi vaatimalla
- o parannuksia järjestelmien luotettavuuteen ja/tai
 - o liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmien laatimista ja testaamista.

476. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta

- a. tekemään muutoksia palkitsemisjärjestelmään ja/tai
- b. rajoittamaan muuttuvan palkkion määrä tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista.

Luotto- ja vastapuoliriski

477. Luotto- ja vastapuoliriskin ja niihin liittyvien hallinta- ja valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä keskitytään todennäköisesti siihen, että laitosta vaaditaan vähentämään riskitasoa tai vahvistamaan hallinta- ja valvontajärjestelyjä.

478. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta

- a. ottamaan ylin hallintoelin tai sen komiteat aktiivisemmin mukaan olennaisiin luottopäätöksiin,
- b. parantamaan luottoriskin mittaamisjärjestelmiä,

- c. parantamaan luottoprosesseja koskevia valvontajärjestelyjä ja/tai
- d. parantamaan vakuuksien hallintaa, arviointia ja seurantaa.

479. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta

- a. soveltamaan erityisiä menettelytapoja riskeiltä suojautumiseksi ja – jos kirjanpitosäännöt ja -säännökset sen sallivat – vaatia lisäämään varauksia,
- b. soveltamaan alarajoja (tai ylärajoja) sisäisiin riskiparametreihin ja/tai riskipainoihin, joita käytetään riskin laskemiseen tiettyjen tuotteiden, alojen tai velallistyyppien osalta,
- c. soveltamaan suurempia arvonleikkauksia vakuuksien arvoon ja/tai
- d. pitämään hallussa täydentäviä omia varoja, joilla voidaan kompensoida varausten kirjanpitoarvon ja saatavien varovaisen arvostamisen välistä eroa (varojen laadun arvioinnin tulos), joka osoittaa odotettuja tappioita, joita kirjanpitoon sisältyvät varaukset eivät kata.

480. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta

- a. vähentämään suuria asiakasriskejä tai muita luottokeskittymäriskin lähteitä,
- b. tiukentamaan luotonantokriteereitä kaikkien tai joidenkin tuote- tai velallisryhmien osalta ja/tai
- c. vähentämään altistumistaan tietyille järjestelyille (esim. kiinnitykset, vientirahoitus, liikekiinteistöt ja arvopaperistaminen), velallisryhmille, aloille, maille jne. tai suojautumaan niiltä.

481. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta raportoimaan luottoriskistä ylimmälle hallintoelimelle ja ylimmälle johdolle useammin ja parantamaan raportoinnin laatua.

Markkinariski

482. Markkinariskin ja siihen liittyvien hallinta- ja valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä keskitytään todennäköisesti siihen, että laitosta vaaditaan vähentämään riskitasoa tai vahvistamaan hallinta- ja valvontajärjestelyjä.

483. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta käsittelemään puutteita, joita on havaittu laitoksen kyvyssä tunnistaa, mitata, seurata ja valvoa markkinariskiä, muun muassa

- a. parantamalla laitoksen sisäisten menetelmien tai sen toteutumatestaus- tai stressitestausvalmiuksien toimintaa,
- b. parantamalla markkinariskiä koskevan laitoksen toimivalle johdolle raportoinnin laatua ja tiheyttä ja/tai
- c. vaatimalla useammin tehtäviä ja perusteellisempia markkinatoiminnan sisäisiä tarkastuksia.

484. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. rajoittaa investointia tiettyihin tuotteisiin, kun laitoksen toimintalinjat ja menettelyt eivät takaa, että näistä tuotteista aiheutuva riski katetaan ja sitä valvotaan asianmukaisesti,
- b. vaatia laitosta esittämään suunnitelma ongelmallisille saataville ja/tai epälikvideille positioille altistumisen vähentämiseksi asteittain ja/tai
- c. vaatia rahoitustuotteiden divestointia, kun laitoksen arvostamisprosessit eivät tuota varovaisia arvostuksia, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimukset.

485. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitosta vähentämään toimintaansa sisältyvän markkinariskin tasoa (käyttämällä suojausta tai myymällä varallisuutta), kun laitoksen mittaamisjärjestelmissä on todettu merkittäviä puutteita, ja/tai
- b. vaatia laitosta lisäämään keskusvastapuolten selvittämien johdannaisten määrää.

Operatiivinen riski

486. Operatiivisen riskin ja siihen liittyvien hallinta- ja valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä keskitytään todennäköisesti siihen, että laitosta vaaditaan vähentämään riskitasoa tai vahvistamaan hallinta- ja valvontajärjestelyjä.

487. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitosta ottamaan ylin hallintoelin tai sen komiteat aktiivisemmin mukaan operatiivisen riskin hallintaa koskeviin päätöksiin,
- b. vaatia laitosta tarkastelemaan ominaista operatiivista riskiä, kun se hyväksyy uusia tuotteita ja järjestelmiä, ja/tai
- c. vaatia laitosta parantamaan operatiivisen riskin tunnistamis- ja mittaamisjärjestelmiä.

488. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitosta vähentämään ulkoistamista ja/tai
- b. vaatia laitosta vähentämään operatiivisia riskejään (esim. vakuutuksilla ja ottamalla käyttöön enemmän tarkastuspisteitä).

Rahoitustaseen korkoriski

489. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesta täydentäviä omia varoja koskevasta vaatimuksesta huolimatta toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava valvontatoimenpiteiden soveltamista seuraavissa tapauksissa:

- a. jos kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvä korkoriski on olemassa ja merkittävä (ks. 8 osasto),
- b. kun SREP:n tuloksista ilmenee puutteita siinä, miten laitos arvioi rahoitustaseen korkoriskin riskitasoa, ja siihen liittyvissä hallinta- ja valvontajärjestelyissä tai
- c. jos laitos raportoi, että sen taloudellinen arvo saattaa laskea yli 20 prosenttia omien varojen arvosta (standardisokki) yllättävän ja odottamattoman korkomuutoksen vuoksi direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

490. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta toteuttamaan toimenpiteitä niiden puutteiden käsittelemiseksi, joita on havaittu sen kyvyssä tunnistaa, mitata, seurata ja valvoa kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvää korkoriskiä, ja esimerkiksi

- a. parantamaan stressitestausvalmiuksiaan ja/tai
- b. parantamaan likviditeetin hallintatietojen raportointia laitoksen ylimmälle hallintoelimelle.

491. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta soveltamaan erilaisia sisäisiä limiittejä sen toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvän riskin vähentämiseksi.

492. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta laatimaan lisäraportteja tai raporttoimaan useammin sen rahoitustaseen korkoriskiä koskevista positioista.

493. Toimenpide tai toimenpiteet, jota tai joita käytetään standardisokin soveltamisen seurauksena, pitäisi määräytyä käytetyn laskentamenetelmän monimutkaisuuden, standardisokin tarkoituksenmukaisuuden ja taloudellisen arvon tason perusteella. Jos taloudellisen arvon aleneminen määritetään suhteellisen yksinkertaisella tai vakiomuotoisella laskentamenetelmällä, toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää, mahdollisesti sisäisiä, lisätietoja. Jos aleneminen kuitenkin perustuu monimutkaisemman mallin, josta toimivaltaisilla viranomaisilla on enemmän tietoa, tulokseen, ne voivat tehdä arvion asianmukaisesta toimenpiteestä tai toimenpiteistä nopeammin. Jälkimmäisessä tapauksessa toimenpiteen valinnassa olisi otettava huomioon näiden ohjeiden 6 osaston mukaisesti tehdyn rahoitustaseen korkoriskin arvioinnin tulokset.

Likviditeettiriski

494. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. asettaa vaatimuksia likvidien varojen keskittymiselle, mukaan lukien
 - o vaatimukset laitoksen likvidien varojen profiilin koostumukselle vastapuolten, valuutan jne. osalta ja/tai
 - o ylärajat, limiitit tai rajoitukset rahoituskeskittymille,
- b. asettaa rajoituksia saatavien ja velkojen sopimuksiin tai käyttäytymiseen perustuvilla lyhyen aikavälin maturiteettieroille, mukaan lukien
 - o limiittejä saatavien ja velkojen väliset maturiteettierot (erityisissä aikaryhmissä),
 - o limiitit vähimmäisselvitymisjaksoille ja/tai
 - o limiitit riippuvuudelle tietyistä lyhytaikaisista rahoituslähteistä, kuten rahamarkkinarahoituksesta.

495. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta raporttoimaan useammin likviditeettipositioista, mukaan lukien

- a. maksuvalmiutta ja/tai pysyvää varainhankintaa koskevan raportoinnin tiheys ja/tai
- b. muiden likviditeettiä koskevien raporttien, kuten ”seurannan edellyttämän lisämetriikan”, tiheys ja erityyneyisyys.

496. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia toimia niiden puutteiden käsittelymiseksi, joita on havaittu laitoksen kyvyssä tunnistaa, mitata, seurata ja valvoa likviditeettiriskiä, muun muassa

- a. parantamalla stressitestausvalmiuksiaan, jotta parannettaisiin laitoksen kykyä tunnistaa ja kvantifioida laitokseen kohdistuvan likviditeettiriskin merkittäviä lähteitä,
- b. parantamalla kykyään muuttaa likvidit varat rahaksi,
- c. parantamalla likviditeettiä koskevaa varautumissuunnitelmaansa ja likviditeettiä koskevien varhaisen varoituksen indikaattoreiden kehystä ja/tai
- d. parantamalla likviditeetin hallintatietojen raportointia laitoksen ylimmälle hallintoelimelle.

Rahoitusriski

497. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta ryhtymään toimiin rahoitusprofiilinsa muuttamiseksi muun muassa

- a. vähentämällä riippuvuuttaan tietyistä (mahdollisesti epävakaina) rahoitusmarkkinoista, kuten tukkurahoituksesta,
- b. vähentämällä rahoitusprofiilinsa keskittyneisyyttä vastapuolten, pitkän aikavälin maturiteettiprofiilin huippujen, valuuttojen (valuuttaerojen) jne. osalta ja/tai
- c. vähentämällä kiinnitettyjen varojensa määrää ja mahdollisesti eriyttämällä kiinnitysten kokonaismäärä ja ylimääräiset vakuudet (esim. katettujen joukkovelkakirjalainojen ja vakuuksien muutospyyntöjen osalta).

498. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa vaatimuksia lisäraportoinnista tai useammin tehtävästä raportoinnista, jotka koskevat laitoksen rahoituspositioita, muun muassa vaatia

- a. laatimaan useammin rahoitusprofiilin seurannan kannalta olennaisia lakisääteisiä raportteja (kuten pysyvän varainhankinnan vaatimusta käsittelevä raportti ja "seurannan edellyttämä lisämetriikka") ja/tai
- b. raportoimaan useammin laitoksen rahoitussuunnitelmasta valvojalle.

499. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia toimenpiteitä niiden puutteiden käsittelemiseksi, jota on havaittu laitoksen rahoitusriskin valvonnassa, muun muassa
 - o parantamalla rahoitusriskin hallintatietojen raportointia laitoksen hallintoelimelle,
 - o laatimalla uudelleen rahoitussuunnitelman tai parantamalla sitä ja/tai
 - o asettamalla limiittejä sen riskinottohalulle / riskinsietorajalle,
- b. vaatia parantamaan laitoksen stressitestausvalmiuksia muun muassa vaatimalla sitä kattamaan pitemmän stressikauden.

10.6 Valvontatoimenpiteiden ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden välinen vuorovaikutus

500. Tässä osastossa tarkoitettujen valvontatoimenpiteiden lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa säädettyjä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu täydentämään direktiivin 2013/36/EU 104 ja 105 artiklassa säädettyjä valvontatoimenpiteitä.

501. Toimivaltaisten viranomaisten soveltamien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden ei pitäisi vaikuttaa muihin valvontatoimenpiteisiin, ja tällaisia varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä sovellettaessa olisi valittava tarkoituksenmukaisimmat toimenpiteet, jotta reagointi olisi oikeasuhteista olosuhteisiin nähden.

10.7 Valvontatoimenpiteiden ja makrovakaustoimenpiteiden välinen vuorovaikutus

502. Jos laitokseen kohdistetaan makrovakaustoimenpiteitä, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä,

- a. että jos laitos käyttää valvontatarkoituksiin hyväksyttyjä malleja omien varojen vaatimusten laskemiseen, jääkö makrovakaustoimenpiteen kohteena oleva tietty haavoittuvuus/puute toimenpiteen vaikutusalan ulkopuolelle sen rakenteellisten ominaispiirteiden vuoksi (esim. jos makrovakaustoimenpide lisää riskipainoja tiettyihin vastuuryhmiin, jolloin toimenpide käsittäisi vain laitokset, jotka soveltavat standardimenetelmää luottoriskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten laskemiseen, eikä siten vaikuttaisi suoraan laitoksiin, jotka soveltavat IRB-menetelmiä) ja
- b. käsitelläänkö makrovakaustoimenpiteessä asianmukaisesti tietyn laitoksen taustalla olevia olevia riskejä/heikkouksia /puutteita.

503. Jos makrovakaustoimenpide ei sen rakenteen erityispiirteiden vuoksi kata jotain tiettyä laitosta (kuten edellä on tarkasteltu), toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita toimenpiteen vaikutusten ulottamista suoraan kyseiseen laitokseen (esim. soveltamalla vastaavia riskipainotuksia tiettyihin vastuuryhmiin, jotka ovat makrovakaustoimenpiteen kohteena).
504. Jos SREP:n mukaisessa arvioinnissa määritetään, ettei makrovakaustoimenpiteellä voida käsitellä riittävästi laitoksen perusriskitasoa tai puutteita (ts. laitos altistuu korkeammalle riskitasolle tai siitä aiheutuu korkeampi riskitaso kuin taso, joka on makrovakaustoimenpiteen kohteena, tai havaitut puutteet ovat olennaisempia kuin toimenpiteen kohteena olevat puutteet), toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava makrovakaustoimenpiteen täydentämistä laitoskohtaisilla lisätoimenpiteillä.

11 osasto. SREP:n soveltaminen rajat ylittäviin ryhmiin

505. Tässä osastossa käsitellään näissä ohjeissa määritettyjen yleisten SREP:n mukaisten menettelyjen ja menetelmien soveltamista rajat ylittäviin ryhmiin ja niiden yksiköihin. Siinä myös viitataan yhteistä arviointia ja yhteisiä päätöksiä koskevaan prosessiin, joka on toteutettava direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan ja laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 710/2014¹⁰ mukaisesti.

11.1 SREP:n soveltaminen rajat ylittäviin ryhmiin

506. Soveltaessaan SREP:tä ja näitä ohjeita rajat ylittäviin ryhmiin toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sekä koko ryhmän että sen yksittäisten yksiköiden elinkelpoisuutta. Tämä voidaan tehdä jakamalla prosessi kahteen vaiheeseen: (1) toimivaltaiset viranomaiset suorittavat suoraan valvomiensa yksiköiden alustavan arvioinnin, ja (2) toimivaltaiset viranomaiset keskustelevat yhdessä arvioinnista ja viimeistelevät sen valvontakollegiossa direktiivin 2013/36/EU 113 ja 116 artiklan vaatimusten mukaisesti.

507. Osastossa 1 käsitellyn näiden ohjeiden soveltamisalan mukaisesti

- a. konsolidointiryhmän valvojien olisi tehtävä alustava arviointi emoyhtiöstä ja laitosryhmästä konsolidoidusti ja
- b. toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä alustava arviointi valvomistaan yksiköistä (yksilöllisesti tai tarvittaessa alakonsolidointiryhmän tasolla).

508. Jos näitä ohjeita sovelletaan rajat ylittävän ryhmän, sellaisena kuin se on määritetty edellisessä kohdassa, tytäryhtiöihin, näiden tytäryhtiöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten pitäisi alustavaa arviointia tehdessään tarkastella laitoksia ensisijaisesti yksilöllisesti, ts. arvioida yksikön liiketoimintamallia, strategiaa, sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä, pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvia riskejä sekä pääoman ja likviditeetin riittävyyttä ikään kuin kyseessä olisi itsenäinen laitos. Tällaisten alustavien arviointien havaintoihin pitäisi tarvittaessa sisältyä myös keskeisten rajat ylittävien tai ryhmään liittyvien haavoittuvuuksien tunnistaminen, jotka voivat liittyä laitoksen riippuvuuteen emoyhtiöstään/ryhmästään esimerkiksi rahoituksen, pääoman tai teknisen tuen osalta. Yksilöllisesti tehtävissä alustavissa arvioinneissaan toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava vahvuuksia ja lieventäviä tekijöitä, jotka liittyvät siihen, että yksikkö

¹⁰ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 710/2014, annettu 23. kesäkuuta 2014 (EUVL L 188, 27.6.2014, s. 19).

on osa ryhmää ja jotka voivat liittyä ryhmän tekniseen tukeen, rahoitustukea koskeviin järjestelyihin jne.

509. Tällaisen SREP-osatekijöiden alustavan arvioinnin tulosten ja emoyhtiön/ryhmän keskeisiä riippuvuuksia, jos sellaisia on havaittu, koskevien näkemysten pitäisi toimia lähtökohtana direktiivin 2013/36/EU 113 artiklaan sisältyvien vaatimusten mukaiselle yhteiselle arviointi- ja päätöksentekoprosessille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi siten keskusteltava niistä direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan mukaisesti perustetussa valvontakollegiossa.

510. Valvontakollegiossa käytyjen keskustelujen jälkeen ja yhteisen arviointiprosessin tulosten perusteella toimivaltaisten viranomaisten pitäisi viimeistellä omat SREP-arviointinsa ja tehdä niihin tarvittavat mukautukset kollegiossa käytyjen keskustelujen perusteella.

511. Jos toimivaltaisen viranomaisen alustavassa arvioinnissa on ilmennyt erityisiä ryhmän sisäisiin positiioihin liittyviä puutteita (esim. vastuiden voimakas keskittyminen emoyhtiölle, riippuvuus ryhmän sisäisestä rahoituksesta, yksikön strategian kestävyteen liittyvät huolenaiheet jne.), jotka vaikuttavat kielteisesti yksikön yleiseen elinkelpoisuuteen yksilötasolla, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi valvontakollegiossa keskustella siitä, olisiko laitoksen lopullista arviointia muutettava, kun otetaan huomioon ryhmäluottavuus, konsolidoidun yritysryhmän liiketoimintamalli, strategia sekä ryhmän sisäisten rahoitustukijärjestelyjen olemassaolo ja erityispiirteet.

512. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi keskustella seuraavista seikoista ja koordinoita niitä valvontakollegiossa:

- a. eri SREP-osatekijöiden konsolidoidun yritysryhmän ja sen yksiköiden osalta tehtävän arvioinnin suunnittelu - tiheys mukaan lukien - ja arviointia koskevat määräajat, jotta helpotettaisiin ryhmän riskiä ja likviditeettiriskiä käsittelevien raporttien laatimista, joita edellytetään direktiivin 2013/36/EU 113 artiklassa säädettyjä yhteisiä päätöksiä varten;
- b. SREP-osatekijöiden arvioinnissa käytettyjen viitearvojen soveltamisen yksityiskohdat,
- c. menetelmä riskien alaluokkien arvioimiseen ja pisteyttämiseen erikseen, jos tällaiset alaluokat on havaittu merkittäviksi,
- d. tiedot, joita laitoksen on toimitettava konsolidoidusti ja yksikkötasolla SREP-osatekijöiden arviointia varten, ICAAP:n ja ILAAP:n tiedot mukaan lukien,
- e. arvioinnin tulokset, eri osatekijöille annetut SREP-pistemäärät mukaan lukien, ja vakavaraisuuden kokonaisarviointi ja sitä koskeva pistemäärä konsolidointi- ja yksikkötasolla. Keskustellessaan yksittäisten pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvien riskien arvioinnista toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä riskeihin, jotka on havaittu merkittäviksi asianomaisten yksiköiden osalta, ja

- f. tarvittaessa suunnitellut valvontatoimenpiteet ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet.

513. Laatiessaan yhteenvetoa vakavaraisuuden kokonaisarvioinnista rajat ylittävän ryhmän ja sen yksiköiden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi jäsennettävä se tavalla, joka helpottaa SREP-raportissa, ryhmän riskiä koskevassa raportissa, likviditeettiriskin arviointia ja ryhmän likviditeettiriskin arviointia koskevissa raporteissa, joita edellytetään direktiivin 2013/36/EU 113 artiklassa säädettyä yhteistä päätöstä varten, käytettävien lomakkeiden täyttämistä, sellaisina kuin niistä säädetään laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 710/2014.

11.2 SREP:n mukainen pääoman arviointi ja laitoskohtaiset vakavaraisuusvaatimukset

514. Pääoman riittävyyden ja pääomavaatimusten määrittäminen 7 osastossa kuvatun prosessin mukaisesti rajat ylittävälle ryhmälle on osa direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan mukaista toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöksentekoprosessia.

515. Valvontavaltuuksien käytöstä ja valvontatoimenpiteiden toteuttamisesta, mukaan lukien täydentävien omien varojen vaatimusten asettaminen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti konsolidointi- tai yksikkötasolla 7 osastossa esitetyllä tavalla, olisi tehtävä toimivaltaisten viranomaisten yhteinen päätös direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan mukaisesti.

516. Rajat ylittävän ryhmän emo- tai tytärlaitosten osalta direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia täydentäviä omien varojen vaatimuksia olisi sovellettava saman direktiivin 103 artiklan yhteydessä 113 artiklassa säädetyn yhteistä päätöstä koskevan prosessin mukaisesti.

517. Keskusteltaessa omien varojen tason riittävyydestä ja määritettäessä täydentäviä omien varojen vaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava

- a. arviota niiden riskien ja puutteiden merkittävyydestä, jotka on tunnistettu sekä konsolidoidusti että yksikkötasolla (ts. mitkä riskit ovat merkittäviä koko ryhmälle ja mitä ovat merkittäviä vain yhdelle yksikölle) ja tällaisten riskien kattamiseen tarvittavien omien varojen määrästä,
- b. jos havaitut puutteet ovat yhteisiä kaikille yksiköille (esim. samat hallintoon liittyvät puutteet esiintyvät kaikissa yksiköissä tai useissa yksiköissä käytettävissä malleissa on puutteita), arvioinnin ja valvontatoimenpiteiden koordinoitua ja erityisesti siitä päättämistä, olisiko toimenpiteitä toteutettava konsolidoidusti vai

oikeasuhteisesti yksikkötasolla niiden yksiköiden osalta, joissa yhteisiä puutteita esiintyy;

- c. ICAAP-arviointien tuloksia ja näkemyksiä ILAAP-laskelmien luotettavuudesta ja niiden käyttöä täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämisen perustana,
- d. niiden valvontatarkoituksiin tehtyjen vertailulaskelmien tuloksia, joita on käytetty täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi kaikille yksiköille ryhmän sisällä ja konsolidoidusti, ja
- e. täydentäviä omien varojen vaatimuksia, joita asetetaan yksiköille ja konsolidoidusti sen varmistamiseksi, että lopulliset omien varojen vaatimukset ovat yhdenmukaisia, ja sitä, onko tarpeen siirtää omia varoja konsolidointitasolta yksikkötasolle.

518. SREP:n mukaisen kokonaispääomavaatimuksen (TSCR) määrittämiseksi 7 osastossa kuvatulla tavalla toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava soveltavansa samantasoisia vaatimuksia kuin direktiivin 2013/36/EU 113 artiklassa säädetty yhteistä päätöstä koskevat vaatimukset. TSCR ja soveltuvin osin muut pääomatoimenpiteet olisi määritettävä konsolidoidusti ja yksilöllisesti yksiköille, jotka toimivat muissa jäsenvaltioissa. Alakonsolidointiryhmän tasolla TSCR:n ja muiden pääomatoimenpiteiden olisi käsitettävä vain alakonsolidointiryhmän emoyhtiö, jotta vältetään se, että toimivaltaisten viranomaisten muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien tytäryhtiöiden osalta tarkastelemat täydentävät omien varojen vaatimukset lasketaan kahteen kertaan.

11.3 SREP:n mukainen likviditeettiarviointi ja laitospohjaiset vakavaraisuusvaatimukset

519. Direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 1 kohdan b alakohdan osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi katsottava ”seikkojen” olevan merkittäviä ja/tai ”havaintojen” olennaisia ainakin, kun

- a. toimivaltaiset viranomaiset ehdottavat erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ja/tai
- b. toimivaltaiset viranomaiset ehdottavat muita toimia kuin erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ja likviditeetti- ja/tai rahoitusriskille annettu pistemäärä on 3 tai 4.

11.4 Muiden valvontatoimenpiteiden soveltaminen

520. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat vastuussa rajat ylittävien ryhmien ja niiden yksiköiden valvonnasta, pitäisi keskustella ja mahdollisuuksien mukaan koordinoida kaikkien valvontatoimenpiteiden ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamista

ryhmään ja/tai sen olennaisiin yksiköihin sen varmistamiseksi, että kaikkein tarkoituksenmukaisimpia toimenpiteitä sovelletaan johdonmukaisesti havaittuihin haavoittuvuuksiin ottaen huomioon ryhmäulottuvuus, edellä tarkastellut keskinäiset riippuvuudet ja ryhmän sisäiset järjestelyt mukaan lukien.

12 osasto. Loppumääräykset ja täytäntöönpano

521. Seuraavat ohjeet kumotaan 1. tammikuuta 2016 alkaen:

- a. CEBS, *Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2* (GL03), 25. tammikuuta 2006,
- b. CEBS, *Guidelines on Technical aspects of the management of interest-rate risk arising from non-trading activities under the supervisory review process*, 3. lokakuuta 2006, jakso "Guidance for supervisors",
- c. CEBS, *Guidelines on the management of concentration risk under the supervisory review process* (GL31), 2. syyskuuta 2010,
- d. CEBS, *Guidelines for the joint assessment of the elements covered by the supervisory review and evaluation process and joint decision regarding the capital adequacy of cross-border groups* (GL39), 7. huhtikuuta 2010 ja
- e. EPV, *Ohjeet vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisista pääomatoimenpiteistä, jotka liittyvät valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille* (EBA/GL/2013/02), 20. joulukuuta 2013.

522. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pantava nämä ohjeet täytäntöön sisällyttämällä ne valvontaprosesseihinsa ja -menettelyihinsä 1. tammikuuta 2016 mennessä.

523. Näiden ohjeiden tiettyihin määräyksiin sovelletaan seuraavia siirtymäjärjestelyjä, joskin toimivaltaiset viranomaiset voivat nopeuttaa siirtymistä oman harkintansa mukaan:

- a. 7 osastossa kuvatun menetelmän, joka koskee riskien hajauttamista ja omien varojen koostumusta TSCR:n täyttämiseksi, toteuttamista ei vaadita ennen 1. tammikuuta 2019 ja
- b. 9 ja 10 osastossa esitettyä pysyvän varainhankinnan vaatimukseen liittyvien määrällisten vaatimusten rakennetta ei vaadita ennen kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 asiaa koskevat vaatimukset määritetään ja tulevat voimaan.

524. Näiden ohjeiden ja erityisesti 7, 10 ja 11 osaston täytäntöönpanon yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että SREP:n mukainen pääoman riittävyyden arviointi ja kokonaisarviointi, täydentävien omien varojen vaatimusten määrittäminen ja muiden pääomatoimenpiteiden toteuttaminen eivät rajoita eivätkä vaaranna sitä, että laitos noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 500 artiklassa tarkoitettua Basel I -lattiaa.

Liitteet

Liite 1. Operatiivinen riski, esimerkkejä tappioiden ja riskitekijöiden välisestä yhteydestä

Sen havainnollistamiseksi, miten operatiivinen riski ilmenee, on tarpeen ymmärtää tietyn riskitekijän taustalla olevien tekijöiden ja riskitapahtuman vaikutuksen (ts. tuloksen) välistä suhdetta. Alla olevassa taulukossa esitetään muutamia esimerkkejä tästä¹¹.

	Tekijä	Riskitapahtuma	Vaikutustyyppit (tulokset)
Ihmiset	Tuhopoltto – henkilön tahallinen toimi	Tulipalo – tapahtuma	• Kuolema/loukkaantuminen • Taloudelliset tappiot/kustannukset • Omaisuusvahingot • Asiakkaille aiheutuvat häiriöt
Prosessi	Manuaalinen virhe	Virheelliset tilit	• Taloudelliset tappiot • Tilien korjaaminen
Järjestelmät	IT-ohjelmiston virhe	Pankkiautomaatit lakkaavat toimimasta / eivät ole käytössä	• Asiakasvalitukset • Korvaukset • Maineen vahingoittuminen • Sääntelysensuuri
Ulkoiset	Erittäin vakava jäämyrsky	Rakennuksiin pääsy mahdotonta / varojärjestelyjen hyödyntäminen	• Asiakkaille aiheutuvat häiriöt • Taloudelliset tappiot • Korjauskustannukset

¹¹ Perussy aiheuttaa riskitapahtuman, jolla on vaikutus tai useita seurauksia, joista osa voidaan kvantifioida.

Liite 2. Sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä koskevia valittuja lähteitä ja sääntelyvaatimuksia

1. Direktiivin 2013/36/EU 73, 74, 88, 91–96 ja 98 artikla
2. EPV, *Ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä*
3. EPV, *Ohjeet ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia varten* (EBA/GL/2012/06)
4. EPV, *Guidelines on stress testing*
5. EPV, *Ohjeet palkitsemisjärjestelmistä ja -käytännöistä*
6. EPV:n *Regulatory Technical Standards on the assessment of recovery plans under Article 6(8) of Directive 2014/59/EU*
7. EPV, *Regulatory Technical Standards on the content of recovery plans under Article 5(10) of Directive 2014/59/EU*
8. EPV, *Ohjeet muuttuvaan palkkioon sovellettavasta laskennallisesta diskonttokorosta* (EBA/GL/2014/01)
9. Komission delegoitu asetus (EU) N:o 527/2014, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla sellaisten instrumenttien luokkien määrittämisestä, joissa otetaan asianmukaisesti huomioon laitoksen luottokelpoisuus toiminnan jatkuvuuden kannalta ja jotka soveltuvat muuttuviin palkkioihin (EUVL L 148, 20.5.2014, s. 21)
10. Baselin pankkivalvontakomitea, *Principles for effective risk data aggregation and risk reporting*, tammikuu 2013
11. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, *Principles for An Effective Risk Appetite Framework*, marraskuu 2013
12. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, *Guidance on Supervisory Interaction with Financial Institutions on Risk Culture*, 2014

Liite 3. Pääomaan kohdistuvia riskejä koskevia valittuja lähteitä ja sääntelyvaatimuksia

Luotto- ja vastapuoliriski

1. Luottoriskiä koskevat pääomavaatimukset – Yleiset periaatteet (asetuksen (EU) N:o 575/2013 107–110 artikla)
2. Pilarin 1 omien varojen laskelmat – Standardimenetelmä (asetuksen (EU) N:o 575/2013 111–141 artikla)
3. Sisäinen menetelmä omien varojen vaatimusten laskemiseksi – Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä) (asetuksen (EU) N:o 575/2013 142–191 artikla)
4. Luottoriskien vähentäminen (asetuksen (EU) N:o 575/2013 192–241 artikla)
5. Arvopaperistaminen (asetuksen (EU) N:o 575/2013 242–270 artikla)
6. Vastapuoliluottoriski (asetuksen (EU) N:o 575/2013 271–311 artikla)
7. Toimitusriskin omien varojen vaatimukset (asetuksen (EU) N:o 575/2013 378–380 artikla)
8. Siirrettyyn luottorisktiin liittyvät vastuut (asetuksen (EU) N:o 575/2013 404–410 artikla)
9. Suuria asiakasriskejä koskeva sääntely (asetuksen (EU) N:o 575/2013 395–401 artikla)
10. EPV, *Implementing Technical Standards on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures)*

Markkinariski

1. Kaupankäyntivarastoa koskevat yleiset vaatimukset (asetuksen (EU) N:o 575/2013 102–106 artikla)
2. Pilarin 1 omien varojen laskelmat (asetuksen (EU) N:o 575/2013 325–377 artikla)
3. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset (asetuksen (EU) N:o 575/2013 381–386 artikla)
4. Sisäinen menettely omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaupankäyntivarastossa oleviin vieraan pääoman ehtoihin rahoitusvälineisiin liittyvän erityisriskin kattamiseen (direktiivin 2013/36/EU 77 artiklan 3 kohta)
5. Maksuvalmiusriski (direktiivin 2013/36/EU 83 artiklan 2 kohta)
6. Perusriski (direktiivin 2013/36/EU 83 artiklan 3 kohta)

7. Merkintäsitoumuksia koskeva positio (direktiivin 2013/36/EU 83 artiklan 3 kohta)
8. Stressitestien tulokset, kun laitos käyttää sisäistä mallia (direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 1 kohdan g alakohta)
9. Kaupankäyntivarastoon sisältyviin positiioihin tehdyt arvonnoikaisut (direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 4 kohta)

Operatiivinen riski

1. Operatiivisen riskin hallintaa koskevat yleiset vaatimukset (direktiivin 2013/36/EU 76–78 ja 85 artikla)
2. Omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettävien eri menetelmien käyttöä koskevat yleiset periaatteet (asetuksen (EU) N:o 575/2013 312–314 artikla)
3. Perusmenetelmä (asetuksen (EU) N:o 575/2013 315 ja 316 artikla)
4. Standardimenetelmä (asetuksen (EU) N:o 575/2013 317–320 artikla)
5. Kehittyneet mittausmenetelmät (asetuksen (EU) N:o 575/2013 321–324 artikla)
6. Baselin pankkivalvontakomitea, *Principles for the Sound Management of Operational Risk*, kesäkuu 2011

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvä korkoriski

1. Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvää korkoriskiä koskevat yleiset vaatimukset (direktiivin 2013/36/EU 84 artikla)
2. 200 peruspisteen korkomuutoksen vaikutus taloudelliseen arvoon (direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohta)

Liite 4. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä koskevia valittuja lähteitä ja sääntelyvaatimuksia

1. Maksuvalmius (asetuksen (EU) N:o 575/2013 411–428 artikla)
2. Maksuvalmiusvaatimusten asteittainen käyttöönotto (asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 ja 461 artikla)
3. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan mukaisesti annettu komission delegoitu aset
4. Kertomukset ja uudelleentarkastelu – Maksuvalmiusvaatimukset (asetuksen (EU) N:o 575/2013 509 artikla)
5. SREP – Likviditeettiriski (direktiivin 2013/36/EU 86 artikla)
6. CEBS, *Guidelines on Liquidity Buffers and Survival periods*, joulukuu 2009
7. EPV, *Ohjeet vähittäistalletusten, joiden ulosvirtaukset ovat erilaiset, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus) mukaisesta maksuvalmiusraportoinnista* (EBA/GL/2013/01)
8. Baselin pankkivalvontakomitea, *Monitoring tools for intraday liquidity management*, huhtikuu 2013